İSTANBUL TAHKİM DERNEĞİ

İSTA Hakem Etik Kuralları, Tahkim'de Etik, Güncel Gelişmeler ve İnovasyon Konferansı

ISTA Ethics Rules for Arbitrators, Ethics, Latest Developments and Innovation in Arbitration Conference

16 Kasım 2018
November 16, 2018

www.ista.org.tr

/istatahkim

Platin Sponsor Platinum Sponsor

GÜN + PARTNERS

Katılım Destekçileri Participation Supporters

ADMD MAVIOGLU & ALKAN LAW OFFICE

ARIKAN | PARTNERS
Legal Consultancy

CERRAHOĞLU
AVUKATLIK BÜROSU / LAW FIRM

GSG Hukuk

İÇTEM LEGAL | ATTORNEYS AT LAW

young istac | ISTANBUL ARBITRATION CENTRE

TEİD
Etik ve İtibar Derneği
Ethics & Reputation Society

Destekleyen Üniversite Kulüpleri Supporting University Clubs

DISPUTE RESOLUTION CLUB

KHD | KARİYER HUKUK DERNEĞİ

RADYO HUKUK | LAWTUDENT

İstanbul Tahkim Derneği Hakkında 1
Program 5
Konuşmacılar 10
Konferans hakkında: 29
Açılış Konuşmaları: 31
Dünya'da Tahkim Merkezlerinin Gelişimi ve STK'ların Rolü: 62
Uluslararası Ticari Tahkimde Etik: 107
İSTA Hakem Etik Kuralları: 132
Uluslararası Tahkimde Güncel Gelişmeler ve İnovasyon: 177

About Istanbul Arbitration Association: 3
Agenda: 7
Speakers: 10
About conference: 30
Opening Speeches: 31
Development of Arbitration Centres In The World and The Role of NGOs: 62
Ethics In International Commercial Arbitration: 107
ISTA Ethics Rules For Arbitrators: 132
Current Developments In International Arbitration and Innovation: 177

İstanbul Tahkim Derneği Hakkında

İSTA, hakem, taraf vekili, bilirkişi ve sair sıfatlarla tahkim alanında faaliyet gösteren avukatlık bürolarını, hukukçuları, avukatları, akademisyenleri, bilirkişileri ve sektör uzmanlarını çatısı altında bir araya getiren, ihtisas derneği niteliğinde bir sivil toplum kuruluşudur. İlgili bütün paydaşların katılımı ile ve STK'lar için rekor sayılabilecek sayıda kurucu tarafından kurulmuştur.

İSTA, dünya üzerinde benzeri olmayan Batı ve Doğu kültürlerinin buluşup kaynaştığı bir kültür merkezi, konumu ve coğrafi olarak bir doğal çekim merkezi ve aynı zamanda son derece gelişmiş lojistik ve teknik imkanlara, benzer diğer merkezlerle rekabet edebilir insan gücüne, ilaveten son derece yüksek seviyede ekonomik aktiviteye sahip olan İstanbul'un dünya üzerinde tanınan ve tercih edilen tahkim kurumlarına sahip olmasını, sahip olduğu geniş imkanlarla bir tahkim yeri olarak tercih edilmesini amaçlamaktadır.

Bu amaçla İSTA, İstanbul'un bir tahkim yeri olarak avantajlarını tanıtmak, imkânlarını geliştirmek ve Türkiye'de tahkimi yaygınlaştırmak için çalışacaktır.

Bu amaç çerçevesinde İSTA, Türkiye'de tahkimin yüksek etik değerlerde, daha adil, etkin ve verimli bir şekilde gerçekleşmesi için çalışmalar yapmaktadır. Bu amaçla önemli bir eksikliği tamamlayarak İSTA Hakem Etik Kurallarını oluşturmuş, İSTA Tahkim Uygulayıcıları listesine kabul edilmemin bir şartı olarak benimsemiştir. İlaveten İSTA, tahkim uygulayıcıları listesi oluşturma yolunda çalışmalar sürdürmekte ve kalifikasyonları belirleyerek ilan etmiş bulunmaktadır. Bu listenin Türkiye'den ve yurt dışından tahkim uygulayıcılarına görünürlük ile yüksek kabul ve itibar sağlaması hedeflenmektedir.

Ayrıca İSTA, uyuşmazlıkların çözümünde tahkimin ve tahkimde de başta ISTAC olmak üzere İstanbul'daki tahkim kurumlarının tercih edilmesi için çalışmalar yapmakta, ticari uyuşmazlıkların tahkim yoluyla çözülmesini özendirerek, mahkemelerdeki ticari dava iş yükünün azaltılmasına katkıda bulunmayı hedefliyor.

İSTA, oluşturacağı uluslararası üyelik statüsü ve gerçekleştireceği uluslararası tahkim etkinlikleri yoluyla Türk ve uluslararası tahkim hukukçularını düzenli olarak ortak platformlarda buluşturmayı amaçlamaktadır.

İSTA, çalışmalarını oluşturmuş olduğu "Hakemlik ve Eğitim", "Etkinlikler ve Yayınlar", "Tanıtım ve İşbirlikleri" adı altında oluşturduğu komisyonları aracılığı ile gerçekleştiriyor. Komisyon faaliyetlerine tüm üyeler katılabilir. İSTA'nın danışma organı Yüksek İstişare Konseyi ise Türkiye'deki tahkim duayenlerinden oluşuyor.

Kurumsal, bireysel ve uluslararası üyelik seçenekleri ile Tahkim Uygulayıcı Listesi vasıtası ile tahkim uzmanlarını aynı çatı altında buluşturan İSTA, üyelerine ve üye olmak istemeyen tahkim uygulamacılarına önemli avantajlar sunuyor, Türkiye'de hızla gelişen tahkimi yönlendiren kişiler arasında yer alma imkânı sağlıyor.

About Istanbul Arbitration Association

ISTA is a non-governmental organization bringing together law firms, lawyers, attorneys, academics, experts and sector specialists who are active in the field of arbitration under the name of arbitrator, attorney, expert, etc. under its umbrella as an expertise association. ISTA was founded by a large number of founding members, which can be considered a record number for non-governmental organizations, with participation of most related stakeholders.

ISTA aims to transform Istanbul, a unique cultural centre where the Western and Eastern cultures meet, a natural centre of attraction with its location and geography as well as a city with highly developed logistical and technical means, labour force capable to compete with other similar centres and high level of economic activity, into an arbitration centre widely recognized and preferred across the world thanks to the wide opportunities it offers. With this aim in mind, ISTA will work to promote advantages offered by Istanbul as a place of arbitration, to improve its means and to foster arbitration in Turkey.

Within the framework of these aims, ISTA focuses its activities on ensuring that arbitration practices in Turkey are conducted in a fair, efficient and productive manner, and in conformity with high ethical values. For that purpose, ISTA Arbitrator Ethics Rules were introduced to bridge an important gap and these Rules were adopted as a pre-condition for acceptance to the list of ISTA Arbitration Practitioners. Additionally, ISTA continues its activities to create a comprehensive list of arbitration practitioners. ISTA has determined and announced the required qualifications for inclusion in this list. The list is aimed to bring visibility, high recognition and credibility to the arbitration practitioners both from Turkey and overseas countries.

Furthermore, ISTA conducts activities so that arbitration is preferred for settlement of disputes and particularly ISTAC and other arbitration organizations based in Istanbul are preferred for arbitration services. It aims to contribute to relieving the commercial litigation workload imposed on the courts by way of encouraging settlement of commercial disputes through arbitration.

Through the international membership status it will offer and international arbitration events which it plans and organizes, ISTA aims to bring both Turkish and foreign arbitration practitioners together on a regular basis.

ISTA carries out relevant activities through its commissions "Arbitration and Training", "Activities and Publications", "Promotion and Cooperation". All members are welcome to take part in the Commission activities. As the advisory board of ISTA, the High Advisory Council is comprised of the pioneers of arbitration in Turkey.

With options of individual, institutional and international membership, ISTA brings arbitration specialists under the same roof and offers both its members non-members arbitration practitioners significant advantages. It also offers its members and other practitioners the opportunity to be among those who lead arbitration as a rapidly flourishing field in Turkey.

09:00	Açılış Konuşmaları
	İstanbul Tahkim Derneği'nin (İSTA) kuruluşunun yıllara dayanan hikayesi nedir? Türkiye'de kamu özel sektör ve ilgili tüm paydaşların birleştiği fikir nasıl bir STK'ya dönüştü? İSTA'nın bugüne gelişinin hikayesi ile bundan sonrası için plan ve projeksiyonları nelerdir? İstanbul'daki tahkim merkezlerinin İSTA'ya ve etik kurallara bakışı nasıldır? İş dünyasının tahkime verdiği önem hangi seviyededir?
09:00	Av. Mehmet Gün, İstanbul Tahkim Derneği, Yönetim Kurulu Başkanı
09:15	Prof. Dr. Hakan Pekcanıtez, İstanbul Ticaret Odası Tahkim ve Arabuluculuk Merkezi (İTOTAM), Divan Kurulu Başkanı
09:30	Prof. Dr. Ziya Akıncı, İstanbul Tahkim Merkezi (ISTAC), Yönetim Kurulu Başkanı
09:45	Orhan Turan, Türk Girişim ve İş Dünyası Konfederasyonu (TÜRKONFED), Yönetim Kurulu Başkanı
10:15	Dünya'da Tahkim Merkezlerinin Gelişimi ve STK'ların Rolü
	Dünyada tahkim merkezi kurma çabaları nasıl sonuçlandı? Kula Lumpur, Katar ve Dubai gibi başarılı örnekler neler yaptılar? Tahkim merkezlerinin kurulması ve gelişiminde STK'ların rolü ve önemi, STK'lar dünyanın çeşitli yerlerindeki tahkim merkezlerine nasıl destek verdi, veriyor? STK'lar ve tahkim merkezleri işbirliklerinin başarılı olmasının sırları neler?
Moderator	Av. Arb. Bennar Aydoğdu, BennArb, Avukat/Hakem/Arabulucu
Sunum	Elliott Geisinger, İsviçre Tahkim Birliği (ASA), Başkan
Sunum	Dr. Patricia Shaughnessy, Stockholm Ticaret Odası Tahkim Merkezi (SCC), Başkan Yardımcısı
Sunum	Mark Appel, ArbDB Chambers, Hakem
11:30	KAHVE ARASI
11:45	Konuk Konuşmacı Sunumu: Uluslararası Ticari Tahkimde Etik
	Uluslararası ticari tahkimde etik konusunda uluslararası tanınırlığa sahip olan ve bu konuda birçok eser yayınlamış bulunan Prof. Dr. Catherine A. Rogers, İSTA Etik Kurallarının lansmanı vesilesi ile etkinliğin ilk keynote konuşmasını yapacak, soruları cevaplayacak.
Konuşmacı	Prof. Dr. Catherine A. Rogers, PennState Law, Queen Mary University of London, Öğretim Üyesi
Host	Prof. Dr. Ercüment Erdem, Erdem & Erdem, Kurucu ve Kıdemli Ortak
12:30	ÖĞLE YEMEĞİ

13:30	KONUŞMA
	İstanbul; Tarihte Ticaret ve Uyuşmazlık Çözüm Merkezi
	Bir uyuşmazlık çözüm yönetimi olarak tahkim neden ön plana çıkıyor ve İstanbul neden uygun bir Tahkim yeri? Jeopolitik/ekonomik konumu İstanbul'u nasıl ön plana çıkarıyor, İstanbul yerkürenin iki tarafını nasıl birleştiriyor? Yerleşmiş uyuşmazlık çözüm geleneği İstanbul'a nasıl bir miras bıraktı? İstanbul'un küresel sermaye için önemi nedir? İstanbul Finans Merkezi başta olmak üzere İstanbul'un tarihi ve hukuki mirası, şehrin uyuşmazlık çözümü için neden doğal bir merkez yapıyor?
Konuşmacı	Prof. Dr. Fethi Gedikli, İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi, Öğretim Üyesi
14:00	İSTA Hakem Etik Kuralları
	ISTA üyelerinin katkıları ile Doç. Dr. Süheyla Balkar Bozkurt tarafından kaleme alınan, Türkiye'nin Hakem etiği konusunda ilk ve köklü çalışmasının ürünü olan ISTA Hakem Etiği Kurallarının dünyada ilk lansmanı yapacak, konuklar ve katılımcılarla tartışacak.
Moderator	Av. Dr. Kerem Ertan, Tam & Ertan Hukuk Bürosu, Ortak
Sunum	Doç. Dr. Süheyla Balkar Bozkurt, Galatasaray Üniversitesi, Öğretim Üyesi
Panelist	Prof. Dr. Fazıl Kerim Atamer, İstanbul Tahkim Derneği, Yüksek İstişare K. Üyesi
Panelist	Prof. Dr. Catherine A. Rogers, PennState Law, Queen Mary University of London Öğretim Üyesi
15:15	KAHVE ARASI
15:30	Uluslararası Tahkimde Güncel Gelişmeler ve İnovasyon
	Tahkim sektörü büyük bir değişim içinde. Bu değişim tahkim sektörünü pratikte nasıl etkileyecek? Akıllı Sözleşmeler (Smart Contract), Blockchain, Öğrenen Makineler ve Yapay Zeka ile tahkimi nasıl etkileyecek? Uyuşmazlıklar mahkemeler önünde çözülemeyecek kadar sofistike hale gelince ne yapacağız? Prag Kuralları dünyada tahkimi nasıl etkileyecek?
Moderator	Av. Kerem Turunç, TURUNÇ, Ortak
Sunum	Pelin Baysal, Gün + Partners, Partner
Sunum	Brandon Malone, İskoçya Tahkim Merkezi, Yönetim Kurulu Başkanı
Sunum	Marina Matousekova, CastaldiPartners, Ortak

09:00	Opening Speech
	Year-on-year story behind foundation of Istanbul Arbitration Association: How an idea which unites the public sector, private sector and all related stakeholders for its foundation has turned into a non-governmental organization; Presentation about story of ISTA from the past to today and future plans and projections of the Association
09:00	Av. Mehmet Gün, Istanbul Arbitration Association, Chairperson
09:15	Prof. Dr. Hakan Pekcanıtez, Istanbul Chamber of Commerce Arbitration and Mediation Center (ITOTAM), President
09:30	Prof. Dr. Ziya Akıncı, Istanbul Arbitration Center (ISTAC), President
09:45	Orhan Turan, Turkish Enterprise and Business Confederation (TURKONFED), President
10:15	Development of Arbitration Centers across the World and the Role of NGOs
	How did the global efforts to establish an arbitration center end up? What was done by successful examples across the world? Role and importance of NGOs in establishment and development of arbitration centers, How did and does NGOs give support to the arbitration centers located across the world? Secrets underlying the success achieved by the collaborations of NGOs and arbitration centers.
Moderator	Av. Arb. Bennar Aydoğdu, BennArb, Attorney at Law, Arbitrator, Mediator
Presentation	Elliott Geisinger, Swiss Arbitration Association (ASA), President
Presentation	Dr. Patricia Shaughnessy, The Arbitration Institute of the Stockholm Chamber of Commerce (SCC), Vice Chairperson
Presentation	Mark Appel, ArbDB Chambers, Arbitrator
11:30	COFFEE BREAK
11:45	Keynote Speech: Ethics in International Commercial Arbitration
	Catherine Rogers, who is internationally known for her studies about ethics in international commercial arbitration and who has published a great number of works on this matter will give the first keynote speech of the event on the occasion of launch of ISTA Ethics Rules and will answer questions.
Konuşmacı	Prof. Dr. Catherine A. Rogers, PennState Law/Queen Mary University
Host	Prof. Dr. Ercüment Erdem, Erdem & Erdem, Founder and Senior Partner
12:30	LUNCH

13:30	SPEECH
	Istanbul: Center of Trade and Dispute Resolution in History
	Why does arbitration come into prominence as a method for dispute resolution and why is Istanbul is an appropriate place for arbitration? How does its geopolitical/economic position bring Istanbul into the forefront? How does Istanbul form a bridge between two sides of the world? What kind of legacy was left by the established dispute resolution traditions to Istanbul? What is the importance of Istanbul for global capital markets? How does the historical and legal legacy of Istanbul, particularly Istanbul Financial Center, turn the city into a natural center for dispute resolution?
Speaker	Prof. Dr. Fethi Gedikli, İstanbul University Faculty of Law
14:00	ISTA Ethics Rules
	ISTA Ethics Rules for Arbitrators which is written by Asst. Prof. Süheyla Balkar Bozkurt in collaboration with ISTA members and which is the product of the first and most deep-scaled studies in the field of Arbitration Ethics in Turkey will be launched for the first time around the world. The referred Rules will be discussed with the guests and participants.
Moderator	Av. Dr. Kerem Ertan, Tam & Ertan, Partner
Presentation	Doç. Dr. Süheyla Balkar Bozkurt, Galatasaray University
Panelist	Prof. Dr. Fazıl Kerim Atamer, Academician, Lawyer
Panelist	Prof. Dr. Catherine A. Rogers, PennState Law/Queen Mary University
15:15	COFFEE BREAK
15:30	Latest Developments and Innovation in International Arbitration
	Arbitration sector has undergone a major transformation. How will this transformation process affect the arbitration sector in practice? How will Smart Contracts, Blockchain, Machine Learning (ML) and Artificial Intelligence affect the arbitration process? What will we do when disputes become too sophisticated to be resolved before courts?
Moderator	Av. Kerem Turunç, TURUNÇ, Partner
Presentation	Pelin Baysal, Gün + Partners, Partner
Presentation	Brandon Malone, Scottish Arbitration Centre, Chairman of the Board
Presentation	Marina Matousekova, CastaldiPartners, Partner

İSTANBUL TAHKİM DERNEĞİ

Konuşmacılar

Speakers

Prof. Dr. Ziya Akıncı

İstanbul Tahkim Merkezi (ISTAC), Yönetim Kurulu Başkanı
Istanbul Arbitration Center (ISTAC), President

Açılış Konuşmaları Opening Speech
Konuşmacı Speaker

Galatasaray Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde Milletlerarası Özel Hukuk Anabilim Dalı Başkanı olan Prof. Dr. Ziya Akıncı, 6570 sayılı Kanun ile kurulan İstanbul Tahkim Merkezi Yönetim Kurulu Başkanlığı görevini sürdürmektedir. Prof. Dr. Ziya Akıncı Milletlerarası Ticaret Odası (ICC) Tahkim Divanı ve Uluslararası Yatırım Anlaşmazlıklarının Çözüm Merkezi (ICSID) Komitesi üyesidir. Prof. Dr. Ziya Akıncı ICC, ICSID, TRAC, SCC, LCIA ve Ad Hoc kuralları uyarınca gerçekleşen tahkimlerde hakemlik ve taraf vekilliği yapmıştır. Prof. Dr. Akıncı, yerel ve milletlerarası birçok inşaat projesi, enerji projeleri, yatırım uyuşmazlıkları, şirket birleşmeleri, GSM lisanları gibi, kapsam ve karakteri çok çeşitlilik arz eden tahkim uyuşmazlıklarında yer almıştır. Birçok tahkim davasında da Prof. Dr. Ziya Akıncı'dan uzman görüşü talep edilmiştir.

Prof. Dr. Akıncı 1986 yılında Baro'ya kaydolmuştur. 1991 yılında Exeter Üniversite'sinde ve 1987 yılında Ankara Üniversitesi'nde gerçekleştirdiği yüksek lisans eğitiminin ardından 1992 yılında doktorasını tamamlamıştır. Prof. Akıncı'nın Milletlerarası Tahkimden, Uluslararası İnşaat Sözleşmelerine kadar çok çeşitli alanda yayınlanmış birçok kitabı ve makalesi bulunmaktadır.

Ziya Akinci, is the founding partner of Akinci Law Office, carries out his duty as the President of ISTAC. Dr. Akinci is a member of the ICC International Court of Arbitration since 2006 and member of the ICSID Committee. He is also head of the International Private Law Division of Galatasaray University Faculty of Law. Dr Akinci focuses primarily on dispute resolution and has acted as counsel, expert, sole arbitrator and co-arbitrator in many international and domestic proceedings including international construction projects, energy projects, investment disputes, mergers and acquisitions, international commercial disputes.

Dr. Akinci was admitted to the Bar in 1986. He received his PhD in 1992 after receiving LLM degrees from Ankara University in 1987 and from Exeter University in UK in 1991. In 2003 he became a professor of Private International Law in Galatasaray University. He has authored numerous publications on topics including but not limited to international arbitration, international construction law, applicable law to the contracts and the international carriage of goods by road.

Mark Appel

ArbDB Chambers, Hakem
ArbDB Chambers, Arbitrator

Dünya'da Tahkim Merkezlerinin Gelişimi ve STK'ların Rolü Development of Arbitration Centers across the World and the Role of NGOs
Sunum Presentation

Mark Appel bağımsız ve uluslararası davalarda ArbDB Chambers kanalıyla görev üstlenen bir hakem, arabulucu, danışman ve eğitmendir.

Appel, Amerikan Tahkim Derneği (AAA) ve Uluslararası Uyuşmazlık Çözümü Merkezi'nde (ICDR) yönetici pozisyonlarında görev yapmıştır ve yaklaşık 40 yıllık küresel tahkim ve arabuluculuk deneyimine sahiptir. 2015 yılına kadar ICDR / AAA'yı Kıdemli Başkan Yardımcılığı görevini sürdürmüştür. Appel, tahkim uygulamalarına ve prosedürüne, çeşitli tahkim kurumları, bakanlıklar, mahkemeler ve STK'lar adına, dört kıtada hakemlik eğitimi konusunda 30 yıllık bir tecrübeye sahiptir.

Appel, ArbDB Chambers'ın uluslararası üyesidir ve bu kuruluş aracılığı ile hakem ve arabulucu olarak atanmaktadır. "Appel Uyuşmazlık Çözümü LLC" aracılığıyla tahkim, arabuluculuk ve uyuşmazlık yönetimi danışmanlığı ve eğitim hizmetleri vermektedir.

Mark Appel is an independent, international Arbitrator, Mediator, Consultant and Trainer with ArbDB Chambers.

Mr. Appel has nearly 40 years of global arbitration and mediation experience, having served in both executive and senior executive positions at the AAA and ICDR, leaving ICDR/AAA as Senior Vice President, EMEA in December of 2015. Mr. Appel is thoroughly familiar with arbitration and mediation practice and procedure, with over 30 years of experience in training arbitrators and mediators, drafting procedural rules and advising arbitral institutions, government ministries, corporations and dispute resolution NGOs in the Americas, Europe, Africa and Asia. Mr. Appel has taught arbitration law and procedure and overview courses in dispute resolution at both Law and Graduate Schools on three continents.

Mr. Appel takes his arbitrator and mediator appointments through ArbDB Chambers and provides Arbitration, Mediation and Conflict Management Consultancy and Training Services through Appel Dispute Resolution LLC.

Prof. Dr. Fazıl Kerim Atamer

İstanbul Tahkim Derneği, Yüksek İstişare K. Üyesi
Academician, Lawyer

İSTA Hakem Etik Kuralları ISTA Ethics Rules
Panelist Panelist

1987 yılında İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden mezun olan Kerim Atamer, önce avukat olarak çalışmaya başlamıştır. 1997 yılında ortaklarıyla birlikte kendi bürosunu kurmuştur. Deniz Ticareti Hukuku alanında hazırladığı doktora teziyle, 1999 yılında Hamburg Üniversitesi'nden doctor iurisunvanını almıştır. Yeni Türk Ticaret Kanunu'nu hazırlamak üzere Adalet Bakanlığı tarafından görevlendirilen Komisyon'a 2000 yılında seçilmiştir.

2002 yılında İstanbul Bilgi Üniversitesi'nde yardımcı doçent olarak çalışmaya başlamıştır. 25/12/2006 tarihinde Deniz Hukuku Doçenti unvanını almıştır. 2010 yılında Koç Üniversitesi'ne geçmiştir. 2011 yılında ise İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde ders vermeye başlamış, 25/7/2013 tarihinde aynı Üniversite'de Profesörlük kadrosuna atanmıştır. 31/7/2015 tarihinde kendi isteğiyle bu görevinden ayrılmıştır. İngilizce, Almanca ile Türkçe dillerinde, yurt dışında ve içinde çok sayıda yayını bulunmaktadır. Hâlen, bir yandan araştırma ve yayın faaliyetlerini sürdürmekte, diğer yandan da hakem ve danışman olarak çalışmaktadır.

Following his graduation from the Istanbul University Law School in 1987, Kerim Atamer firstly commenced work as an Attorney-at-Law. Together with his partners, he set up his own Firm in 1997. He obtained the title of a doctor iurisin 1999 from the Hamburg University with his thesis prepared in Maritime Law. In 2000, he was appointed to the Committee that was established by the Ministry of Justice for the preparation of the new Turkish Commercial Code.

In 2002, he commenced work at the Istanbul Bilgi University as an assistant professor. On 25/12/2006, he obtained the title of an Associate Professor in Maritime Law. 2010 saw his move to Koç University. Then in 2011, he started lecturing at the Istanbul University Law School, where he was appointed as Professor with tenure as of 25/7/2013. On 31/7/2015, he decided to leave that position. He has published widely in English, German and Turkish, both abroad and at home. Currently, he continues his research and publication activities, and simultaneously acts as an arbitrator and consultant.

Av. Arb. Bennar Aydoğdu

BennArb, Avukat/Hakem/Arabulucu
BennArb, Attorney at Law, Arbitrator, Mediator

Dünya'da Tahkim Merkezlerinin Gelişimi ve STK'ların Rolü Development of Arbitration Centers across the World and the Role of NGOs
Moderator Moderator

BennArb Hukuk Bürosu'nun kurucusu olan Bennar Aydoğdu, uluslararası tahkim ve uluslararası ticaret alanlarında 18 yıllık deneyime sahiptir ve ICC, SCAI, LCIA, LMAA, HKIAC, ISTAC gibi tahkim kuralları kapsamında yürütülen 80'e yakın tahkimde hem hakem hem de taraf vekili olarak yer almıştır. Kendisi ayrıca arabulucudur ve uluslararası tahkim eğitmenidir. Bennar Aydoğdu kısa bir süre önce ICC Tahkim Divanı üyesi olarak atanmış olup ayrıca ICC Türkiye Tahkim Komisyonu eş başkanı, Chartered Institute of Arbitrators (CIArb) Yönetim Kurulu üyesi, CIArb Eğitim ve Üyelik Komitesi başkanı, CIArb Sınav Kurulu üyesi ve Bursa Ticaret ve Sanayi Odası Tahkim ve Arabuluculuk Merkezi (BTSOTAM) başkan yardımcısı olarak görev yapmaktadır.

Marmara Üniversitesi'nde lisans ve Uluslararası Ticaret Hukuku ve Avrupa Birliği üzerine İstanbul Ticaret Üniversitesi'nde yüksek lisans eğitimlerini tamamladıktan sonra Lahey Uluslararası Hukuk Akademisi, İstanbul Aydın Üniversitesi ve İngiltere ve Galler Hukuk Fakültesi'nde uluslararası tahkim, uluslararası özel hukuk, birleşme-devralmalar ve arabuluculuk eğitimleri almıştır.

Bennar Aydoğdu is the founder of BennArb Law Firm, has 18 years' experience in international arbitration and international trade and has served as counsel, president of the tribunal, co-arbitrator, sole arbitrator in almost 80 international arbitrations under the rules of ICC, SCAI, LCIA, LMAA, HKIAC, ISTAC. She is also an accredited mediator and a tutor on international arbitration. Bennar has recently been appointed a member of the ICC Court of Arbitration, is the co-chair of ICC Turkey Arbitration Commission, member of Chartered Institute of Arbitrators (CIArb) Board of Management, chair of CIArb Education and Membership Committee, member of CIArb Examinations Board and vice-chair of Bursa Chamber of Commerce and Industry Arbitration and Mediation Center (BTSOTAM).

Bennar holds degrees from Marmara University, Istanbul Commerce University, Hague Academy of International Law, Istanbul Aydın University and the College of Law of England and Wales on international arbitration, law of international commerce, European Union, mergers-acquisitions, mediation.

Doç. Dr. Süheyla Balkar Bozkurt

Galatasaray Üniversitesi, Öğretim Üyesi
Galatasaray University

İSTA Hakem Etik Kuralları ISTA Ethics Rules

Sunum Presentation

Doç. Dr. Süheyla Balkar Bozkurt, Galatasaray Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesidir. İstanbul Özel Saint Benoit Fransız Lisesi'nin ardından, lisans eğitimini Galatasaray Üniversitesi Hukuk Fakültesinde tamamlamıştır. 2000 yılında Galatasaray Üniversitesi Milletlerarası Özel Hukuk Anabilim dalında araştırma görevlisi olarak akademik hayata başlayan Balkar Bozkurt, yüksek lisans ve doktora derecelerini aynı üniversitede almıştır. Bozkurt'un doktora tezi, Uluslararası Ticari Tahkim ve Geçici Hukuki Koruma Tedbirleri başlığını taşımaktadır.

Doç. Dr. Bozkurt, doktorasının ardından tahkim ve tahkimde etik konularına yoğunlaşmıştır ve etik alanına öncülük eden akademisyenlerden biridir. 2016 yılında yayınladığı "Milletlerarası Ticari Tahkimde Hakemlerin Bağımsızlık Yükümlülüğü" kitabı hakemlik etiği konusuna önemli bir katkı niteliği taşımaktadır.

Doç. Dr. Bozkurt, İstanbul Tahkim Derneği'nin 2018 yılında yayınladığı "Hakem Etik Kuralları" belgesinin hazırlık sürecinde, kurallara ilişkin yapılan çalışmaları ve görüşleri derlemiş ve kurallara akademik bir uzmanlık ile son halini vermiştir.

Assoc. Prof. Süheyla Balkar Bozkurt is a faculty member at Galatasaray University Faculty of Law (GSU). She completed her secondary education at Saint Benoit French High School. In 1999, she graduated from Galatasaray University, Faculty of Law summa cum laude. In 2000, she started her academic career as a research assistant at the Private International Law Department of GSU. She completed her LLM and PhD degree at the the same university. Bozkurt's doctoral thesis is titled "Provisional and Conservatory Measures in International Commercial Arbitration".

After his doctorate, Bozkurt focused on arbitration and especially on ethical issues in arbitration. She was one of the leading academics in the field of ethics in arbitration. Her book, "Independence of Arbitrators in International Commercial Arbitration" was published in 2016 and the book is an important contribution to the issue of arbitrator ethics.

Assoc. Prof. Bozkurt compiled the studies and opinions on the Arbitrator's Code of Ethics issued by Istanbul Arbitration Association and finalized the rules with an academic expertise.

Pelin Baysal

Gün + Partners, Partner
Gün + Partners, Partner

Uluslararası Tahkimde Güncel Gelişmeler ve İnovasyon Latest Developments and Innovation in International Arbitration

Sunum Presentation

Pelin Baysal 10 yılı aşkın süredir ticari dava alanında çalışmaktadır. Başta bankacılık, sigorta ve reasürans, sağlık ve enerji sektörü olmak üzere pek çok yerli ve yabancı müvekkile danışmanlık sağlamış ve söz konusu müvekkilleri ticaret, idare ve ceza mahkemelerinde temsil etmiştir. Hissedarlık sözleşmeleri, iş ortaklığı sözleşmeleri, yönetici sorumluluğu, birleşme ve devralma sonrası uyuşmazlıklar, beyaz yaka suçları ile inşaat sözleşmelerinden kaynaklı uyuşmazlıkların çözümünde çalışmaktadır.

Pelin, Londra merkezli reasürans firmaları tarafından da inşaat, emniyet-i suistimal, BBB, CIT, yangın ve sorumluluk sigortası poliçelerinden kaynaklanan karmaşık, yüksek montanlı ve teknik ihtilafların çözümü konusunda görevlendirilmektedir. Birçok yabancı ve Türk müvekkili ICC tahkiminde temsil etmiş olup, bu alanda özellikle birleşme & devralma sonrası ihtilaflar ve uluslararası satım sözleşmeleri konusunda tecrübelidir. Yabancı mahkeme ve hakem kararlarının Türkiye'de tenfiz ve tanınması konusunda deneyim sahibi olup, İngiliz ve Fransız mahkemelerinde de Türk uzman olarak hukuki görüşler sunmuştur. IBA, FDCC, AIDA, TEID ve ISTA üyelikleri bulunmaktadır.

Pelin Baysal has more than 10 years of experience on commercial litigation. She has been representing and advising many international and local clients in various sectors including banking, insurance and reinsurance, life science and energy. She has dealt with numerous disputes, especially those arising out of shareholders' and joint ventures, directors' and officers' liability, M&A litigation, white collar crimes and construction matters.

She has been regularly instructed by London reinsurers with regard to complex, technical and high value claims arising from various types of policies including but not limited to construction, Bankers BBB, CIT, fire and general third party liability policies. She is also experienced in ICC arbitration particularly for the disputes arising from M&A transactions and sale contracts. She further represented many clients in enforcement of foreign judgments and arbitral awards. Pelin Baysal submitted expert opinions to London and Paris courts as Turkish law expert. She has memberships in IBA, FDCC, AIDA, TEID ve ISTA.

Ozan Diren

Türk Girişim ve İş Dünyası Konfederasyonu (TÜRKONFED), Yönetim Kurulu Üyesi
Turkish Enterprise and Business Confederation (TURKONFED), Member

Açılış Konuşmaları Opening Speech
Konuşmacı Speaker

Türkiye'nin yerli sermayeli ilk meyve suyu ve lider içecek markalarından DİMES'in liderliğini üstlenen Ozan Diren, üniversite yıllarında çalışma hayatına başladı. DİMES'in tüm departmanlarında, her kademede aktif görevde bulunan Diren, aynı dönemde yüksek eğitime devam ederek, 1997'de İTÜ'den endüstri mühendisi, 1999 yılında ABD'de University Of Hartford'tan pazarlama yüksek lisans diplomalarını aldı ve İstanbul Üniversitesi İşletme İktisadı Enstitüsü Finans İhtisas Programı'nı bitirdi.

1999 itibarıyla gelişen rekabet koşulları ve vizyon doğrultusunda, DİMES bünyesinde Nobel Pazarlama Ltd. Şti.'nin kurucu Genel Müdürlüğünü üstlendi ve 2011 yılında DİMES CEO'luğuna getirildi. Ozan Diren, TÜRKONFED'in yanı sıra, MEYED Yönetim Kurulu üyesi; TÜSİAD, TGDF, ASÜD, SETBİR ve ŞÜD üyesi olarak da görev yapıyor.

Ozan Diren leads Turkey's first local-capital fruit juice and a one of Turkey's leading beverage brands, DİMES.

Diren started working for DİMES in university years, taking responsibilities at every level and in every corporate department. Meanwhile he pursued his academic training, graduating from İTÜ as an Industrial Engineer, prior to receiving a post graduate Marketing diploma from the University of Hartford. Later, he completed Finance advanced specialization program at İstanbul University's Institute of Corporate Economics.

Parallel to the corporate vision and the development competitive environment, Ozan Diren spearheaded the formation of Nobel Pazarlama Ltd. within the DİMES group, and he has become the company's first General Manager. In 2011, Diren is appointed as DİMES CEO.

Apart from TÜRKONFED, Ozan Diren is a Board Member in MEYED and he is involved at ŞÜD, TGDF, TÜSİAD, ASÜD and SETBİR.

Prof. Dr. Ercüment Erdem

Erdem & Erdem, Kurucu ve Kıdemli Ortak
Erdem & Erdem, Founder & Senior Partner

Konuk Konuşmacı Sunumu: Uluslararası Ticari Tahkimde Etik Keynote Speech: Ethics in International Commercial Arbitration
Host Presented by

Prof. Dr. H. Ercüment Erdem, Erdem & Erdem Ortak Avukatlık Bürosu'nun Kurucusu ve Kıdemli Ortağıdır. Uyuşmazlık çözümü, tahkim, uluslararası ticaret hukuku, birleşme ve devralmalar, özelleştirmeler ve kurumsal finansman alanlarında 35 yıla yaklaşan deneyime sahiptir. Enerji, inşaat, finans, perakende, gayrimenkul, havacılık, sağlık ve sigorta dahil çeşitli sektörlerde hukuki hizmet sunar. ICC Tahkimi, İsviçre Tahkimi, Moskova Tahkimi, UNCITRAL Tahkimi, Tahran Tahkimi ve ad hoc tahkiminin de içinde bulunduğu farklı kurallar çerçevesinde birçok uluslararası ve ulusal tahkimde başkanlık, tek hakemlik ve taraf hakemliği yapmış ve bu alanda öne çıkmıştır.

Türkiye'de Galatasaray Üniversitesi ve İsviçre'de Fribourg Üniversitesi gibi önde gelen üniversitelerde dersler veren Prof. Dr. H. Ercüment Erdem, akademisyen olarak 30 yılı aşkın bir deneyime sahiptir. İstanbul Barosu ve Uluslararası Barolar Birliği üyesidir. ICC Ticari Uygulamalar Komisyonu eş başkanı olmasının yanı sıra; ICC Tahkim Komisyonu, ICC Tahkim Divanı, ICC Enstitü Konseyi, ICC Türkiye Milli Komitesi, İstanbul Tahkim Merkezi (ISTAC) ve İsviçre Tahkim Derneği üyesidir.

Prof. Dr. H. Ercüment Erdem is the Founder and Senior Partner of Erdem & Erdem. He has nearly 35 years of experience in arbitration, international commercial law, competition and antitrust law, mergers and acquisitions, privatizations and corporate finance. He serves in various industries including energy, construction, finance, retail, real estate, aerospace, healthcare and insurance. He has acted as chairman and sole or party-appointed arbitrator in many international and national arbitrations under different rules including ICC, Swiss Arbitration, Moscow Arbitration, UNCITRAL Arbitration, Tehran Arbitration, and ad-hoc arbitrations and is distinguished in this field.

He is a Professor lectured in leading universities such as Galatasaray University in Turkey and Fribourg University in Switzerland. He has over 30 years of experience as a scholar. He is a member of IBA, Istanbul Bar Association, Co-chair of ICC CLP Commission and member of ICC Arbitration Commission, ICC Court of Arbitration, ICC Institute Counsel, ICC Turkish National Committee Arbitration, Istanbul Arbitration Centre (ISTAC) and Association Suisse de l'Arbitrage (ASA).

Av. Dr. Kerem Ertan

Tam & Ertan Hukuk Bürosu, Ortak
Tam & Ertan, Partner

İSTA Hakem Etik Kuralları ISTA Ethics Rules
Moderator Moderator

Kerem Ertan hukuk kariyerine 2001 yılında başlamıştır. Kerem, 2002 yılında Southampton Üniversitesi'nden Deniz Hukuku'nda Yüksek Lisans derecesini almıştır. Kerem 2003 yılından beri Tam & Ertan Hukuk Bürosu'nun ortağıdır ve 2010 yılında Galatasaray Üniversitesi'nden Doktora Diploması almıştır. Kerem, uluslararası ticaret, taşıma ve sigorta uyuşmazlıklarında uzmanlaşmıştır.

Kerem, 2011 yılında yayımlanan Deniz Hukukunda Londra'da Tahkim adlı kitabın yazarıdır. Kerem'in yayımlanmış makaleleri arasında Uluslararası Hukuk ve Müşterek Avarya; Türk Ticaret Kanunu Tasarısı'nın Bazı Maddeleri Hakkında Yazılı Görüş; Standart Müşterek Avarya Absorption Klozu; Yeni Türk Hukuku'nda Tekne Sigortası adlı eserler mevcuttur. Kerem Bahçeşehir Üniversitesi'nde Yüksek Lisans öğrencilerine 2016 yılından beri Uluslararası Ticari Sözleşmeler dersi vermektedir. Kerem, 2016 yılından beri İstanbul Tahkim Derneği Yönetim Kurulu'nun üyeliğini yapmaktadır.

Kerem Ertan started his legal career in 2001. He has been awarded the degree of Master of Laws (Maritime Law) by University of Southampton in 2002. Kerem is a partner of TAM & ERTAN Law Office since 2003 and he has been awarded the PhD degree by Galatasaray University in 2010. Kerem specialises in international trade, transport and insurance disputes.

Kerem is the author of Maritime Arbitration in London, published in 2011. His published articles include International Law and General Average; Comments on the Draft Act on Turkish Commercial Code; Standart General Average Absorption Clause; Liability Concerning Unsafe Port or Berth in Voyage Charters Under English Law and Hull Insurance Under the New Turkish Commercial Code. Kerem has lectured to LLM students in Bahcesehir University about International Commercial Contracts since 2016. Kerem is a board member in Istanbul Arbitration Association since 2016.

Prof. Dr. Fethi Gedikli

İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi, Öğretim Üyesi
İstanbul University Faculty of Law

İstanbul; Tarihte Ticaret ve Uyuşmazlık Çözüm Merkezi Istanbul: Center of Trade and Dispute Resolution in History
Konuşmacı Speaker

Prof. Dr. Fethi Gedikli bir hukukçu, şair, araştırmacı ve yazardır.

1960 yılında Trabzon/Akçaabat'ta doğmuştur. İlk ve ortaöğrenimini Trabzon'da tamamladıktan sonra, İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesinden mezun olmuştur. 1988-1989 yılları arasında Birmingham ve Londra'da 1 yıl, 1992'de Kahire'de 10 aya yakın bir süre araştırmalarda bulunmuştur. 1989'da "Nizamiye Mahkemelerinin Kuruluşu, Yapısı ve Hukuk Yargılama Usûlü" adlı yüksek lisans teziyle bilim uzmanı, 1996'da "16. ve 17. Asır Osmanlı Şer'iyye Sicillerinde Mudârebe Ortaklığı: Galata Örneği" konulu çalışmasıyla doktor olmuştur. Çağdaş Azerbaycan Şiiri Antolojisi (Yusuf Gedikli ile, 1983) ve Tarihi ve Sosyal Bağlamı İçinde İslâm Hukuku (Der. Aziz el-Azme, çeviri, 1992) adlı kitapları yayımlanmıştır. Çok iyi düzeyde İngilizce ve orta düzeyde Arapça bilmektedir. Yapmış olduğu detaylı hukuk tarihi araştırmaları ve yazmış olduğu makalelerle doktrine birçok katkıda bulunmuştur. Gedikli, halen İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde Hukuk Tarihi Anabilim dalında öğretim üyesi olarak çalışmaktadır.

Prof. Dr. Fethi Gedikli is a jurist, poet, researcher and writer.

He was born in 1960 in Trabzon/Akçaabat. After completing his primary and secondary education in Trabzon, he graduated from Istanbul University Faculty of Law. He conducted research in England for a year (1988-1989) in Birmingham and London and for almost 10 months in Cairo (1992). In 1989, he was granted the title of "scientist" by virtue of his thesis titled "The Establishment, Structure and Legal Proceedings of the Court of Jurisdictions" and he became a doctor of law following his study on "Mudârebe Partnership in XVI and XVII". His books on Contemporary Azerbaijani Poetry Anthology (Yusuf Gedikli, 1983) and Islamic Law in Historical and Social Context (Der. Aziz el-Azme, translation, 1992) were published. He speaks fluent English and moderate Arabic. He has contributed a lot to doctrine with his legal history research and articles. Gedikli is currently working as a faculty member in the History of Law Department in Istanbul University Faculty of Law.

Elliott Geisinger

İsviçre Tahkim Birliği (ASA), Başkan
Swiss Arbitration Association (ASA), President

Dünya'da Tahkim Merkezlerinin Gelişimi ve STK'ların Rolü Development of Arbitration Centers across the World and the Role of NGOs

Sunum Presentation

Elliot Geisinger, Schellenberg Wittmer'ın uluslararası tahkim ekibini yönetmektedir. Geisinger 2014'den bu yana İsviçre Tahkim Derneği'nin başkanlığı ve Uluslararası Tahkim Avukatları Birliği (FIAA) ve Cenevre Üniversitesi Hukuk Fakültesi CIDS'in yönetim kurulu üyeliği görevini de sürdürmektedir. Geisinger 2017-2018 yıllarında İsviçre Uluslararası Tahkim Kanunu'nu revize edecek bir taslağın hazırlanması için görev alan 4 uzmandan biridir.

Geisinger, profesyonel kariyerinde 130'dan fazla tahkim davasında avukat ve hakem olarak görev almıştır. Geisinger düzenli olarak tahkim ile ilgili mahkeme işlemlerinde, özellikle de yatırımla ilgili konularda müvekkillerini temsil etmektedir.

Görev aldığı davaların birçoğu, İsviçre Yüksek Mahkemesi kararlarına ilişkin resmi yayında ve tahkim dergilerinde konu edilmiştir. Geisinger ayrıca ticari tahkim ve spor tahkimi için tahkim kurallarının hazırlanmasına katılmıştır.

Elliott Geisinger heads Schellenberg Wittmer Ltd.'s international arbitration group. He is President of the Swiss Arbitration Association (ASA) since 2014. In 2014, Mr. Geisinger became a member of the Board of Trustees of FIAA (Foundation for International Arbitration Advocacy) and in 2018, of the Council of the Centre for International Dispute Settlement (CIDS) of the University of Geneva Law School / the Graduate Institute of International and Development Studies in Geneva. In 2017-2018, Mr. Geisinger was one of the four experts retained by the Swiss government to advise it on the revision of Swiss law of international arbitration.

Geisinger has acted as counsel and arbitrator in more than 130 arbitrations. Mr. Geisinger regularly represents clients in arbitration-related court proceedings and several of his cases have been reported in the official collection of leading Swiss Supreme Court cases. Mr. Geisinger has also participated in drafting arbitration rules for commercial arbitration and for sports arbitration.

Av. Mehmet Gün

İstanbul Tahkim Derneği, Yönetim Kurulu Başkanı
Istanbul Arbitration Association, Chairperson

Açılış Konuşmaları Opening Speech
Konuşmacı Speaker

Gün Avukatlık Bürosu'nun kurucu ortağı olan Mehmet Gün, ticaret hukuku, şirketler hukuku ve fikri mülkiyet hukuku alanlarındaki deneyimi ve uzmanlığı ile Türkiye'de ve uluslararası düzeyde çalışmalarını 35 yıldır sürdürmektedir. IAM Dergisi tarafından 2018 yılında dünyada 300 Patent Stratejistinden birisi olarak seçilmiş olan Gün, dava ve uyuşmazlık çözümü konularında Türkiye'nin en önde gelen uluslararası avukatları arasında gösterilmektedir.

Yargı, iş dünyası ve mesleki konularda birçok ulusal ve uluslararası derneğe üye olan Mehmet Gün, İSTA'nın kurucularından ve başkanı, ISTAC Fikri Haklar Komisyonu Başkanı ve IBA üyesidir. Gün ayrıca TÜRKONFED Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısıdır. Mehmet Gün, özellikle ticaret hukuku ve fikri mülkiyet hukuku olmak üzere özel hukukun her alanında ve Türk Patent Enstitüsü, WIPO, Mahkemeler ve Tahkim kurumları önünde başvuru ve uyuşmazlık çözümü ile ilgili pek çok konuda müvekkillerini temsil etmektedir. Gün'ün ticaret hukuku ve tahkime ilişkin yayınlanmış yazıları ve makaleleri yanında Türkiye'de yargılama sisteminin iyileştirilmesi ve bağımsız ve tarafsız yargılama üzerine kitapları ve birçok makalesi bulunmaktadır.

Mehmet Gün is the founding partner of Gun + Partners Law Firm and with his expertise on commercial, corporate and IP law he continues his practice in Turkey and at international level for 35 years. Mr. Gün, who was chosen as one of the 300 patent strategists in the world in 2018 by IAM magazine, is indicated as one of the most prominent international lawyers in Turkey as to litigation matters.

Mehmet Gün is a member of several national and international associations concerning judiciary, business and professional affairs. He is one of the founders and chairperson of the ISTA and chairperson of the Intellectual Rights Commission of the ISTAC and member of IBA. He is also vice chairman of the management board of TURKONFED. Mehmet Gün, represents his clients in all private law areas especially commercial and intellectual property law matters and in matters related to application and dispute resolution before Turkish Patent and Trademark Office, WIPO, Courts and Arbitral Tribunals. Mr. Gün is the author of books and many articles on improvement of judicial system in Turkey and on independent and impertial trial.

Brandon Malone

İskoçya Tahkim Merkezi, Yönetim Kurulu Başkanı
Scottish Arbitration Centre, Chairman of the Board

Uluslararası Tahkimde Güncel Gelişmeler ve İnovasyon Latest Developments and Innovation in International Arbitration

Sunum Presentation

Malone, Brandon Malone & Company'nin başkanıdır ve tahkim ile uyuşmazlıkların çözümü konusunda uzmandır. Malone bir avukattır ve İskoçya Hukuk Cemiyeti tarafından İnşaat Hukuku ve Tahkim Hukuku alanlarında akredite uzman olarak tanınmıştır, ayrıca cemiyetin Tahkim Akreditasyon Komitesini toplamaya yetkili kişidir. Brandon Malone, tahkim yargılamalarında hakem olarak görev almaktadır ve CIArb üyesidir. Ayrıca Brandon Amerikan Tahkim Derneği'nin (AAA) küresel bileşeni olan Uluslararası Uyuşmazlık Çözüm Merkezi Hakemleri Paneli'nin üyesidir. Kraliyet Yeminli Bilirkişiler Enstitüsü'nün (FRICS) seçkin bir üyesidir. Çeşitli kurumlarda İskoçya Tahkim Kanunu konusunda eğitmenlik görevleri yapmaktadır. Malone, Dundee Üniversitesi'nin Enerji, Petrol ve Maden Merkezi'nde ve Robert Gordon Üniversitesi'nde Tahkim Hukuku alanında misafir öğretim görevlisi olarak görev yapmaktadır. İskoçya Tahkim Merkezi'nin kurulmasında ise önemli pay sahibidir. Halihazırda İskoçya Tahkim Merkezi yönetim kurulu başkanlığını yapmasının yanı sıra Uluslararası Enerji Tahkimi Merkezi'nin de eş başkanlığını yapmaktadır.

Seçkin hukuk geleneği, yenilikçi mevzuatı ve İskoç Tahkim Merkezi ile birlikte İskoçya, uluslararası sahnede tahkim için cazip ve uygun maliyetli bir seçenek olarak rekabette yerini almaktadır.

Brandon is the principal of Brandon Malone & Company, a specialist arbitration and litigation practice. A solicitor advocate, he is accredited by the Law Society of Scotland as a specialist in Construction Law and as a specialist in Arbitration Law and convenes the Society's Arbitration Accreditation Committee. Brandon is a practicing arbitrator and expert determiner and is a Fellow of the Chartered Institute of Arbitrators. He is a member of the panel of arbitrators of the International Centre for Dispute Resolution, the global component of the American Arbitration Association. He is also an eminent Fellow of the Royal Institution of Chartered Surveyors (FRICS). He has lectured widely on the subject of the Arbitration (Scotland) Act 2010. Brandon is an Honorary Lecturer at the Centre for Energy, Petroleum and Mineral Law and Policy at the University of Dundee and is an External Examiner in arbitration law at Robert Gordon University. He was a driving force behind the establishment of the Scottish Arbitration Centre. As well as chairing the Board of the Scottish Arbitration Centre, he is Co-Director of the International Centre for Energy Arbitration.

Marina Matousekova

CastaldiPartners, Ortak
CastaldiPartners, Partner

Uluslararası Tahkimde Güncel Gelişmeler ve İnovasyon Latest Developments and Innovation in International Arbitration
Sunum Presentation

Hem Paris'te hem de New York'ta avukatlık yapmaya yetkili olan Marina Matousekova, uluslararası tahkim ve dava pratiğinde uzmanlaşmış CastaldiPartners'in ortaklarından biridir.

Marina, Eylül 2018'de CastaldiPartners'a katılmadan önce, Profesör Emmanuel Gaillard ile birlikte Shearman & Sterling LLP'nin uluslararası tahkim takımında 7 yıl ve ICC Uluslararası Tahkim Mahkemesi'nin şu anki başkanı Alexis Mourre ile birlikte 6 yıl çalışmıştır.

Müvekkillerini daha çok enerji, telekom, yatırım, inşaat, ortaklık ve genel ticari uyuşmazlıklar alanında, özellikle Doğu ve Batı Avrupa ile Afrika'da, ad hoc ve kurumsal tahkimlerde temsil etmektedir.

Ayrıca sık sık hakem olarak tahkimlerde görev almaktadır.

Dually qualified to practice law in Paris and NY, Marina Matousekova is a partner at CastaldiPartners, whose practice focuses on international arbitration and litigation.

Before joining the firm in September 2018, she has worked for seven years with Professor Emmanuel Gaillard in the international arbitration team of Shearman & Sterling LLP and 6 years with Alexis Mourre, the current President of the ICC International Court of Arbitration.

She advises clients in ad hoc and institutional arbitration proceedings related notably to energy, telecom, investment, construction, joint ventures and general commercial disputes, with a particular focus on Europe (Eastern and Western) and Africa.

She frequently sits as an arbitrator.

Prof. Dr. Hakan Pekcanıtez

İstanbul Ticaret Odası Tahkim ve Arabuluculuk Merkezi (İTOTAM), Divan Kurulu Başkanı
Istanbul Chamber of Commerce Arbitration and Mediation Center (ITOTAM), President

Açılış Konuşmaları Opening Speech
Konuşmacı Speaker

İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden 1978 yılında mezun olduktan sonra, 1979'da Ege Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde Medenî Usûl ve İcra-İflâs Hukuku kürsüsünde asistan olarak göreve başladı. 1986'da Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesi Medenî Usûl ve İcra İflâs Hukuku Anabilim dalına yardımcı doçent olarak atandı. 1991 yılında üniversite doçenti olan Pekcanıtez, 1992'de doçent olarak atandı. 1997 yılında profesörlüğe yükseldi, 1997-2004 yılları arasında Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesi Medenî Usûl ve İcra-İflâs Anabilim Dalı başkanlığı görevini sürdürdü. 2000-2003 yılları arasında Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde dekanlık görevini yürüttü.

2004 yılından itibaren Galatasaray Üniversitesi Hukuk Fakültesi Medeni Usul ve İcra-İflas Hukuku Anabilim Dalında öğretim üyeliği görevini sürdürmektedir. Medenî Usûl Hukuku, İcra ve İflâs Hukuku, Avukatlık Hukuku, Noterlik Hukuku, Tebligat Hukuku, Alternatif Uyuşmazlık Çözüm Yolları ve Tahkim konusunda dersler vermektedir. Dünya Usûl Hukukçuları Birliği ve İstanbul Barosu üyesidir. Ayrıca, halen İstanbul Ticaret Odası Tahkim Divanı Başkanlığını yürütmektedir.

Prof.Dr. Pekcanıtez graduated from Istanbul University Faculty of Law in 1978. In 1979 he started to work as an assistant at the Ege University Faculty of Law, under the heading of Civil Procedure and Execution-Bankruptcy Law. In 1986, Dokuz Eylül University Faculty of Law was appointed as an assistant professor in the field of civil procedure and execution-bankruptcy law. He became professor in 1997, and between 1997 and 2004, he served as the President of the Dokuz Eylül University Faculty of Law. Between the years 2000-2003 he worked as a dean at Dokuz Eylül University Faculty of Law.

Since 2004, he has been serving as a lecturer at Galatasaray University Faculty of Law, Civil Procedure and Execution-Bankruptcy Law Department. He gives courses on Civil Law Law, Execution and Bankruptcy Law, Attorney Law, Notary Law, Notification Law, Alternative Dispute Resolution Methods and Arbitration. He is a member of the World Civil Procedure Lawyers Association and Istanbul Bar Association. He is also the chairman of the Arbitration of Istanbul Chamber of Commerce (ITOTAM)

Prof. Dr. Catherine A. Rogers

Queen Mary Üniversitesi Londra Etik ve Regülasyon Enstitütüsü, Eş Direktör
Queen Mary University of London Institute for Ethics and Regulation, Co-Director

Konuk Konuşmacı Sunumu: Uluslararası Ticari Tahkimde Etik Keynote Speech: Ethics in International Commercial Arbitration
Konuşmacı Speaker

Catherine A Rogers, Londra Queen Mary Üniversitesi Etik ve Regülasyon Enstitüsü Eş Direktörüdür. Penn State Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde, Uluslararası Tahkim ve Meslek Etiği kürsüsünde öğretim görevlisi olan Rogers, aynı zamanda Londra Queen Mary Üniversitesi'nde Etik, Regülasyon ve Hukukun Üstünlüğü kürsüsünde görev alıyor. Bu alanda; Stanford ve Yale Junior Faculty Fora dahil olmak üzere dünyanın dört bir yanında dersler, konferanslar verdi ve yayınlar yaptı. Uluslararası Tahkim Etiği adlı kitabı, 2014 yılında Oxford University Press tarafından yayınlandı.

Profesör Rogers, Amerikan Hukuk Enstitüsü'nün Uluslararası Ticaret Tahkim Yasası'nın Yeniden Düzenlenmesinde raportörlük yaptı. ICC Filistin tarafından Kudüs Tahkim Merkezi Tahkim Mahkemesi Üyesi olarak atandı. Düzenli olarak, gelişmekte olan ekonomilerde tahkim ve hukukun üstünlüğünü teşvik etmek için kapasite geliştirme faaliyetlerinde bulunuyor ve hakem seçim sürecindeki doğruluğu, bilgiye eşit erişimi ve hesap verebilirliği arttırmak için kar amacı gütmeyen bir bilgi kaynağı olan Arbitrator Intelligence'ı (Hakem Zekası) geliştirdi.

Catherine A Rogers is Co-Director of the Queen Mary University of London Institute for Ethics and Regulation. Rogers is a scholar of international arbitration and professional ethics at Penn State Law, with a dual appointment as Professor of Ethics, Regulation, and the Rule of Law at Queen Mary, University of London Professor Rogers has taught, lectured and published on these topics around the world, including as an invited participant at two Stanford-Yale Junior Faculty Fora. Her book, Ethics in International Arbitration, was published in 2014 by Oxford University Press.

Professor Rogers is a Reporter for the American Law Institute's Restatement of the U.S. Law (Third) of International Commercial Arbitration, a Member of the the Court of Arbitration for the Jerusalem Arbitration Center appointed by the ICC Palestine. She is regularly engaged in capacity-building activities to promote arbitration and the rule of law in developing and emerging economies, and is working to found Arbitrator Intelligence, a non-profit informational resource to increase accuracy, equal access to information and accountability in the arbitrator selection process.

Dr. Patricia Shaughnessy

Stockholm Ticaret Odası Tahkim Merkezi (SCC), Başkan Yardımcısı
The Arbitration Institute of the Stockholm Chamber of Commerce (SCC), Vice Chairperson

Dünya'da Tahkim Merkezlerinin Gelişimi ve STK'ların Rolü Development of Arbitration Centers across the World and the Role of NGOs
Sunum Presentation

Dr. Patricia Shaughnessy Stockholm Ticaret Odası Tahkim Enstitüsü Başkan Yardımcısı ve Yönetim Kurulu üyesidir. Geçtiğimiz yıllarda, Stockholm Ticaret Odası Tahkim Enstitüsü kurallarını gözden geçiren komisyonun üyeleri arasında yer almıştır. Dr. Patricia Shaughnessy ayrıca Stockholm Uluslararası Tahkim Raporu'nu düzenleyen yazı işleri kurulunda da yer almaktadır. Kendisi uluslararası ticari uyuşmazlıklarda hakem olarak atanmıştır. Ayrıca danışman olarak da birçok proje yönetmiş ve USAID, IFC, SIDA ve Avrupa Komisyonu gibi organizasyonlar için Doğu Avrupa ve Avrasya' da ticaret, uyuşmazlık çözümüne ilişkin pek çok görevde bulunmuştur.

Shaughnessy, Stockholm Üniversitesi Uluslararası Ticaret Hukuku Yüksek Lisans Programı'nda kurucu öğretim üyesi olarak yer almaktadır. Ayrıca Karşılaştırmalı Hukuk, Hukuk Metodolojisi ve Avrupa Komisyonu Usul Hukuku gibi ilgili diğer alanlarda da ders vermektedir. Akademik kariyerinden önce, Amerika'da 10 yıl boyunca avukatlık yapmış ve dava avukatlığında uzmanlaşmıştır.

Dr. Patricia Shaughnessy is the Vice Chair of the Arbitration Institute of the Stockholm Chamber of Commerce (SCC), was a member of the committee that recently drafted the revised Rules of Arbitration for the SCC, and recently was a government appointed expert in the committee proposing revisions to the Swedish Arbitration Act. She has been appointed as an arbitrator in international commercial disputes and acts as an expert. As a consultant, she has led numerous projects and carried-out assignments related to commercial dispute resolution in Eastern Europe and Eurasia for organisations such as USAID, IFC, SIDA, and the European Commission.

Dr. Shaughnessy founded and supervised the Master of International Commercial Law Program at Stockholm University and also teaches in related procedural and commercial law fields. Prior to her academic career, she spent ten years as a practicing attorney in the US, specialised in civil litigation and she has served as US Supreme Court Judicial Fellow.

Av. Kerem Turunç

TURUNÇ, Ortak
TURUNÇ, Partner

Uluslararası Tahkimde Güncel Gelişmeler ve İnovasyon Latest Developments and Innovation in International Arbitration
Moderator Moderator

TURUNÇ hukuk bürosunun ortaklarından Kerem Turunç'un uzmanlık alanları uluslararası finans ve sermaye piyasası işlemleri, şirket satın almaları ve birleşmeleri projeleri ile kurumsal yönetimdir. Ayrıca, bu konularla ilgili arabuluculuk, tahkim ve sair uyuşmazlık çözümü süreçlerinde de sürekli yer almaktadır. Kerem Turunç, TURUNÇ'a katılmadan önce, Cleary Gottlieb Steen & Hamilton LLP'nin New York ve Londra bürolarında çalışmıştır.

Kerem Turunç, lisans derecesini Yale Üniversitesi'nden, Juris Doctor derecesini ise Virginia Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden almıştır. Harvard Üniversitesi Hukuk Fakültesi, Kadir Has Üniversitesi Hukuk Fakültesi, New York Üniversitesi ve Yeditepe Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde ders vermiştir. New York, Washington D.C., İngiltere ve Galler ile İstanbul barolarına kayıtlı olan Turunç aynı zamanda American Bar Association ve International Bar Association'a da üyedir.

Kerem Turunç is a partner of TURUNÇ, where he specializes in financial and capital markets transactions, mergers and acquisitions, and corporate governance. He is also extensively involved in mediation, arbitration and other alternative dispute resolution processes relating to these practice areas. Before joining TURUNÇ, Mr. Turunç worked in the New York and London offices of Cleary Gottlieb Steen & Hamilton LLP.

Mr. Turunç received his Juris Doctor degree from the University of Virginia School of Law, and his Bachelor of Arts degree from Yale University. He has lectured at Harvard Law School, Kadir Has University Faculty of Law, New York University and Yeditepe University Faculty of Law. Mr. Turunç is admitted to the Bars of New York, the District of Columbia, England & Wales and Istanbul. He is also a member of the American Bar Association and the International Bar Association.

Sunuş ve Teşekkür

İSTA Hakem Etik Kuralları, Tahkimde Etik, Güncel Gelişmeler ve İnovasyon Konferansı'nı 16 Kasım 2018'de İstanbul'da son derece geniş bir katılımla gerçekleştirdik. Wyndham Grand Levent Oteli'nde düzenlediğimiz konferans, Türkiye'de tahkim uygulamacılarını bir araya getiren bir nitelikteydi ve İSTA Hakem Etik Kuralları uluslararası düzeyde tanınan değerli konuşmacılar ile tartıştık.

Konferans'ta sunulan bildiriler ve yapılan tartışmalar, panel konularımızda bundan sonra yapılacak çalışmalara kaynaklık oluşturacak nitelikte. Biz de İSTA olarak konferansın kayıtlarını bir bildiri kitabında bir araya getirdik. Bu çalışmada gönüllülerimiz bant kayıtlarının deşifresinde ve çeviride de bize büyük destek verdi. Bu çerçevede Gün + Partners ekibinden Zeynep Ezgi Yanarateş, Ervin Erbilgin, Cenk Barış Sevinç'e ve Kariyer Hukuk Derneği'nden Cankat Şir, Berkay Öztürk, Emine Ergin, Ceren Köken, Tahsin Erdem Küçüker, Berkay Akbaş, Sıla Sarıca, Rüya Sofi, Ayça Sarım ve Dila Küçükali'ye içten teşekkürlerimizi sunuyoruz.

İstanbul Tahkim Derneği

Introduction and Acknowledgements,

On November 16, 2018, we held a conference on The Ethical Rules of Arbitration, Ethics in Arbitration, Current Developments and Innovation with broad participation in İstanbul. The conference held at Wyndham Grand Levent Hotel was a combination of arbitration practitioners in Turkey and we discussed the ethical rules of arbitration with distinguished speakers at international level.

The presentations and discussions made at the conference will be a source of future works in our topics. We, as ISTA, collected the records of the conference in this book. In this study, our volunteers gave us great support in the decryption and translation of tape recordings. In this context, we would like to express our sincere thanks to our volunteers from Gün+ Partners Zeynep Ezgi Yanarateş, Ervin Erbilgin, Cenk Barış Sevinç and volunteers from Career Law Association Cankat Şir, Berkay Öztürk, Emine Ergin, Ceren Köken, Tahsin Edem Küçüker, Berkay Akbaş, Sıla Sarıca, Rüya Sofi, Ayça Sarım and Dila Küçükali.

İstanbul Arbitration Association

Açılış Konuşmaları:

İstanbul Tahkim Derneği'nin (İSTA) kuruluşunun yıllara dayanan hikayesi nedir? Türkiye'de kamu özel sektör ve ilgili tüm paydaşların birleştiği fikir nasıl bir STK'ya dönüştü? İSTA'nın bugüne gelişinin hikayesi ile bundan sonrası için plan ve projeks iyonları nelerdir? Istanbul'daki tahkim merkezlerinin İSTA'ya ve etik kurallara bakışı nasıldır? İş dünyasının tahkime verdiği önem hangi seviyededir?

Av. Mehmet Gün, İstanbul Tahkim Derneği, Yönetim Kurulu Başkanı

Prof. Dr. Hakan Pekcanıtez, İstanbul Ticaret Odası Tahkim ve Arabuluculuk Merkezi (İTOTAM), Divan Kurulu Başkanı

Prof. Dr. Ziya Akıncı, İstanbul Tahkim Merkezi (ISTAC), Yönetim Kurulu Başkanı

Ozan Diren, Türk Girişim ve İş Dünyası Konfederasyonu (TÜRKONFED), Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı

Opening Speeches:

What is the story of the establishment of Istanbul Arbitration Association (ISTA)? What kind of NGO did the idea that public private sector and all relevant stakeholders converge in Turkey? What are the stories of ISTA to the present and what are the plans and projections for the future? What is the view of the arbitration centers in Istanbul on ISTA and ethical rules? What level is the importance of Business Administration?

Mehmet GUN, Chairman Of The Board Of Directors Of Istanbul Arbitration Association(ISTA)

Prof. Dr. Hakan Pekanitez, Chairman of the Court of Arbitration and Mediation Center (ITOTAM), Istanbul Chamber of Commerce

Prof. Dr. Ziya Akinci, Chairman of the Board of Directors of Istanbul Arbitration Center (ISTAC)

Ozan Diren, Turkish Enterprise and Business Confederation (TÜRKONFED), Vice Chairman of the Board

Mehmet Gün, İstanbul Tahkim Derneği Yönetim Kurulu Başkanı:

Merhabalar!

Değerli hocalarım, meslektaşlarım, misafirlerimiz ve öğrenci arkadaşlarım hepiniz hoş geldiniz.

Tahkim, hükümran devletin mahkemeleri ve hakimleri devreye girmeksizin, uyuşmazlıkların tarafların üzerinde uzlaştığı hakemler tarafından çözüldüğü, medeni bir uyuşmazlık çözüm yöntemidir. Ticaret, medeniyet kadar; tahkim de ticaret ve medeniyet kadar eskidir. İstanbul, Türkiye'nin göz bebeği, ekonomik, kültürel ve ticari olarak doğal bir başkent olmasının yanı sıra etrafındaki üç, dört saat mesafedeki geniş coğrafyadaki toplumların yüzünü döndüğü emsalsiz ve önemli bir uluslararası şehir ve medeniyet merkezidir.

İstanbul Tahkim Derneği, İSTA, tahkim alanında İstanbul'u başından beri hak ettiği yere getirmek ve dünyada tahkimin baş şehirlerinden biri yapma yolunda atılmış en önemli adımlardan birisidir.

İstanbul, iletişim ve ulaşım imkanlarıyla da çağdaş bir yerleşim yeridir. Dünya çapında rekabetçi bir iş dünyasına sahip olan İstanbul, Türkiye'nin yurt içi gayrisafi millî hasılasının %46'sını üretmekte, ticaretin yanında sanayi ve hizmet üretiminde önde gelmektedir. İstanbul, doğu ve batı kültürünün bir araya gelerek sentezlendiği ve binlerce yıldır birlikte

yaşadığı, dünyada benzeri olmayan bir kültür merkezi, aynı zamanda emsalsiz doğası ile de önde gelen bir turizm merkezimizdir.

İstanbul, uluslararası ticarete, finansa ve hukuka yakından hakim olan binlerce hukukçu, uzman ve bilirkişi kadrosunu bünyesinde barındırmaktadır. İstanbul, Türkiye'nin olduğu kadar komşu ve uzak coğrafyadaki ülkelerin uyuşmazlıklarının çözülebileceği en uygun coğrafi yerdedir. İstanbul uluslararası tahkim merkezleri arasında boşluğu en çok hissedilen ve varlığı en çok aranan yerdir. Bu alanda saymakla bitmeyecek fırsatlara sahiptir. İstanbul'un tahkimin baş şehirlerinden birisi haline gelmesinden, herkes ve her kesim sayılamayacak kadar çok fayda görecektir. Türk iş dünyası uyuşmazlıklarını kendi evinde çözüyor olacaktır. Yurt dışı tahkim giderlerinden, ki ben tahmini giderin yıllık yaklaşık 1 Milyar Dolar civarında olduğunu sanıyorum, önemli miktarda tasarruf etmek mümkün olacaktır. Türk hukukçuları ve tahkim uygulamacıları, oturdukları yerden hizmet eder hale gelecektir. Türk avukatları, ortalama aylık 10 Bin TL gelir üretirlerken, 40, 50 Bin Euro civarında gelir elde edebilir hale gelebileceklerdir. Hukuk ekonomisi, milyarlarca dolar büyüyecek; konaklama, ulaşım, yeme-içme, tercüme ve diğer hizmet veren sektörler de bundan beslenecektir.

Gelişmiş tahkim uygulamaları, yargı mercilerini ve süreçlerini hızla geliştireceklerdir. Ticari ilişkilerin sürdürebilirliği artıralacak, uzlaşma ve işbirliği gelişecektir. Uyuşmazlık çözüm sistemine duyulan güven, Türkiye'nin uluslararası güvenirliliğine önemli bir katkı yapacaktır. Türkiye'nin özellikle liderlik yapmak istediği ülkelerin uyuşmazlıklarını, iyi ve kaliteli olarak çözebilir olmasına tahkim büyük bir katkı sağlayacaktır.

İSTA, Türk tahkim camiasının bu faydalar denizine yelken açması için kurulmuştur. Tahkim camiasının bir sivil toplum kuruluşu çatısı altında buluşturulması, İstanbul'da bir tahkim merkezi kurulması Türk tahkim hukukçularının rüyasıdır. Bu rüya ilk defa, 1980'lerde, değerli hocalarım daha iyi hatırlayacaklardır, ben adını anmadan geçemeyeceğim, rahmetli hocamız Prof. Dr. Rabi Koral tarafından dillendirilmiştir.

Türkiye'nin uluslararası ticarette daha fazla rol alması, ekonominin o günlerden beri onlarca kat büyümesi, devletimizin, iş insanlarımızın ve hukukçularımızın bu alandaki ihtiyaçlarımızı ve kaçırdığımız fırsatları görmesiyle 1980'li yıllardaki ütopya, işte bugün İSTA kurucuları sayesinde gerçek olmuştur. Kurucularımızın neredeyse tamamı bu salonda bulunmaktadır, hepsine ayrı ayrı teşekkür etmek istiyorum.

Özellikle bahsetmek istediğim bir isim var, Mark Appel dostum İSTA'nın kuruluşu hakkında ilk konuştuğum arkadaşlarımdan birisidir. Kendisinin fikirleriyle çok önemli katkıları olmuştur.

2012'de bir uluslararası konferans vesilesiyle başlayan kuruluş çalışmaları, 4 yıl sürdü, ama sonucunda başarıya ulaştı ve İSTA'nın kuruluşunu Aralık 2017'de tahkim camiasına ilan ettik.

İstanbul Ticaret Odası Tahkim Merekezi (İTOTAM) uzun süreden beri faaldir. Kanunen zorunlu kılınan Sigorta Tahkim Merkezi de; kalite, hız, hakem seçme ve uyuşmazlık çözüm süreçleriyle İstanbul'da saygınlık kazanan kuruluşlarımızdan birisidir.

İstanbul Tahkim Merkezi (ISTAC), İstanbul'u finans merkezi yapma rüyasının verdiği ivme ile bir devlet projesi olarak kurulmuş, devletimizin, özel sektörün ve tüm uygulamacıların desteğini almıştır. Tek bir çatlak sesin olmadığı bu geniş mutabakat, benim bildiğim kadarıyla, Türkiye'de ilk defa ISTAC vesilesi ile gerçekleşmiştir. Ne mutlu bize.

Türkiye'de tahkimin gelişmesinin önündeki engeller, özellikle kamu sektörünün tahkime karşı çekingenliği ve diğer uygulama sorunları hızla aşılmaktadır. Bunun için önemli çözümler geliştirilmiş, geliştirilmeye devam etmektedir. Bu yolda özveriyle çaba gösteren tüm uygulamacılara, ISTAC ve İTOTAM yöneticilerine özellikle ve ayrıca teşekkür etmek istiyorum. Türkiye'de tahkimin gelişmesinin, İstanbul'un dünyanın sayılı tahkim merkezleri arasına girmesinin önünde kalan yegâne engel, eğri oturup doğru konuşalım arkadaşlarım, uluslararası alanda Türkiye'ye ve Türk tahkim uygulamacılarına karşı duyulan etik güvensizliğidir.

Bu güvensizliğin sebebi kısmen önyargılar ise de kısmen haklı olan bireysel durumlardır. Türkiye bu önyargıyı ortadan kaldırmakta kararlı olmalıdır. İSTA da zaten bunu önemli bir amacı olarak en başında belirlemiştir.

Zerre kadar haklılığı olsa bile etiğe aykırı her bir davranış, tahkim camiasının tamamını ve tahkime itimadı derinden ve olumsuz olarak etkiler. Tahkim uygulamacılarının yüksek etik değerlere sahip olmaları yetmez, bu değerlere her durum ve her olayda kararlılıkla ve hassasiyetle uyulduğunun gösterilmesi gerekir. Etik değerlere uyulması da yetmez, uyulduğunun sergilenmesi ve her daim uyulacağına dair bir güven oluşturulması gerekir.

Etik değerlere bağlılığı ancak sivil toplum kuruluşları gerçekleştirebilir. Hiçbir devlet projesi, etik değerlere bağılılığı gerçekleştiremez çünkü etik değerler zaten devletin hükümranlık sahasının dışında kalan tamamen topluma bırakılmış değerlerdir.

İşte bu nedenlerle İSTA, hakem etiği konusunu çözümlemeyi kendisine bir amaç olarak en başından edinmiştir. Çağdaşlarına örnek olacak etik uygulamaları Türkiye'de yerleştirmenin ilk adımı olarak, hakem etik kuralları oluşturulması çalışmasına erkenden, daha derneğin kuruluş işlemleri yapılırken İSTA başlamıştır. İSTA gönüllüleri, hepsi burada değil ama önemli bir kısmı burada, dünyadaki bilinen bütün tahkim kurumlarının, tahkim kurallarının etik hükümlerini tarayıp, özetleyerek bir işe başlamıştır. Bunun üzerinden, bir hakem etik kuralları taslakları oluşturuldu. Üyemiz olmasından gurur duyduğumuz ve Türkiye'nin etik konusunda dünyaya armağan ettiği bir yıldız olacağından emin olduğum Doç. Dr. Süheyla Balkar Bozkurt, bu konuya çok daha önceden çalışmalara başlamıştı, İSTA Hakem Etik Kuralları'nı kaleme aldı. İSTA Yönetim Kurulu, epeyce uzun süren tartışmalardan sonra bu kuralları benimsedi. Sayın Bozkurt'a ve Hakem Etik Kuralları'nın yazımında emeği geçen bütün arkadaşlarıma buradan ayrıca çok teşekkür ediyorum.

Bugün ki uluslararası konferansımızda İSTA Hakem Etiği Kuralları ve hakem etiği kurallarının tahkim merkezinin gelişiminde önemi tartışılacak, ayrıca güncel gelişmeler ile inovasyon konuşulacak. Bu programın hazırlanmasında, uluslararası panelin oluşturulmasına katkısı bulunan, İSTA Yönetim Kuruluna, Komisyonlara ve Gönüllü Üyelere minnettarım.

Bu konferansın gerçekleşmesi için Türkiye'ye gelen değerli misafirlerimize ayrıca teşekkür etmek isterim ve bu teşekkürüm tüm tahkim camiası adınadır. Konferanstaki sunum ve tartışmaları yararlı bulmanızı diliyorum. Henüz değilseniz, sizleri İSTA'ya üye olmaya, gönüllü çalışmalarına katılmaya ve katkı vermeye davet ediyorum.

Hepinize başarılar diliyorum, teşekkür ederim.

Mehmet Gün, Chairman Of The Board Of Directors Of Istanbul Arbitration Association:

Hello everyone!
Dear professors, dear colleagues, guests and fellow students, welcome all of you. Thank you for not leaving us alone in this important event.

Arbitration is the settlement of disputes without the courts and judges of a soverign state and the parties which a settlement by arbitrators and it's a civil method of settling disputes, it is a civil one. Commerce in arbitration is as old as civilization. And Istanbul is the heart of Turkey. Istanbul is a unique and important international city and civilization Center in which the societies in the wider geography, 3 to 4 flight hours away, are turned into a natural capital, economic, cultural and commercial, as well as the eye-doll of Turkey.

Istanbul Arbitration Association, ISTA is one of the most important steps towards bringing Istanbul to its rightful place in arbitration and making it one of the leading cities in terms of arbitration in the world.

Istanbul is a modern city with communication and transportation facilities. And we have a globally competitive business community and 46% of Turkey's GDP is produced in Istanbul with the sectors of commerce and trade. Istanbul is a unique cultural center in the world where Eastern and Western cultures are lived together for thousands of years in harmony and is also a leading tourism center with its unique nature.

Istanbul has thousands of lawyers, legal experts and professionals who are very much conversant with law, international trade and finance. Istanbul is the most suitable geographical location in which the disputes between Turkey and the neighboring and Far-East countries can be resolved and Istanbul is the place where is the most sought after place among international arbitration centres. It has endless opportunities to count in this field. If Istanbul becomes the capital city of arbitration, everyone will obtain countless benefits and advantages. Turkish business world will be settling disputes locally and there are international arbitration expenses sum up to 1 billion dollars,we will have huges savings and turkish legal experts in arbitration will be able to export services and turkish attorneys have revenue of monthly 10.000 Turkish Liras but they will be able to

generate revenues of 40-50 thousands of euros and the legal economy will grow billions of dollars. Accommodation, transportation, food and drink, translation and other services will be fed from this.

Developed arbitration practices will rapidy develop judicial entities and commercial relations will increase the sustainability, reconciliation and cooperation will be fortified. Trust in the solution will also contribute greatly to Turkey's credibility, particularly for those countries that we want to act as leader.

So ISTA was established for the Turkish arbitration community to sail to the sea of these benefits. It is a dream of Turkish arbitration lawyers to bring the arbitration community together under the roof of a non-governmental organizations and to establish an arbitration center in Istanbul. this dream, in the 1980s, my dear professors will remember better- I will not be able to pass without mentioning his name- is voiced by Prof. Dr. Rabi Koral for the first time. Thank to Turkey's taking more role in international trade, the economy has grown tens of times since then, our state, business people and lawyers have seen our needs in this area and seen missed opportunities, Utopia that was dreamed in 1980's is realised nowadays thanks to the founders of ISTA. Almost all of our founders are present in this hall, and I would like to thank them all individually.

There is a name I would like to emphasize specially, Mark Appel is one of the first friends that i talked to when it comes to the foundation of ISTA. He has made very important contributions to his ideas. In 2012 the foundation activity started with an international conference, it took 4 years and eventually its succeeded in December 2017 that we announced the arbitration community that ISTA was founded.
The Istanbul Chamber of Commerce has been active for a long time. Insurance Arbitration Center, which is legally obligatory, is one of the centers that has gained prestige in Istanbul through quality, speed, arbitrator selection and dispute resolution processes.

Istanbul Arbitration Center (ISTAC) was established as a state project with the acceleration of the dream of making Istanbul a financial center and get a big consensus of our state, private sector and all practitioners. As far as I know, this is the first time in Turkey on the occasion of ISTAC. How happy for us.

Obstacles to the development of Arbitration in Turkey, especially the inhibitions of the public sector against arbitration and other application problems are rapidly overcome. Important solutions have been developed for this and are continuing to be developed. I would like to express my thanks to all the administrators of ISTAC and ITOTAM especially and also to all the practitioners who are dedicated to this path. Development of arbitration in Turkey, making İstanbul one of the reputable arbitration centers but frankly speaking the only obstacle to the development of Arbitration in Turkey is the ethical mistrust against Turkey and Turkish arbitration practitioners in the international arena. The reason for this insecurity was partly due to prejudices but partly justified individual situations. Turkey should be determined to eliminate this prejudice. ISTA has already identified this as an important aim at the beginning.

Any act contrary to ethics, even if it is just as fair as a particle, affects the entire arbitration community deeply and negatively. It is not enough for arbitration practitioners to have high ethical values, it must be shown that these values are obeyed with determination and precision in every situation and event. It is not enough to comply with ethical values, it is necessary to exhibit compliance and to establish a trust that will always be observed.

Only non-governmental organizations can carry out their commitment to ethical values. No state project can be fulfilled to ethical values because ethical values are already completely left to society outside the jurisdiction of the state.

For these reasons, ISTA resolve the subject of arbitration ethics and it has obtained as a goal from the beginning. As the first step of establishing ethical practices in Turkey that will be an example to contemporary age, the effort to establish the rules of ethics of the arbitrator started early in the establishment process of the association. Ista volunteers, not all of them here, but a significant part of them here, have started a job by scanning and summarizing the ethical provisions of the arbitration rules of all well-known arbitration institutions around the world. Through this, a draft of the rules of the ethics of the arbitrator was created. We are proud to have a member and it will be a star that Turkey has given to the rest of the World, Dr Süleyha Balkar Bozkurt has started the activity long ago and Code of Ethics were drafted by her.ISTA code of ethics have been written. The ISTA

board adopted these rules after many long discussions. I would like to thank Mr. Bozkurt and all of my colleagues who contributed to the writing of the rules of ethics of Arbitration.

In our international conference today, the importance of the rules of Arbitration Ethics and the rules of Arbitration Ethics in the development of the arbitration center will be discussed and also the current developments and innovation will be discussed. I am grateful to the ISTA Board of Directors, commissions and voluntary members who contributed to the creation of the international panel in the preparation of this programme.

I would like to thank our valued international guests who came to Turkey for this conference to take place, and I would like to thank all of this on behalf of the arbitration community.

I hope you find the presentations and discussions at the conference helpful. If you are not a member yet, I invite you to join ISTA to participate in volunteer work and contribute.

I wish you all success, thank you.

Prof. Dr. Hakan Pekcanıtez, İstanbul Ticaret Odası Tahkim ve Arabuluculuk Merkezi (İTOTAM), Divan Kurulu Başkanı:

Değerli konuklar, değerli meslektaşlarım, sevgili hocalarım, sevgili tahkim dostları,

Ben konuşmamı daha çok İstanbul Ticaret Odası tahkimi bakımından değerlendireceğim, ona ayıracağım. Başlamadan önce bu konuşma fırsatını verdiği için ve böyle güzel bir organizasyonu gerçekleştirdiği için başta ISTA, yani İstanbul Tahkim Derneği Sayın Başkanı Mehmet Gün olmak üzere bütün emeği geçenlere teşekkür ediyorum.

Bu kalabalık bana büyük bir cesaret veriyor, güç veriyor ve bundan sonra da yapılacakların, bundan sonra göreceklerimizin son derece güzel olacağının habercisi gibi geliyor çünkü eskiden, tahkim toplantılarında böyle büyük bir kalabalığı, özellikle genç meslektaşları görme fırsatı olmamaktaydı.

Biz, hepimizin bildiği gibi aslında ta Osmanlı İmparatorluğu'ndan bu güne yüz altmış yılı aşkın bir süredir tahkim kurallarını hukuk dünyamızda, hukuk kurallarımız içinde barındırıyoruz ama yüz yetmiş yıllık ya da yüz altmış yıllık geçmişimize baktığımızda gediğimiz nokta konusunda çok da iyi bir yerde olduğumuz söylenemez. Aslında sahip olduğumuz o kadar güzel şeyler var ki, bir kere genç bir nüfusumuz, uyuşmazlık sayısı, tahkim için gerekli bütün altyapı ve İstanbul gibi güzel bir şehir... Belki dünyada

tahkim merkezi denilseydi ilk akla gelebilecek şehirlerden birisi olabilirdi ama bugüne kadar maalesef gelinen nokta çok da iyi olmadı. Özellikle bu toplantılar ile bundan sonra daha iyi olacağını gösteriyor. Tabii ki ISTA gibi bir dernek bu konuda önemli bir itici güç olacak ama tahkim kurumları da bu çerçevede önemli bir güven kaynağı oluşturacak diye düşünüyorum. Bunun için belki gereken en önemli şeylerden bir tanesi de etik kurallarını sadece kabul etmek, benimsemek değil, aslında çok ciddi bir şekilde uygulamak ya da uygulayabilmek. Bunu başardığımız zaman belki tahkimin gelişmesi için önemli unsurlardan bir tanesini gerçekleştirmiş olacağız. Kurumsal tahkimde bunu daha kolay, daha doğru bir şekilde yapabilmenin de mümkün olabileceğini düşünüyorum.

İstanbul Ticaret Odası tahkim yoluyla uyuşmazlıkların çözülmesini teşvik konusunda 1979 yılından bu yana bir görev üstleniyor. Rahmetli hocam Prof. Dr. Yavuz Alangoya'nın hazırladığı tahkim kuralları 1979 yılından 2014 yılına kadar yürürlükte kaldı. 2014 yılında İstanbul Ticaret Odası bünyesinde İstanbul Ticaret Odası Tahkim merkezi İTOTAM kısaltmasıyla kuruldu. Bu İstanbul Ticaret Odası Tahkim ve Arabuluculuk Merkezi oda meclisinin 16 Ekim 2014 tarihli kararıyla kurulduktan sonra yeni kurallarını da benimsedi. Özellikle 2010 tarihli UNCITRAL Tahkim Kuralları model alınmakla beraber Milletlerarası Ticaret Odası Tahkim Kuralları, ICC'nin 2012 tarihli kuralları, İsviçre Tahkim Kuralları, Viyana Tahkim Kuralları ve Avusturya Tahkim Kuralları gibi yeni düzenlemelerden de yararlandı. Bu arada 2016 ve 2017 yıllarında acil durum hakem kurallarıyla küçük hukuk uyuşmazlıklarına ilişkin tahkim kuralları da yürürlüğe girdi.

Açık söylemek gerekirse İstanbul Ticaret Odası bugüne kadar aslında beklenen gelişmelerde zaman zaman sorunlar yaşadı. Bu, biraz da Türkiye'nin özellikle 2015'ten sonra yaşadıklarıyla doğrudan ilgiliydi. Umuyorum gelecek dört yıl içinde bu konuda çok daha iyi bir yol alabilme imkân bulabileceğiz. Bu amaçla, uluslararası alandaki tahkim kurallarını da mutlaka hem takip etmek hem de uygulamak, uluslararası alanda işbirliğini geliştirmek ihtiyacımız var. Bu anlamda tahkim merkezimiz özellikle Akdeniz'de, Tahkim ve Arabuluculuğun Özendirilmesi Enstitüsü ile ISPRAMED ile yine Tunus, Fas Tahkim Merkezi ile Milano Tahkim Merkezi ile son derece yakın işbirliği anlaşmaları imzalamış ve bu işbirliği anlaşmalarını da sürdürmektedir. Yine Milano Tahkim Odası ile Akdeniz Birliği tahkim çalışmaları yürütülmektedir. Bütün bunların yanında Birleşmiş Milletler Uluslararası Ticaret Komisyonu'nun yapmış olduğu toplantılar

takip edilmekte -özellikle iki ve üç numaralı çalışma grupları toplantıları- ve böylelikle tahkim alanındaki en son gelişmeleri gerekirse kendi tahkim kurallarımıza yansıtabilme imkân bulabilmekteyiz.

Bu çerçevede İTOTAM Tahkim Günleri isimli ikincisini gerçekleştirdiğimiz iki toplantıda ulusal ve uluslararası uzmanları davet ederek bir faaliyet yürüttük ki bunu bundan sonra geleneksel hale getirmek istiyoruz. Yine komşumuz olan Rus Tahkim Derneği ile ortak toplantılar düzenliyoruz ki bunlar bundan sonraki çalışmalarımızda komşu ülkelerle bu tür çalışmaları daha da arttırmak istiyoruz. İTOTAM bütün bunların yanında arabuluculuk konusunda da önemli bir farklılık elde etmeye çalışıyor. Bildiğiniz gibi arabuluculuk ülkemizde yeni yeni gelişen alternatif uyuşmazlık çözümlerinden bir tanesi, zaman zaman tahkimle birlikte bir arada görülebilmesi imkân da var veya tek başına bağımsız olarak bunu gerçekleştirebilme imkânı var. Bu arabuluculuk kanunu hazırlanırken, ki hasbelkader bu kanunun hazırlık çalışmalarında da komisyon başkanlığı yürütmüştüm, burada sadece hukukçuların arabulucu olması gibi bir değişiklik yapılarak kabul gördü ve şu anda sadece hukukçular arabulucu olarak ülkemizde görev yapabilmekteler. Bu benim bildiğim kadarıyla iki ülkede aynı şekilde gerçekleşti; biri Yunanistan'da, diğeri ise Danimarka'da. Danimarka bunu anladıktan sonra değiştirdi, Yunanistan da değiştirmek üzereydi ama ekonomik kriz zannediyorum bu değişikliği geciktirdi.

Aslında söylemek istediğim, uyuşmazlıkların çözümlerinde belki sektörün uzmanlarının da bu uyuşmazlık çözümünde arabuluculuk faaliyetinde bulunmasının son derece önemli bir katkısı olabilecek. İşte bu yüzden, İstanbul Ticaret Odası bünyesindeki meslek komitelerinde arabuluculuk uzman eğitimi verilmeye başlandı. Bildiğiniz gibi bu kişiler hukukçu olmadıkları takdirde elbette arabulucu olamayacaklar ama arabulucunun yanında uzman olarak birlikte çalışma imkânı kanun bakımından da herhangi bir engel oluşturmuyor. Bu sektörü daha iyi bilen, o konuda tecrübeli kişilerin arabulucularla birlikte çalışması sağlandığında arabuluculuk faaliyetlerinin en azından Ticaret Odası bünyesinde önemli bir gelişme kaydedeceğini söyleyebilirim. Özellikle şu anda taslak halinde meclise sunulan ve ticari uyuşmazlıklarda miktar ve değere bakılmaksızın bütün para alacakları için arabuluculuğu zorunlu hale getiren bir düzenleme belki bu konuda daha da arabuluculuğun bu şekilde çalışmasını etkin kılınmasını gerekli kılabilecektir. Zorunlu arabuluculuğu desteklediğim için

bunları söylemiyorum ama eğer bu kabul edilirse belki bunun söylediğim yönden de ayrıca bir katkı sağlayabileceğini düşünüyorum.

Etik kuralları aslında tahkim kurallarının içinde var, bunları uyguladığımız ve doğru şekilde değerlendirdiğimiz zaman gerçekten bu tahkime güven bakımından önemli bir unsurun gerçekleşmesini sağlayabilecektir. Ben bu toplantının bu amaçla son derece yararlı olacağına inanıyorum ve tekrardan bu toplantıyı düzenleyenlere teşekkür ediyorum ama bir de bugüne kadar tahkim konusunda emeği geçen hocalara şükranlarımı özellikle arz etmek istiyorum. Onlar olmasaydı belki tahkimin bugünkü halini görmemiz mümkün olamayacaktı. Bu anlamda Sayın Prof. Dr. Turgut Kalpsüz 'ü, Sayın Prof. Dr. Yaşar Karayalçın'ı, Sayın Prof. Dr. Mahmut Birsel'i, Sayın Prof. Dr. Rahmi Koral'ı ve şu anda ismini hatırlayamadığım ama tahkimde emeği geçen bütün hocalarımı, bütün tahkim dostlarını şükranla anıyor ve hepinize saygılar sunuyorum.

Prof. Dr. Hakan Pekcanıtez, Istanbul Chamber of Commerce Arbitration and Mediation Center (ITOTAM), Chairman of the Council:

Distinguished guests, distinguished colleagues, dear professors, dear friends of arbitration. My speech is going to be more focused on İstanbul Chamber of Commerce's arbitration activities, i will devoted to this issue. Before starting with that, i would like to thank the ISTA that brought us the conference together, specifically starting from its chairman Mehmet GÜN and the others we've contributed to this.

This crowd gives me great courage, power, and it sounds like a reminder that what is to be done from now on will be extremely beautiful, because in the past, there was no opportunity to see such a great crowd, especially young colleagues, at the arbitration meetings. we, as we all know, since the Ottoman times we have included the rules of arbitrational legal system for 160-170 years if we look at the past I can not really say where we are today. In fact, we have so many beautiful things that once we have a young population and maybe all the infrastructure required for arbitration in terms of number of disputes and city like Istanbul, this is what we have. If there is an arbitraton center in the world, Istanbul could be one of the first cities to come to mind, but so far unfortunately the point was not very good, but this, especially with these meetings shows that it will be better. Of course, an association such as ISTA will be an important driving force

on this issue, but I think the arbitration institutions will be an important source of trust within this framework. One of the requirements here is it is not about accepting the ethical rules but implementing them. Once we succeed on this we would have done a key thing in arbitration. I believe it is possible to do this in fashioning institutional arbitration.

The Istanbul Chamber of Commerce has been undertaking a mission since 1979 in promoting the settlement of disputes through arbitration. It's a duty that we've undertaken, my late professor, Prof. Dr. Yavuz Alangoya prepared the rules of arbitration in 1979 and until 2014 have been in practice. In 2014, the Istanbul Chamber Of Commerce was founded with the acronym of ITOTAM, an arbitration center. This Istanbul Chamber of Commerce also adopted new rules after it was established by the decision of the Chamber of Chambers of Arbitration and mediation on 16.10.2014. In addition to Uncitral arbitration rules were adopted in particular as a model of 2010 The International Chamber of Commerce also took advantage of new regulations, such as Arbitration Rules, ICC's 2012 rules, Swiss Arbitration Rules, Vienna Arbitration Rules and Austrian Arbitration Rules. Meanwhile, in 2016 and 2017, the rules of Arbitration for smaller legal disputes came into force. To be honest, Istanbul Chamber of Commerce has experienced difficulties from time to time in the expected developments to date. This was a bit of a direct interest in what Turkey experienced especially after 2015.

I hope that in the next four years we will be able to find a much better way to do this. To this end, we need to follow and implement the international arbitration rules and to develop cooperation in the international arena. In this respect, our Arbitration Center has signed extremely close cooperation agreements with the Institute for the Promotion of Arbitration and Mediation in the Mediterranean, with ISPRAMED, again with the Arbitration Center in the Morocco, and with the Milan Arbitration Centre, and these cooperation agreements are maintained.

Again, the Milan Arbitration Chamber and the Mediterranean Arbitration works are being carried out together. In addition to all this, meetings of the United Nations International Trade Commission are being followed- especially two and three working groups meetings - so that we can reflect the latest developments in the field of arbitration on our own arbitration rules if necessary. In this context, we invited the national and international

experts to our ITOTAM Arbitration Days and we wanted to make this traditional. We also hold joint meetings with our neighbor Russia Arbitration Association, which we would like to further increase such work with neighboring countries. In addition to all this, ITOTAM is trying to make a significant difference in mediation. As you know, mediation is one of the newly developing alternative dispute resolutions in our country, there is the possibility of being seen together with arbitration from time to time, or there is the possibility of being able to do this independently. While drafting this mediation law, i was also the head of the commission on drafting of this law, A chance has been made which basically dictates only experts who have an undergraduate law degree could be mediators which is the case now in Turkey. This happened in the same way as I did in two countries, one in Greece and the other in Denmark. After Denmark changed it, Greece was also about to change it, but because of the economic crisis, I think it delayed the change.

In fact, what i would like to say, sectoral experts in mediation may be an extremely important contribution to the settlement of disputes. That is why mediation expert training was started in the professional committees within the Istanbul Chamber of Commerce. As you know, unless they are lawyers, of course, they will not be able to be mediators, but the opportunity to work together as an expert in addition to the mediator does not constitute any obstacle in terms of law. I can say that mediation activities will at least make significant progress within the Chamber of Commerce when the people who know this sector better and who are experienced in this area are provided to work with the mediators. In particular, an regulation presented to the parliament in draft form which obliges mediation to receive all money regardless of the amount and value of commercial disputes may be necessary to enable further mediation to work in this way. I'm not saying that because I support compulsory mediation, but I think that if this is accepted, maybe it will also contribute to the way I say it.
The code of ethics actually exists within the rules of Arbitration, and when we apply them and evaluate them correctly, it will really make an important element of trust in this arbitration. I believe this meeting will be extremely useful for this purpose, and again I would like to thank the organizers of this meeting, but I would like to express my gratitude to the professors who have contributed to the arbitration so far. If they weren't, maybe we wouldn't be able to see the current state of the investigation. In this sense distinguished Prof. Dr. Turgut Kalpsüz, Distinguished Prof.Dr. Yaşar

Karayalçın, Distinguished Prof. Dr. Mahmut Birsel, Distinguished Prof. Dr. Rahmi Koral and and all my professors whose i don't remember his name but contributed to the investigation, all the arbitration friends and i would like to Express my respects to all of you.

Prof. Dr. Ziya Akıncı, İstanbul Tahkim Merkezi (ISTAC), Yönetim Kurulu Başkanı:

Sayın hocalarım, sevgili meslektaşlarım, değerli konuklar, hanımefendiler, beyefendiler. Öncelikle nazik daveti ve bu güzel organizasyonu için başta İstanbul Tahkim Derneği Başkanı Mehmet Gün ve bütün arkadaşları olmak üzere emeği geçen bütün meslektaşlarımıza teşekkür ediyorum ve yollarının açık olmasını diliyorum.

Biz İSTA' ya çok yakınız, hatta o kadar yakınız ki İSTA mı ISTAC mı çok sık karıştırılıyoruz ama bundan da memnuniyet duyuyoruz çünkü kurulduğundan beri hem gönül birliği hem akıl birliği yaptık. İnşallah hep birlikte Türkiye' de tahkimin gelişmesi için kol kola mesai yapacağız ve bunun güzel sonuçlarını da birlikte göreceğiz. O nedenle bu benzerlik bize sevinç veriyor.

Bugün özellik etik kurallar üzerine yoğunlaşan uluslararası bir konferans için buradayız. Gelen konuklarımıza, özellikle de yurt dışından gelen konuklara da çok teşekkür ediyoruz.

Öncelikle bardağın dolu tarafından başlamak istiyorum. Geçenlerde hepimizin bildiği Queen Mary College'ın bir araştırması güncellendi ve yayınlandı. Buna göre nispeten içimiz rahat olabilir çünkü uygulamacılar diyor ki biz tahkimi hala en iyi çözüm yolu olarak görüyoruz. İstatistikler bunu gösteriyor. Bu çok önemli bir done. Yine bunun kadar önemli bir done

uygulamacılar neden milletlerarası tahkimi en önemli ve en uygun çözüm yolu olarak görüyorlar diye incelendiğinde en önde gelen sebeplerden bir tanesi belki de en önde gelen sebebi tahkimin nötr bir kurum olması olarak ifade ediliyor. Peki tahkimin nötr olması ne demek? Bu, bizi kendiliğinden hakemin bağımsızlığı ve tarafsızlığı kavramına götürüyor. Hatta bu nötrlük kelimesi mahkemelerle kıyaslanarak ortaya çıkıyor. Demek ki uygulamacılar bilhassa mahkemelerle kıyasladığında diyorlar ki milletlerarası ticarette, milletlerle arası tahkim bizim için daha elverişli. Uzmanlık, çabukluk vs. gibi konuların yanı sıra ve belki de bunlardan daha önemli olan husus ise milletler arası tahkimin nötr, bağımsız, tarafsız bir çözüm yolu olarak uygulamacılara sunduğu avantajlardır. Bu çok önemli bir husus. Bu bardağın dolu yanı.

Madalyanın diğer yanı ve belki de daha da önemli olan husus ise bunun sürdürülebilir olması. Peki bu neden önemli? Çünkü bir tahkim enstitüsü olarak veya bir hakem olarak sizin bu kuralları kaç defa ihlal etme hakkınız var? Sadece bir defa. Bir tahkim enstitüsü olarak veya bir hakem olarak bu prensipleri bir kez dahi ihlal etseniz artık sizin için muhtemelen çok geç olacaktır. Biz uygulamacılar belki bugün de kendi kendimize eleştiri paylaşacağız ama bardağın dolu tarafı hakikaten milletlerarası tahkimi bugüne getiren en önemli hususlardan bir tanesidir: nötrlük, bağımsızlık, tarafsızlık konularında bugüne kadar uygulamacılara verilen en önemli izlenim. Ama ikinci olarak bunun sürdürülebilir olması fevkalade önemli ve son derece kırılgan. Dediğimiz gibi bu kredi sadece bir defa söz konusu ve ihlal edildiğinde telafisi neredeyse İmkânsız denilecek kadar zor.

Bu sebeple bugünkü toplantı, etik kurallar, hem tahkimin kuralları açısından hem de bireysel olarak hakemler açısından uygulamacılar açısından son derece önem taşıyor.

İstanbul Tahkim Merkezi, kurulduğundan beri, çok kısa bir süre olmasına rağmen sizlerin de büyük bir desteğiyle çok güzel mesafeler aldı. Hem uygulama açısından hem sözleşmelere tahkim şartını koymak açısından hem de geçenlerde kendi istatistiklerimize baktık 200' den fazla konferans, eğitim, seminer yapmışız. Yani bu bir üniversitenin faaliyet sayısından çok daha fazla. İstanbul Tahkim Merkezi dördüncü kitabımız hazırlanıyor. Yine üniversitelerle kıyasladığımızda belki de bir üniversiteden bile daha fazla. Dolayısıyla sizlerin de desteğiyle İstanbul Tahkim Merkezi, tahkimin Türkiye' de yaygınlaşması ve benimsenmesi için hem kamu sektöründe

hem özel sektörde kullanılması için elinden geleni yapıyor. Sadece Türkiye için değil, bölgesel olarak İstanbul Tahkim Merkezi açısından en azından bir farkındalık yaratılması için çalışıyoruz. Bu konuda da kısa bir süre olmasına rağmen bir hayli yol aldık.

Peki İstanbul Tahkim Merkezi etik kurallar meselesine nasıl yaklaşıyor? Evvela başından beri İstanbul Tahkim Merkezi, İSTA' nın bu faaliyetini destekliyor ve böyle bir çalışmanın son derece faydalı olduğuna inanıyor. Bir başka husus da belki sübjektif olacak ama Sayın Mehmet Gün'ün de bahsettiği gibi Sayın Doç. Dr. Süheyla Balkar Bozkurt'un bu kuralları hazırlarken emeğinin geçmiş olması, Galatasaray Üniversitesi' nde bir kürsü hocası olarak benim için ayrıca bir sevinç kaynağı. Kendisini de tebrik ediyor ve verdiği emekler için teşekkür ediyorum.

İstanbul Tahkim Merkezi etik konusunda ne yaptı? Evvela bizim her tahkim kurumunda olduğu gibi etiğe ilişkin özel hükmümüz var. İstanbul Tahkim Merkezi Kuralları uyarınca her hakemin bağımsız ve tarafsız olması ve tarafsızlığını görevi boyunca sürdürmesi gerekiyor. Bunu fiilen uygulayabilmek için hakemlere göreve başlamadan önce Bağımsızlık ve Tarafsızlık Bildirgesi veriyoruz. En küçücük bir husus varsa beyan etmek zorundalar ve hakemlik görevine başladıkları anda mevcut olmayan ancak daha sonra ortaya çıkan bir husus olursa da zaman açısından müsaitlik durumlarını da dikkate alarak aynı şekilde hemen beyan etmeleri gerekiyor.

Peki bunu fiilen nasıl uyguluyoruz? Bunu uygulayabilmek için bizce en önemli hususlardan bir tanesi tahkim kurumunun divanları. İstanbul Tahkim Merkezi'nde milli ve milletlerarası divan olmak üzere iki ayrı divanımız bulunuyor. Milletlerarası Tahkim Divanı'nda sizlerin, uygulamacıların, çok yakından tanıdığı Jan Paulsson, Hamid Gharavi, Bernard Hanotiau gibi dünyaca ünlü ve dünyaca saygınlığı kabul edilen hakemler bulunuyor ve tabi bu isimlerin varlığı etik prensiplerine milletlerarası standartlarda yaklaşmamıza imkân veriyor. Bu çok önemli. Bilhassa yabancıların İstanbul Tahkim Merkezi'yle ilgili algıları açısından çok önemli çünkü divanda bu kişileri gördükleri zaman doğal olarak etik ile ilgili meseleler de milletlerarası standartlarda bir yaklaşım olduğu hususunda kuvvetli ve bence son derece etkin bir mesaj almış oluyorlar. Uygulamacılar açısından bunun son derece rahatlatıcı olduğunu düşünüyorum.

Yine aynı şekilde milli divanımızda hepinizin yakından tanıdığı Prof. Dr. Ejder Yılmaz, Prof. Dr. Sabih Arkan, Doç. Dr. Cemile Gökyayla gibi hem uygulamacısından hem teori açısından son derece kıymetli, kuşkusuz akademik yaklaşımları ile hepimizin saygısını kazanmış ve yine kendilerinin kişilikleri itibariyle de hepimizin saygısını, sevgisini kazanmış divan üyelerimiz bulunuyor. Bunlar da yine aynı şekilde iç tahkimimizde etik ile ilgili meselelerde örneğin bir hakemin reddi söz konusu olduğunda veya görevi yapmasına engel olan bir durum olup olmadığına ilişkin bir karar olduğunda İstanbul Tahkim Merkezi'nde görev alacak kişiler.

Bugün çok değerli konuşmalar olacak. Bu nihayetinde bir açılış konuşması. Dolayısıyla vaktinizi almak istemiyorum ama tekrar vurgulamak gerekirse İstanbul Tahkim Derneği'nin özellikle etikle ilgili olarak bu çalışmasına teşekkürlerimizi ifade etmek istiyoruz.

Tüm dünyada olduğu gibi Türkiye' de de soft law dediğimiz, bağlayıcı olmasa dahi uygulamada uygulandıkça benimsenen bu kurallar öngörülebilirlik açısından, kaynak açısından son derece önemlidir. Dolayısıyla bu tür çalışmaların Türk tahkim uygulamasına son derece faydalı olduğuna inanıyorum.

Bu vesile ile tekrar nazik davetleri için teşekkürlerimi ifade ederek başarılı bir konferans günü olması dileğiyle saygılarımı sunuyorum.
Teşekkür ederim.

Prof. Dr. Ziya Akıncı, Chairman of the Board of Directors of Istanbul Arbitration Center (ISTAC):

Distinguished professors, dear colleagues, dear guests, ladies and gentlemen. First of all, I would like to thank the President of the Istanbul Arbitration Association Mr. Mehmet GÜN and all of his colleagues for his kind invitation and for this beautiful organization, and I wish to express my sincere thanks to all of our colleagues who contributed to this project.

We as ISTAC are very close to the ISTA, even so close that we are often confused whether ISTAC or ISTA, but we are pleased with it, because we have made cooperation since its foundation. I hope that we will all work together for the development of the arbitration in Turkey, and we will see the good results of it together. Therefore, this similarity gives us joy.

We'll be focusing on feature ethical rules in this international conference. I would like to thank our guests, especially our guests from abroad. Seeing the glass half full, a recent study of Queen Mary College, which we all know, has been updated and published. According to this, we can be relatively comfortable because the practitioners say that we still see the arbitration as the best solution. Statistics show that. This is a very important point. The international arbitration is the most important and appropriate solution, just because it's neutrality. This leads us to the concept of self-independence and impartiality of the arbitrator. In fact, the word "neutrality" appears in comparison with the courts. This means that when practitioners compare with the courts, they say that in international trade, international arbitration is more conducive to us. Expertise, effort, etc. In addition to these issues, and perhaps even more important, the advantages of international arbitration as a neutral, independent and impartial solution to the problem are the advantages it offers to the practitioners. This is a very important issue. This is the full half of the glass.

The other side of the medal, and perhaps even more important, is that sustainable? As an arbitration institute or as an arbitrator, how many times do you have the right to violate these rules? Only once. If you violate these principles once it will probably be too late for you. We practitioners will perhaps share criticism on our own today, but the full side of the glass is indeed one of the most important issues that bring international arbitration to this day: the most important impression ever given to the practitioners on the issues of neutrality and independence. But secondly, it is extremely important to be sustainable and extremely fragile. As we said, this loan is only available once and it is almost impossible to compensate if it is violated. For this reason, today's meeting is very important for both in terms of ethical rules and in terms of rules of arbitration as well as in terms of individual arbitrators. Although it has been a very short time since its foundation, The Istanbul Arbitration Center has taken great distances with a great support from you. We have done more than 200 conferences, trainings and seminars, both in terms of practice and in terms of putting an arbitration clause on contracts and recently we have looked at our own statistics. So this is much more than a university's number of organisations. We are preparing our fourth book. Again, compared to universities, maybe even more than a university. Therefore with your support, ISTAC is doing its best to be used both in the public sector and in the private sector for the expansion and adoption of the arbitration in Turkey. We

are working not only in Turkey, but also in the region to create at least an awareness on ISTAC. Even though it was a short time, we have come a long way in this matter.

So how does ISTAC approach ethical rules? First of all, the ISTAC supports this activity and believes that such a work is extremely beneficial. Another issue may be subjective, but as Mr. Mehmet Gün mentioned, Mr. Assoc. Dr. Süheyla Balkar Bozkurt Bozkurt had a past in preparing these rules is also a source of joy for me as a professor at Galatasaray University. I congratulate her and thank her for the efforts.

What did Istanbul Arbitration Center do about ethics? First of all, as every arbitration institution, we have a special provision on ethics. In accordance with the Istanbul Arbitration Center rules, each arbitrator must be independent and impartial and maintain his or her impartiality throughout his or her term of office. In order to implement this in effect, we give the declaration of independence and impartiality before the arbitrators begin their duties. If there is a slightest issue, they have to declare it and if there is an issue that does not exist at the time of the arbitration, but arises later, they have to declare it immediately, taking into account their availability in terms of time.

So how do we actually do that? In order to apply this, one of the most important issues in our opinion is the courts of the arbitration institution. We have two separate boards at the Istanbul Arbitration Center, namely the national and international boards of arbitration. In the International Board of Arbitration, the practitioners, are very familiar: Jan Paulsson, Hamid Gharavi, Bernard Hanotiau, as well as the world-famous and world-respected arbitrators, and the existence of these names allows us to approach ethical principles at international standards. This is very important. In particular, it is very important for foreigners to have an understanding of Istanbul Arbitration Center because when they see these individuals at the court, they naturally have received a strong and influential message that ethical issues are also an approach to international standards. I think this is very comforting for practitioners.

Similarly, the National Board is familiar to all of us, like Prof. Dr. Ejder Yılmaz, Prof. Dr. Sabih Arkan, Assoc. Dr. Cemile Gökyaya, we have board members who are extremely valuable both in terms of theory and

in terms of practice, who have earned all of us respect for their academic approaches and who have also gained all of us respect for their own personalities and love. In the same way, they will also serve in the Istanbul Arbitration Centre when there is a decision on ethics related issues such as rejection of an arbitrator, or if there is a decision that prevents him from performing his duties.

There will be very valuable speeches today. Therefore, I do not want to take your time, but again, we would like to express our thanks to Istanbul Arbitration Association for its work on ethics.

As in all over the world, these rules adopted in Turkey, which we call soft law, even if they are not binding, are extremely important in terms of predictability in terms of resources. Therefore, I believe that such studies are extremely beneficial to Turkish arbitration practice.

I would like to express my thanks for the nice invitation again and wish to have a successful conference day.

Thank you.

Ozan Diren, Türk Girişim ve İş Dünyası Konfederasyonu (TÜRKONFED), Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı:

Herkese merhabalar,
Ben anonstan da anlaşılacağı üzere bir hukukçu değilim, o yüzden şimdiden yanlış kelimeler kullanırsam kusura bakmayın. Elimden geldiğince sizin jargonunuza uymaya çalışacağım.

Tabii iş dünyası tarafında avukat, hukuk, mahkeme gibi şeyler duyulduğunda bayağı bir korku sarıyor bizi, çok fazla o alana girmek istemiyoruz ama iş dünyası olarak geçmişe döndüğümüzde özellikle danışmanlık gibi biraz daha önleyici tarafıyla tanıştık hukukun. Bu bizi biraz daha yaklaştırdı sanıyorum. Tahkim, her türlü anlaşmazlıkların çabuk çözümünü sağlaması sebebiyle bence hukuk ve iş dünyası arasındaki sempatiyi biraz daha arttırdı, sanki bizi biraz daha birbirimize yaklaştırıyor gibi.

Mehmet Bey konuşurken adından bahsedince sabah kendisiyle tanıştığımı fark ettim, Mark Appel, kendisine çok teşekkür ediyorum bu sabah ben konuşmaya hazırlanırken biraz stresliydim, beni rahatlattı. Onun da buradan altını çizmek isterim aynı zamanda kendisi tahkimin STK'lar ile ilgili alanında bir konuşma yapacak sanıyorum, onu da heyecanla bekliyorum.

Etik kodundan, STK'sına yapılanan bir tahkim endüstrisi tabii ki çok önemli çünkü birçok endüstri aslında önce ortaya çıkıyor birçok alanda,

daha sonra bunlar oluşmaya çalışırken de birçok kazalar yapıp kendini iyi tanıtamıyor. Bugün özellikle Mehmet Bey'in konuşmasından anladığım kadarıyla çok hazırlıklı başlayan çok iyi başlayan bir tahkim endüstrimiz var. Dolayısıyla bundan da mutluluk duydum. Ayrıca Mehmet Bey, TÜRKONFED'in de başkan yardımcısı, TÜRKONFED ile birlikte iş dünyasında tanıtma konusunda oldukça çalışmaları var. Orada da kendisiyle görüştüğüm, çalıştığım kadarıyla da içinde bulunduğu tüm işlerde aslında gerçekten mükemmeliyetçi bir yaklaşımı var. Bugün kendisi de, eminim yönetimdeki diğer arkadaşlarımız da, emeği geçen herkes de bu mükemmeliyetçi yaklaşımı gösterdiği için bugün bu noktaya geldi. Kendisine teşekkür ediyorum beni buraya davet ettiği için, sağ olsun sizlerle tanışma fırsatımız oldu.

Bir milyar dolarlık bir tasarruf sağlayacağımızı duyunca aslında çok ciddi, büyük bir endüstri olduğunu da fark etmiş oldum. ISTA'ya da bu endüstriyi Türkiye'de yaptığı çalışmalarla İstanbul'u bir tahkim yeri haline getirerek bu endüstriyi ülkemize kazandırmaya çalıştığı için çok teşekkür etmek istiyorum. Bu arada başkanımızla ilgili mesajı da başlamadan ileteyim, TÜRKONFED'in de aynı zamanda bugün Hatay'da bir konferansı var, kendisi bugün orada bulunmak zorunda olduğu için başkan yardımcısı olarak benden rica etti. Bugün sizlere ben fikirlerimizi anlatmaya çalışacağım.

Öncelikle TÜRKONFED'den bahsetmek gerekirse, 90'lı yıllarda TÜSİAD önderliğinde Türkiye'nin çeşitli bölgelerinde bir SİAD hareketi başladı. İş insanlarının bir araya gelip sesini duyurma çalışmalarıydı aslında bunlar. 1994'ten 2004'e kadar bu hareket bir platforma dönüştü ve platform olarak faaliyetlerini sürdürdü ve 2004 yılında da Türk Girişim ve İş Dünyası Konfederasyonu adı altında konfederasyonlaşarak bugünkü halini aldı. TÜRKONFED bünyesinde yirmi altı bölgesel üç tane de sektörel olmak üzere toplam yirmi dokuz tane federasyon var. ISTA da Sektörel Dernekler Federasyonu üzerinden bizim üyemiz. Bu federasyonların altında da 244 tane derneğimiz, 25.000 iş insanımız, 40.000 şirketimiz temsil ediliyor. Bütün bunlar tabi çok etkileyici sayılar Türkiye'nin ölçekleri içerisinde. Ancak daha etkileyici olan da 41 kadın derneği aynı zamanda bizim federasyonlarımıza üye ve bu anlamda da Türkiye'nin en büyük, kadın gücünü en fazla arkasına almış organizasyonlardan da bir tanesi.

TÜRKONFED'in faaliyetlerini başkanımızın yönetime geldikten sonra açıkladığı 5k vizyonu çerçevesinde takip ediyoruz, bunlardan birisi kurumsallaşma. Şirketlerde kurumsal yönetim ilkeleri ve liyakatı esas alan yaklaşımın etkin kılınması, Türkiye'nin rekabet gücünün artması açısından oldukça önemli olduğunu düşünüyoruz. O yüzden bu birinci K. Küreselleşme, küresel rekabet gücünün arttırılması ve özellikle tahkimin de burada önemli bir rolü olacak, tahkim zaten bu konuda önümüzden gidiyor. Kapsayıcılık, tüm yönetim kurulumuz gönüllü, bağımsız ve Türkiye'yi temsil eden mozaiği etkin bir şekilde aslında içinde bulunduruyor. Kobiler bizim asıl ruhumuz, Türkiye'de biliyorsunuz ekonominin önemli bir kısmı kobiler üzerinden yürüyor. Dolayısıyla bu rol kapsamında da "önce küçüğü düşün" en önemli söylemlerimizden bir tanesi. Ve bu dört şeyi de kesen kadın, yönetimimizde de kadın oranı %100 oranında arttı. Her alanda kadının daha etkin olması üzerine de çalışmalarımızı devam ettiriyoruz.

Bilindiği üzere TÜRKONFED bölgesel ve sektörel kalkınma hedefleri geliştirerek uluslararası entegrasyona ve rekabet gücünün artmasına katkıda bulunmayı amaçlıyor. Bu doğrultuda hedefimize ulaşabilmek adına en öncelikli amaçlarımızdan biri ekonomik istikrarın korunarak aktörlerin işlerini barış ortamında sürdürmelerinin sağlanmasıdır. Zira ekonomik istikrarın sağlandığı dönemlerde ihtilaflar en alt düzeyde seyrederken, istikrarsızlığın artmasıyla birlikte sorunlar da gün yüzüne çıkmaktadır. Bu dönemlerde gerçekleştirilen düzenlemelerin, uyuşmazlıkların sayısını azaltmaya yönelik kurgulanması ve ekonomik istikrara katkı sağlaması oldukça önemlidir. Her bir düzenlemeden önce getirilen kuralların uyuşmazlık sayısını artırıp artırmayacağına da özellikle dikkat edilmelidir. Bu konuda da farklı bakış açılarının, değişik tarafların, bu düzenlemeler yapılırken çatışma düzeyini azaltmak için dahil edilmesi oldukça önemli olacaktır. Ne var ki ticaret hayatında farklı menfaatler ve yaklaşımlar olduğu müddetçe anlaşmazlıklar da her zaman olacaktır fakat ortaya çıkan uyuşmazlıkların, uzlaşma, arabuluculuk ve tahkim ile çok daha kısa sürede çözülmesi daha ehvendir.. Bu doğrultuda ISTA'nın faaliyetlerini memnuniyetle karşılıyor ve İTOTAM'ın da faaliyetlerini hızlandırarak devam etmesini diliyor, İstanbul'un önemine ve yarattığı değerlere uygun olarak değişik konularda uzmanlaşmış merkezlerin ortaya çıkmasını diliyoruz.

Bu konuda önemli işler başaracağına emin olduğumuz ülkemizin değerli tahkim aktörlerini bir arada toplayan İstanbul Tahkim Derneği'ni ve çalışmalarını, ortaya koydukları çabayı takdirle karşılıyoruz. Biraz önce

de bahsettiğim gibi TÜRKONFED'in iş dünyasını bu konuya alıştırması anlamında aslında teorik olarak dinlediğinizde kulağa çok iyi gelmekle beraber bu tür hizmetler aslında kullanıldıkça çok daha fazla kullanılır hale geliyor. Biz de TÜRKONFED olarak iş dünyasını tahkime alıştırmaya, çözümleri burada aramalarını sağlamak için Mehmet Bey ile birlikte çalışmalarımıza devam ediyoruz.

Çoğunluğu devlet mahkemelerine akarak ülkemiz adalet sitemini felç eden uyuşmazlıkların çoğunluğunun tahkime gitmesi sağlanması bazı ülkelerin yaptığı gibi tahkim ve diğer uyuşmazlık çözüm yöntemlerinin maddi olarak da desteklenmesi gerektiğine inanıyoruz. Tabii biz kobileri de çok temsil ettiğimiz için tahkimin zaman zaman pahalı gelebilmesi durumlarının da bir an önce aslında belki devlet destekli, belki farklı desteklerle sağlanması durumunda tahkimin çok daha hızlı çözüm üreten ve ekonominin ana aktörlerinden biri olan kobilerin de bu sistemden çok daha fazla yararlanabilmesini sağlayabiliriz diye düşünüyoruz.

Bilindiği üzere ülkemiz yargısı ağır yük altında faaliyetlerini sürdürmekte olup bu nedenle oluşan aksamalar herkesin malumudur. Uzmanlık gerektiren alanlarda ortaya çıkan uyuşmazlıkların da devlet yargısına teslim edilmesi bu yoğunluğu içinden çıkılmaz bir duruma sokmaktadır. İşin gerçeği, ticaret hayatındaki ilişkiler ve ortaya çıkabilecek uyuşmazlıklar karmaşık niteliktedir. Uyuşmazlıkların çözümü de yine sektörde uzmanlık gerektirmektedir. Uzmanlık gerektiren uyuşmazlıkların devlet yargısına intikal etmesiyle hakimler bilmedikleri her konuda dosyayı bilirkişiye tevdi ederek konuyu kavramaya çalışmaktadır. Bu da hem maliyet hem süre açısından ek külfetlere neden olmaktadır. Halbuki tahkim yargılamasında taraflar belirledikleri ve alanında uzman kişilerle bir sonucun ortaya konmasını sağlayabilecektir. Bu tür uyuşmazlıkların tahkime yönlendirilerek hızlı ve etkin bir şekilde ele alınması mümkündür. Bu durumda devlet yargısı bir nebze de olsa nefes alacaktır. Ama aslında iş dünyası gözüyle baktığınızda tahkim bir alternatiften ziyade bir ana yol olmak zorundadır ki hızlı değişen dünyada şirketler uyuşmazlıklar üzerine değil de daha çok çözümler üzerine, hızlı hareket etme üzerine ve alternatifler üzerine odaklanabilsin.

Tahkim yargılamasının ticaret hayatına getirdiği en büyük destek, anlaşmazlıkların ticaret hayatının olağan akışını bozmayacak şekilde etkili ve sessizce çözme imkânı sağlamasıdır. Taraflar beraber seçtikleri

hakemlerle birlikte, kamuoyundan uzak bir şekilde uyuşmazlıkları çözebilecek ve ilişkilerini kuvvetlendirerek devam etme imkânı bulacaktır. Bu itibarla devlet yargısı doğası gereği uyuşmazlıkları çatışma temelinde çözmeye çalışırken, tahkim yargılaması uyuşmazlıkların temeline inerek bu konuyu çatışma kültüründen uzak bir şekilde ele almaktadır. Bu durum toplumun ihtiyacı olan uzlaşma kültürüne de destek olmaktadır. Bu çok önemli, özellikle içinde yaşadığımız gelişen dünyada. İş dünyası olarak uyuşmazlıkların yıkıcı değil yapıcı bir yaklaşımla ele alınmasını istiyoruz, bu doğrultuda tahkimin yaygınlaşması hem ekonomimize hem de ticaret kültürüne çok önemli katkılar sağlayacağını düşünmekteyiz.

Bu yolda ülkemize ve iş dünyasına önemli bir katkı sağlamak üzere yola çıkmış olan tahkim hukukçularını, uygulamacılarını ve hepsini bir çatı altında birleştiren ISTA'yı kutluyor, çalışmalarında başarılar diliyorum.

Ozan Diren, Turkish Enterprise and Business Confederation (TÜRKONFED), Vice Chairman of The Board:

Hello everyone,
I'm not a lawyer, as it was announced, so please forgive me if i use the wrong words in terminology in advance. I'll try to follow your jargon as best I can.

As a businesspeople; lawyer, law, court are fearful words. So we don't want to get into that area too much, but when we went back to the past as businesspeople, we met a more preventive aspect of the law, especially as consulting. I think that brought us closer. I think it has increased the sympathy between the legal sector and the business world, as if it were bringing us closer to each other.

When Mr. Gün mentioned his name, I realised that I met him in the morning, Mark Appel, I thank him very much that he encouraged me before my speech. I would also like to underline that he is also going to make a speech about the NGOs in the field of the arbitration, and I am very excited to listen him.

From ethical code to NGOs, the industry of arbitration is very important. You know, things appear and when we try to regulate them we make mistakes, accidents. As I understand from Mr. Mehmet's speech today,

we have a very well-prepared arbitration industry that begins. Hence, that I'm too glad. In addition, Mr Gün, also a vice president of TURKONFED. He has a really perfectionist approach in all the work he's involved in, as far as I'm dealing with himToday, I am sure that our other friends in the administration, and everyone who has contributed to this perfectionist approach has come to this point. Thank you for inviting me here, thank you, we had the opportunity to meet you.

We heard that we would save 1 billion dollar we just realised this is big industry. I would like to thank to ISTA for making İstanbul a Seat of Arbitration and trying to bring this industry to our country. In the meantime, let me convey the message about our president before we start,he asked me as the vice president because he had to be there today but TÜRKONFED also has a conference in Hatay today,.So he asked me to come here on behalf of TÜRKONFED.

Today, I will try to explain our ideas.TURKONFED under the leadership of TUSIAD in 90's there was a SİAD movement, we call it like you know the associations of business people (SİAD in Turkish). From 1994 until 2004 and it has organized as a platform it became a confederation under the name of the Turkish Enterprise and Business Confederation in 2004. There are twenty-nine Federations within TURKONFED, including twenty-six regional three sectors. We are also a member of the ISTA Federation of Industrial Associations. Under these federations, 244 associations, 25,000 business people, 40,000 businesses are represented. All of these are very impressive numbers, of course, within Turkey's scales, but more impressive 41 women's associations are also members of our federation, and in this sense, we are one of the Turkey's biggest and most powerful women's organizations.

We are actually following TURKONFED's activities within the framework of the 5K (In Turkish) Vision announced by the President after coming to management, one of which is institutionalization. We believe that it is very important to make the approach based on corporate governance principles and merit effective and to increase the competitiveness of Turkey. So this is the first K. Second K is globalization, increasing global competitiveness, and especially arbitration will play an important role in this issue, the arbitration is already ahead of us. The third K is inclusiveness are board of executives and represents different parties in Turkey.The

fourth K is SMEs.You know in Turkey, a significant part of the economy is walking through SMEs. Therefore, this role is one of the most important words of "Think First". And the firth K is the women who cut all four things, she increased by 100% in our representation management. We continue our studies on the fact that women are more active in every field.

As is known, TURKONFED aims to contribute to international integration and increase competitiveness by developing regional and Sectoral Development Goals. In order to achieve our goal, one of our primary goals is to maintain economic stability and ensure that actors continue their work in a peaceful environment. Because, in the period of economic stability, the disputes are at the lowest level, and with the increase of instability, the problems are at the highest level. It is very important that the regulations made during these periods are designed to reduce the number of disputes and contribute to economic stability. Special attention should be paid to whether the rules introduced before each regulation will increase the number of disputes. In this regard, it will be very important to include different perspectives in order to reduce the level of conflict in the course of these regulations. However, as long as there are different interests and approaches in the commercial life, there will always be disputes, but the settlement of the disputes with mediation, mediation and arbitration is more appropriate, of course, in a much shorter time. In this respect, we welcome the activities of ISTA and wish that ITOTAM will continue to accelerate its activities, and we wish that centers that specialize in different topics will emerge in accordance with the importance of İstanbul and the values it has created.

We appreciate the Istanbul Arbitration Association and its efforts, which gather valuable arbitration actors for a fork of our country, which we are sure will accomplish important works in this regard. As I mentioned just before, TüRKONFED's practice of the business world in this regard actually sounds very good when you listen to it theoretically, but this kind of services are becoming more and more used as they are actually used. We, as TÜRKONFED, continue to work together with Mehmet Bey to seek solutions here.

We believe that arbitration and other dispute resolution methods, as some countries do, should be supported financially. Of course, we also represent SMEs because they may come expensive from time to time in the case of

the fact that the state-supported, perhaps in the event of different support provided in the case of the arbitration, which produces much faster and one of the main actors of the economy, we think that we can make SMEs can be benefit much more from this system.

As is known, our country's judiciary continues its activities under heavy burden and therefore the disruptions are known by everyone. The delivery of disputes in areas requiring expertise to the state judiciary puts this intensity into an impasse. The truth is, the relationships in trade life and the disputes that may arise are complex. The solution of disagreements also requires expertise in the sector. The judges are trying to understand the matter by depositing the file to the expert on everything they do not know. This leads to additional burdens both in terms of cost and duration. However, the parties in the arbitration proceedings will be able to make a conclusion with the persons who are experts in the field determined by them. Such disputes can be dealt with quickly and effectively by referring to arbitration. In this case, the state judiciary will breathe at least a little bit. But in fact, in business, arbitration has to be a main way rather than an alternative, so that companies can focus on solutions rather than on disputes, rather than on quick action and alternatives.

Arbitration basically provides the opportunity to resolve disputes effectively and quietly in a way that does not disturb the normal flow of the commercial life. The parties shall be entitled, together with the arbitrators of their choice, to resolve disputes in a way that is free from public opinion and to continue their relations by strengthening them. In this respect, state jurisdiction is trying to resolve disputes on the basis of conflict by its nature, and arbitration proceedings take this issue away from conflict culture by taking the basis of disputes. This also supports the culture of reconciliation that society needs. This is very important, especially in the developing world in which we live. As a business world, we want conflicts to be dealt with in a constructive approach, not destructive, and we think that the expansion of the arbitration in this direction will contribute to both our economy and the culture of trade. We believe that it will contribute very important to trade culture.

In this way, I congratulate the arbitration lawyers, implementers and ISTA who set out to make an important contribution to our country and the business world and wish them success in their work.

Dünya'da Tahkim Merkezlerinin Gelişimi ve STK'ların Rolü

Dünyada tahkim merkezi kurma çabaları nasıl sonuçlandı? Dünyadan başarılı örnekler neler yaptılar? Tahkim merkezlerinin kurulması ve gelişiminde STK'ların rolü ve önemi, STK'lar dünyanın çeşitli yerlerindeki tahkim merkezlerine nasıl destek verdi, veriyor? STK'lar ve tahkim merkezleri işbirliklerinin başarılı olmasının sırları neler?

- Moderator: Av. Arb. Bennar Aydoğdu, BennArb, Avukat/Hakem/Arabulucu
- Sunum: Elliott Geisinger, İsviçre Tahkim Birliği (ASA), Başkan
- Sunum: Dr. Patricia Shaughnessy, Stockholm Ticaret Odası Tahkim Merkezi (SCC), Başkan Yardımcısı
- Sunum: Mark Appel, ArbDB Chambers, Hakem

Development of Arbitration Centers in the World and the Role of NGOs

How did the efforts to establish an arbitration centre in the world have resulted? What have the successful examples done? The role and importance of NGOs in the establishment and development of arbitration centers, How do NGOs support arbitration centers around the world? What are the key to successful cooperation between NGOs and arbitration centres?

- Moderator: Av. Arb. Bennar Aydoğdu, BennArb, Lawyer/Arbitrator/Mediator
- Presentation: Elliott Geisinger, President of the Swiss Arbitration Association (ASA),
- Presentation: Dr. Patricia Shaughnessy, Vice President, Stockholm Chamber of Commerce Arbitration Center (SCC)
- Presentation: Mark Appel, ArbDB Chambers, Arbitrator

Av. Arb. Bennar Aydoğdu, BennArb, Avukat/Hakem/Arabulucu:

Saygıdeğer hocalarım, sayın meslektaşlarım, değerli katılımcılar; hepiniz hoşgeldiniz. İstanbul Tahkim Derneği'nin Yönetim Kurulu Üyesi olarak, bu önemli oluşumun bir parçası olmaktan gurur duyduğumu bilmenizi isterim.

Bu derneğin oluşumu fikri ile ortaya çıktığı için ve çok büyük çabalar sarfettiği için, özellikle Dernek Başkanımız Mehmet Gün'e çok teşekkür etmek istiyorum, sayenizde bugün buradayız, çok sağolun, emekleriniz tartışılmaz.

Bu konferansın hazırlanmasına çok büyük emekler var. Yine, Sayın Mehmet Gün, Genel Sekreterimiz Emre Tamer ve İSTA Kurullarında çalışan tüm saygıdeğer çalışma arkadaşlarıma çok teşekkür ediyorum. Bu kadar emek sonrasında, bu kadar güzel bir topluluğu burada görmek de; bizim için çok sevindirici. O nedenle, tekrar teşekkürler ve hoşgeldiniz. Tüm konuşmacılarımıza da; davetimizi kabul ettikleri için teşekkür ediyorum.

Bu panelimizin konusu; dünyada tahkim merkezlerinin gelişimi ve STK'ların rolü. Bu kapsamda; konuşmacılarımız; dünyadaki başarılı örnekler neler, neler yaptılar, tahkim merkezlerinin kurulması ve gelişiminde STK'ların rolü ve önemi nedir, STK'lar ve Tahkim merkezlerinin işbirliklerinin başarılı olmasının sırları nelerdir ve bu kapsamda karşılaşılan zorluklar nelerdir konularını ele alacaklar.
Panelimizde yer alan konuşmacılar; bu konuda dünyada başarılı örnekler olarak gösterilen kurumlarda engin tecrübelere sahip. O nedenle, her biri; konumuzu farklı açıdan ele alarak, tecrübe ve önerilerini bizlerle paylaşacaklar.

Konuşmacılarımızı kısaca tanıtıp, değinecekleri konu başlıklarını sizlere aktaracağım:

Konuşmacılarımız sunumlarını İngilizce yapacağı için, bu aşamadan itibaren, ben de İngilizce devam etmek istiyorum:

Size kısaca konuşmacılarımızı takdim edeceğim; ilk panelistimiz Elliott Geisinger. Kendisi, Schellenberg Wittmer'in Uluslararası Tahkim Başkanıdır. Bu alanda 25 yıllık bir deneyime sahiptir. Kendisi, şu anda İsviçre Tahkim Birliği Başkanı'dır. Eğitim topluluğuna ve avukatların profesyonel eğitimine yakın bağları bulunmaktadır. Aynı zamanda, çok hevesli ve çok yetenekli bir gitaristtir.

Bir sonraki panelistimiz ise Patricia Shaughnessy. Kendisi, Stockholm Ticaret Odası Tahkim Merkezi Başkan Yardımcısıdır ve Tahran Yerel Tahkim Merkezi'nde de yönetim kurulu üyesidir. Aynı zamanda Stockholm Üniversitesi Hukuk Departmanında öğretim üyesidir. Tahkim ve arabuluculuk konusunda sayısız proje çalışmaları vardır ve adli eğitim de dâhil olmak üzere birçok ülkede birçok organizasyon için tahkim merkezleri kurma konusunda çalışmıştır.

Sonuncu, fakat bir o kadar da önemli: Mark Appel. Mark, DB Chambers Londra, Dubai, Kuala Lumpur'da hem arabulucu hem de hakem olarak faaliyet göstermektedir. DB Chambers'a katılmadan önce, Amerikan Tahkim Derneği ve uluslararası bölümü ve Uluslararası Uyuşmazlık Çözümü Merkezi'nde (ICDR) yönetici ve üst düzey yönetici olarak çalışmıştır. ICDR bünyesinde 40 yıla yakın faaliyet göstermiştir. Arabuluculuk ve tahkim çalışmalarının yanı sıra, Orta Doğu, Doğu Afrika, Asya ve Orta Avrupa'daki tahkim kurumlarında görüş ve yardımda bulunmaya devam etmektedir.

Panelistlerimiz bugün neler hakkında konuşacak, kısaca paylaşmak istiyorum;

İlk panelistimiz Elliott Geisinger: Sivil Toplum Kuruluşlarının (STK) dünya çapında Tahkim merkezi gelişmesi ve karşı karşıya kaldıkları özel zorluklardan bahsedecektir. Daha sonra Patricia, düşünce kurumları, yenilikçiler ve kuralları etkileyenler olarak hakem kurumlarının rolü hakkında bir sunum yapacak. Mark, hakem kurumlarının usule ilişkin kılavuzlar olarak rolü ve en iyi uygulamaları ve neden ve nasıl kuralların yapıldığını teşvik eden bir sunum yapacak.

Atty. Arb. Bennar Aydoğdu, BennArb, Lawyer/Arbitrator/Mediator:

Distunguised professors, dear colleagues, dear participants, welcome to all of you. As a member of the Board of Directors of the Istanbul Arbitration Association (ISTA), I want you to know that I am proud to be a part of this important formation.

I would like to thank Mr. Mehmet GÜN, the President of the Association, especially for the idea of the formation of this association and for making great efforts, thanks to you, we are here today, thank you very much, your efforts are undisputed.

They have great efforts to prepare this conference. Again, I would like to thank Mr. Mehmet Gün, our Secretary General, Emre TAMER and all my esteemed colleagues working on the ISTA boards. After all these efforts, it is very pleasing for us to see such a beautiful community here. So, thanks again and welcome. I would like to thank all of our speakers for accepting our invitation.

The subject of this panel is the development of arbitration centers around the world and the role of NGOs. In this context, our speakers will discuss what are the successful examples in the world, what they did, what is the role and importance of NGOs in the establishment and development of arbitration centers, What Are The Secrets of the successful cooperation of NGOs and arbitration centers and what are the difficulties encountered in this context.

The speakers in our panel have extensive experience in institutions shown as successful examples in the world. Therefore, each of them will share their experiences and suggestions with us by taking our position in different ways.

Let me briefly introduce our speakers to you; our first panelist Elliott Geisinger: He is the head of International Arbitration Practice at Schellenberg Wittmer Switzerland. He has 25 years of practice in the field. He is currently the president of Swiss Arbitration Association, also for another year. He has close ties to teaching community and professional training of lawyers. Elliot, he is indeed very enthusiastic, if not very talented a bass guitar player.

Our next panelist is Patricia Shaughnessy. She is the vice chair of the Board of the Arbitration Institute of the Stockholm Chamber of Commerce and also board member of the Tahran Regional Arbitration Center. She is also a professor at Stockholm University Department of Law. She has designed and led numerous projects for developing arbitration and mediation, including judicial education and arbitral institute capacity building in many countries for a number of organizations.

And last but not least Mark Appel: Mark is an arbitrator and mediator with our DB Chambers London, Dubai, Kuala Lumpur, and prior to joining our DB Chambers, Mark was an executive and senior executive with the American Arbitration Association and its international division, the International Center for Dispute Resolution(ICDR) , for almost 40 years. In addition to his service as an arbitrator and mediator, Mark continues to provide advice and assistance to arbitral institutions in the Middle East, East Africa, Asia and Central Europe.

Let me also briefly share with you what our panelists will to be speaking about today: Our first panelist Elliott will be speaking about the role of NGO's in a development of arbitration centers worldwide and specific challenges facing creators of arbitration centers. Patricia will then be giving a presentation on the role of arbitral institutions as thought leaders, innovators, and policy influencers. Mark will be giving a presentation on the role of arbitral institutions as procedural guides and fostering best practices and why's and how's of rule making.

Elliott Geisinger, İsviçre Tahkim Birliği (ASA), Başkan:

Günaydın, öncelikle başlamadan önce, sizlerle konuşma fırsatını bana verdiğiniz için organizatörlere, seçkin profesörlere, meslektaşlarımıza, öğrencilere teşekkür etmek istiyorum. İstanbul'da bulunmak benim için her zaman çok büyük bir keyif ve bugün de bir istisna değil. Bennar Hanım, sunumunda; benim çok hevesli ve hatta yetenekli bir gitarist olduğumu söyledi. Bu, aslında bugün konuşacaklarımla ilgili kısa bir giriş niteliğinde. Avukatlık mesleği, özellikle tahkim ve tahkim merkezlerinin gelişimi; aslında bir müzik enstrümanı çalmaya benzetilebilir. Birkaç gerekli unsurdan oluşmaktadır; teknik bilginiz olması, örneğin nota okumayı bilmeniz kesinlikle bir gitarist için artı, melodiyi anlamanız da aynı şekilde bir artı sayılabilir. Teknik kısım bir yana; örnek aldığınız biri olmalı, kendinizi

benzettiğiniz, özendiğiniz, sizi ileri götürecek ve insanların yetenek dediği kişisel bir dokunuşa ihtiyacınız var ki garip bir şekilde bende bu özellik yok. Ancak, her şeyden öte, keyif almanız gerekiyor. Yapmayı sevmediğiniz bir şeyde başarılı olamazsınız ki, ben bütün bu unsurlara konuşmamda tekrar değineceğim.

Sunumumun ilk kısmında; sunumum alsında bu panele bir giriş niteliğinde, çünkü Patricia ve Mark; farklı açılardan daha belirli konulardan ve taraflardan bakacaklar. Bennar'ın da söylediği gibi; sivil toplum kuruluşlarının dünya çapında Tahkim Merkezlerinin gelişimindeki rolünden bahsedeceğim ve daha sonra, bazı belli zorluklardan bahsedeceğim.

Hangi STK'lar? Çünkü STK dediğimizde çok farklı anlamlar çıkabiliyor. Benim anlatacağım STK'lar, tahkim kuralları koymayan tahkim kurumları olacak. ISTAC, ICC, LCIA gibi hakem kuruluşlarını ben anlatmayacağım. Bunlar başkaları tarafından anlatılacak, sanırım özellikle Patricia bu konuya değinecektir. Ben, ISTA gibi kurumlardan, İsviçre Tahkim Derneği ya da ASA gibi kurumlardan bahsedeceğim; ASA, İsveç Tahkim Derneği'nden ayırt etmeye yardımcı olan Fransızca kısaltmasını da kullanabiliriz çünkü insanlar İsviçre ve İsveç'i ayırt etmekte zorluk çekiyorlar. Bu karıştırma aynı şekilde bizim tahkim dünyamıza da yansımakta.

Başkalarıyla hiç karıştırılmayan Kurul ise Uluslararası Ticari Tahkim Kurulu'dur. (ICCA) Aslında, tahkim kurumlarının dünya çapında tahkim merkezleri oluşturmasında bir problem bulunmamaktadır. Bu konuda herhangi bir hata yok, tam tersine iki açı söz konusu; hakem dernekleri, İsviçre Tahkim Derneği ve ISTA gibi bilimsel derneklerin hakem kurumlarından farklı rolleri, güçlü yanları bulunmaktadır. Bu panelde daha çok duyacağınızı tahmin ettiğim hususlardan biri, doğru ya da yanlış olarak daha tarafsız olarak algılanabilmekteler, bunun sebebi nedir peki? Bunun sebebi; Bir kurum kendi kurallarını düzenlediğinde, yalnızca tahkimi teşvik etmek için bunu yapmıyor. İnsanları yalnızca tahkimle ilgili sırf kendi kurallarını değil, genel anlamda tahkimi de öğretiyor ancak doğru veya yanlış bir şekilde ya kendini tanıtıyor ya da bir ürününü pazarlıyor gibi de algılanabilir. Ticari bir amaç varmış gibi de algılanabilir, ancak ISTA ve ASA gibi tahkim kurumlarında, kurum değil, derneklerinde, asla böyle bir durum söz konusu değil. İsviçre Tahkim Derneği'nin en büyük projelerinden birisi olan "tool box", Birleşmiş Milletlerde UNCITRAL bünyesinde de bu kabul ve destek gördü ve kişisel olarak bana söylenen de bir kurumla, tam olarak size

verdiğim sebeplerden dolayı bunun yapılamayacak olduğudur. Bu aslında algıyla alakalı ve yanlış anlaşılmasın, tabii ki tahkim kurumlarını da kötülemiyorum, tam tersi sadece algıyla alakalı, bilimsel tarafsızlık algısı. Bu tahkim kuruluşlarının ya da STK'ların rolüne bakacak olursak; birincisi; yayım ve konferans aracılığıyla bilginin derlenmesi ve sonra da yayılması söz konusudur. İsviçre Tahkim Derneği, ISTA, İsveç Tahkim Derneği ve ICA gibi derneklerin temel amacının bu olduğunu söyleyebilirim. Amaçları budur. Tabii ki, burada bir tekel söz konusu değildir. ICC, LCIA, ISTAC, Singapur Uluslararası Tahkim Merkezi çok güzel konferanslar düzenliyorlar. Ancak, bu bilimsel derneklerin amacı; bilgiyi toplamak, derlemek ve daha sonra da yaymaktır.

Bilgilerin derlenmesi nasıl yapılıyor? Tecrübelerin toplanması, dernek üyelerinin arasında bilgi alışverişi ve insanların bir araya getirilmesi, yayımların derlenmesi ASA'nın yaptıklarına birkaç örnek olarak verilebilir. Aynı zamanda hukuki delil toplamak da bunlardan biri olabilir; örneğin, birkaç yıl önce, bir ASA konferansında tahkim dernekleri incelenmişti ve yalnızca konuşmacılar aracılığıyla konferans için toplanan fiili verilerden bahsedilmişti. Benzer şekilde üç ayda bir çıkan İsviçre Tahkim Derneğinin yayımladığı ASA bültenlerinde; süre, gerekçe, mahkemelerden çekilme… ile ilgili çeşitli istatistikler toplanıyor. İsviçre'de mahkemeye gidilen konularda adli bilgileri de takdim etti. Bu yalnızca hukuki konularla ilgilidir. Bu konferansın ilerleyen bölümlerini oldukça ilgilendiren bir başka proje ise Global Tahkim Etik Kurumu, yanılmıyorsam 2014 yılında başladı. Bu, yeteneksiz gitaristin yanı benim fikrimdi ki buna göre; etik sorunları hakemlerin önüne getirmektense küresel seviyede düzenleme yapan bir çeşit küresel etik kurumu kurma fikriydi. Bu kurumun pek ilerlemediği durumda da belki de benim yeteneksizliğim ve gitaristliğim fikir sunmama da yansımış olacak. Ancak bunun ikincil sonuçlarından biri, birçok kurum ve dernekle olan görüşmeler sonucunda, yalnızca hukuki veri topladığımız durumda-hukukiden kastım somut bilgi- Ulusal Barolara ve Ulusal Baro Kurumlarına; "Uluslararası tahkimle ilgili ne kadar sorununuz var, hangi tür sorunlarınız var?" gibi sorular soruldu. Hangi tür sorular alıyorsunuz? Hangi tür şikâyetler alıyorsunuz? Bunlar toplanıp daha sonra forumlarda tartışılıyordu. Yayımlar ve konferanslar aracılığıyla bilgi yayma üzerine de uzun vakit harcamayacağım.

İkinci önemli görev ise tahkimi uygulayanların eğitimi ve bu aynı zamanda bir araya getirme prensibine yol açmaktadır. Belki de belirli

eğitim programları açısından, bunların genellikle üniversiteler ve hakem kurumları aracılığıyla yapıldığını söylemeliyim ki buralarda tahkim kurumu olmayan STK'lar arasında gelişime yer olduğuna inanıyorum. Bu, sadece ISTA veya İsveç Tahkim Derneği veya İsviçre Tahkim Derneği gibi tahkim derneklerini üyelerinden aldıkları yıllık aidatlarla finanse edilmenin yetersizliği meselesi olabilir ve bir eğitim programını finanse etmek pahalı bir meseledir ve bu ücretler bunun için yeterli değildir. Tabii ki bu uyarlamayla finanse edebilirsiniz, ancak genellikle üniversiteler lojistik ve organizasyon açısından daha donanımlıdır ve bunun açıklamanın bir parçası olabileceğine inanıyorum. Yerel ve belirli projeler de var; örneğin Endonezya ve Çin'de, Isviçre Tahkim Derneği'nden ilham verici tahkim uygulayanları oluşturmak ve eğitim vermek için katkıda bulunmaları istendi, ancak Türkiye'de buna ihtiyaç yok.

STK'ların bir diğer görevi –ki bu zor olan- yasama ve yargı organlarının tahkim ile ilgili konulardaki farkındalığını arttırmaktır. Şimdi, bu neden zor bir görev? Bu oldukça zor, çünkü özel pratisyenlerin yasa koyuculara ve hakimlere kendi işlerini nasıl yapacaklarını söylemeleri küstah gelebilir ve bu, iletilmesi zor bir mesajdır. Bir görüşe göre, hakimler açısından –profesyonel karar mercii olarak- işlerini nasıl yapacaklarını öğretmeye ihtiyaç olmadığı söylenebilir. Bununla beraber, yargılama dünyasından tamamen farklı olan uluslararası tahkimin belirli ihtiyaçlarının daha fazla farkına varmalarını sağlamak için ve tırnak içinde "bu insanları eğitmek için" bir ihtiyaç bulunmaktadır ve aynısı yasa koyucular için de geçerlidir. Bunun çok önemli bir görev olduğunu söyleyebilirim. En zorlarından biri olsa bile, bilimsel derneklerin avantajı tarafsızlığıdır. Belki de bir ticari işletme olarak algılanabilecek bir şeyden daha az kulis çalışması olarak görülüyor. Başarıyla yapıldığı söylenebilir. Uluslararası Ticari Tahkim Konseyi, özellikle Afrika gibi birçok ülkede yargı sisteminde tahkim ile ilgili konularda farkındalığı artırmak için çok fazla şey yaptı ve bu çok olumlu sonuçlar verdi. Benim ülkemdeki yargıda, bildiğiniz gibi İsviçre parlamentosu şu anda uluslararası tahkim yasası olan Federal Özel Hukuk Yasası'nın 12. bölümünü gözden geçiriyor. Bu, Uluslararası tahkim yasasıdır ve hükümete, tasarıyı nasıl hazırlayacağına dair danışmanlık veren dört uzman arasında, İsviçre Tahkim Derneği'nin eski bir başkanının ve şu anda İsviçre Tahkim Derneğinin yönetim kurulu üyesi ve profesörün ve son olarak yeteneksiz gitaristin yani benim de olmam tesadüf değil. Dolayısıyla bu, tahkim ile ilgili konulara aşina olan bir kanun koyucu için bile tipik bir danışma görevidir.

Son olarak UNCITRAL'da gözlemci görevinden bahsedeceğim. Birleşmiş Milletler Uluslararası Ticaret Hukuku Komisyonu (UNCITRAL), dünya çapında tahkimin geliştirilmesinde ana vasıtalardan biri olup, başkalarına örnek teşkil edip daha sonra kendi merkezlerini geliştirmelerine yardımcı olmaktadır. Bu, tahkim merkezlerinin geliştirilmesiyle bağlantılıdır. Listelemediklerim gibi STK'lar da çalışma grubu toplantılarında gözlemci olarak yer aldılar ve bu oldukça yardımcı oldu. Özellikle UNCITRAL'in nispeten yakın zamanda gözden geçirilmiş ve güncellenmiş olan hakem uygulamasının düzenlenmesine ilişkin notları hakkındaki tartışmayı hatırlıyorum. STK'lardan oldukça veri vardı çünkü STK'lar bu alanda doğrudan deneyime sahip pratisyenler tarafından temsil edilmekteydi ve kendi üyelerinin deneyimlerine güvenebildiler. STK'ların temel kurallarını ve tahkim merkezlerinin gelişmesini bu şekilde görüyorum.

İkinci bölüme geçerken bazı zorluklardan ve bazı çekişmelerden bahsedeceğim: her şeyden önce benzersiz bir satış noktası geliştirme ihtiyacı var. Yıllar öncesinden hatırladığım bir reklam var, ne ile alakalı olduğunu bile hatırlayamıyorum ancak oyuncak ayılarla dolu bir sürü kutu vardı, sanırım kutulardaki 20 oyuncak ayı gibi bir şey vardı ve bir tanesinde kırmızı tişört vardı ve sadece bir tanesi kırmızıydı. Ve slogan: "Kırmızı tişörtün neydi?" Çünkü ilk bakışta benzersiz satış noktası oydu ve buna göre tahkim merkezleri kendi benzersiz satış noktaları olarak neler geliştirebilir?

Burada iki şey arasında bir çekişme görüyorum: Her şeyden önce, yerel bir başvuru merci, yerel bir husus veya özelliğe ihtiyaç duyulmasına ihtiyaç var. Dünyanın her köşesinde Uluslararası tahkiminin McDonald's'ını açmanın hiçbir anlamı yok. Bu merkezin bazı bölgesel bağları olmalı. Bu, daha geniş uluslararası başvuru merciine ihtiyaç duyulan ve bu zor bir sorun. Yaklaşık bir yıl önce ve -Brandon Malone- kendisi burada, İskoçya'daki insanlardan bahsediyordum ki İskoçya'yı uluslararası tahkim merkezi olarak geliştirmek için çok büyük çaba harcadılar. Bu noktada neden bahsettiğimin mükemmel bir örneğini görüyorsunuz, neden İskoçya? İskoçya Birleşik Krallığın bir parçası, İngiltere değil ve Londra değil. Bununla birlikte, Londra'dan aldığı birçok tecrübesi var, bu yüzden İskoçlar zor durumdalar çünkü kendilerini Londra'dan hem ayırmaları gerekiyor ama neyin işe yarayıp neyin işe yaramadığı konusunda onlara yol göstermeleri açısından iyi bir örnekleri var. Londra aleyhinde haklı olsun ya da olmasın eleştiriler var aynı zamanda Londra'nın birçok artı

puan var. Kendinizi ne noktada ayırıyorsunuz, nereye benziyorsunuz? Bu çok zor bir uygulama ve bu herkesin karşılaştığı bir zorluk.

Diğer bir zorluk, yerel bir uzmanlık havuzuna ihtiyaç duyulmasıdır. Bir merkezin yetki alanında uluslararası tahkim uzmanlığı olduğunu gösterilmelidir. Ve burada, bununla, daha çok uluslararası işe alma olarak adlandırdığım şey arasında bir çekişme bulunmaktadır. Tam burada, kendi memleketimizde ISTAC 'ta mükemmel bir örneğiniz var ve bunun doğru yapılan iyi bir örnek olduğunu düşünüyorum. Ziya Hoca, ISTAC'ın kadrosunda, uluslararası alanda tanınmış avukatların olduğunu ve tam olarak ihtiyaç duyduğunuz şeyin bu olduğunu açıkladı. Ancak aynı zamanda ünlü yerel avukatlar da var ve bu dengeyi bulmak her zaman kolay olmuyor, iyi bir dengeniz var. Bulmak kolay değil çünkü yerel avukatların bu tür rollerini yerel kurumlarda engelleyen veya kısıtlayan düzenlemeler olabiliyor. Mantalite sorunları olabilir, kültürel meseleler olabilir. Bu çok zor bir denge, sadece uluslararası yıldızları alıp onları bir merkeze paraşütle bırakamazsınız ve "bakın, bu işe yarayacak" diyemezsiniz, sadece yerel yıldızları alamaz ve "bakın, bu uluslararası anlamda işe yarayacak" diyemezsiniz. Bir denge olmalı ve bu çok zor bir denge ve yine ISTAC'ın doğru şekilde yapılan iyi bir örnek olduğunu düşünüyorum.

Başka bir konu, elverişli bir yasama ve yargı ortamına ihtiyaç duyulmasıdır. Bu oldukça açık, hiçbir tahkim, hukukun modern olmadığı ya da modern olsa bile modern bir şekilde uygulanmadığı ya da anlaşılmadığı bir yargı alanında ayakta kalamaz hatta var olmayı bile ümit edemez. Şimdi bu nispeten kolay hal aldı. Bundan daha fazlasını gerektirir, tahkim meseleleri ile ilgili anlayış ve farkındalık gerekir. Dünyada taklit edilmesi veya aynısının yapılması imkânsız olan yer Singapur. Singapur, -küçümsemek veya aşağılamak istemiyorum- ama inanılmaz şeffaf bir hükümet, oldukça sorumlu bir yargı, iş dostu bir atmosfere sahiptir ki bu bölgedeki diğer ülkelerin çoğunda şeffaflık olağan değil ve bu Singapur'un başarısına büyük ölçüde yardım eden bir mesele. Ve bu başkalarına aktarılıyor. Maalesef bu durum yargılarına da yansımış ve sırayla tahkim süreçlerinde yansıtılmış ve bu yüzden Singapur bu konuda yenilmez bir konumda. Hükümet, yerel tahkim merkezlerini aktif olarak teşvik edip aynı zamanda kamu fonları ile destekliyor. Bu, diğerlerinin yani bizim yalnızca kıskanabileceğimiz bir şey ama önemli olduğundan zaman alıyor. Singapur, Singapur Uluslararası Tahkim Merkezi'nin dosya yükünün katlanarak artmasıyla büyük bir başarı

öyküsüdür, ancak yıllarca çok az içtihatları vardı. Zaman alıyor ve bu durumda STK'lar, bilginin yayılması eğitimi, farkındalığın yaratılması açısından önemli rol almaktadır.

Ve bu sunumu son bir zorluktan bahsederek kapatıyorum ve bu bir sonraki sunuma köprü de olabilir. Bu, benim sevdiğim konulardan biri - birkaç dakikalığına gülün - yenilik açısından bir tehlike var. Ben her zaman aynı hikâyeyi anlatıyorum ve bunu zaten 27 kez duymuş olanlarınız için şimdiden özür dilerim - ama çok uzun zaman önce uluslar arası tahkimle ilgili çok uluslu bir Genel Konsey Başkanı ile konuştum ve Kurumsal tahkim kurallarındaki sürekli değişikliklerden dolayı hüsrana uğramış. Birisinin kendisini, X kurumunun maddelerini sözleşmelere koymaya ikna etmeye çalışırken, kendisine sunulan kuralların sözleşmeye girdiklerinde çoktan değiştiğini ve anlaşmazlık ortaya çıktığında ve tahkim başladığında, kurallar her iki yılda bir değiştiği için yine zaten değişmiş olduğunu söyledi. İnsanların "Bu kurumun kuralları en son revize ettiği tarihi 2014, şu an biraz eski değil mi?"dediğini duydum. Dikkatli olun, çok kaygan bir yol ve bu noktada sevdiğim dayanağa geliyoruz. Daha sağlıklı kurallar için yapılan yenilikler ve satıcılık arasında çok ince bir çizgi var. Bugünlerde bir tahkim kurumunun her 18 ayda bir kurallarını değiştirmemesi yönündeki bir eğilimin tozlu ve eski moda olması çok tehlikeli, kullanıcıların istediği bu değil, avukatların istediği bu değil, bu hakemlerin isteği değil ama en önemlisi tarafların isteği bu değil. Bundan biraz daha fazla öngörülebilirlik istiyorlar. Bu da başka bir tehlike ve belki konferansın geri kalanı için bu tehlikeyi göz önüne koymalıyım, zamanımın sonuna geldiğimi düşünüyorum. Çok teşekkür ederim.

Elliott Geisinger, Swiss Arbitration Association (ASA), president:

Good morning, first of all before beginning, I would like to thank the organizers, all the distinguished professors, colleagues, students in this room for giving me the opportunity to address you. It is always a pleasure to be in Istanbul and today is certainly is no exception. In her introduction, Bennar mentioned that I am an enthusiastic, if not a talented bass guitar player, if not was a caveat that I supplied to her of course. This serves as a sort of an introduction to what I'm going to talk about, because the legal profession, arbitration in particular and development of arbitration centers is a little bit of like playing a musical instrument. There are a few necessary ingredients; you have to have some technical knowledge being

able to read sheet music for instance is definitely a plus for a bass guitar player, having some understanding of harmonics is also a plus. But, apart from the technical part; you need a role model, you need people you want to imitate, you want to emulate, people who pull you forwards and you need that personal touch that some people call talent and of which I am singularly lacking of course. And perhaps most of all what you need is pleasure. You are never good at something that you don't like to do and that is something that I will be coming back on; all these various ingredients, I'll be coming back on these in my discussion.

Now the first part of my presentation, my overall presentation serves, perhaps as an introduction to this panel, because Patricia and Mark will be covering more specific matters and aspects from different angles. As Bennar said, I will be talking about the role of NGO's in general in the development of arbitration centers worldwide and then I will be talking about a few specific challenges.

Now which NGOs? Because the term non-governmental organization can mean a lot of things. The NGOs I will be talking about are arbitration associations that do not administer arbitration rules. In other words I will not be talking about arbitral institutions such as ISTAC, such as the ICC of course such as the LCIA that will be covered in particular by others but I think more specifically by Patricia. I'm talking about institutions such as ISTA, such as the Swiss Arbitration Association or ASA which is the French acronym which helps to distinguish it from the Swedish Arbitration Association since people have difficulty distinguishing between Sweden and Switzerland; that confusion extends to our world of arbitration as well.

One that is never confused with anyone is the International Council for Commercial Arbitration (ICCA) and others of course. Now it's not that there is an issue with arbitral institutions developing arbitration centers worldwide. There is nothing wrong with that on the contrary very much to the contrary it's just two different angles; arbitral associations, scientific associations such as the Swiss Arbitration Association, such as ISTA have different roles, they have different strengths from arbitral institutions. One of these and this is a topic that I believe you will hear about more in the course of this panel is that they are perceived rightly or wrongly as being more neutral and why is this? It is because when an institution is promoting

its own rules; it's not doing just that is promoting arbitration. It is educating people not about only its own rules about arbitration in general but it can be perceived rightly or wrongly as promoting itself and promoting a product. There may be rightly or wrongly a commercial perception there, that is something that you will never have with an arbitration institution, not institution, association such as ISTA or ASA. One of the major projects of the Swiss Arbitration Association is called the toolbox which received the blessing and the support of UNCITRAL at the United Nations and I was told personally that they would never have been able to do that with an institution precisely for the reasons that I just gave you. Now this is a matter of perception and don't get me wrong because I am not disparaging arbitration institutions on the contrary again it's just a question of perception out there, a perception of scientific neutrality.

Now, the role of these arbitration associations or NGOs: the first role is the collection and then the dissemination of knowledge through publications, conferences etc. I should say that this is the main goal, it is the main purpose of anything such as the Swiss Arbitration Association, ISTA, the Swedish Arbitration Association, ICA etc. That is the purpose. Of course and again there is no monopoly. The ICC organizes excellent conferences so does the LCIA, ISTAC does this as well and the Singapore International Arbitration Center does the same. But again this is the very purpose of these scientific associations, it is to gather to collect information and then to spread it.

The collection is based or how is it done: It is based on collecting experience, it is exchanges among people, the member of the associations, the groupings of people, the publications bringing in the publications to take a few examples that ASA has done. It can also consists in collecting forensic evidence from the field; for example a few years ago there was an ASA conference on who scrutinizes arbitral institutions where there was a number of just factual data that were collected for the purpose of a conference through the speakers. Similarly in the ASA bulletin the quarterly publication of Swiss Arbitration Association we have statistics about the duration, about the grounds, things like that in Swiss setting aside proceedings in the courts which in a court and the singular in Switzerland because everything goes this was Supreme Court there. This is just forensic things. Another project and here this is directly relevant to the further course of this conference was a project that began quite a

few years ago in 2014 unless I'm mistaken, which was then called a global arbitration ethics council which was an idea of your untalented bass player here that saying that rather than taking ethics issues and putting them before arbitrators, shouldn't we have something, some kind of global ethics council that could regulate this on a global level to meet global needs. Now this is an idea that in terms of setting up this council didn't go anywhere and then perhaps the lack of talent and my bass guitar playing is mirrored in my lack of talent to promote ideas.

But one of the byproducts, one of these secondary results of this was a series of meetings between a number of institutions and associations where we collected just forensic- when I say forensic just hard data-going to the National Bar Association's going to the National Bar Council saying how many issues do you have relating to international arbitration, what are the types of issues that are raised? What are the types of questions that you get? What are the types of complaints that you get? And this was just collected and then discussed in the forum. The dissemination while that is obvious that is through publications and through conferences I won't spend much time on that.

A second role and this is an important role is the training of arbitration practitioners and this is also the direct result of bringing of the bringing together principle. I should say perhaps that in terms of specific training programs, this is done usually more through universities and through arbitral institutions and here I believe there is room for improvement among the non-arbitration institution NGOs. It may be just a question of lack of funding the arbitration association such as ISTA or the Swedish Arbitration Association or the Swiss Arbitration Association live through the annual dues that they collect from their members and to fund a training program is an expensive affair and those dues they cannot really serve to finance that. You can also of course finance that transcription but usually universities are better equipped for the logistics and the organization and I believe that may be part of the explanation. There are also specific projects there can be local projects and for instance in Indonesia and China the Swiss Arbitration Association has been asked to contribute to form, to train aspiring arbitration practitioners there's no need for that here in Turkey.

Another role and this is a difficult one of NGOs is increasing the awareness of arbitration related issues among legislators and in the judiciary. Now why is this a difficult role? It's difficult because it can appear very presumptuous for private practitioners to tell legislators and judges how to do their own jobs and it's a message that is difficult to deliver. To take judges, their professional decision-makers they don't need to be taught how to do their job that may be one view. Nevertheless in order to make them more aware of the specific needs of international arbitration, which is after all a different world from their judicial world, there is a need to, and I put this word in quotation marks "to educate these people" and the same applies to legislators. I would say that this is a crucial role. Even if it is one of the most difficult, the advantage of scientific associations here is the perceived neutrality. There are less viewed as lobbyist perhaps than something that may be perceived rightly or wrongly as a commercial enterprise. It has been done successfully. The International Council For Commercial Arbitration has done a lot in a number of countries particularly in Africa to increase awareness among the judiciary in particular of arbitration related issues and this has produced very positive results. In my home jurisdiction as you may know the Swiss legislature is currently revising chapter 12 of the Federal Act on Private International Law which is the code for international arbitration and it is no accident that among the four experts that you have advising the government on how to prepare its bill you have a past president of the Swiss Arbitration Association you have a current professor and board member of the Swiss Arbitration Association and you have your untalented bass player there too. So this is a typical advisory role even in for a legislator that is already very aware of arbitration related issues.

And finally I would add the role as observers at UNCITRAL. United Nation Commissions on International Trade Law (UNCITRAL) is one of the main vehicles for the development of arbitration worldwide and it sets the example for others which then helps them develop their own centers. This is the link to the development of arbitration centers. NGOs such as the ones I've listed typically are observers at the working group meetings and this has been very helpful. I recollect in particular the discussion on the UNCITRAL notes on organizing arbitral proceedings which were relatively recently revised and updated. There was a lot of input from the NGOs precisely because the NGOs were represented by practitioners who had a lot of direct experience from the field and they were able to

rely on the collected experience from their own members. That is what I see the main rules of NGOs and the development of arbitration centers.

Now some specific challenges moving to the second part and here you have a number of tensions that I will try to relate: first of all the need to develop a unique selling point. I remember years ago, I saw an advertisement I can't even remember what it was for but there were a number of boxes with Teddy bears, maybe something like 20 Teddy bears in boxes and one of them had a red t-shirt and only one of them. And the slogan was what is your red t-shirt? Because that was the one you looked at first that's the unique selling point and what can arbitration centers develop as their own unique selling point?

Here I see a tension between two things: First of all there is some need to have a regional appeal, a regional particularities or specificity. There is no point in opening a McDonald's of international arbitration in every corner of the world. There has to be some regional roots of this center. This is the tension one needs the broader international appeal and this is a difficult exercise. About one year ago and -Brandon Malone- is here, I was addressing people in Scotland where they are also making very significant efforts to develop Scotland as an international center of arbitration. There you have the perfect example of what I'm talking about is -why Scotland? Scotland is part of the UK, it's not England, and it's not London. However there's a lot of experience to draw from in London so the Scots are in difficult position because they have to set themselves apart from London but they have a good example to follow in terms of what works and what works less. There are criticisms justified or not against London there are a lot of plus points for London. Where do you set yourself apart, where do you emulate? That is a very difficult exercise and that is a very difficult challenge facing everyone.

Another challenge is the need for a pool of local know-how. One needs to demonstrate that in the jurisdiction of the centre, there is international arbitration know-how. And here you have the tension between this and what I would call more international staffing. You have an excellent example right here in your hometown with ISTAC and I hear I think it's a good example of what has been done right. Ziya Hoca explained in the staffing of ISTAC there are eminent international practitioners and that is exactly what you need. However there are also eminent local practitioners

and you have a good balance this balance is not always easy to find. It is not easy to find because there can be regulations that inhibit or restrict this type of role for foreign lawyers in local institutions. There can be mentality issues, there can be cultural issues. It is a very difficult balance, you cannot just take international stars and parachute them into a center and say "look this is going to work'', you cannot take just local stars and say '' look this is going to work internationally". There has to be balance and this is a very difficult balance and again I find that ISTAC is a good example of something that was done very much the right way.

Another issue is the need for a favorable legislative and judicial environment. This one seems rather obvious, no arbitration center can survive or can even hope to exist in jurisdiction where the law is not modern or even if it is modern is not applied or understood in a modern way. Now that seems to be relatively easy. It takes more than that, it takes an understanding and awareness of arbitration issues and the star here and this one is impossible for anyone to replicate or imitate in the world I think is Singapore. Singapore is a place where you have a -and I don't want to be insulting or disparaging here- but you have a center of extremely transparent government, extremely responsible judiciary, a business friendly atmosphere in a region where this is not -let's say- it's not a matter of course that you will get transparency and government in a lot of the other countries in the region and that has helped Singapore hugely that is probably the reason for Singapore's success. And this has been transferred. I'm sorry this has been mirrored in their judiciary and that in turn has been mirrored in their arbitration process and more than that and this is why Singapore is unbeatable in this respect, is that you have a government that is highly aware of this and that actively promotes that actually subsidizes or has subsidized with public funds the development of an arbitration center locally. This is something that we others in the world can only be envious of but it's important but it takes time. Singapore is a huge success story their caseload of the Singapore International Arbitration Center has been growing exponentially, but for years, they had a very minimal case law. It takes time and here is where the NGOs, the training of the dissemination of knowledge, the creation of awareness is important.

And I close this presentation on one last challenge and this might also be the bridge to the next presentation. This is one of my pet subjects -so humor

me for a few minutes- there's a danger in terms of innovation for its own sake. I always tell the same story and for those of you who have already heard it 27 times I apologize in advance- but I spoke a little while ago with the Chief General Council For International Litigation of very large American multinational and she was saying that she was frustrated by the constant changes in institutional arbitration rules. She said that by the time someone can convince her to put the clauses of institution X into the contracts, as a matter of policy, the rules that were presented to her have already changed by the time they find their way into the contract and by the time a dispute actually arises and an arbitration begins the rules will have changed again because they change about every two years. I hear people saying "the last time rules of this institution were revised was only in 2014 isn't that a bit old now?" Careful, that's a very slippery path and this is where I come to my favorite ground. There is a very careful distinction, a fine line to make between innovation for its own sake health innovation and salesmanship. There I see a tendency nowadays that an arbitration institution doesn't change its rules every 18 months is seen as dusty and old-fashioned, that's very dangerous that's not what users want, that is not what the lawyers want, that is not what arbitrators want but most importantly it is not what the parties want. They want a little bit more predictability than that. So that is another danger and maybe I should just raise that flag for the rest of the conference I think I've come to the end of my time. Thank you very much.

Dr. Patricia Shaughnessy, Stockholm Ticaret Odası Tahkim Merkezi (SCC), Başkan Yardımcısı:

Günaydın! Güneşin üstümüzde parladığı bu güzel günde bugün burada olup bu konferansta Stockholm Ticaret Odası Tahkim Kurumunu temsil ettiğim için çok memnunum. Hepinizi burada görmek insana enerji veriyor ve odanın tahkim uygulamasının inşası için bulunan insanlarla, İstanbul Türkiye'de ve bu bölgede böyle dolu olması bana heyecan veriyor. Düşünceme göre geleceğiniz dışarıdaki güneşten daha parlak. Elliot'un bize sunduğu metaforu takip edip söylemek isterim ki tahkim kurumu bir alettir fakat bu alete bağlı birçok tel vardır ve orkestrada çalmaktadır. Bu orkestra paydaş kuruluşlardan oluşmaktadır. Fakat bu orkestra beraber çalmak zorundadır ve şefi ve direktörü yoktur. Tahminimce, kendi müziğinin kitle kaynağı gibiler. Potansiyeli var ve dünyada bildiğimiz gibi müzik farklı melodi ve tempolarla çalınıyor ancak paydaşlar beraber çalıyorlar.

Tabi ki biz burada tahkim kurulu üzerine odaklanıyoruz ve söyleyebilirim ki, tahkim kurulu- Elliot'un metaforuna göre- keman bölümünde lider gibidir. Müziğin tonunu ayarlar. 12 yıldır yönetimde olduğumdan dolayı SCC'ye pazarlama olarak bakmak yerine bir örnek olarak bakıyorum. SCC'nin, Ocak 2017'de yüzüncü yılını kutladığımızdan dolayı eski bir kurum örneği olarak değerlendiriyoruz ve Stockholm'de 700 kişiden fazla insanla bunu kutlamak için organizasyonlar ve kutlamalar yaptık. Böyle bir kurumu şu anki halindeki gibi bir kurum haline getirmek yüzyıldan fazla zaman aldı ve yeni bir kurum kurarken çok çevik, çok istekli ve çabuk hareket etmek gerekli ancak aynı zamanda dünya çapında bir lider olabilmek için güven ve pratiği geliştirmenin de uzun zaman aldığını belirtmek gerekir.

Tahkim Kurumları ne yapar? Tabi ki temel ve en önemli işlevi verimli ve etkili bir şekilde davaları yönetmek ve Elliot'un da ifade ettiği gibi eğitmek ve farkındalığı artırmak, verimli ve etkili ve etik tahkimi desteklemek ve en iyi uygulamayı geliştirmek için tahkimin teşvik edilmesidir. Önümüzdeki on dakika boyunca, ilkelerin şekillendirilmesi ve eğilimlerin tesiri konularına değineceğim. Bu SCC'nin bir fotoğrafıdır. Ve sizin de görebileceğiniz gibi bu seminerleri yürütmek ve ilkeleri yaratanlarla tanışmalardan oluşmaktadır ve yine sizin de görebileceğiniz gibi Bennar'a yakın ortadaki fotoğraf yönetim kurulu toplantılarımızdan birinin gerçek fotoğrafıdır ve fotoğrafta birçok yönetim kurulu üyemiz telefon kulübesindedir, yönetim kurulu toplantımız Çarşamba'ları saat iki dedir. Böylece Pekin'den New York'a yönetim kurulu üyelerimize uygun zamanda ulaşabiliyoruz ve orda olan uluslararası ve yerel tahkim liderlerimiz de mevcuttur. Uluslararası ve yerel tahkim liderlerinin karışımı var. Ve bu bizim daha etkili ilke yapıcıları ve etki bırakmamıza yardım etmekte. Bu istatistiklerin üzerinden hızlıca geçeceğiz. Grafiğe baktığımızda tahkim sayılarının artmasına rağmen yarısı uluslararası yarısı olmayan sabit 200 kişiyle hizmet verdiğimizi görüyorum. Fakat sizin gördüğünüz fotoğraf 2005 yılından başlıyor. 2005 yılına geri gittiğinizde fazla dava olmadığını görebilirsiniz.

Yatırım tahkiminin en popüler ikinci yeriyiz. Sizin de gördüğünüz gibi 1933'ten 2017'e kadar 100 tane yatırım tahkimi gerçekleştirdik ve ticari tahkimin öneminde bunu örnek olarak gösteriyorum. Yatırım alanı, tahkim kurumlarının olay bazlı ilke uygulamada ve etkisi anlamında bilgi yaymada nasıl lider olabileceğine mükemmel bir örnek. Her yıl gelen davaların istatistiklerini görebilirsiniz. Burada yatırım anlaşmazlıkları türlerini görebilirsiniz, BIT'den gelen enerji dağıtım anlaşmalarından

gelenleri görebilirsiniz. Ve önemli olarak burada tarafların milliyetlerini ve ticari ve yatırım tahkim durumlarını görebilmekteyiz. Ve sizin de göreceğiniz gibi Türkiye SCC tahkimi için en önemli taraflardan biridir. Yatırım tahkimi bugün çok tartışmalı bir konudur. Uluslararası anlamda saldırılara uğramaktadır, Avrupa Toplulukları Adalet Divanı (Court of Justice) 'ın yeni Achmea kararı var, bunu takiben Parlamento Komisyonu yazın Avrupa'da ki yatırım tahkiminin durumu ile ilgili yazın bildiriler yayınlamıştır. Bu çok hızlı ilerleyen bir alandır, tabiat olarak çok değişken ve SCC olarak farkındayız ki yatırım davalarındaki yönetimimizde dramatik etkiler yaratabilir. Bundan dolayı ilke müzakerelerine çok ilgiliyiz ve bu konuya daha sonra geri geleceğim.

Fakat ilk olarak çeşitlilik konusuna parmak basmak istiyorum ve önümüzdeki üç sunumdaki tartışmalarda çeşitlilik konusunda konuşma imkânımız olmasını umuyorum. Kaçınız pledge kelimesini duydunuz?" Pledge"'i duydunuz mu? Sadece bir kaçınız mı? Pledge kadın ve diğerlerinden oluşan birkaç tane seçkin tahkim avukatlarının önayak olmasıyla ortaya çıkmıştır. Tahkim topluluğunu cinsiyet çeşitliliği konusunda duyarlı hale getirme çalışmasıdır. Ve pledge kişileri, organizasyonları, firmaları, kurumları ve dernekleri daha çok kadın atamaları için teşvik etmiştir. SCC'de biz çeşitlilik konusuna çok önem verdik ve odaklanıp hep desteklemişizdir ve desteklemekteyiz. Fakat Pledge'den sonra yönetim kurulunda oturup kimin hakem seçilmesinin doğru olacağının kararını almaya çalıştığımız zaman, genellikle üç tane çekişmeli ve zor dava listemiz oluyor. Daha uzun listemizde olabilir. Daha çok üç tane oluyor ve sekreter numaralardan bir tanesini arayıp ve müsaitliğine bakıyoruz, eğer değilse ikinci numaraya veya üçüncü numaraya geçiyoruz. Listede kesinlikle en az bir kadın olur, kesinlikle. Geçen ay yaptığımız en son yönetim kurulu toplantısında listemizde iki ya da üç kadın vardı, o üç kadın dolayısıyla çok daha yüksek kadın atamaları oldu. 2017'de SCC %37 kadın atamıştı, bir önceki yıl bu oran %29'tu. Tahminlerime göre 2018'te %40 barajını yakalarız. Fakat taraflar atadığı zaman sadece %8 oluyor. Ve iki hakemler başkanlığa atadıkları zaman %0 oluyor. Dünyadaki tahkim kurumları istatistik yayımlıyorlar. Tahminimce biz %37'lerdeyiz, fakat çoğu kurum %20'leri aşıp %30'lara doğru çıkıyor. Kurumlar öncülük ediyorlar ve rakamlar aşağıya inmiyor ve fakat daha çok şey yapmamız lazım.

SCC'de havuzdaki çeşitliliğin artması için çok dikkatliyiz. Biz daha genç hakemler istiyoruz ve onları eğitip gençleri dâhil etmeye çalışıyoruz. Bu

konu arkada bırakılmamalı ve hepinizi ilgilendirmelidir. Bölgelerde daha fazla çeşitliliğe ihtiyacımız var. Daha çok inanç farklılığına ihtiyacımız var. Daha fazla öz geçmiş ve kültür farklılığına ihtiyacımız var. Kuzey Avrupa ve Kuzey Amerikan hakemlerinin üstündeki cam tavanı kırmamız lazım ve bunu hepimizin yapması gerekiyor, çünkü sosyolojide şirketler üzerinde yapılan çalışmalar gösteriyor ki ne kadar çok değişken gruba sahipsen daha başarılı sonuçlar elde ediyorsun ve daha lidersin. Müvekkiller çeşitliliğin olduğu avukat grupları talep etmekteler. Şirketler çeşitlilik olduğunda daha iyi sonuç alıyorlar. Bundan dolayı bu hepimiz için bu zorlu bir iş ve kurumların yol gösterici olmaları lazım ve daha çok kadına ihtiyacımız var.

Şimdi yatırıma geri dönersek ilke sözleşmeleri iyi bir örnek olabilir. SCC birkaç yıldır aktif olarak yatırımcı, devlet, uyuşmazlık çözüm tartışmalarına katkıda bulunuyor. SCC'nin gerçeğe dayalı bilgiyi yaymaya çalıştığı şeylerden biri, çünkü tartışmalarda pek çok gerçeğe aykırılık söz konusu, pek çok grubunun bilgili tartışmalara katkıda bulunmadığı bir durum söz konusu.

SCC UNICITRAL'e katkıda bulunup her zaman gözlemlemektedir, ancak şimdi özellikle 3. Grupta çalışırken yatırım tahkimine karşılık çalışmalar yapıyor. Çok sayıda seminerler düzenleyip onlara katkıda bulunuyoruz. Kitle kaynak fikirleri ve uygun çözümler konusuna tekrar geleceğim. Bu alanın değişken olduğunun farkındayız. Yatırım tahkimi yeni şekiller alabilir. Teklif edilen birçok mahkemede de sonuç alınabilir, kalıcı veya geçici mahkemeler olabilir ve biz kural olarak teklif ederiz, deneyimleriz ve bilgi alırız. Ancak biz tarafları seçemeyiz ve bize genellikle tahkim koltuğuna oturacaklar konusunda geliyorlar ve yatırımcılar mesela bana İsviçre'yi verin, bizim İsviçre'de güzel, aç bir kararımız var, Avrupa'da değil diyelim ki ve Brüksel'i bize ver diyor ülkeler. Ve görevi alalım veya almayalım tahkimin bugünkü gibi devam etmesi ya da yeni bir şekil alması bizim kararımıza bağlı değil. Bundan dolayı tecrübemiz ve elimizdeki bilgiye göre hareket etmeye çalışıyoruz. Fakat devletin tercihine karşılık yatırımcının tercihini seçemeyiz. Biz tarafsız olmak için varız, devlet isterse hizmet veririz, başka bir anlaşmazlıkta ise başka bir hizmet yolu o yolu kullanabilir, devletin kendi takdirindedir. Fakat politika belirleyicilerine ve etkileyicilere verdiğimiz servisin özgeçmişi ve faydaları hakkında bilgi veririz. Ayrıca bahsettiğim gibi bilgiye ulaşım sağlıyoruz. Kullanıcılara, İsveç Tahkim Portalında tahkimle alakalı önemli davalar ve alınan kararların İngilizce tercümeleri indirilmek ve kullanılmak üzere bulunmaktadır.

Ayrıca ticari hukuk ve onunla alakalı yasal belgeler İngilizceye tercüme edilmiş olup kütüphanemizde herkesin bedava kullanımı için, fikirler üretmek için, bulunmaktadır. Yatırımcı devletin şeffaflık ve hesap verme sorumluluğu karşısında karşılaşabileceği bazı sorunlar, aynı mevsim değişikliği etkileri, insan hakları konuları, yatırımcıların eşit ve adil uygulama görmeleri, yatımcıların yatırımlarının korunması gibi herkesinde hemfikir olacağı gibi sağlanmalıdır ve detaylar gizli ve zordur. Yatırımcılara nasıl dengeli ve onları cesaretlendirecek ve onlara öngörülebilirlik sağlayacak ve koruyacak yeni yatırım antlaşmaları yaratabiliriz?

Ayrıca devletlere adil ve denetime açık hizmetler veriyoruz. Treaty Lab projesi farklı organizasyonlardan ekipleri davet ederek en iyi antlaşmaların hazırlanması konusunda rekabet etmeye davet etmektedir. Bir kaç yıl içinde 38 ekip kayıt yaptırmıştır. Bu ekipler çevre korumasının sağlanması, Paris iklim antlaşmalarının yürürlüğe konulması ve bu yapılırken de devletin ve yatırımcının çıkarlarının dengede tutulmasını sağlayarak yeni model antlaşmalar üzerinde çalıştılar ve uzman komitesi kazananın kim olduğuna karar veremedi ve iki farklı ekibin de kazandığı açıklandı. Bu iki ekip Kolombiya'ya, Birleşmiş Milletlerin yıllık toplantısında yaptıkları işi sunmak için davet edildiler. Yakın zamanda da Paris'te, Paris toplantısında sunumlarını gerçekleştirdiler. Bundan dolayı, kitle kaynaklı fikirleri görmek ve farklı organizasyonlardan oluşan takımlardan oluşması; avukatlardan, mühendislerden, iş hayatından insanların grup oluşturup denenecek fikirler yaratmalarının aynı anda yenilikçi ve etkileyici olduğunu söyleyebilirim. Böylece yüzyıllık faaliyetlerimizin bir parçası olarak tahkim yargılamasının yaygınlaşması potansiyelinin artması için çalışıyoruz. "The Quiet Triumph" adında bir film, Tahkim yargılamasının Dünyada ki sorunları nasıl çözdüğünü anlatmak için yapıldı. Üç ülkenin Çin, Rusya ve Amerika liderlerinin liderliğinde ve çok sayıda başka insanlarla Devletlerarası sorunlar, yatırım sorunları, ticari sorunları anlatmaktadır. İsteğimiz bu 50 dakikalık filmin birkaç kere gösterilmesidir, şu ana kadar 40 kez gösterildi. Bu film bu ayın sonlarına doğru Türkiye'de bir üniversitede bir gösterim olacak. Bu film tahkim yargılamasının gücüyle ilkelerin dengelemesiyle dünyayı daha iyi bir hale getirebileceğimizi göstermektedir.

Başarı hikâyemizi; Kluwer aboneliğiniz varsa indirebileceğiniz bir kitapla yayıyoruz. İnternet üzerinde bulabileceğiniz bu kitaptaki bölümlerde barış için tahkime yer verilmiş ve her kitaptaki her bölümde, anlaşmazlıkların önlendiği ve barışla sonuçlanan devlet tahkimine yer verilmiş. Genç

yazarların özetlerini yayımlayabildikleri bir yarışma yapıldı ve kazananın yazısı ise tecrübeli yazarlarla beraber son bölümde yerini almıştır. CSR, insan hakları ve iklim değişikliği konumuz var. Gündemimizde bu konular var ve Paris sözleşmesini nasıl hızlı bir şekilde icra edebileceğimizi kurumumuzda konferanslar düzenleyerek konuştuk. Tahkim'de çözüme yönelik gerçek anlamda tenfiz veya yaptırım mekanizması yoktur. Tahkim'in sürdürülebilir gelişime nasıl yardımcı olabileceğini araştırıyoruz. Tahkimi uygulayanlar ve etkileyenler olarak ne tür bir katkımız olabilir? Bugün dünyamızdaki en önemli ve belki de en büyük mücadelemiz budur.

Diğer bir yandan iş ve insan hakları hakkında konuşuyoruz; kamu yararı ve kişisel yararın karışımı meselesi gerçekten önemli ve gündemdeki konular ve bunları yeni teknolojileri keşfederek çözüme ulaştırma gayreti içindeyiz. SCC'ye baktığımızda biliyorum ki diğer kurumlar bizim internet üzerindeki servislerimizi geliştirmeye çalışıyorlar. Bunun sonucunda yüklenebilir platformlar ve hatta online aranabilir uyuşmazlık çözümü veritabanları mümkün olabilir. Burada konuşmacı olarak katılan Catherine A. Rogers bizimle beraber. "Hakemsel zekâyla" aranabilir veritabanı konusunda lider bir kişi olup hakemler konusunda daha fazla veritabanını yalnızca donanımlı ve devamlı kullanıcılar yerine tüm kullanıcılara sunarak değişik tekniklerle ve kaynaklarla bize sunulmalıdır. Verimi ve etkisini artırmak ve maliyetleri düşürmek için sanal tahkim söz konusu olabilir. Bir dijital değişim içindeyiz ve yapay zekâdan bahsedebiliriz. Yıkıcı yenilik ile kahveyi döküp daha yeni bir bardak almak mesela. "Block chain" teknolojisini hizmetlerimizde kullanmak amacıyla SCC'de özel bir grup konuyla ilgilenmektedir. Ve düşünceme göre bütün bu yenilik alanları ve kurallar tahkim kurumları tarafından incelenmelidir yoksa geride kalabiliriz. Kurumların önemli bir rol oynayacağı bahsettiğim kısa bir kartpostal hazırladım; kural yapıcıları, etkileyen, menfaat sahipleriyle bir araya gelen, diğer organizasyonlarla bir araya gelen, hükümetle bir araya gelenlerin yer aldığı ve içinde yaşadığımız bu heyecan verici dünyanın daha iyi olabilmesi için hepimizin katkıda bulunabiliriz.

Dr. Patricia Shaughnessy, Vice President, Stockholm Chamber of Commerce arbitration center (SCC):

Good morning! It really is a good morning the sun has come out and shining upon us and I have to say that I am very grateful to be here today to participate in this conference representing The Arbitration Institute

of the Stockholm Chamber of Commerce. And it's absolutely energizing and exciting to see all of you, to see this entire room filled with so many who will be building arbitration practice in Istanbul, in Turkey and in this region. So I think your future is brighter than the sun coming out. So let me follow the metaphor that Elliot presented us with and I would say that the arbitration institute is itself an instrument but an instrument with many strings and it's playing in an orchestra and the orchestra consists of the stakeholder organizations. But it's an orchestra that needs to play together, but there is no conductor, there is no director. They are crowd sourcing their music I guess. And it has the potential and indeed we see across the world that the music is being played different melodies, different tempos but we see the stakeholders playing together. And we're focusing on our panel of the arbitral institute of course and I would argue that the arbitral institute -continuing Elliot's metaphor- is like the first chair in the violin section. It is going to be setting very much the tone of the music. So, looking at the SCC not as marketing but as an example which I know dear since I have been on the board for 12 years. We take a look at the SCC as an example of an old institution we celebrated in January 2017 out centennial and we had over 700 people in Stockholm for a series of events and did a series of activities to celebrate it. And it's taken over 100 years to build the institute into what it is today and I think that's an important message in building a new institute one should be very ambitious very nimble and prepared to move quickly but also prepared that it takes a long time to build the trust and the practice to become a global leader.

So what do Arbitration Institutes do? The main and most important function of courses is to efficiently and effectively administer cases and as Elliot pointed out, they also have an important role to educate and to increase awareness, to promote arbitration generally to contribute to developing best practices which will encourage effective and efficient and ethical arbitration. And then when I will be focusing on in the next ten minutes or so; is helping to shape policy and to influence trends. So this is a snapshot of the SCC. And you can see that it's a mixture of holding seminars, meeting with policy makers, you can see the middle photo over towards Bennar -that's actual photo from one of our board meetings- on many of the board members are in that telephone box, we have our board meetings at two o'clock on Wednesdays. So we can reach board members from Beijing to New York at reasonable time and we also have

many members who are there in person and it's a mix of international and local arbitration leaders. And that helps us to become more effective policymakers and more effective influencers. Very quickly, we're going to run through these statistics quickly. I just want to point out that you can see that there is a growing curve of the number of arbitrations we've been pretty steady at around 200 with about half international and half not. But the snapshot you are seeing started in 2005. If you go all the way back to 2005 you will see there were not many cases.

We are the second most popular venue for investment arbitration as you can see from 1993 to 2017 we've had 100 investment arbitrations and I use that as an example commercial arbitration is quite important. But the investment arena is an excellent example for us to look at how arbitration institute's can take a leadership role in disseminating information, based on facts on engaging in policy and influencing what's happening. We have quickly as you can see the statistics on the number of cases coming in every year. You can see here the type of investment disputes that we're having, so on this we have a mix of things coming from the energy charter treaty from the BIT. And important here we can see nationality of parties and the nationality of parties this covers both commercial and investment arbitration. And you'll see Turkey is one of our important parties in SCC arbitration. So when it comes to investment arbitration we know that there it is a very contentious topic today. It's being attacked internationally, we have new Achmea decision from the Court of Justice, followed by the Commission in Parliament making statements during the summer regarding the status of investment arbitration in Europe. This is a very fast-moving area, it is very changing landscape and we are very aware at the SCC that it could very dramatically affect our role in administering investment cases. And so we are very much engaged in policy discussions on that level and I will come back to that.

But I want to first stop touchdown at the issue of diversity and I hope in our discussions following our three presentations, we will have an opportunity to discuss a bit about diversity. How many of you heard of the pledge? Have you heard of the pledge? Only a few? The pledge is an initiative that was created by a number of prominent arbitration practitioner's; women and others. To try to actively engage the arbitration community in doing something about gender diversity. And so the pledge encouraged individuals, organizations, firms, institute's, associations to make a

commitment to getting more women appointments. We, at the SCC take it seriously since we had, we always had we think is a diversity interest in focus and tried to promote diversity. But since taking the pledge when we sit in the board and we make decisions about who shall be appointed as an arbitrator, we usually have a list of three in cases with a potential lot of conflicts and difficulties. We may have a list that's longer. And we always in the three so we'll say here are the three and the secretariat will call number one to see if they are available if they aren't, they go to number two or number three. On any list there will be at least one woman, always. Recently in the last board meeting last month I think we had some lists that consisted of two or three, out of three that were women and that has resulted in a very much higher level of women appointments. You'll see that in 2017 when the SCC appoints, we had %37 women that was up from about %29 the year before. I think in 2018 we'll have made it over the 40 percent mark. But when the parties appoint its only %8. And when the two arbitrator's appoint the chair its %0. Arbitration institutes across the world are reporting statistics. I think we're at the high end at %37, but most institute's today have broken the %20 ceiling or nosing up around %30. So the institutes are taking a policy lead but it's not trickling down and so we need to do more.

At the SCC we're also very focused on increasing the diversity of the pool. We want younger arbitrators we very much but engaged and trying to inch to train, to educate, and to include younger people. And importantly and it should not be left behind and it should be very much of interest to all of you. We need more diversity of a region. We need more diversity of religion. We need more diversity of culture and background. We need to break through the glass ceiling of Northern Europe and Northern American arbitrators and that is something which all of us need to do because all studies of business in sociology show that you get much greater leadership much greater results when you have a diverse group. We're starting to see clients demanding teams when they hire their lawyers to reflect diversity. Companies see better results when they have diversity. So this is a challenge that we must all engage in and the institutes are leading the way as they should but we need more on board.

So now returning to the investment as a good example of policy engagement. The SCC now for some years has been actively contributing to the investor, state, dispute settlement debate. One of the things that the

SCC has been doing has been trying to disseminate fact-based information because there is a lot of non-factfullness out there in the debate, a lot of emotional, a lot of lobby grouping that's not really contributing to a informed debate.

The SCC has always been active in observing and contributing to UNCITRAL but now in particular in working group 3 which is now working on developing a response to investment arbitration. We organize a lot of seminars and contribute to seminars events. And we have a unique program in trying to crowdsource ideas and testing possible solutions that I'll come back to. Again we are aware that the landscape is changing. Investment arbitration may end up in new forms. It could even end up with the proposed multi lateral courts which would be permanent courts or temporary courts it may be moving that way and we take the position as a policy to try to offer, experience and information. But we cannot choose parties and we often are confronted when deciding the seat of arbitration that the investors will say give us Switzerland we have a nice hungry decision in Switzerland, It's not in the EU and the states will say give us Brussels. And we take the position we're not taking a position it's not for us to decide whether investment arbitration should continue as it is today or whether it should take a new form. So we try to participate with our experience and try to participate with our information. But we cannot choose an investor preferred position over a state preferred position. We are there to be neutral and impartial, we offer services if the states want our services then we are happy to provide them if the states would prefer a different service provider for their disputes and do so in the context of their new treaty negotiations, than it is for the states to do that. But we can try to demonstrate to policymakers and to influencers, what the history of our services are and what the benefits of our services are. We also provide as I said Access to information adding facts to the debate we have for some years had a Swedish arbitral portal where all important cases relating to arbitration are translated into English and are made available for users to download into access the decisions.

We also have a number of commercial law and other relevant legal instruments which are available translated into English in our library, which is free to everyone to use and then I mentioned this idea of creating ideas. Some of the problem in response to the issues relating to investor state is the importance of trying to find solutions to ensure that there will

be transparency and accountability. An investment law I think everyone agrees that when it comes to climate change issues, human rights issues, protection of investors for having fair and equitable treatment, for having their investments protected, everyone agrees these things need to be achieved and the devil is in the details. How do we create new investment treaties which will find a good balance and which will encourage investors and give them the predictability and the protection? We're also providing states what they think is a fair level playing field but accountability. The Treaty Lab Project invited teams across different organizations to compete for coming up with the best treaty. We had 38 teams registered and over the course of a couple of years. These teams worked on coming up with a new model treaty that would achieve environmental protection, that would giving force to the Paris climate agreements and such while also balancing the interests of states and investors and the expert committee couldn't decide on the ultimate winner so two different teams were declared the competing winners. They were invited to present their work in Colombia, the institute there they were able to present their work to the United Nations at its annual meeting in the flaw. They were recently in Paris at the Paris meetings presenting their work. So it's fantastic to see this crowdsourcing of ideas and the team's consisted across different organizations; people from law, people form engineering, people from business that group together and created ideas to test and I would say that's an example of innovation and influencing all in one. So again we're trying to spread the potential of arbitration as part of our centennial activities. A movie was made "the Quiet Triumph", trying to show arbitration has solved conflicts around the world. State to state complex, investment complex, commercial complex featuring three leaders; one from China one from Russia and one from the US that have been leading esteemed arbitration leaders together with a number of other voices. We hope that this 50 minutes movie would be shown a few times so far I think we're up to over 40 showings. There is going to be a showing in Turkey later this month at a university and it's still going so it's showing the promise of arbitration what we can achieve on a policy level to make the world better.

We're spreading the story of success through a book that you can download if you have Kluwer Arbitration Membership, a book on arbitrating for peace where each chapter is a chapter about is state arbitration which helped avoid a conflict and resulted in peace. We had

a writing contest that the young writers could submit an abstract and the last chapter was the winning abstract from a young writer joining more experienced writers. We have CSR, human rights and climate change. That is on our agenda we have had a number of conferences where we talked about how to enforce the goals in the Paris agreement in the house agreement. There are no real enforcement or sanction mechanisms, an arbitration could provide the solution. And again we are also looking at sustainable development how can arbitration help to interface to achieve sustainable development? What can we, as arbitration influencers, practitioners contribute to that? Highly important one of the perhaps the biggest challenge of our globe today.

We're also talking about business and human rights how human rights and business, the mix between public interests and private interests is one of the really hot topics and very important areas that were very active in that and exploring new technologies. We are looking at the SCC and I know other institute's are about improving our online services. So that you can have uploading platforms and even online dispute resolution searchable databases. We have Catherine A. Rogers here who will be speaking who is a leader in searchable databases with Arbitrator Intelligence and we need more databases which are searchable and providing information about arbitrators and different techniques to all the users rather than to those who are well resourced and repeat users. Virtual arbitration to lower the costs and to increase the efficiency and effectiveness. We're having a lot of digital transformation and artificial intelligence all of this we're talking these days about disruptive innovation spilling the coffee to make a better cup and of course block chain we have a special group that's looking at the SCC into using block chain technology in the services we provide. And I think that all of these areas are areas of both innovation and policy which needs the attention of the arbitration institutes or we will be left far behind. So these are areas I've just kind of done a quick post card where institute's can have an important role in policymaking, influencing, engaging with their stakeholders, engaging with other organizations, engaging with government and it's an exciting world we live in and I think we can all contribute to making it better.

Mark Appel, ArbDB Chambers, Hakem:

Günaydın. Buraya ve İstanbul'a dönüp, yıllardır tanıdığım arkadaşlarım ve meslektaşlarımla birlikte çalışmak bir zevk. Bennar, nazik tanıtım için teşekkür ederim. Mehmet Gün, yıllardır süren liderliğiniz için teşekkür ederim ve olana bakın, fantastik, iyi iş çıkardınız. Bay Diren, iyi iş çıkardınız, sizin ve Ticaret Odası'nın iş sözleşmelerinde ve birçok sektörde ticari tahkimi yaygınlaştırma çabalarını ve birçok endüstrideki devam eden başarınızı takdir ediyorum.

Bugün hakem kurumlarının rehberliği hakkında konuşma yapmak üzere gerçekten harika bir panelle çalışmak benim ayrıcalığım. Ve bu rehber, kelimelerin seçimiydi. Ama daha önce iş ya da tatil vasıtasıyla bulunmadığınız bir yere gittiğinizi düşünün. Yeni bir yerdesiniz, nereye gideceğinizi bilmiyorsunuz, nerede yiyeceğinizi bilmiyorsunuz ve bunlar önemli hususlar. Neye ihtiyacınız var? Bazen sadece iyi bir rehbere ihtiyacınız olur. Şimdi bu tahkim sürecini düşünün, bunlar çatışma içinde olan insanlar. "İşim tehlikede, güvende bir ele, bana yardımcı olmak için güvendiğim bir üçüncü kişi gerekiyor" ve bu nedenle hakem kurumunu süreçte bir rehber olarak düşünüyorum. Bu panel ile ilgili konuşmamı organize ederken ve bu arada bizim yaptığımız gibi bir usuli konferans veya bir organizasyonel bir konferans sadece iyi bir eğitim uygulaması değil, iyi bir tahkim uygulamasıdır. Meslektaşım Patricia'nın en başta yaptığı mükemmel bir yorumu vardı, '' Bir grup insanla tanıştık ve onlara bu tahkim süreci ve tahkim kurallarından beklentilerinin ne olduğunu sorduk, ne yapmalılar? '' bunu benimle birlikte düşünün. Bir kurum ve kurumsal kurallar ortak veya topluluk beklentilerini karşılamalı mıdır? Evet, doğru düşünüyorsunuz. Peki ya, en iyi uygulamaları duyduğumuzu düşünüyorum: Kurumsal kurallar tahkimde en iyi uygulamaları yansıtmalı mı? Yine oldukça güvenli olduğunu düşünüyorum. Tahkim kurumları gereği gördüğü zaman kurumsal kuralları değiştirmeli mi? Belki daha zor. Ama belki bunun cevabı, D'dir. Geçen hafta girdiğiniz sınavın cevabı; yukarıdakilerin hepsi.

Bu yüzden öncelikle toplumun beklentilerini yansıtan tahkim kuralları kavramı hakkında konuşacağız ve "neden?" dediğinizi duyar gibiyim. Tahkim, ticaret dünyasına hizmet etmektedir. Ticaret ise çeşitlidir, konuma, endüstriye, kültürel ve yasal geleneklere göre çeşitlilik göstermektedir. Toplum beklentilerini yansıtmak hakkında konuştuğumuzda ne hakkında konuşuyoruz? Oh, bu büyük bir topluluk! Fakat yapmamız gereken şey ve

kurumların yapmaya çalıştığı şey bu. İnsanların bu süreçten ne istediğini, ne konuda anlaşabilecekleri temel, ortak ve önemli ilkelerdir. Bizi birleştiren şeylerin bizi bölenlerden daha büyük olduğuna dair harika bir söz var. İyi tahkim kuralları, bizi birleştiren şeydir. Bu yöntemi kullanan herkes, tahkim ve tahkim kurallarının şeffaf ve anlaşılabilir olması gerektiği konusunda hemfikir olabileceklerdir. Sürecin adil olması gerektiği konusunda hemfikir olabilirler. Ve devam eden zorluklara rağmen, tahkim sürecinde verimli ve ekonomik olan süreci bulmanız gerektiği konusunda hemfikirdirler; bu nedenle kurum kurallarına baktığınızda bu gibi şeyleri görürsünüz. Bu sebeple kurumsal kurallar gerçekten toplumun beklediği şeyin bir ifadesi haline geliyor. Hızlıca bir hikâye anlatacağım: hukuk profesörlerinden biri, uzun zaman önce sınıfa geliyor, kurumsal olmayan bir tahkim söz konusu. Gerçeklerin peşinde ve bir belge almaya çalışıyor. Tahkimle ilgili bir belgeden bahsediyoruz. Olayların ne olduğu, insanların ne söylediği, ne sunulduğuyla ilgili bir belge ve karşı taraf belge için bir ödeme yapmış ve bu sebeple ona bir kopya vermeyeceklerdi, bu sebeple mahkemeye gitti ve bir kopya almaya hakkının olduğunu söyledi…. Öyleyse, kurumsal kuralları, toplumun süreçle ilgili beklentilerinin bir ifadesi olarak düşünüyorsunuz ve daha sonra sürece kimin dâhil olduğunu soruyorsunuz. Patricia oyuncuların tekrarlamasından bahsetti. Meselenin gerçeği, çoğu kurum açısından, tahkime başvuranlar ilk kez geliyorlar ve çoğu için de son seferleri oluyor. İnsanlar düzenli katılımcılar olmuyor ve bu yüzden rahat ettirilmeleri gerekiyor. Bununla birlikte, dünya çapında gerçekten bu alanda lider olan harika hukuk firmalarımız olduğu gerçeği var. Tahkim ile ilk kez karşılaşan ya da en azından bu konuda uzman olmayan pek çok avukat var. Bu sebeple anlayabilecekleri, çalışabilecekleri ve beklentilerini karşılayacak kurumsal prosedürler olması önemli.

Peki ya değişiklikler? Elliott, çok sık yapılan değişikliklerin tehlikelerinden bahsetti, ancak ya sürecin geliştirilmesi gerekiyorsa? Nasıl yapılacak, ne yapacağız? Kurallar neden değişmeli? Gereksiz yere değişmemeli. İşin gerçeği işler değişiyor, endüstri değişiyor. Size bir örnek vereyim; tahkime başladığımda çoğu sözleşme sadece iki taraflıydı. Şimdi sözleşmelerle dolu, durumları ele almaya çalışan şirketler ve kurumlarla çalışıyorum. Sadece birden fazla taraf değil, birden fazla sözleşme söz konusu. Çok daha karmaşık bir ticari dünya ve kurumlar dedi ki '' aman tanrım, birleştirme, farklı tahkim süreçleri veya yeni taraflar getirmek, katılmak, yeni tarafları sürece dâhil etmek gibi meselelerle uğraşmalıyız ve bunları kendi kurallarımızla yapmalıyız. Bu, kuralların nasıl değiştiğine dair

sadece bir örnek. Yıllardır birçok kurumla çalıştım ve kolaylıkla yapıldığını söyleyemem. Kurumlar, İsviçre hükümetinin bu konuda bir Danışma Kurulu ile yaptığı gibi uzmanlar dâhil ediyor. Her zaman birbiriyle hemfikir olmayan en iyi ve en parlak zekâları işe alıyorlar ve iyi tavsiye alıyorlar. Bu, kural hazırlama komitesinde çalışmanın eğlenceli kısımlarından biri. Kurumlar en iyi uygulamaları yansıtmalı mı? Kurumlar dinler, izlerler ve diğer kurumların ne yaptığını izlerler ve bunun kötü bir şey olduğunu düşünmüyorum, bence bu iyi bir şey. Ne işe yarıyor? Bir kurum her zaman kendisine neyin daha iyi olduğunu sormalı. Bu konuyu ele almanın daha iyi bir yolu nedir ve başka yerlerde nasıl oluyor ve bu bizim için işe yarayacak bir şey mi? Bazen bu yenilikçi bir çözüm anlamına gelir ve Patricia'nın yenilikten bahsettiğini hatırlarsınız. Yenilikler kolaylıkla ele alınması gereken bir şey değildir, Elliott bu konuyla ilgili konuştu, ama bazen gerçek bir değişiklik yapmamız gerekebilir. Size bunun bir örneğini biraz sonra vereceğim.

Ve son olarak davranışsal değişiklikle ilgili olarak, söylemekten üzüntü duyarım ki bazen deneyimli bir danışman süreci o kadar iyi öğreniyor ki, bazen –süreci ilerletiyor. Bu yüzden size bir örnek vereceğim: uluslararası tahkim kurumlarındaki taraflar bir araya gelerek ve birbirleriyle konuşuyorlar, bazen taraflar tahkim başlangıcında araştırmacı kişileri işe alıp ve hakemlerin geçmişlerine bakıyorlar ve bağlantı arıyorlar yani herhangi bir sorun olup olmadığına bakıyorlar. Herhangi bir çıkar çatışması olduğunda bu şekilde böyle oluyor. Sorunun üzerine otururlar ve sorunu açıklamazlar ve sürecin nasıl yürüdüğünü izlerler ve sürecin sonunda diğer tarafa giderler ve hakem X'in herhangi bir tarafla bir bağlantısı olduğundan hakem kararını bertaraf etmek isterler. Böylece kurumlar bunun hakkında konuşmaya başladılar ve diğer kurumlar tam olarak aynı sorunla ilgilenirken ben de tam anlamıyla bu tasarı komitelerden birine başkanlık ediyordum ve bu konuda konuşuyorduk, oldukça ilginçti. Ve kurumların yapmaya başladığı şey, hakemler için var olan bildirim yükümlülüğünün taraflara ve kurumlara da genişletilmesi gerektiği. Bir şey biliyorsanız, söyleyin, bir şey biliyorsanız ve söylemediyseniz daha sonra şikâyet edemezsiniz. Bu yüzden son derece mantıklı ama bu bir değişiklik ve davranış değişikliği.

Kural değişiklikleri çok ileri gidebilir mi? Tabii ki gidebilirler. Kendine şu soruyu sormalısın, Elliott çok iyi anlattı, bu gerçek değer mi yoksa sadece gerçek bir ihtiyaca cevap vermesi gereken en son şey mi? Şimdi daha çok

tartışılan bir tür kuraldan biri, son yıllarda acil durum önlemleri. Öyleyse hakem heyeti kurulmadan önce ne yapmalısınız, bir tarafın yardım alması gerekiyorsa, bunu nasıl ele alıyorsunuz? Ve böylece çeşitli kurumlar, kurumun inanılmaz hızlı bir şekilde atamasına izin veren prosedürleri bir araya getirdi.

Bu ise benim idari tecrübe ve yetki ile ilgili bir sonraki konumla alakalı. Uzun süredir davaları yöneten ve aralarında ihtiyati tedbirle ilgili derhal müdahale edebilecek hakemler içeren deneyimli bir panel ve yeni kurulmuş bir kurum arasında fark var. Ele almak açısından zor bir konu, buna hazır mıyız? Bence kurumların gerçekten kendilerine sorması gereken bir soru bu. Hakem tayin etmek için 24 saat, henüz yeni başlayan bir kurum bir yana, herhangi bir kurum için küçük bir iş değil.

Son olarak, farklı yaklaşımların bir önemi var mı? Ben de öyle düşünüyorum. İngiltere'deki meslektaşlarımızın "farklı rotalar için farklı atlar" gibi harika bir sözü var. Yani, bir tarafın koşullara bağlı olarak bir prosedürü veya başka bir prosedürü istemesi, bir yerde bulunması ya da bulunmaması gibi durumlar söz konusu oluyor ve bu kötü değil, iyi bir şey.

Son olarak idari değerden bahsetmek istiyorum ve biz yönetmeyen ve yöneten kurumlardan bahsettik. Her iki türün de çalıştığını ve iyi çalıştığını tam olarak anlayan, yönetici olarak hareket eden kurumlar adına konuşmak istiyorum. Kurumlar değer katıyor ve ilk değer ise süreci başlatmak. Kurumsal tahkim hükümleri kendi kendine uygulanmaktadır. Mahkemeye gitmeniz ve süreci uygulamaya zorlamanız gerekmez. Dosyanızı tahkime koyup ve kurumsal kuralları bundan sonrasını halleder.

İnanılmaz derecede önemli bir husus da hakem atamaları meselesi. Tarafların katılmadığı durum, mesela ben hakemimi seçtim, siz seçtiniz mi? Bugün olmaz, yarın olmaz, belki gelecek yıllar. Gelecek yıl nasıl? Gelecek yıl olmaz. Böylece kurumlar devreye giriyor, boşlukları dolduruyorlar, tarafların yapmadığı durumda atama yapıyorlar ve hakemlerin gelişimi açısından bundan daha önemli bir şey yapıyorlar. Patricia Shaughnessy'nin bahsettiği gibi kurumların insanları bu süreçle tanıştırmasının önemli rolünden bahsetmek istiyorum. Gelecek nesil hakem liderliğinin gelişmesine yardımcı oluyorlar. ICDR 'da yönetim kurulu üyeliği yapan genç ve uluslar arası alanda faaliyet gösteren Bennar'ın bana bu programda yer almamı teklif etmesinden mutluluk duydum. Eh,

hala uluslar arası alanda faaliyet gösteriyorsun, o zamanki kadar genç değilsin ama kurumların insanlara ne yapabildiğini biliyorsun. Kurumlar, insanlara konuşma imkânları vererek bu sürece dâhil etmeyi sağlayabilir.

Son olarak, kurumun süreç hızlandırıcı unsurundan bahsedeceğim. Kurumların, hakemler ve taraflar arasında aracı olmasında önemli bir rolü var. Birisinin süreci ilerletmemiz gerektiğini söylemesi gibi bir rolü olmalı ve kurumlar bu rolü oldukça ciddiye alıyorlar. Hakem kararını inceleyen, ekstra bir çift gözün olması, tarafların iddiaların ve karşı tarafın iddialarının kararlara yansıtıldığını görmek iyi bir şey değil mi? Ve siz bu şekilde hakem kararlarının incelenmesini sağlıyorsunuz ve bu kurumlar için çok önemli bir rol ve bunu her yerde yapmalarının takdire şayan bir iş olduğunu düşünüyorum. Bu yüzden duracağım ve zaman ayırdığınız için teşekkür edeceğim.

Mark Appel, Arbdb Chambers, Arbitrator:

Gunaydın. It is a pleasure to be back here and Istanbul and working with friends and colleagues who I've known for many years. Bennar, thank you for the very kind introduction. Mehmet Gun, thank you for your continuing leadership so many years and look its happening you know, fantastic, well done. Mr Diren, you did well and I applaud your efforts and the efforts of the Chamber of Commerce to mainstream commercial arbitration in business contracts and in many industries so continued success in that regard.

My privilege today working with this really wonderful panel is to talk about the arbitral institution as guide. And it was a choice of words, this guide. But think of yourself in going to a place that you haven't been to before either on business or on holiday and you know you're in a new place, you don't know where to go, you don't know where to eat and these are important things. What do you need? Well sometimes you just need a good guide. Think of this arbitral process now, these are people who are in conflict. ''My business is threatened, I need to turn to a trusted hand, a trusted party to take me through'' and so think of the arbitral institution as a guide to the process. When we organized our conversation about this panel and by the way, a procedural conference which is what we had or an organizational conference is a good arbitration practice, not just good education practice. My colleague Patricia had an excellent

comment right at the very beginning, she said ''we met with a bunch of people and we asked them what are the expectations of this arbitral process and arbitration rules, what should they do?" and think through these now with me. Should an institution and should institutional rules meet common or community expectations of the process? Yes, right you think. How about, and I think we heard best practices: Should institutional rules reflect best practices in arbitration? Again I think fairly safe. Should the arbitration institute or should institutional rules when they think its necessary actually by rule seek to reform behavior? Tougher one perhaps. But maybe the answer to this, what's appropriate is D. The answer on the test that you took last week; so it's all of the above.

So now I'll take you through them we'll talk about this first this concept of arbitral rules reflecting community expectations of the process and you say ''why?''. Arbitration serves the world of commerce. And commerce is diverse, its diverse by location, its diverse by industry, its diverse by cultural and legal traditions. When we talk about reflecting community expectations what are we talking about? Oh that's a big community! But that's what we need to do and that's what institutions try to do. They try to reflect what people are looking for out of the process, what they can agree are core and common and important principles. There's that great expression about what unites us is greater than what divides us. Good arbitration rules is it's really what unites us. I think everyone who uses the process can agree on several things they can agree that arbitration and arbitration rules should be transparent and understandable. They can agree that processes should be fair. And they agree notwithstanding continuing challenges that in arbitration you should find the process that is efficient and economic and so if you look to institutional rules you see these things presenting themselves. So institutional rules really become a statement of what the community expects. I say quick story upon the board there: one of my law professors, a long time ago comes to class, he's had a non-institutional arbitration. He's after the fact and he's trying to get a hold of transcript. It was a transcript for the arbitration. Transcription of what occurred, what people said, what was presented and the other side, his counterparty, had paid for the transcript and they weren't going to give him a copy and so he went to the court and he said I'm entitled to a copy. The transcript became the record of the proceedings and as my evidence I'm going to give you a copy of the AAA Commercial Arbitration Rules and if you look at this section of the rules it says that notwithstanding what

that I didn't pay for it, if it becomes the record I'm entitled to a copy. So this is what you think of institutional rules as an expression of community expectations of the process and then think of also who's coming to the process? Patricia talked about repeat of players. The truth of the matter is that for many if not most of the institutions, people who come to arbitration come as the first time and for many of them I'm happy to say the last time. People aren't regular participants and so they have to be made comfortable. Notwithstanding the fact that we have wonderful law firms around the world who are really leaders in this field. There are many lawyers who encounter arbitration for the first time or at least are not so expert in it and so having institutional procedures that they can understand and work with and that meet their expectations is important.
What about changes? Elliott talked about the dangers of changing too frequently but what if the process needs improving? How do you go about it, what we do? Why should rules change? Not changing needlessly. Truth of the matter is business changes, industry changes. Let me give you an example; when I started in the arbitration business most contracts were just two parties. Now I work with companies and institutions who are trying to address situations where there are tears of contracts. Not just multiple parties but multiple tiers of contracts. It's a much more complex commercial world and so institutions said ''oh my godness, we have to deal with issues like consolidating, separate arbitration proceedings or bringing new parties, joining, bringing new parties into the process and we need to do that in our rules'' It is just an example and how our rules change is made?

Having worked with multiple institutions over the years that they're not made lightly. Institutions are bringing expertise much like Swiss government did with this a Board of Advisors. They bring in the best and brightest minds who don't agree with each other all the time that's one of the great fun bits of working on a rules drafting committee and they get good advice. Should institutions reflect best practices? Institutions listen and watch and they watch what their fellow institutions are doing, and I don't think it is a bad thing, I think that's a good thing. What works? An institution should be asking itself all the time what's a better? What's a better way to get at this issue and what's going on elsewhere and is that something that would work for us? And sometimes that means an innovative solution and you remember Patricia talked about innovation. Innovations are not something that should be undertaken lightly, Elliott spoke to that, but sometimes they make real change. I'll give you an example of that in just a little bit.

And finally as to behavioral modification, I'm sorry to say that sometimes experienced council learn the process so well that they learn how to sometimes I guess the expression is -game the process- .So I'll give you an example: parties in international arbitration institutions coming together and talking to each other, we're finding out that sometimes parties are hiring Investigative people at the beginning of an arbitration and they're looking into the backgrounds of arbitrators and looking for connections, and looking for problems frankly. And things where a conflict of interest perhaps has been indicated and then they are and this happened. They sit on the problem and don't disclose it themselves and then sort of watch how the process goes and at the end of the process approach the other side and say we're going to be filing to set aside the arbitration award because we have found that arbitrator X was connected to a party, to you in some way or to the other side some way. So the institutions started talking about this and I was literally chairing one of these drafting committees while another institutions was dealing with exactly the same problem and we were talking to each other was very interesting. And what institutions are starting to do is to say that the duty of disclosure that exists for arbitrators should be extended to the parties themselves and to council. It just makes sense so if you know something, say so and if you know something and you don't say so then you can't complain of it later. So it just makes sense but this is a change and its behavioral modification like it or not.

Can rules changes go too far? Of course they can. You should ask yourself the question, Elliott managed it very well, is this real value or is it just the latest thing it should address a real need. Now one of the more hotly debated sort of rules changes at multiple institutions over the last number of years emergency measures. So what do you do before the arbitral tribunal is constituted a party is in need of relief how do you address it? And so various institutions have put together procedures that allow the institution to appoint on an incredibly rapid basis.

This really goes to my sort of next issue which is administrative experience and competency. There's a difference between an institution that's been administering cases for a long time, has an experienced panel including arbitrators who are ready, willing and able to step immediately to address issues of interim relief in emergency relief(1:00) and a brand new start up institution. It is a tough issue to address are we ready for this? I think it is a

question that institutions really need to ask themselves. 24 hours to appoint an arbitrator is no small task for any institution let alone a beginning, an institution that is just getting started.

Finally is there a value in diverse approaches? I think so. Our UK colleagues have this great expression they say horses for courses, so depending on the circumstances a party might want this type of procedure or that type of procedure, might want to locate their place in this place or in that place and that's a good thing not a bad thing.

Last thing I want to talk about is administrative value and we've talked about institutions that don't administer and institutions that do. I want to speak up for institutions that act as administrators understanding full well that both models work and work well. Institutions add value and the first value is getting the process starting. Institutional arbitration clauses are self executing. You don't need to go into court and have a court compel the process. You can file your arbitration and institutional rules is going to take you forward from there. Incredibly important is the issue of arbitrator appointments when the parties fail to participate I named my arbitrator, would you name yours? Well not today, not tomorrow, maybe next years. How is next year? Next year is no good. So institutions step in, they act as gap fillers, they appoint when parties don't do it themselves and they do something more important than that in terms of the development of arbitrators I want to speak up for what Patricia Shaughnessy talked about which institutions play a key role in introducing new people to the process. Assisting the development of the next generation of arbitrator leadership. I was so pleased to be asked to be on this program by Bennar who was an executive board member times past for ICDR young and international. Well you're still international you're not as young as you were then but you know that's what institutions can do. The institution's can by giving people speaking opportunities, by getting them engaged and committees bring people into the process.

Finally I'm going to speak about the role of the institution as a process expediter. There is a real role for interposing an institution between the arbitrators and the parties. There is a role for someone to say we need to move this along and institutions take that role very seriously. And then finally isn't it a good thing award scrutiny isn't it a good thing to have an extra set of eyes on that arbitration award to have someone who

knows what the parties filed to know that the claims are reflected and the counterclaims are reflected in the decisions and that's what you get by way of award scrutiny it's a very important role for institutions and it's one I think that they do an admirable job of doing everywhere. So with that I'll stop and say thanks for your time.

Soru & Cevap:

Bennar Aydoğdu:
Çok genç olmayan bir avukat olarak, teşekkür etmek isterim Mark. Yıllar önce sizinle çalışmak bir zevkti. Bu yüzden tüm konuşmacılarımıza teşekkür etmek istiyorum. Elliott, Patricia ve Mark, bugün bizimle birlikte olduğunuz için teşekkür ederiz.

Bennar Aydoğdu:
As a not very young practitioner I'll like thank you Mark. It was a pleasure working with you ages ago. So I would like to thank all our speakers Elliott, Patricia and Mark thank you for being with us today.

İzleyiciden Soru:
Aslında sorumu tüm panelistlere sormak istiyorum: Kurumların her türlü yolsuzluğa ve çıkar çatışmasına karşı hareket edebilmeleri için kontrol veya denetim mekanizması olması gerektiğine inanıyorum. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Question:
I would like to ask my question to actually all of the panelists: I believe the institutions should also have some level of control or supervision role to act against any kind of corruption and conflict of interests so what do you think about this?

Cevap, Patricia Shaughnessy:
Bu çok önemli ve eminim ki hepimiz hikâyelerimizi paylaşabiliriz fakat bazen tahkim başlar ve tahkim için talep geldiğinde, sektretelikte tehlike sinyalleri söz konusu olabiliyor. Bu durumda kurumun dikkatli olması hususunda davalı kimse olmadığı durumda - "cep tahkimi" veya "sahte tahkim" olarak adlandırılabilen durumlara dâhil olmamaları konusunda dikkatli olmamaları gerekiyor. Bu sebeple dikkatli ilerlenmelidir ve bu konuyu Asya'da ki bazı tahkim kurumu liderleriyle konferansta

görüştüğümde bana söylenen, tehlike sinyallerinin söz konusu olduğu bir tahkim varsa ve davalı yoksa davacının istediği hakemi kesinlikle tayin etmedikleri ve özellikle tek hakemin olduğu durumlarda kurumun bildiği ve dikkatli olacağına emin oldukları hakemi atadıklarıydı.

Answer, Patricia Shaughnessy:
This it's quite important and I'm sure that all of us can share stories but it sometimes happens that arbitration is started and request for arbitration comes in and red flags are waving to the Secretariat that by the nature the request for arbitration there may be a non respondent that the institute needs to be careful that they don't participate in what might be a what's called "a pocket arbitration" called "fake arbitration" in some parts of the world. So they need to be sure that they proceed carefully and I understand I was recently discussing this issue with some arbitration institute leaders in Asian conference and I was told that and then many of the institute's there and I can reflect it's kind of similar if they have an arbitration coming in that has red flags and the there's no respondent, they will never appoint the arbitrator suggested by the claimant, that they will always appoint particularly if it's going to be a sole arbitrator or an arbitrator that the institute knows is going to be very careful.

Cevap Devam, Elliott Geissinger:
Evet, katılıyorum ve bu konuda doğrudan deneyimim oldu. İsviçre tahkimi doğmadan önce- kısa bir süre önce ortaya çıktı (Patricia "Biliyorum" diyor) Cenevre Ticaret ve Sanayi Odası tahkim komitesinde oturuyordum, (Patricia biliyorum dedi). Bununla beraber şüpheli bir dava geldi, daha önceden aynı dava aynı hakem ve anı avukatla yapılan tekrar eden bir davaydı. Taraflar tarafından mutabık kalınan tek hakem ile, daha Oda tarafından onaylanmadan taraflar mucizevî bir şekilde uzlaştı. En basit çıkış yolu hakemi onaylamamaktı ve dava elimizden gitti ancak yozlaşmış olmayabilirdi, yasadışı olmayabilirdi, kara para aklamak değil de döviz kuru kontrolünden kaçış olabilirdi. Biz bunu yerel savcılara bildirip bildirmememiz gerektiğini düşünüyorduk çünkü burnuma pis kokular geliyordu.

Answer, Elliott Geissinger:
Yes, I agree with that I had experienced a direct experience of a case when I was sitting at the arbitration committee of the Geneva Chamber of Commerce and Industry before the Swiss arbitration has emerged the

practice that was a little while ago (Patricia says 'I know') ago before you started practicing. Indeed a case came in that was suspicious not the first time but it was a repeat case with a repeat lawyer and repeat arbitrators. Sole arbitrators agreed by the parties that miraculously reached a settlement within even before they were confirmed by the chamber and the way out was simply not to confirm the arbitrator and the case went away but it might not have been corrupt it might not have been illegal it may have been a way of avoiding currency exchange controls rather than money laundering but I even remember that we were wondering whether we should report the case to the local prosecutors, because it had a terrible smell about it.

Mark Appel:
Belki biraz daha kolay bir görev, çünkü çıkar çatışması olduğunda kurumun sıklıkla hakemin bırakması veya devam etmesi konusunda karar vermesi gerekebiliyor. Bennar'a bize sorabileceği tavsiye sorular verdim ve verdiğim şuydu: Kurum için en önemli tek görev nedir? Akıllarında tutması gereken en önemli tek konu nedir ve dedim ki: "doğruluk", çünkü onsuz hiç bir şeye sahip değilsin. Biz güven işi içindeyiz ve kurumlar kendilerine sunulan anlaşmazlıkları çözmeyi ciddiye almalıdırlar, hakem devam etsin ya da etmesin. Çok önemli bir görev, bu kurumların çok ciddiye aldıkları ve sürecin kalbine giden bir yol. Etik kanunları yüzünden varlar bu konferansta olmaktan çok mutluyum ve bu başlık çok kritik ve önemli.

Mark Appel:
Maybe it is a bit easier role, because it is a common role which is the institution in society frequently deciding whether an arbitrator should step down or continue based on what is suggested is a conflict of interest. I gave to Bennar suggested questions to ask us and the question I gave her was: What is the single most important role for an institution? What is the single most important that they have to keep in mind and I said :''integrity'', because without it you have nothing. We are in the trust business and what institutions can do and take seriously is this issue of resolving conflicts that arise or that are presented to them and whether an arbitrator should continue or not. It is a very important role, it's one that institutions take very seriously and should and it goes to the very heart of this process. It's why this code of ethics, I'm so happy to be here at this conference and this is the headline you know it is a critical thing.

İzleyiciden Soru:
Kusura bakmayın, tekrar ben. Başka soru yoksa takip eden bir soru sormak istiyorum: merak ediyorum acaba kurumlar doğruluk ilkesini nasıl kurumsallaştırabilirler çünkü söylediğiniz üzere avukatlık firmalarının araştırmacıları çok yaygın görülüyor. Neden kurumlar tarafından değil? Neden kurumlar kendi araştırmacılarını çalıştırıp atamaları yapmadan kendi kontrollerini yapmıyorlar, böylece daha emniyetli ve kontrollü olurlar ve hatta hukuk firmaları tarafından getirilen davaları sınırlandırabilirler bile, çünkü avukatlık bürolarının hakemler üstünde etkisi oldukça fazla.

Question
I'm sorry it's me again. If there weren't any questions I was just going to ask for a follow-up because I was wondering how institutions could actually institutionalize this integrity issue because you mentioned the investigators of law firms which is very common. And why not by the institutions? Why don't they employ investigators themselves to do their own checks before making the appointments or making the process a little bit safer or even take some regulatory or some precautions to limit the number of cases appointed to some arbitrators or even limit the number of cases represented by law firms because that's a more critical issue in practice where law offices have too much influence on arbitrators.

Cevap Mark Appel:
Çok güzel bir soru ve cevabı "Yukarıdakilerin hepsini yapıyorlar". Belki araştırma yapmıyorlar ama atama sayılarının takibi ve aynı hakemin taraflar aynı taraf tarafından birçok davada seçilmesi ve bunun sıklıkla yapılmasından doğabilecek zararlara karşı tedbirliler. Kurumların artık dışarıda inceleme komiteleri var ve bunlar kurumlara açıklama ve zorluklar konularında yardım ediyorlar. Kurumlar bu işi çok ciddiye alıyorlar ve yukarıdaki tavsiyelerinizin çoğunu yerine getiriyorlar.

Answer Mark Appel:
It's a great question and the answer is "They do all of the above". Maybe not investigations but certainly in terms of monitoring the number of appointments and being careful themselves about what can happen which is that a single, a select number of people get too many or I guess worse yet you have you do have an issue where an arbitrator is selected by the same party in multiple cases and this is presented itself more and more frequently. Institutions now have outside review committees actually

assisting them with these disclosure and challenges. And so that's being done. Institutions take this very seriously and in fact they're doing many of the things that you suggested.

Cevap Devam, Patricia Shaughnessy:
Ben de konuya gireyim ve iki tip kurum arasındaki farkı anlatayım. Buna bağlı olarak örnek olarak ICC'yi alırsak, taraflar hakemlerini seçiyorlar ve ICC onaylıyor ve ancak bu durumda hakemler atanıyor. SCC'de biraz daha yumuşak bir dokunuş vardır. Taraf özerkliği için çok saygımız vardır, taraflar aday hakemlerini seçerler. SCC'de ise bu durum daha hafif, biz taraf bağımsızlığına çok saygı duyuyoruz, taraflar kendi hakemlerini seçiyorlar. Taraflar atarsa atanmış olurlar, biz onaylamayız ve araştırmacı gibi karşı çıkmayız. Çıkar çatışması halinde hakemin feshedilmesi ancak karşı çıkıldığında gerçekleşiyor ve bununla beraber IBA kılavuzunda bütün listelerden feragat edilemez yazılanlar hariç feragat edilebiliyor. Bundan ötürü mevzuat çerçevesinde herhangi bir taraf tarafından karşı çıkılmadığı takdirde UNCITRAL veya ICC veya SCC'ye göre on beşten otuz güne kadar süre var. Eğer bilinmesi gereken zamanda getirilmezse, o zaman kurum olarak bizim sorgulamayla ilgilenmemiz kolay olur. Bu yıl SCC'de kurul kararlarının kısa açıklamalarını yayınlamaya başladık. Başka kurumlar da yayınlamaya başladılar. Uygulamamız hakkında örnekler vermek amaçlı her bir kaç yılda bir baskıya hazır özetler yayınladık. Fakat bizim dışarısı için denetleme kurulumuz yok. Ancak dışarıda araştırma grubumuz yok. Biz araştırma yapmıyoruz, yorum yapmak konseye ve hakemlere bağlıdır. Biz görevimizi atamaları yönetmek olarak görmüyoruz ve tabiî ki tekrar eden atamalar hakkında davalar ve şüpheler söz konusu ve bunlar bizi Elliot'un bahsettiği etik meselesine getiriyor. Buna göre: acaba kurumlar etik meselelerini denetlemeli mi, izlemeli mi, araştırmalımı, soruşturmalı ve yaptırım uygulamalı mı? Sunumunuzda bahsettiğiniz gibi İsviçre bunu yapıyor.

Answer, Patricia Shaughnessy:
Let me jump in and say you have to make a distinction between two types of institutions. In this regard if you take for example the ICC, the parties nominate their arbitrators and then the ICC confirms and then only then do they become appointed arbitrators. In the SCC were a little lighter touch, we have strong respect for party autonomy the parties appoint their arbitrators. We do not confirm them if the party appoints them then they are appointed and we do not go about like an investigator a prosecutor

looking to see whether or not there might be grounds to challenge. So the removal of an arbitrator on the grounds of a conflict of interest is only occurring when there is a challenge and indeed under the IBA guidelines all of the lists are waivable except for the non-waivable read. So that if party doesn't bring a challenge under the regulatory framework which depending on if you're looking at UNCITRAL or the ICC or SCC, is usually between fifteen or thirty days. If it's not brought from when you knew or should have known, then it's quite easy for us as an institute to deal with the challenge. We started at the SSC this year with publishing or giving the parties short reasons for the board's decisions. Other institutes are starting to publish, we published them in a redacted summarized form every few years to give an example of our practice. But we don't see we do not have an outside review board. We don't do investigations its up for council and for the co-arbitrators perhaps make comments and so it's not we don't see our role as supervising the appointments and of course there are court cases and concerns about repeat appointments and that leads and I think to the ethics thing which Elliott mentioned about should institute's be supervising, monitoring, investigating, prosecuting and sanctioning ethics and that was something which the Swiss as you mentioned in your presentation.

Cevap Devam, Elliott Geissinger:
Evet, demek istediğim şudur ki bir sonra ki paneldeki tartışmayı etkisizleştirmek istemiyorum fakat tahkim dernekleri taraf temsili konusunda IBA kılavuzuna oldukça tepki gösterdiler. Birçok unsur sorun olmasa da, etik kurallarla ilgili bazı yanlış dokümanların delil olarak konulmasıyla ilgili sorunlar vardı. Ancak, hakem heyetinin süreçteki etik sorunların gözlemcisi veya yargıcı olması gerektiği ve bizim için bunun en kötü çözüm olmadığı konusunda bazı kurallar vardı. Şimdi, kurumların bunu yapması kolay değil, kişisel olarak rollerinin kendi kuralları olduğunu sanmıyorum. Bence bu sürece hiç dâhil olmayan biri olurdum, ama bu büyük bir tartışma. Çok büyük bir tartışma var.

Answer, Elliott Geissinger:
Well yes I mean that I don't want to preempt the discussion in the later panel but it's that this was arbitration association had a very strong reaction against the IBA guidelines on party representation -to the extent I mean there's a lot of things in there which are fine- but to the extent that those guidelines purported to set a number of ethical rules which were

fine some of them are rather obvious you don't falsify documents to put them in as evidence in your arbitration that doesn't seem to be setting a very high standard. But there were some rules where the idea was that the arbitral tribunal should be the monitor or the judge of ethical issues in the process and not for us was the worst solution possible. Now, whether the institutions could do that that's not easy, personally I don't think it's their rule with their role. I think it'd be someone who is not involved in the process at all, but that is a big debate. There is a very big debate.

Av. Arb. Bennar Aydoğdu:
Çok teşekkür ederim. Hepinize tekrar teşekkür ve bizi dinlediğiniz için teşekkürler. Sanırım zamanımız doldu. Bir sonra ki panelde kahve molasından sonra görüşmek üzere.

Atty. Arb. Bennar Aydoğdu:
Thank you very much thank you all again and thank you too for listening to us. I think our time is already up. So see you in the next panel after coffee break.

Uluslararası Ticari Tahkimde Etik

Uluslararası ticari tahkimde etik konusunda uluslararası tanınırlığa sahip olan ve bu konuda birçok eser yayınlamış bulunan Prof. Dr. Catherine A. Rogers, İSTA Etik Kurallarının lansmanı vesilesi ile etkinliğin ilk keynote konuşmasını yapacak, soruları cevaplayacak.

- Konuşmacı: Prof. Dr. Catherine A. Rogers, PennState Law, Queen Mary University of London
- Host: Prof. Dr. Ercüment Erdem, Erdem & Erdem, Kurucu ve Kıdemli Ortak

Ethics In International Commercial Arbitration

Dr. Catherine A. Rogers who has published many works on this subject and has gained international recognition in the field of ethics in international commercial arbitration. She will make the first keynote speech of the event on the occasion of the launch of the ISTA code of ethics and she will answer the questions.

- Speaker: Prof. Dr. Catherine A. Rogers, PennState law, Queen Mary University of London
- Host: Prof. Dr. Ercument Erdem, Erdem & Erdem, Founder and senior Partner

Prof. Dr. Ercüment Erdem, Erdem & Erdem, Kurucu ve Kıdemli Ortak:

Değerli konuklar, İstanbul Tahkim Derneği'nin yönetim kurulu, üyeleri ve değerli başkanı, kıymetli hocalarım ve kıymetli tahkim dostları, hepiniz bugünkü etkinliğe hoş geldiniz. İstanbul Tahkim Derneği, Mehmet Bey'in açılış konuşmasında belirttiği gibi uzunca bir hazırlık sürecinin sonunda kuruldu ve bugün önemli bir etkinliğe ev sahipliği yapıyor. Emeği geçen herkesi kutluyorum ve teşekkür ediyorum. Bu oturumda ele alacağımız konu etik ve konunun gerçek bir uzmanıyla birlikte olmanın da mutluluğu içindeyiz. Profesör Rogers hem Queen Mary hem de Penn Üniversitesinde dersler veriyor ve neredeyse etik alanında yazılmış tüm makalelerin müellifi. 2014 yılında kaleme aldığı Oxford Yayınları'ndan çıkan çok önemli bir kitabı var. Merak edenler için mutlaka bir göz atılmasını öneririm, çok ufuk açıcı. Kitap hakkındaki yorumları da okudum ve gerçekten etkilendiğimi de söylemek isterim. Onun için bu oturumda çok şey öğreneceğimizden eminim. Şimdi bugün İSTA'nın hakemlere yönelik etik kurallarını ele almak üzere toplanıyoruz. ISTA fevkalade bir ilke imza attı ama etik deyince bunu aslında hakemlerle sınırlamamak lazım. Çünkü tahkim içinde birçok paydaşın bulunduğu bir bütün. Tabi ki başrolde belki hakemler var ama en az hakemler kadar önemli avukatlar var, tahkim kurulları var, tahkim sürecine katılan uzman tanıklar var, hatta tahkimi finanse eden kuruluşlar var. Bunların hepsinin tahkimdeki etiğe ilişkin değişik sorumlulukları var. Tahkim kurallarına baktığımız zaman, ki bugün sizlere dağıtılan broşürde karşılaştırmalı bir çalışma da göreceksiniz, kimi kurallarda daha uzun kimi kurallarda daha kısa, etik temelli ilkeler ve kurallar var. Demek ki burada daha henüz ne ulusal bazda ne uluslararası bazda bir konsensüs, bir fikir birliği sağlayamamış durumdayız. Hiç kuşkusuz bütün bu tahkimde yer alan paydaşlar ait oldukları kültürden veya geldikleri coğrafyadan çok önemli ölçüde etkileniyorlar. Bu etki sahip oldukları etik değerleri de etkiliyor. Bütün bunları ve daha fazlasını Profesör Rogers'ın şimdiki sunumundan öğreneceğiz. Ben sözü kendisine bırakıyorum. Sorular için gerekli açıklamalar yapıldı. Sorularınızı da bekliyorum.

Prof. Dr. Ercüment Erdem, Erdem & Erdem, Kurucu ve Kıdemli Ortak:

Dear guests, members of the board of Directors of the Istanbul Arbitration Association, and the president of the Istanbul Arbitration Association, my esteemed instructors and esteemed arbitration friends, welcome all of you to the event today. Istanbul Arbitration Association, as Mehmet Bey stated

in his opening speech, was established at the end of a long preparatory process and is hosting an important event today. I congratulate and thank everyone who has contributed. We are happy to be with a real expert on ethics and the issue we will discuss in this session. Professor Rogers teaches at both Queen Mary and Penn University and is the author of almost all articles written in the field of ethics. She has a very important book published by Oxford publications in 2014. For those who wonder, I strongly suggest a look at it, very open horizon. I've read reviews about the book, and I'd like to say that I'm really impressed. I'm sure we'll learn a lot about him in this session. We are now assembling today to address the ethical rules of ISTA for the arbitrators. ISTA has achieved a phenomenal principle, but when it comes to ethics, it should not be limited to the arbitrator. Because there are many stakeholders in arbitration. Of course, there may be arbitrators in the lead, but there are lawyers as important as the arbitrators, there are arbitration boards, there are expert witnesses involved in the arbitration process, and there are even organizations that finance arbitration. They all have different responsibilities for Ethics in arbitration. When we look at the rules of Arbitration, and you will see a comparative study in the brochure that is distributed to you today, some of the rules are longer, some of the rules have shorter, ethical-based principles and rules. This means that we have not yet been able to reach consensus on a national or international basis. Of course, the stakeholders involved in all this arbitration are very much affected by the culture of which they belong or the geography in which they come from. This effect also affects their ethical values. We will learn all this and more from Professor Rogers's present presentation. waiting for your questions.

Prof. Dr. Catherine A. Rogers, PennState Law, Queen Mary University of London:

Öncelikle beni davet ettikleri için organizatörlere teşekkür etmeliyim. Benim için bir onur ve bu aralar oldukça meşgul olduğumu söylemeliyim. Dün gece geç saatlerde Londra'dan geldim, yarın ne yazık ki Doha'ya gitmek zorundayım. Eski bir öğrencim olan Hayati tarafından bana iletilen zarif davetiye olmasaydı gelecek zamanı bulamazdım. Burada olmaktan özellikle mutluluk duyuyorum çünkü seyircilerden hem Queen Mary hem de PennState'den birkaç eski öğrencim var ve buraya gelip, daha önce başka bir yerde yazılar yazdıkları ve benim öğrencim oldukları bir konuda tahkim topluluğunu geliştirmeye çalışırken onları görebilmekten gerçekten onur duyuyorum.

Bu yüzden başlamama izin verin, aslında bir düşünce deneyi ile başlamak ve geri dönmek istiyorum çünkü şimdi hepimiz uluslararası tahkimin var olduğu ve elbette var olması gerektiğine inanıyoruz, önemli ancak gerçekten var olabileceği çok belli değildi. Bu düşünce deneyinde, yaban arısı benzetmesini veya metaforunu ele almak istiyorum. Yaban arısının uçtuğunu biliyoruz, onları gördük, çapraz polarizasyon, çiçeklerimiz ve üretim için önemli olduklarını biliyoruz. Ancak bilim adamları neden uçmaları gerektiği konusunda çok net değiller. Aslında, yaklaşık 30 yıl öncesine kadar bir fizikçiye sorsaydınız, yaban arısının uçmasının imkânsız olduğunu söylerlerdi. Açıklayamazdılar. Vücutlarının çok ağır olduğunu, kanatlarının uçamayacak kadar küçük olduğunu ve havacılık mühendislerine sorsaydınız da, uçmalarının imkânsız olduğunu söylerlerdi, uçamayacaklarını söylerdiler. Kanatlarının çok yavaş çırptığını ve biraz dengesiz olduklarını, uçamamaları gerektiğini söylerlerdi. Ama bir şekilde uçuyorlar. Ve aslında son 30 yılda "Yaban arısı nasıl uçabiliyor?" sorusunun yanıtı Çin'deki deneyler sayesinde lazerle ve ayna kullanarak verilebildi. Aynı şeyin uluslararası tahkim için de geçerli olduğunu söyleyebilirim, o yüzden bir anlığına var olduğunu unutalım ve birilerinin gelip "Yeni bir uyuşmazlık çözümü şekli sunacağım" dediğini varsayalım. Ulusal mahkemelerin yerini alacak, tamam mı? Fakat onları, devlet tarafından atanan, güzel cübbeleri olan, mübaşir, bayrak ve adaleti temsil eden tüm bu sembollerin bulunduğu mahkeme salonlarında oturan hakimlerin yerini alacak. Onları dünyanın dört bir yanındaki rastgele yerlerde konferans salonlarına koyacağız. Hükümetin yayınladığı ve düzenlediği kurallar yerine bir prosedür ve delil söz konusu, bizim hakem kurumları dediğimiz kurumlar tarafından hazırlanan esnek kurallar olacak. Ve bütün bunları temyiz incelemesi olmadan, karar mercilerinin incelemesi olmadan organize edeceğiz, bunları hakemler olarak adlandıracağız ve tüm bu projeyi, bu dünya çapındaki sistemi tamamı iki sayfalık bir belge ile düzenleyeceğiz, bunlara anlaşma diyeceğiz ve belki de New York'ta imzalayacağız. Bunu size teklif etsem, muhtemelen insanların yaban arısı hakkında söyledikleri gibi "muhtemelen işe yaramaz" dersiniz. Yerçekimine karşı geliyor ve mümkün olduğunu öngöremiyorum derdiniz. Fakat aslında, uluslararası tahkim, uyuşmazlık çözüm sistemi için neyin gerekli olduğu hakkındaki tüm düşüncelere karşı tam da bunu yapmıştır. Bugün var olan tüm tarihi anlaşmalar dünya çapında önemli ölçüde başarılı bir sisteme sahipler ve son yıllarda gördüğümüz gibi giderek daha fazla sayıda yeni ülkede ve yeni oyuncuları kendilerine çekiyorlar. Bu yüzden bugün İstanbul, Türkiye'deki yenilikleri kutlamak için buradayız. Fakat birçok yönden yüzyıllar süren tarihin doruk noktalarıdır.

Şimdi yaban arısı metaforundan başka bir metafora, binaya geçeceğiz. Eğer yeni bir yapı, bina inşa etmeye çalışıyorsanız, birçok insan '' tamam bu güzel binada olmak istiyorum, kemerler ve harika vitray cam pencereler ve güzel halılar istiyorum "ve bu binanın tüm dekoratif yönlerini düşünüyorsunuz. Ancak hepimizin bir binanın güçlü ve sürdürülebilir olması gerektiğini bildiği gibi, dördüne ihtiyaç duyuyoruz ve bana öyle geliyor ki, ISTA organizatörlerinin gerçekte bu temellerin ne olması gerektiği hakkında oldukça dikkat etmişler. Bazılarını zaten ilk panelde çoktan duyduk ve bazıları daha sonraki panellerde konuşulacak. Ancak, buradaki uluslararası tahkimin kurulmasının Türkiye'deki başarısına neyin yol açacağını düşündüğünüzde başlangıç noktalarından biri İstanbul'un kendisidir. Napolyon'un bir keresinde söylediği gibi - bence odadaki herkes için muhtemelen tanıdık bir cümle - "Gezegenin tümü bir devlet olsaydı, İstanbul başkent olurdu." Ve bu sadece bir çeşit metafor değil, aslında gerçek: Roma İmparatorluğu, Bizans İmparatorluğu ve ardından Osmanlı İmparatorluğu gibi bir çok imparatorluğunun başkenti olmuştur. Hepimizin bildiği gibi, Avrupa ve Orta Doğu arasındaki kesişim noktası, aynı zamanda inanılmaz bir ticaret geçmişine sahip, ancak sadece yurtiçinde gelişen bir ticaret değil, egzotik ve önemli malların uluslararası ticareti söz konusu. Bu nedenle, farklı kültürler ve farklı halklar arasında uluslararası iletişim için bir kapı olan uluslararası ticarete açık olan bir yer, başarılı bir tahkim rejimi için vazgeçilmez bir başlangıç noktasıdır.

İkinci ve bunun çoktan duyduğumuz bir şey olduğunu düşünüyorum ve hakkında daha çok şey duyacağımız, kurumsal desteğin var olması gerekliliği. Öyleyse, Türkiye'de tarihsel olarak uzun bir süre boyunca tahkim olsa bile, model kanun ve uluslararası altın standartlarına uygun yeni bir tahkim kanunu açısından önemli devrimler söz konusu. Ayrıca, nispeten yakın zamanda, ISTA etik kurallarından bile yeni bir kurumun 2015 yılında ortaya çıktığını görüyoruz. ISTA'nın etik kurallarındaki üçüncü önemli unsur için önemli olduğunu düşündüğüm şeylerden biri, daha önce Elliott tarafından söylendiği gibi, tahkim, güven işidir. İnsanları bir çekişmeyi ortaya koyup güven olmadan, herhangi yapıya sahip olmayan, hakimleri ve resmi kuralları olmayan ve binaları olmayan ancak bir şekilde devletin üstü kapalı desteği olan bir riskle karşı karşıya bırakamazsınız. Ve güven yaratmanın yollarından biri, bir etik kuralları gibi bir yayımdır. Bu, kararları alan kişilerin dürüstlüğünü ciddiye alan bir organizasyondur. Şimdiden de bahsedildiği gibi ve daha sonra geri döneceğim, sadece hakemlerin dürüstlüğü değil, aynı zamanda etik standartları göstermek

ve ifade etmek açısından da önemlidir. Niye? Çünkü mahkeme salonları kurulmamış bir sistemde ve bir mahkemenin sahip olduğu polis memuru veya bir polis kuvveti tarafından desteklenmediği durumda, adaleti temin etmenin en görünür yolu hakemlerin dürüstlüğüdür. Hakemin dürüstlüğü olmazsa, sisteme güven duyamazsınız ve bu sebeple hakem olan bir kimsenin adalet ve dürüstlüğe bağlılıkla işi yapması gerekmektedir.

Bunun böyle olduğunu nasıl biliyoruz? Bunu nasıl ölçebiliriz? Bunun taahhütleri olduğunu nasıl anlayabiliriz? Farklı kültürlerden gelen taraflar olduğunda bu özellikle zor bir soru. Yine de hepimizin hakem olarak dürüst olan iyi ya da doğru bir hakem olmanın ne demek olduğunu anlamamız gerekiyor, ancak birkaç önemli farklılıklar var: Örneğin Brezilya'da, hakimle tek taraflı olarak görüşülmesi tamamen kabul edilebilir bir durum olarak kabul edilir, hatta bazen hakimle görüşmenin ve geniş çaplı görüşmeler yapmanın tarafların "hakkı" olduğu kabul edilir. Ancak birçok sistemde bu kesinlikle kabul edilmemektedir. Peki, bir süreçte her iki sistemden gelen iki hakem olduğu durumda ne olacak? Tek taraflı görüşmelerin olması doğru mu değil mi? Yeni kurallar- ki sanırım bunları ve geçmişini öğlen yemeğinden sonra tartışacağız- ne zaman bu farklılıkların ya da toplu anlayış eksikliğinin olabileceği öngörüldü ve bu nedenle, hakemlerin seçimi ve başkan atanması gibi konuların ne zaman ve hangi konularda, hakemlerin taraflarla iletişim kurmalarına izin verileceği düzenlendi.

Oldukça belirgin bir diğer alan ise, taraflarla ya da hukuk firmalarıyla şu anda veya gelecekteki ilişkilerin olmasının ne zaman uygun olduğudur. Yine, bunun da hakemler tarafından yalnızca öznel olarak belirlenmeyen, toplu olarak anlaşılan bir şey olmak zorunda. Ve bu yüzden normal olarak ve uluslar arası standart haline gelmiş olduğundan yeni çıkan kurallar gereği hakemlerin bildirim yükümlülüğü bulunmaktadır ve böyle bir bağlantı bulunduğu takdirde bunun soruşturulmasına izin vermelidirler. Yeni yasada ifade edilen diğer çok önemli sorumluluk, sadece bildiklerini açıklama yükümlülüğü değil, aynı zamanda araştırma, kendilerini bilmediklerini öğrenme yükümlülüğüdür. Fakat ne öğrenmeleri ve taraflarına açıklanması durumunda, taraflarca muhtemel soruşturmaya sebep olabilir.

Bu yüzden şimdi kuralların kendisiyle ilgili kısaca yorum yapacağım çünkü öğle yemeğinden sonraki tarihi de dâhil olmak üzere daha ayrıntılı olarak tartışacağımızı biliyorum. Ama bu beni dördüncü temel unsura getiriyor.

Dolayısıyla, İstanbul ve Türkiye'de güçlü bir uluslararası tahkim rejimi kurmanın ilk üç temel taşı; İstanbul, hem yasalarda hem de hakemlik kurumda kurumsal destek ve bağlılığın olduğu bir yer ve hakem kurumları, burada birden fazla unsur var. Ve rehberlik sağlamak etik kuralları var bu beni dördüncü sütun olarak adlandırdığım şeye getiriyor. Menfaat sahiplerini destekleyen kişiler aslında bu odadaki herkes ve tahkim topluluğu. İnsanlar bazen bana "nasıl yaptınız, neden uluslararası tahkimde etikle ilgileniyorsunuz?" diye soruyorlar. Bence birçok insanın tahkimi yürüten prosedürlerden, tahkim yürüten yasalardan kafası karışıyor. Bana göre her şey insanlarla ilgili ve daha önce giriş yapıldığı gibi aslında farklı menfaat sahibi kategorileri var. Etik Kuralları, hakemlere odaklanmaktadır ve genellikle baktığımız kişiler bunlardır, ancak elbette ayrıca avukatlar, taraflar, üçüncü kişi fon sağlayıcıları gibi yeni oyuncular bir süredir orada bulunsalar da bilirkişi ve hatta tanık ve mahkeme sekreteri olarak daha çok rol almaya başlayarak yeni roller üstleniyorlar. Hakem kurumları yenilikte önemli aktörler olarak görülmekle birlikte, aynı zamanda ISTA veya hakem kurumu yönetmeyen kurumlar düşünce liderliği sağlama politikasının geliştirilmesinde önemli rol oynamaktadırlar. Böylece bu çeşitli menfaat sahipleri bir araya gelip tahkim topluluğunu oluşturmaktadır.

Özellikle önemli olan şeylerden biri, bu topluluk nasıl hem kendisi hareket edip hem de uluslararası tahkim topluluğunun geri kalanıyla bütünleşebilir? Ozan Diren'in yorumlarında bahsettiği şeylerden biri, bir meritokrasi olması gerektiği, değil mi? Hakemlerin, uzmanların ve kurumların uzman oldukları kanıtlanmış, mükemmeliyete kendini adamış ve tarafların isteklerine uygun hizmet verdiklerinden dolayı seçilmiş ve başarılı olmalarını arıyoruz. Bir meritokrasinin yaratılmasındaki zorluklardan biri rekabetin çok olmasıdır, ancak İstanbul'un uluslararası tahkim merkezi olarak büyümeye ve gelişmeye devam etmesi sırasında, hem kendisini karşılaştırmak hem de bazı potansiyel rakiplerin ötesine geçmeye çalışmak açısından bu sağlıklı bir durumdur. Aynı zamanda bu süreç ve karşılaştırmalı analizler, Etik Kuralların oluşturulmasına yol açmıştır. Size, bir basamak olacak, kurallardan önce yer alan tüm farklı kodların bir özetini sunan ve enteresan olan arka planı anlatan kitapçığı şiddetle öneriyorum. ISTA'nın, kod geliştirmede kendisinden önce gelen başkalarının omuzlarında nasıl inşa edilmeye çalıştığını duymayı dört gözle bekliyorum, çünkü her ikisi de çok sayıda kritik temel hükümlerine sahip, ancak bunun ötesinde yeniliklere de yer vermekte ve kendine has yaklaşımlarını sunmaktadır.

Öyleyse, bu topluluğu yaratmada rol alan bireysel kişilere ve kurumlara ek olarak, nasıl bir araya geliyorlar? Gerçekten çok önemli birkaç yol olduğunu söyleyebilirim: Birincisi, zaten burada anladığım kadarıyla mevcut olduğunu düşünüyorum: izleyicilerin büyük bir yüzdesi öğrenci, kaç öğrenci olduğunu görebilir miyiz? Çok sayıda öğrenci var, bu yüzden hepinize övgüler sunacağım, bunlar uluslararası tahkimin geleceği, değil mi? Birçoğunuz uluslar arası tahkim okuyorsunuz, çoğunuz yurtdışına LLM yapmak için gidebilirsiniz, isminizi gelecekteki bir tahkim pratisyeni veya hakemi olarak belirlemeye çalışacak, bir tez yazacak. Bunu yaparken, ISTA'nın verdiği örneği vererek ödevinizi yaparak, mükemmelliğe, dürüstlüğe bağlı olarak ve bu süreçlerle kendi itibarınızı oluşturmayı taahhüt etmenizi öneririm. Benzersiz olan ve uluslararası tahkim hakkında sevdiğim şey, mahkeme sisteminde yer alan avukatların aksine, biz de -benim tabirimle- kendi rejimimizin koruyucularıyız. Uluslararası tahkim ancak tarafları temsil eden insanlar, kurumları temsil eden insanlar, hakemlerin kendileri bu yükümlülüğü ciddiye alırsa güvenilirdir. Ve size birkaç örnek vereceğim: hakemler tarafından görevi suiistimal veya kurumun kötü davranış örnekleri var. Buna cevabım her zaman; müvekkiliniz veya kurumunuz ya da hakem olarak kariyeriniz için yapmanız gereken son şey kısa yolu kullanmak. Çoğu zaman, tahkim stratejinizde diğer tarafa karşı kısa vadeli bir avantaj sağlamak için biraz sinsi bir şeyler yaparak açıklanması gereken bir şeyi açıklamamak daha kolay görünüyor. Adil olmayan bir avantaj elde etmenin bir tür kirli hilesi yapmak için, bu tür kısa vadeli avantajların sorunu, uluslararası tahkimin uzun vadeli en iyi ilgisini baltalamalarıdır. Haksız menfaat elde etmek için hınzırlık yaparak bu tür kısa vadeli avantaj elde etmedeki sorun, uluslararası tahkimin uzun vadeli üstün yararını baltalamalarıdır. Bir kez daha, bu yerçekimine meydan okuyan bir kurum. Olduğu kadar başarılı olması gerekmiyor, dışarıdaki birine açıkladığınızda anlam ifade etmiyor, bu kurumu mantıklı ve başarılı kılan şey, uluslararası tahkim koruyucularının sistemi geliştirmek için kendilerinin bunu üstlenmesi ve güçlendirmek için kişisel olarak bunu üstlenmeleridir. Bu yalnızca kuralları yaratmak değil, aynı zamanda bağlı kalmakla alakalıdır. Bu kurumun kurulmasında kısa vadeli kişisel çıkar değil, uzun vadeli müşterek bir çıkar söz konusudur. Bununla beraber, yapmak istediğim şeyin size soru sormak için fırsat vermek olduğunu düşünüyorum çünkü diğer konuşmacıların sonraki panellerde tanıtmak için daha uygun olduğunu düşündüğüm kuralların ayrıntılarına fazla girmek istemiyorum. Sizi soru sormaya davet ediyorum ve cevap verebileceğim konularda yorum yapmanızı bekliyorum.

Prof. Dr. Catherine A. Rogers, PennState Law, Queen Mary University of London:

So first let me thank the organizers for inviting me. It was truly an honor and I have to say I've been particularly busy. I flew in late last night from London, I have to leave tomorrow unfortunately for Doha. I wouldn't be able to find time to come except for the gracious invitation that was actually conveyed to me by a former student Hayati. I am also particularly delighted to be here because I have several former students in the audience both from Queen Mary and from PennState and it's just a true honor to be able to come here and see them in as they are working to grow arbitration community that they've written about and studied with me in another place.

So with that let me start, I want to actually start with a thought experiment and go back because now we all take for granted that international arbitration exists and that it's of course it exists it has to exist, it is really important but it is not so obvious that it ever could come into being. To start this thought experiment I want to take the analogy or the metaphor of the bumblebee. We all know that the bumblebee flies, we've seen them, we know that they're very important for cross pollenizing, our flowers and our produce but it's not at all obvious to scientists why they should fly. In fact, until about 30 years ago if you asked a physicist they would say it's impossible that the bumblebee can fly. They couldn't explain it. They said their bodies are too heavy, their wings are too small for them to fly and if you ask the aeronautics engineers they would also say it's impossible to fly, they can't fly. Their wings they flap too slowly and they're a bit erratic, they shouldn't be able to fly. But somehow they do. And it was actually just in the last 30 years with some experiments in China using lasers and mirrors they were actually able to explain "why is it, how is it that a bumblebee can fly ?" I would suggest the same thing is true about international arbitration so let's all suppose for a moment that we don't know it exists and someone comes and says "I'm going to introduce a new form of dispute resolution." Now we're going to replace national courts, okay? But instead, replacing them with a permanent body with judges who are appointed by the government, who have nice robes, who sit in established courtrooms with a bailiff and a flag and all of these symbols that we know stand for justice. We're going to put them in conference rooms in random places around the world. Instead of

government issued and ordained rules a civil procedure and an evidence, we're going to have some flexible rules that are drafted by, we call them arbitral institutions. And we are going to organize this whole thing with no appellate review, no substantive review of the decision makers, we'll call them arbitrators and this whole project, this whole global system will be organized through what's effectively two-page document, then we'll call it a convention, maybe we'll sign it in New York. If I propose this to you, you would probably say like people used to say about the bumblebee "it couldn't possibly work."It defies gravity in a way that we wouldn't predict would be possible. But in fact, international arbitration has done just that against all intuitions about what's necessary for a dispute resolution system. All historical conventions we have today a remarkably successful system that exists globally and that as we're seeing today in recent years pulls in more and more new countries and new players. So we're here today to celebrate what I think are new innovations in Istanbul in Turkey. But in many ways they are culmination of centuries of history.

Now we're going to shift from the bumblebee metaphor to another metaphor to the building. If you try to build a new structure, a new building, a lot of people think ''okay I want to be in this beautiful building, I am going to think about the arches and we want some wonderful stained glass windows and we want to have some beautiful carpets" and you think about all the decorative aspects of this building. But as we all know what building needs to be strong and sustainable are important strong cornerstones and you need four of them and it seems to me that the organizers of ISTA have actually thought very carefully about what these cornerstones need to be. Some of them we've heard alluded to already in the first panel and some of them will be brought up later in the subsequent panels. But one of the starting points clearly you are thinking of what will lead to the success of this building of international arbitration here in Turkey is Istanbul itself. As Napoleon once said-I think it's probably a familiar phrase to everyone in the room- "If all of the planet were one state, Istanbul would be its capital." And that goes not just as a sort of metaphor but it has in fact been the capital of so many empires, of the Roman Empire, the Byzantine Empire and then the Ottoman Empire. It is as we all know the crossroads between Europe and the Middle East, it also has an incredible history of commerce but not just a thriving commerce domestically but of international commerce and some of the most exotic and important goods. So a place that is receptive to

international commerce that is a gateway for international communication among different cultures and different peoples, is an essential starting point for a successful arbitral regime.

A second and I think that's something we've already heard quite a bit about and we'll hear more about is you have to have institutional support. So one of the things again even if arbitration has existed for a long time historically in Turkey, we've seen some really important new revolutions in terms of a new arbitration law based on the model law and sort of the international gold standards. We've seen also a new institution created relatively recently coming into being in 2015 and even more recently ISTA and its code of ethics. One of the things that I think is important about the third cornerstone in ISTA's code of ethics is that it seems to be have been intuitive to the creators of the builders of this regime that as was said earlier by Elliott, arbitration is in the trust business. You aren't going to attract people to take the risk of submitting a dispute to this and this process that has no buildings, that has no judges and formal roles, it doesn't have the imprinter of the state but instead has somehow the implicit support of the state unless you can create trust. And one of the ways you create trust is by broadcasting through something like a code of ethics. This is an organization that takes seriously the integrity of the people who are making the decisions. Now as was mentioned already and I'll come back to in a moment, is not just the integrity of the arbitrators but obviously those are the most important ones to start with, in terms of demonstrating and articulating the ethical standards. Why? Because in a system that doesn't have established courtrooms and it's not backed by a bailiff or the police force that a court has, it is actually the integrity of the arbitrator's that are the most visible form, the most visible means of assuring justice. If you don't have the integrity of the arbitrator's, you can't have a sense of confidence in the system and even if we would like to think that anyone who is drawn to being an arbitrator must do so with a sense of commitment to justice and integrity.

How do we know that that's the case? How can we measure that? How can we understand that that's their commitment? This is a particularly difficult question when you have parties coming from different cultures. So it seems like, although we should all understand what it means to be a good or righteous arbitrator that have integrity as an arbitrator but there are number of important differences just to name a few: In Brazil for

example, it is perfectly acceptable, it is even considered and sometimes described as a "right" of the parties to meet ex parte, sometimes extensive ex parte communications with a judge. Now in many other systems that's considered absolutely unacceptable but what happens if you have arbitrators from one system and the other in the same proceeding? Is it okay to have ex parte communications or not? Well the new code which I think we'll be discussing in more detail, also its history in detail provisions after lunch but it anticipated that there might be these differences or lack of collective understanding so it specifically articulates when and on what topics namely the selection of arbitrators and the appointment of the chair, it's okay for the arbitrators to have ex parte communication with the parties but in those very limited instances.

Another quite obvious area is when is it okay to have had relationships past or future, current with the parties or the law firms? Well, again this has to be something that is understood collectively not just subjectively determined by the arbitrators. And so we see quite normally and is very much the international standard today that the code, the new code that's being introduced, has an obligation of disclosure that the arbitrator's have to disclose to the parties and allow the process of challenge if they have such connections. The other very important responsibility that's articulated in the new code is it doesn't just say that they have an obligation to disclose what they know, but it also indicates that they have a duty to investigate, to learn what they might not know themselves, but what if they were to learn and were to be disclosed would cause concern and potential for challenge by the parties.

So I will comment just briefly now on the actually code itself because I know we're going to discuss it in more detail including its history after lunch. But that brings me to my fourth cornerstone. So the first three cornerstones of building a strong regime of international arbitration in Istanbul and in Turkey; Istanbul as a place the institutional support and commitment in both the laws and the arbitral institution and there's more than one here and then a code of ethics to provide some guidance but that brings me to what I would call the fourth pillar. And that to some extent is everyone in the room here I think it's the people, it's the arbitration community that supports the stakeholders and people sometimes ask me "how did you, why did you go into ethics in international arbitration?" I think many people are intrigued by the procedures that run the arbitration, by the

laws that run the arbitrations. To me it is all about the people and as was previewed actually there are several different categories of stakeholders. The Code of Ethics focuses on the arbitrator's and they're the ones we usually look at but of course there are also counsel, parties, there are new players like third party funders and players that have been there for a while but are getting increased intention and are taking on a new role like expert witnesses or even fact witnesses, tribunal secretaries. Arbitral institutions themselves are being seen as important actors in innovation as well as arbitral associations such as ISTA or arbitral institutes which are not necessarily administering institute arbitrations but have an important role to play in developing policy in providing thought leadership. So these various stakeholders come together and form the arbitration community.

One of the things that's particularly important is how does this community both conduct itself and integrate with the rest of the international arbitration community so one of the things that was mentioned by Ozan Diren in his comments is that it needs to be a meritocracy, right? We're looking for both among arbitrators, counsel and experts and institutions that they are selected and they thrive because they are demonstrated to be experts, committed to excellence and providing services that are responsive to the party's needs. One of the challenges in creating a meritocracy is that you have a lot of competition, which is healthy so as Istanbul continues to grow and thrive as a center for international arbitration, it will be both comparing itself and trying to excel beyond some potential competitors In many different ways. It will also be engaging in this process, in this kind of comparative analysis that has led to the creation of the Code of Ethics and again I recommend to you very much the booklet that provides a summary of all the different codes that came before the footstools, the steps up to the code that was developed because they provide very interesting background. I'm very much looking forward to hearing in some of the background how ISTA sought to build on to stand on the shoulders of others that have come before it in developing codes because it both has a number of critical cornerstone provisions but it also innovates beyond those to provide some of its own unique approaches.

So in addition to individual people and entities that are involved in creating this community, how do they come together? I would say there are a couple of really important ways: One, which is already I think present here as I understand, a good percentage of these people in the

audience are students can we see how many students? So lots and lots of students and so I will commend them all to you these are the future of international arbitration, right? I assume they're here because they're studying international arbitration in the schools many of you might go abroad to do an LLM, to write a dissertation to try establish your name as a future arbitration practitioner or arbitrator. In doing so, I recommend you to take the example that ISTA has sent by doing your homework, committing to excellence, committing to integrity and committing to building your own reputation through those processes. The one thing that is unique and that I love about international arbitration is unlike lawyers who go appear in a court system, we are -as I like to say-the custodians of our own regime. International arbitration only gets better, is only reliable, if the people who represent the parties, the people who represent the institutions, the arbitrators themselves, take that obligation seriously. And I'll give you a few examples: so there are instances of some very celebrated instances, celebrated or might be is a gentle euphemism of instances of alleged misconduct by arbitrators, by counsel behaving badly. And my response to that is always, the last thing you should do either for your client or your institution or for your career as an arbitrator is take the shortcut. It oftentimes looks easier to not disclose something that should be disclosed, to do something a little sneaky to get an advantage, a short-term advantage over the other side in your arbitration strategy. To do some sort of so-called dirty trick to sort of getting an unfair advantage, the problem with those kinds of short term advantages is they undermine the long term best interest of international arbitration. Once again, this is an institution that defies gravity. It is not supposed to be as successful as it is, it doesn't make sense if you explain it to someone on the outside what makes it make sense and what makes it successful is that the custodians of international arbitration have taken on themselves to build the system and to commit to strengthening it on an individual basis that doesn't just mean creating the code but also seeking to adhere to it. Taking a long term collective self interest in building this institution rather than a short term individualized self interest. With that I think what I would like to do is give the opportunity for questions on some of these things because I don't want to go too much into the details of the Code which I think other people are more suited to introduce in the subsequent panels but what I'd like to do is to invite questions and comments on these topics that we can both perhaps respond to.

Prof. Dr. Ercüment Erdem, Erdem & Erdem, Kurucu ve Kıdemli Ortak:

Değerli konuşması için Profesör Rogers'a çok teşekkür ederiz. Şu noktaların altını çizdi. Dedi ki tahkimin başarılı olması için sağlam temellere oturması lazım, bu açıdan kurumsal desteğe de ihtiyaç var. Bu kurumsal destekte ISTA gibi derneklerin rolü de büyük. Hakemlerin yönüne vurgu yaptı. Hakemlerin görünür olmaları onların dürüstlüğü, şeffaflığı açısından çok tahkime olan güven açısından önemli sonuçlar doğuruyor. Ama işimiz sadece hakemlerle sınırlı değil, tahkime katılan tüm tarafların ki bunların içinde hakem kurulunun sekretaryasından derneklere kadar geniş bir yelpazeye değindi. Tabi ki tahkim camiasında hem kurumlar hem de dernekler arasında bir rekabetin varlığından bahsetti. Bu rekabetin sağlıklı bir şekilde olmasını arzu etti ve bence çok önemli bir şeyin altını vurguladı. Tahkimi yaşatmak ve sürdürmek istiyorsak bunun muhafızları bizleriz. Bu tahkimde bu süreçte hakem, avukat, dernek, kurum olarak yer alan hepimiziz. Onun için bu bilinçte olmalı ve kısa dönemli çıkarlar için uzun dönemli kazanımlarımızı ve sürdürülebilirliği bertaraf etmememiz lazım. Bu önemli tespitleri herhalde birkaç soruyla da süslemek isteriz.

Prof. Dr. Ercument Erdem, Erdem & Erdem, Founder and Senior Partner:

Thank you Professor Rogers for her valuable speech. She underlined these points. She said that in order for the arbitration to be successful, it has to be based on sound foundations and institutional support is needed in this respect. In this institutional support, associations like ISTA have a great role. She emphasized the direction of the arbitrators. The fact that the arbitrators are visible results in their honesty, transparency and trust in arbitration. But our work was not limited to the arbitrators, but to a wide range of the parties involved in the arbitration, from the secretariat of the arbitration board to the associations. Of course, he talked about the existence of a competition between both institutions and associations in the arbitration community. He wanted this competition to be healthy and I think he underlined something very important. If we want to maintain and sustain the investigation, we're the Guardians of it. In this arbitration, we are all involved in this process as arbitrator, lawyer, Association, institution. For this reason, we must be conscious and not eliminate our long-term gains and sustainability for short-term interests.
We would probably like to decorate these important findings with a few questions.

Soru & Cevap:

İzleyiciden Soru:

Merhabalar Hocam, Avukat Yavuz Mavioğlu. Öncelikle ilk modertör etik kurallarının birleştirilmediğini, hakemler için evrensel kuralların bulunmadığını söyledi ve Prof. Rogers yasal sonuçları ve kuralları etkileyen kültürel farklılıklardan söz etti. Bu noktada sorum bütün hakemlere uygulanacak evrelsel etik kurallarına ihtiyacımız var mı? Hedefimiz bu olmalı mı? Bölgeden bölgeye değişen hukuki kültürel farklılıları karşısında ne kadar esnek olmalıyız? Örneğin tek taraflı iletişim bazı bölgelerde diğerlerine göre daha sorunlu olabiliyor. Bu konudaki yorumlarınız nelerdir?

Question from audience:

First moderator mentioned that the rules of ethics haven't been unified yet. There are no universal rules of ethics for arbitrators available and then professor Rogers mentioned that there are legal cultural differences affecting legal outcomes let's say and also variances of rules. The question is, do we actually need universal rules of ethics applicable for all arbitrators at some level? Is that a target that we should be going for? And how flexible should be when receiving these legal cultural differences from region to region? For instance the ex perte communications that you refer to might be really problematic in some regions compared to others. So what are your comments on those?

Cevap, Prof. Dr. Catherine A. Rogers, PennState Law, Queen Mary University of London:

Öncelikle soru için teşekkür ederim. Oldukça akıllıca hazırlanmış bir soru. Uyum sağlanması gerekiyor ama aynı zamanda bazı farklılıklar da var, çizgiyi nerede ve nasıl çizeceğiz? Ve ben buradaki zorluğun bir dereceye kadar daha az olduğunu düşünüyorum, bu nedenle hakemlerin muhtemelen daha büyük bir uyumlaştırmaya ihtiyaç duyduğunu düşünerek, Elliott'ın daha önce söylediği gibi avukat etiğini hoş görebileceğimizi düşünüyorum. Hakemler ile ilgili bence asıl kaygı şu: Bölgesel olarak var olabilecek bazı farklılıkları engellememekle birlikte, sürecin bütünlüğünü sağlayacak ve evrensel olarak anlaşılan bir etik temeline sahip olmalıyız.

Size bölgesel olarak önemli olabilecek birkaç başka farklılık örneği vereyim. Aslında Asya'da, Çin'de, Japonya'da, Almanya'da ve bazı diğer medeni hukuk sistemlerinde, hakimler durup 'Türkiye'deki kuralı

bilmiyorum, biri bana söyleyebilir mi?' diyebilmeli, ancak hakimler bunu bilmeyi bir mesleki yükümlülük kabul ediyorlar. Uzlaşmayı kolaylaştırmak onların mesleki rollerinin bir parçası ve süreç boyunca yapmaları gereken bir şey. Ancak, Amerika Birleşik Devletleri'nde, tek taraflı iletişime ya da tamamen tarafsız olmayan iletişime izin verdikler ve böylece taraflardan birine daha gerçekçi bir tutum sağlaması için baskı yapan hakemlere ilişkin itirazlar oldu. Asyalı taraflar arasında veya bir Avusturyalı ile bir Alman taraf arasında bir tahkim varsa, kabul edilebilir bir durum olduğu için bu tür bir esnekliğe izin verilmesi gerektiğini düşünüyorum. Perulu bir taraf ile Brezilyalı bir taraf arasında gerçekleşen bir tahkimde, taraflara göre tek taraflı iletişimin kabul edilebilir olması halinde ile bana göre hakem etiği kapsamında buna olanak sağlayacak bir esneklik olmalı.

Asıl kaygı uluslar arası temel olmamalı. Bence asıl bence kaygı bölgesel farklılıklar olduğunun kabul edilmesi ve bunların arasında uzlaşma sağlanabilmesi için daha önce de bahsedildiği gibi açık ve şeffaf bir hale getirilmesi bir başka deyişle farklı beklentilerin şeffaflaştırılması olmalı. Bunların bir kısmı ön duruşma sırasında hakemler tarafından yapılabilir, bir kısmı bölgesel bir fark olduğunu biliniyorsa tahkim kurumlarının notları ve uygulama yorumları aracılığıyla yapılabilir, bir kısmı ise bu gibi konferanslar gibi eğitim süreçleri ile yapılabilir. Neyin kabul edilebilir olup olmadığı ile ilgili tartışmalar olursa, taraflar daha sonrasında bir tarafın hakemle konuşması ya da hakemlerden birinin uyuşma sağlanması için bir tarafla yoğun iletişime geçmesi halinde şaşırmak yerine farklılıkları benimseyebilir ve doğru soruları sorabilirler. Tarafların kültürel geçmişi o davranışın uygunsuz olduğunu düşünebilir. Bu yüzden bence sorduğunuz şey, küresel, uluslararası uyum ile bölgesel ya da kültürel farklılıklara gösterilen saygı arasında dengenin nasıl sağlanacağıdır. Bence denge dinamik bir şey. Doğru yolun bulunması, doğru değiş tokuşun yapılması… Ve bence bunu bulmanın tek yolu, farklılıkları olabildiğince bilinir kılmak ve ifade etmeye çalışmaktır. Böylece insanlar bir problem ortaya çıktıktan sonra cevap aramak yerine, bu farklılıkları önceden tahmin edebilir ve ileriye etkili olacak şekilde yönlendirebilir.

Answer, Prof. Dr. Catherine A. Rogers, PennState Law, Queen Mary University of London:

So first, thank you for the question. I think it is really a very talented question. We need to have some harmonization but also there are some differences, where and how do we draw the line? And I think that the

difficulty there is to some extent probably less, so with arbitrators in the sense that we need probably greater harmonization then we might tolerate with as Elliott spoke earlier about counsel ethics. With arbitrators I think the core concerns are: we have to have a core of ethics that are going to ensure the integrity of the process in a way that is universally understood while not precluding the possibility of some differences that may exist regionally.

Let me give you a couple of other differences that might be important regionally. So in Asia, in China, in Japan, also in Germany and some other civil law systems, judges actually have to admit 'I do not know the rule in Turkey, if someone can tell me', but judges actually have what is considered a professional obligation, it is part of their professional role to facilitate settlement and that is something they are supposed to do during the process. But there have been challenges in the United States to arbitrators that have tried to facilitate settlement in a way that involves ex parte communications or communications that are seen as not totally neutral because they are trying to pressure one side or the other to take a more realistic stance. Now if you have an arbitration between Asian parties or between an Austrian and a German party, I think it is important to allow that kind of flexibility to you know it is something to be acceptable. If you have an arbitration between a Peruvian party and a Brazilian party where ex parte communications are considered 'okay', regionally, it seems to me, there should be some room for that kind of flexible approach to arbitrator ethics.

The main concern though can't be that the international baseline. I think it has to be an acknowledgement that there are sort of regional differences and the way to accommodate the distinction I think is to make it clear and transparent as was mentioned, the transparency of different expectations. Some of this can be done through arbitrators in their initial procedural order, some of it can be done by notes and best practice comments by arbitral institutions if they know there is a regional difference and some of it is through educational processes like this conference. When you have discussions about what is acceptable and what is not, people can anticipate more where the areas of difference are and ask the right questions, rather than being suprised later that their opposing party was speaking to the arbitrator, are being disturbed that an arbitrator was engaged in strong efforts to settle a dispute. Their cultural background

might think that was inappropriate. So I think what you are asking is that what is the right balance between global, international harmonization and let's say respect for regional or cultural differences. I think that the balance is always a dynamic one trying to find the right way, with the right trade off. And the only way to find that is to try and make the differences as well known and express as possible. So people can anticipate them and proactively address them rather than responding to them after a problem arises.

Soru,Prof. Dr. Ercument:
Benim bir devam sorum olabilir. Mr. Geisinger IBA kurallarını eleştirildi. Bu konuda sizin düşünceleriniz nelerdir?

Question, Prof. Dr. Ercument:
Perhaps i may have a follow-up question because Mr. Geisinger has criticised the IBA rules. For that respect, what are your thoughts?

Cevap, Prof. Dr. Catherine A. Rogers, PennState Law, Queen Mary University of London:
Bu aslında bizim konseyle ile uzun süredir üzerinde anlayaşamadığımız bir konu. Muhtemelen bildiğiniz gibi, Uluslar arası Barolar Birliği her ne kadar adında baro geçse de bir baro değildir. Daha çok ISTA'nın küresel çapta olan bir benzeri durumundadır. IBA hakemler için 'IBA çıkar çatışmaları yönergeleri gibi pek çok uyum aracı ortaya çıkarmıştır. Yakın zamanda da, avukat veya taraf temsilcilerinin davranışlarını düzenleyen 'IBA taraf temsilcileri yönergesi'ni yayınlamıştır.

Elliott'un da önce söylediği gibi yönerge adı altında pek çok kuralımız var. Bazıları "Mahkemeye yanlış bilgi sunmama", "Sınırlı durumlar dışında mahkeme ile tek taraflı iletişim kurma" gibi oldukça açık kurallar. Ancak aynı zamanda daha Anglo-Sakson hukukuna hatta ABD hukuk geleneğine ve hukuk etiğine yakın kurallar da bulunuyor. Bunlar daha çok belge sunumuna, tam adıyla tablo keşfine ilişkin kurallar. Bu ibare uluslararası tahkimde birçok insan için kirli bir ibaredir. Keşif, ABD davalarında tarafların kendi aralarında bilgi alışverişinde bulundukları ve çok kapsamlı bir yoldur. Aynı zamanda çok pahalı da olabilir. Uluslararası tahkimde özellikle de masrafı göz önünde bulundurulduğunda bu tür bir bilgi alışverişinin ne kadar kapsamlı veya dar olması gerektiği konusunda büyük tartışmalar yaşanmaktadır. Bu aynı zamanda etik sorunlarını da gündeme

getirmektedir ve sanırım İsviçre'nin en sert şekilde itiraz ettiği konu bu olmuştur. Amerika Birleşik Devletleri'nde geniş kapsamlı belge sunumu olacağı bilindiğinden avukatların birtakım yükümlülükleri bulunmaktadır. Bir avukat olarak müvekkilinizin dava açacağını bilmeniz halinde, müvekkilinize, dava ile ilgili olabilecek herhangi bir belgeyi veya bilgiyi imha etmemesini, diğer tarafa verme zorunluluğu olabileceğini söylemek zorundasınız. Bilgi alışverişi yapılmayan kıta Avrupası hukuku ülkelerinde ise müvekkillerin belgeyi saklaması gerekmediğinden avukatların da onları uyarma yönünde bir sorumluluğu bulunmamaktadır.

IBA yönergeleri hakkında uluslararası tahkimde çok büyük ayrışmalar olduğunu söylemeliyim. IBA delil kuralları, bazı belgelerin tahkim sırasında sunulabileceğini düzenlemektedir. Özellikle ABD avukatları karşı taraftan bir belge istemeleri, heyetin buna izin vermesi ve karşı tarafın belgeleri sunmaması halinde oldukça sinirlenmektedir. Bu nedenle bence 'IBA taraf temsilcileri yönergesi' bir tarafın belge istemesi diğer tarafın ise müvekkile belki istenebileceği gerekçesi ile ilgili belgeleri yok etmemesi tavsiye etmesi yönündeki ABD etik kuralını benimsememesi sonucunda ortaya çıkan gerginliği ortadan kaldırmak istemiştir.

Eğer belgelerin hiç sunulmadığı bir gelenekten geliyorsanız, hiçbir şekilde belge sunumu olması gerektiğini ve kanunda bunu düzenleyen problematik bir maddenin bulunması gerektiğini düşünmüyor olabilirsiniz.

Şimdi itiraf etmeliyim ki, "IBA taraf temsilcileri yönergesini" ni hazırlayan kurulda yer alıyordum ancak birçok toplu işte olduğu gibi o kurulda yer alıyor olmanız bütün kişisel fikirlerinizi uygulamaya koyduğunuz anlamına gelmiyor ve bence, IBA taraf temsilcileri yönergesini önemli kılan şeylerden biri de hakkında anlaşmazlıklar olmasıdır. Benim düşüncem, yönergenin önemli bir ilk adım olduğu yönünde. Uyumlaştırılmış kuralları denemek, anlamak ve ifade etmek için muazzam bir görev üstlenildi. Her ne kadar bazı şeyler yanlış ya da gelecekte değişmesi gereken bir durumda olsa da en azından doğru yanıtın ne olduğuna ilişkin dinamik bir iletişim sağlandı.

Answer, Prof. Dr. Catherine A. Rogers, PennState Law, Queen Mary University of London:

This is actually an area that we have disagreed about long term so on council ethics. So the IBA, as you probably know, is not an association even though it is called a Bar Association. It is not really a bar but it is a lot more like ISTA but at a very global level. They have created a

number of harmonized tools like the 'IBA guidelines on conflicts of interest' which required arbitrators. More recently 'the IBA guidelines on party representatives' which address conduct of counsel or party representatives.

What Elliott was referring to earlier, there are a number of rules in there, they are called guidelines. They are pretty obvious like 'Do not present false information to the tribunal.' 'Don't have ex parte communications with the tribunal except in limited circumstances.'. Then there are based on what would be considered a more common law, not just common law but US legal traditions and legal ethics. Mostly those relating to document production, table discovery exactly it is called. It is a dirty word for many people in international arbitration. Discovery is a way in US litigation that parties exchange information between themselves and it is very extensive. It can be very expensive also. There has been a big debate in international arbitration how extensive or narrow this kind of exchange of information should be, especially when we talk about the costs. But it also raises ethical issues because and this is part of I think the Swiss object to most vigorously. In the United States, you have an obligation because we know there will be extensive document production. If you as an attorney know your client will be in litigation, you have to tell your client to retain not to destroy any documents or information that might relate to the litigation because they might be under an obligation to produce it to the other side. In civil law countries where you do not have an exchange of information, you do not have this document retention and the lawyers don't have to advise their parties keep these documents.

Well the IBA guidelines, this is also I should say a very big point of difference in international arbitration. Because the IBA rules of evidence, a different body, anticipates that there will be some exchange of documents in particularly US attorneys have been frustrated when they request documents from the other side, the tribunal has ordered documents to be produced from one side and they are not produced. So I think 'the IBA guidelines for party representatives' tried to resolve this tension between one party wanting the documents, the other side not by adopting this US ethical rule that our attorneys have an obligation to advise their client not to destroy documents, to retain documents that might need to be exchanged.

Well if you are from a tradition where they do not ever exchange them and you do not think there should be exchange at all in international arbitration that strikes you as a problematic rule in the code.
Now I have to confess, I was on the task force that drafted 'the IBA

guidelines for party representatives' but like many collective works, so just because you happen to be on the task force doesn't mean you personally endorse every single development in it and my sense is that the IBA guidelines on party representation are important also because there is disagreement about them. My sense is that they are very important first step. They took on a tremendous task which was to try and understand and articulate harmonized rules. Maybe they got some things wrong or at least things that might change in the future but it has created a dynamic conversation about what the right answer is.

Question, Prof.Ercüment Erdem:
Seyirciden iki sorum daha var ama sadece üç dakikamız kaldı. Sorular uzun olduğundan Burçe YÜCE'nin sorusunu özetlemeye çalışayım. Neden konusunda hukuk öğrencilerine önerileriniz nedir?

Soru, Prof Ercüment Erdem:
I have two more questions from the audience but I'm advised that we have only three minutes. The questions are long but try to summarize the first one is from Burçe Yüce. Why did you need to improve Arbitrator Intelligence and what you suggest law students to take advantage of Arbitrator Intelligence?

Cevap, Prof. Dr. Catherine A. Rogers, PennState Law, Queen Mary University of London:
Sanırım bunun üzerinde sonradan konuşmak için de vaktimiz olacak. Soru için teşekkür ederim çünkü 'Arbitrator Intelligence' benim en tutkulu projem, şu anda en heyecan duyduğum, en sevdiğim şeylerden biri. Umuyorum ki iki dakikada özetleyeceğim. Sonradan da bunu tekrar konuşabiliriz çünkü Türkiye için önemli olacağını düşünüyorum. Temelde hakem seçerken özgeçmişlerine bakıyorsunuz ve bir liste hazırlıyorsunuz. Ancak hakemlerin en önemli özelliklerinden bazıları özgeçmişlerinde yer almıyor. Örneğin bu hakem Amerikalı bir taraf olarak benim talep ettiğim büyük belge sunumunu kabul edecek mi yoksa Alman bir taraf olarak istemediğim belge sunumunu red mi edecek? Bu bilgi özgeçmişlerinde bulunmuyor. Peki bu bilgiye nasıl ulaşabiliriz. Eğer büyük bir hukuk bürosu iseniz iletişim ağınızı kullanarak kimin daha önce o hakemle çalıştığını sorabilirsiniz. Daha önce o hakemle çalışanları bulduktan sonra onları arayıp o hakemle ilgili neler bildiklerini, belge sunumuna izin verip vermeyeceğini de sorabilirsiniz. Eğer büyük bir hukuk bürosu iseniz bu durum sizin için kolay bir şekilde hallolacaktır ancak daha bölgesel bir hukuk bürosu olmanız halinde o kadar geniş bir iletişim ağınız bulunmadığından tüm o insanları

aramanız mümkün olmayacaktır. 'Arbitrator Intelligence' aslında şu anda telefonla yapılan bu bilgi paylaşımını yapmayı deneyen bir sistem. Bilgiyi 'Arbitrator Intelligence anketi' ya da 'AIO' dediğimiz anket ile toplamaya çalışıyoruz. Bu anket internet sitemizde online olarak yer alıyor ve sistem her bir tahkim davasından sonra anketimizin doldurulmasına dayanıyor. Anketin doldurulmasının ardından veriyi topluyor, analiz ediyor, Arbitrator Intelligence raporu oluşturuyor ve raporu kullanmak isteyen herkes için ulaşılabilir hale getiriyoruz. Bu sayede herkes hakemlerin davayı yönetim becerileri ve dürüstlükleri gibi temel konularda telefon konuşmaları yapmadan bilgi sahibi olabiliyor.

Öğrenciler de bu sisteme katılabilir. Yakında Türkiye, Orta Doğu ve Kuzey Afrika'yı kapsayan bir kampanya düzenleyeceğiz. Turkiye ayağı 2019'da başlıyor, öğrenciler de katılabilir. Gönüllüleri arıyor olacağız. Bizce sadece Kuzey Amerika ve Avrupa'nın tekrarlayan oyuncuları için değil Türkiye gibi yeni oyuncular için de yeri olan uluslar arası tahkim alanı gelişimine katkı sağlamak ve güçlü bir topluluğa dâhil olmak için güzel bir alan.

Answer, Prof. Dr. Catherine A. Rogers, PennState Law, Queen Mary University of London:

I think we might also have a chance later to speak on this. Thank you for the question because Arbitrator Intelligence is my passion project, it is actually one of my most exciting things, something I love. I will tell you the two minute version with hopes. Also we can come back to it later because I think it could be important for Turkey. So basically the way you choose an arbitrator, now you look at their CVs, you create a shortlist. But some of the most important qualities in your arbitrator are not on their CV. Will this person grant big document production that I want as an American party or not because I'm German and I don't want it. It is not on their CV. How do you find this out? Well if you are at big multinational law firm, you send out an email to all of your network and you say 'Who has appeared before this arbitrator?', 'Who sat with this arbitrator?'. Then you call them on their phone and you say 'What can you tell me? Are they going to grant me a lot of document production or not?'. Well that works really well if you are at a big multinational law firm but if you are a regional firm, you cannot call all those people you do not have that network. So Arbitrator Intelligence is an effort to try and make the same information that's currently exchanged by telephone. Try to collect it

generally through a questionnaire, we called it the Arbitrator Intelligence questionnaire or AIQ. It is a survey online on our website and the idea that after every single arbitration case people fill out our questionnaire, our survey. We collect that data, we then analyze that data and generate Arbitrator Intelligence reports which will be available to everyone who wants them. And they can learn about arbitrators case management skills and integrity through these reports without having to make phone calls only to supplement that kind of basic information.

Students can get involved. We are going to be having a campaign in the middle region including Turkey, the Middle East and North Africa. And Turkey region starting early in 2019 you can get involved in. We will be calling for volunteers. We think it is an exciting new way to innovate and build a stronger community of international arbitration that has a more level playing field not only for the repeat players from North America and Europe but for new players like from Turkey.

Soru, Prof.Ercüment:
Teşekkür. Son sorumuz, Özyeğin Üniversitesi'nden Can Şir'den geliyor. Soru için teşekkür ederiz. Bay Şir, ulusal mahkemeler ve hakemler arasındaki işbirliğine dikkat çekerek şu soruyu yöneltti: Uluslar arası tahkim etiği alanında bilinci arttırmak ulusal mahkemelerin de pozitif gelişimini sağlayabilir mi?

Question, Prof.Ercüment:
Thank you. Our last question is coming from Can Şir from Özyegin University, thank you for the question. So Mr. Şir draw attention to the cooperation between national courts and arbitral tribunal or arbitrators and ask the following question: Raising awareness regarding international arbitration ethic rules can lead to the development of national courts positively?

Cevap, Prof. Dr. Catherine A. Rogers, PennState Law, Queen Mary University of London:
Bu soruya bayıldım. Çok ciddi bir öngörü içeriyor ve hatta şu anda yardımcı yazarım Kristen ve ben tam olarak bunu göstermeye çalıştığımız bir deneysel çalışma yapıyoruz. Size oldukça katılıyorum ve bir örnek vermek istiyorum. Patricia Shaughnessy ile birlikte Gürcistan'da hakemler için bir etik kanunu hakkında danışmanlık veriyorduk. Onlar da sizinle benzer bir

çaba içerisindeydi. Daha ilk konferansta kanun Tiflis tahkim toğluluğuna yayınladığında bir hakim ayağa kalkıp şöyle dedi: "Biliyorsunuz değil mi hakemlere yönelik bu kadar güçlü etik kuralları belirleyerek, mahkemeler üzerinde de hakimlerin bu gibi güçlü kuralları benimsemesi için baskı kuruyorsunuz.". Aslında evet, bu da bir ek katkısı, yan katkısı. Hatta sanırım benzer bir durum ben oradayken Peru'da da yaşandı.

Bu aslında mantıkdışı. Hayal bile edilemez, öyle değil mi? Bu özel bir süreç ve dürüst olmaya kendini adamış özel hakemler bir şekilde kamu sistemi üzerinde iyi bir etki oluşturabiliyor. Dünyanın pek çok yerinde uluslar arası tahkim ulusal kuralları güçlendirecek ve adalet kavramını ve adalete ulaşımı geliştirecek bir sistem olarak görülüyor.

Sizin gibi genç biri için oldukça iyi bir öngörü. Eğer bana yazarsanız size makalemizi yollayabilirim, bizim yazdığımız yönü beğenecek misiniz bir bakarsınız.

Answer, Prof. Dr. Catherine A. Rogers, PennState Law, Queen Mary University of London:

I love this question. As a matter of fact, that is a brilliant insight and in fact with my co-author Kristen, we have just been doing an empirical study to try and demonstrate exactly this. So I actually absolutely agree with you and I will give you an example. I think what Patricia Shaughnessy and I have been consulting historically in Georgia on developing of code of ethics for arbitrators there. They have a similar effort underway. At the very first conference, when that code was rolled out, introduced to the arbitration community at Tiblisi, a judge from the appellate court there stood up and said 'You know if you require such strong ethics of arbitrators, you are going put pressure on the courts, on the judges also to adopt such strong ethics.' It is like yes, that is actually an added benefit, a side benefit. In fact the same thing happened I think in Peru recently when I have been there.

So which is counterintuitive again. It is really unimaginable, right? That this private process and private arbitrators who commit to integrity can somehow be a good influence on the public model. I think in many regions in the world they are seeing international arbitration as a way to even strengthen domestic rule of law and improve concepts of justice and access to justice. So great intuition for such a young person and if you write me, I will send you a copy of our article, you can see if you like the way we wrote it up.

İSTA Hakem Etik Kuralları

İSTA üyelerinin katkıları ile Doç. Dr. Süheyla Balkar Bozkurt tarafından kaleme alınan, Türkiye'nin Hakem etiği konusunda ilk ve köklü çalışmasının ürünü olan İSTA Hakem Etiği Kurallarının dünyada ilk lansmanı yapacak olan, konuklar ve katılımcılarla tartışacak.

- Moderator: Av. Dr. Kerem Ertan, Tam & Ertan Hukuk Bürosu, Ortak
- Sunum: Doç. Dr. Süheyla Balkar Bozkurt, Galatasaray Üniversitesi, Öğretim Üyesi
- Panelist: Prof. Dr. Fazıl Kerim Atamer, İstanbul Tahkim Derneği, Yüksek İstişare K. Üyesi
- Panelist: Prof. Dr. Catherine A. Rogers, PennState Law, Queen Mary University of London

ISTA Arbitration Ethics Rules

With the contributions of ISTA members, ISTA Arbitrator Ethics Rules written by Assoc.Prof. Süheyla Balkar Bozkurt, the product of Turkey's first and deep-rooted work on arbitration ethics will be discussed by guests and participants.
Moderator: Att. Dr. Kerem Ertan, Tam & Ertan Law Firm, Partner

- Presentation: Assoc. Dr. Süheyla Balkar Bozkurt, Galatasaray University, Faculty Member

- Panelist: Prof. Dr. Fazil Kerim Atamer, Istanbul Arbitration Association, High Consultation K. Member
- Panelist: Prof. Dr. Catherine A. Rogers, PennState law, Queen Mary University of London

Av. Dr. Kerem Ertan, Tam & Ertan Hukuk Bürosu, Ortak:

Efendim herkesi saygıyla selamlıyorum. Sabahki oturumda dünyadaki tahkim merkezleri ile ilgili konuşmalar dinledik. Ardından uluslararası tahkimde etik ile ilgili konuşmaları dinledik, şimdi sıra geldi Emre Bey'in de dediği gibi İSTA tarafından oluşturulan hakem hakkında uygulanacak etik kurallar meselesine.

İSTA bu etik kuralları oluştururken çok kapsamlı bir çalışma yaptı. Burada adını anmadan geçemeyeceğim Av. Selda ERCAN'ın çok büyük gayretleri oldu. Kendisine şimdi tekrardan teşekkür ediyorum. Yönetim Kurulumuz'un önüne bu kapsamlı çalışma geldikten sonra, bu etik kurallara akademik bir boyut kazandırmamız gerektiğini değerlendirdik. Bunun için en uygun çalışmayı yapacak kişi olarak da milletlerarası ticari tahkimde Hakemlerin Bağımsızlık Yükümlülüğü adlı eserin sahibi Süheyla Hocamız ile çalışmayı değerlendirdik ve kendisi de sağ olsun bizi kırmadı, bu çalışmayı tamamladı.

Ben, bu oturumda panelistlerimiz hakkında çok kısa bilgi vermek istiyorum. Öncelikle kendimden başlayayım, bendeniz Av. Dr. Kerem ERTAN. Sayın Prof. Dr. Catherine A. ROGERS ile ilgili çok kısa bir hatırlatma yapmak gerekirse, kendisi Londra Queen Mary Üniversitesinde Etik ve Regülasyon Enstitüsü Eş Direktörü. Aynı zamanda Penn State Üniversitesinde Uluslararası Tahkim ve Meslek Etiği Kürsüsünde Öğretim Üyeliği görevini yürütüyor. Ve biraz sonra bahsedeceğini umduğum Arbitrator Intelligance adlı Proje'nin de kurucusu ve yöneticisi olarak tanıyoruz kendisini. Diğer panelistimiz, Prof. Dr. Fazıl Kerim ATAMER, İSTA'nın Yüksek İstişare Kurulu üyesi ve otuz yılı aşan meslek hayatına da avukatlık, akademisyenlik ve hakemliği sığdırmış çok değerli bir öğretim üyemiz. Aynı zamanda 6102 Sayılı Türk Ticaret Kanunu'nu hazırlayan Komisyon'un çok değerli bir üyesiydi kendisi. Doç. Dr. Süheyla BALKAR BOZKURT da Galatasaray Üniversitesi Hukuk Fakültesi öğretim üyeliğini yapmakta ve az önce bahsettiğim gibi Milletlerarası Ticaret Tahkiminde Hakemlerin Bağımsızlık Yükümlülüğü adlı eserin sahibi. Aynı zamanda İSTA'nın Hakem Etik Kuralları'na akademik boyutu kazandırmış kişidir.

Şimdi müsaadenizle, Doç. Dr. Süheyla BALKAR BOZKURT'u konuşmasını yapmak üzere davet etmek istiyorum.

Atty. Dr. Kerem Ertan, Tam & Ertan Law Firm, Partner:

Ladies and gentlemen, I salute everyone. We heard conversations about the world's arbitration centers in the morning session. Then we listened to the speeches about ethics in international arbitration, and now it is time to talk about, as Mr.Emre said, the issue of ethical rules to be applied to the arbitrator created by the ISTA.

ISTA has done a very thorough job of creating these ethical rules. Especially Atty. Selda Ercan has made great efforts. I thank her again now. After this comprehensive study came to our Board of Directors, we evaluated that we should give an academic dimension to these ethical rules. As the person who will do the most appropriate work for this, we evaluated the work with Süheyla, the owner of the work entitled The obligation of the arbitrators in international commercial arbitration.

I would like to give very brief information about our panelists in this session. I'am Atty. Dr. Kerem Ertan, Prof. Dr. Catherine Rogers, to make a very brief mention of Rogers, she is co-director of the Institute of Ethics and Regulation at Queen Mary University in London. She is also a lecturer at Penn State University in the field of international arbitration and professional ethics. And we know her as the founder and manager of the project called Arbitrator Intelligence, which I hope will talk about shortly later. Our other panelist, Prof. Dr. Fazil Kerim ATAMER is a member of the High Advisory Board of ISTA and a very valuable faculty member who has been a lawyer, academician and arbitrating member of the professional life for more than thirty years. He was also a very valuable member of the commission, that prepared the Turkish Commercial Code Of Article.6102. Assoc. Dr. Süheyla Balkar BOZKURT is a faculty member of Galatasaray University Faculty of law and, as I just mentioned, is the owner of the work entitled "The obligation of arbitrators to be independent in International Trade Arbitration". She is also the person who has given the academic dimension to the Arbitrator Ethics Rules of ISTA.

Now, I'd like to invite the Assoc. Dr.Suheyla Balkar Bozkurt to speak.

Doç. Dr. Süheyla Balkar Bozkurt, Galatasaray Üniversitesi, Öğretim Üyesi:

Öncelikle, hoş geldiniz demek istiyorum. Sunumuma başlamadan evvel teşekkür etmek istediğim kişiler var. İzin verirseniz onlara teşekkür ederek başlamak istiyorum. İki seneden fazla bir süre emek vererek yazdığım "Hakemlerin Bağımsızlık Yükümü" isimli Doçentlik tezimin sadece akademik bir eser olarak kalmayıp böylesine değerli ve önemli bir çalışmada hayat bulmasına fırsat verdiği, zemin sunduğu için İstanbul Tahkim Derneği Yönetim Kurulu Başkanı değerli hukukçu Sayın Mehmet Gün'e ve birlikte çalıştığımız Selda Ercan Hanımefendi başta olmak üzere tüm değerli Yönetim Kurulu Üyesi arkadaşlara teşekkür ediyorum.

İSTA Hakem Etik Kuralları'nın, İstanbul'un dünyanın önde gelen tahkim merkezleri arasına girmesi açısından son derece önemli bir işlevi yerine getireceğini düşünüyorum ve İstanbul Tahkim Derneği'ni bu öngörülü ve cesur adımdan ötürü de kutluyorum ve onların derneğin kurulmasındaki hayallerini bugün bir dernek üyesi olarak ben de paylaştığımı ifade etek istiyorum.

Bugün lansmanı ve tanıtımı yapılan Hakem Etik Kuralları, Türk Tahkim Hukuku'nda bir ilktir ve bu ilk olma özelliği çok önemlidir zira konusu etik olan böylesi bir regülasyonun dışarıdan hiçbir müdahale olmaksızın ve bir müdahaleye de mahal bırakmaksızın bizzat bu alanın uygulamacıları tarafından, yani bir sivil toplum örgütü olan tahkim derneği tarafından taşın altına elini koymak suretiyle oluşturulması çok önemli bir sonuçtur. Bunun haklı gururunu da yaşadığımızı paylaşmak istiyorum sizinle.

Bugün burada konuşacağımız konu esasında hukuk kurallarından başka, hukuk kurallarından öte, hukuk kuralları yerine geçen kavramlar olacak. Bugün hakemi, yani tahkim yargılamasının en önemli aktörünü ve onun davranışlarına kılavuzluk edecek olan değerleri yansıtan etik kuralları konuşacağız. Hukuk kuralı vasfı taşımayan bu kurallar İSTA Hakem Etik Kuralları'dır. Bugün bu sunumda ne yapacağımı değil ama ne yapmayacağımı önceden hemen açıklamak istiyorum. Şöyle ki, her şeyden evvel bu kadar değerli tahkim uygulamacılarının olduğu ve tahkim konusunda çalışan akademisyenlerin olduğu bir toplulukta -elbette öğrenciler de var, onlar da faydalanacaktır diye umut ediyorum- hakem açısından neyin etik olduğu veya neyin etik olmadığı ile alakalı bir sunum

yapmayacağım. Keza, elinizdeki kitapçıklarda da görebileceğiniz üzere sizlere teker teker İSTA Hakem Etiği Kuralları'nı da okumayacağım veya anlatma cüretine de kapılmayacağım çünkü zaten her bir İSTA hakem etik kuralı bir sempozyumu hak eder nitelikte.

Aslında bu sunumda benim daha çok üzerinde durmak istediğim şey, tahkimde etik meselesinin neden son yılların önemli ve güncel bir meselesi haline geldiği; böyle etik kuralların düzenlenmesi ihtiyacının neden hissedildiği; etik kuralların ne anlam ifade ettiği ve hukuk, ahlak ve deontoloji kurallarından farkının ne olduğu; Türk Tahkim Hukuku'na İSTA Hakem Etik Kuralları'nın nasıl katkılarda bulunacağı ve İstanbul'un tahkim merkezi haline gelmesi açısından ne kadar önemli bir rol üstleneceği üzerinde olacak. Ve elbette İSTA Hakem Etik Kuralları'nı oluştururken nasıl bir yöntem, metodoloji izlediğimizi sizlerle paylaşmak istiyorum.

Bir yerde etik kuralları tartışılmaya başlanmışsa, orada ya hukuk kuralları yeterli değildir ya yeterince vazife göremeyeceği yönünde bir takım tehditler veya sebepler mevcuttur ya da henüz tehdit olmasa da tehdit olabilme ihtimali öngörülmektedir. Daha kestirmeden ifade etmek gerekirse, Spinoza'nın "Ethica" eserinde söylediği gibi, "Etik kurallara ihtiyaç duyulur çünkü tehlikelerin üstesinden gelmek yeterli değildir. Tehlikeleri, oluşmadan evvel önlemek de gerekir." İşte, hakemin etik kuralları çoğu zaman böyle bir ihtiyaçtan ortaya çıkmıştır. Bu ihtiyaç nedir? Tahkimde tesis edilmesi gereken güven ihtiyacıdır. Ve bir beklentiyle oluşturulmuştur. O beklenti de tahkimde güven tesis edebilmektir. Dolayısıyla tahkim müessesesinin önünde tahkimin gelişmesine engel olabilecek, tahkimi etkileyecek, tahkime olan güveni zedeleyebilecek hakem kaynaklı meselelere hukuktan başka, hukuktan öte bir yerlerde çözüm arama ihtiyacıdır aslında etik kuralların düzenlenmesine asıl sebep olan.

Peki, tahkimde etik meselelerini gündeme getirecek olan bu sebepler, koşullar, tehditler nelerdir diye soracak olursak, buna cevap vermek için bir parça geçmişe gitmek gerekir. Yani tahkimin henüz hukuk ekonomisinin en önemli çarkı olmadığı, hatta hukukun bir ekonomisinin dahi olmadığı ve tahkimin, tabiri caizse, daha henüz devlet yargısı karşısında rüştünü ispat etmediği yıllara geri dönmemiz gerekir. Gerçekten, sanırım bundan otuz-kırk sene evvel kimsenin aklına hakemin etik kurallarını düzenlemek ya da etik meselesinin güncel bir sorun olabileceği bir gün akla dahi gelmezdi. Neden? Çünkü o dönem tahkim, son derece kısıtlı bir zümrenin

meşgul olduğu ve hukukun en üst düzey zihinsel faaliyetlerinin sergilendiği entelektüel bir ortamdı.

Fransızların tabir ettiği gibi "les grands hommes nobles", yani çok büyük hukukçuların, asil hukukçuların ancak ilgilendiği küçük bir camiaya sahip olan bir hukuksal faaliyetti o yıllarda. Öyle ki, o yıllarda yine, devlet yargısı tahkimi adeta bir rakip gibi gördüğünden o yılların güncel mevzusu devlet yargısı karşısında tahkimin özgürleştirilmesi, mümkün mertebe mahkemelerin ve devlet yargısının tahkime müdahalesini önlemek üzerineydi. Dolayısıyla o yıllarda yazılan, çizilen eserler veya o yıllarda mesele edinilen konular daha çok ya tahkim yargılama usulü ortaya koymak üzerineydi ya da hakem kararının icra edilmesini kolaylaştırmak sebepliydi. Kısacası, endişe ne ise çaba da o oluyordu. O yılların endişesi de tahkimi devlet yargısı karşısında özgürleştirmekti. Dolayısıyla yabancı hakem kararlarının tanınması ve tenfizi, New York Konvansiyonu'nun 1958 tarihinde, Cenevre Konvansiyonu'nun usulü düzenleyen 1961 tarihinde, ICSID Konvansiyonu'nun 1966 tarihinde akdedilmesi bir tesadüf olmadığı gibi peşi sıra 1980'li yıllardan sonra yürürlüğe giren milli tahkim mevzuatları ve milletlerarası tahkimin önünün açılması için yapılan anayasal değişikliklerin de yine o döneme rastlaması aslında bir tesadüf değildi. Ancak yirminci yüzyılın son çeyreğinde işler değişti ve tahkim büyük bir gelişim gösterdi. Artık tahkim, uluslararası ticari uyuşmazlıkların olağan çözümü haline gelmiş, uluslararası yatırım uyuşmazlıklarının da adeta "conditio sine qua non", yani olmazsa olmaz bir şart haline gelmişti. Özellikle, 1990'lı yılların sonunda tahkime tabi uyuşmazlıkların sayısı, değeri ve niteliği hiç olmadığı kadar büyük bir artık gösterdi, gelişim gösterdi.

Şöyle, sayılarla ifade etmek gerekirse, ICC verilerine göre ICC'nin kurulduğu 1923 tarihinden günümüze gelinceye kadar, yani 95 sene içerisinde toplam ICC'ye giden 23.000 dava görülmüş ve sadece 2017 yılında 813 dava görülmüş. Ekonomik değeri ortalama dava başına 45 Milyon Dolar bu davaların. Ve sadece Paris'te bir yılda tahkim konulu faaliyetlerin toplam değeri 100.000 kadar. Bu aslında ekonomik olarak muazzam bir anlam ifade eden değer.

Görüldüğü üzere zaman içerisinde tahkimin hızla gelişmesi ve çok önemli bir tahkim ekonomisi yaratması hem olumlu hem de olumsuz bazı sonuçlar doğurmuş. Evvela olumlu neticelerden başlayacak olursak, hiç kuşkusuz

tahkimin devlet yargısı karşısında sahip olduğu avantajlardan daha fazla insanın yararlanması mümkün olmuş. Gerçekten tahkim, dün olduğu gibi bugün de, özellikle ticari uyuşmazlıklar açısından son derece iyi bir uyuşmazlık çözüm yöntemi ve iyi olmasının da temel sebebi nedir diye baktığınızda aklınıza ne geliyorsa şunu fark edeceksiniz: Bütün bunlar hakem odaklı meselelerdir. Tahkim neden tercih ediliyor? Çünkü yargılama gizli olduğu için, yani hakemin sır saklama yükümlülüğü olursa bu mümkün olabiliyor. Çünkü kimse, kimsenin mahkemesine gidip de kendisini "deplasmanda" hissetmediği için bağımsızlık ve tarafsızlık tarafların daha da içine siniyor. Keza, uyuşmazlık o konunun uzmanı kişiler tarafından çözülüyor. Bunlar da yine hakemin kişiliğiyle alakalı, hakemin özelinde birer özelliktir, avantajdır.

Bizatihi aslında tahkimin bu kadar gelişmesi dahi hakemlerin bu alanı, yani yargılamanın aktörü olma durumunda daha proaktif bir rol oynamalarını gerektiriyor. Olumlu gelişme olarak, tahkime daha fazla dava gidiyor dedik. İşte bu noktada, bu kadar önemli konumda olan hakem kendi konumuna sahip çıkmak durumundadır. Olumsuz diyebileceğimiz, tam olarak olumsuz demesek de güveni sarsabilecek unsurları içeren sebeplere baktığımızda ise, bir kere hakemliğin homojen bir meslek olmamasından ötürü -aslında hakemliğin bir meslek olmamasından ötürü- bir hukukçu kimi zaman avukat olarak kimi zaman da başka bir davada hakem olarak karşımıza çıkabiliyor. Yani bir davada avukat şapkası takarken başka bir davada hakem şapkası takabiliyor. Eskiden, otuz kırk sene evvelinde bu durum çok da önem taşımıyordu. Ama şimdi tahkime tabi olan uyuşmazlıkların sayısı bu kadar artınca, görece kısıtlı bir camiadan oluştuğu için hakemler, menfaat çatışması risklerinin ortaya çıkma ihtimali daha fazlalaştı. Bu, tahkimin gelişmesinin doğal olarak yarattığı neticelerden biri. Nitekim pek çok kurum, kuruluş ve enstitü bu konuda bir tavır belirleyerek rekomandasyonlarını yapma yolunu tercih etti. Bir diğer unsur, tahkim "piyasası"na yeni oyuncuların girmesiydi. Yani eskiden tahkim taraflar, hakemler ve taraf temsilcileri ile eğer bu bir kurumsal tahkimse enstitüler arasında geçerken, şimdi oyuna yeni aktörler dâhil oldu. Kimdi bunlar? Örneğin, evvelden olmayan "Third Party Founder", yani Finansör Kuruluşlar ya da adeta dedektiflik gibi hizmet sunan hakem kararının boşa çıkmasını engellemek için, davalının nerede varlığı var diye araştırma yapan "Asset Searching and Recovery" (Varlık İz Sürme) şirketleri ya da en basitinden IT teknoloji şirketleri veya bilgisayar üreticileri… Çünkü "conflict checking" diye bir yazılım programı var ve hakemin bağımsızlığının

en önemli enstrümanı olan bildirim yükümlülüğünde bulunabilmesi, öncelikle bildirecek bir durumunun olduğunu bilmesini gerektiriyor, bunu da "conflict checking" yazılım programlarının üreticileri düşünmüşler ve böyle bir program üretilmiş. Bu ürün günümüzde çok yaygın bir şekilde kullanılmaktadır.

Dolayısıyla aslında bütün bir tablo bize şunu gösteriyor, taraflar ile taraflar haricindeki tüm aktörlerin tahkimle alakalı bakış açısında radikal bir fark var. Tarafların tek amaçladığı şey: hakemler tarafından adil ve dürüst bir yargılama sonucunda bir hakem kararına ulaşmak. Ancak, taraflar dışındaki diğer tüm aktörler için hedef: Bizzat tahkim kurumunun içinde yer almak. Sektörel olarak hukuksal faaliyette bulunmayan sektörlerin dahi bu tahkim ekonomisinden pay almak adına devrede olduğunu biraz evvel örneklerle gördüğümüzde bunu anlıyoruz.

Doğru konuşmak gerekirse, hepimiz biliyoruz ki dünya üzerinde ekonomik anlamda ifade ettiği değer artıp da sorgulanmayan veya kazanç unsuru haline getirilip de bozulmayan hiçbir kavram yoktur. Buna bilim de sanat da müzik de, aklınıza hangi kavram geliyorsa, o da dâhil. Tahkim de bu sorgulamadan muaf değil, nitekim olmamıştır da.

Bugün artık, tahkim açısından hiç olmadığı kadar büyük bir role sahip olmuştur hakemler. Çünkü hakem, tahkime duyulacak olan güvenin başmimarıdır. Dolayısıyla, değil sadece İstanbul'da veya Türkiye'de, şayet dünyada tahkimin gelişmesi isteniyorsa olumsuzlukların veya risklerin önce farkında olmak, sonra bunun önünü alabilecek tedbirler geliştirmek ve eğer yapılabiliyorsa bu büyüyen tahkim ekonomisini bir fırsata çevirmek gerekiyor. İşte bu noktada, İSTA Hakem Etik Kuralları'nın oluşturulması fikri son derece büyük bir vizyon ve öngörü ile yapılan bir hareketin ürünüdür. Peki, iyi de, Ercüment Hocamızın bir önceki oturumda da söylediği gibi, etik dendiğinde tahkimde etik meselelerinin sadece hakemin üzerinden tartışmak doğru bir şey mi? Elbette ki bu sorunun cevabı hayır. Tahkime dâhil olan tüm aktörler etik olmalı ki tahkime güven tesis edilsin ve tahkim bir ülkede gelişebilsin. Ancak, elbette bir yerden kural konmaya başlanacaksa bu elbette tahkim yargılamasının başaktörü statüsündeki hakemlerden başlaması gerekiyor. Bir bilinen tahkim atasözü vardır: "Tahkimde olmazsa olmaz üç unsur vardır: hakem, diğer hakem ve başhakem." Yani aslında hakem için geçerli olan her şey, tahkim için de geçerlidir. Hakeme güven tesis edilirse, bu aynı zamanda tahkime de güven tesis edileceği anlamı taşır.

Öyleyse, hakem kaynaklı meselelerde hakeme güven nasıl oluşturulur? Bu bağlamda, hakem kaynaklı olup güven unsuru açısından önemli bir faktör oluşturabilecek meselelere bir göz atmak gerekir. Böyle bir perspektifte odaklanacağımız konular şunlar olacaktır: Hakeme güven tesis etmek için neler önemlidir? Hakemin tarafsız olması, bağımsız olması, adil ve dürüst bir yargılama yapması; bilgi, tecrübe, lisan açısından ve ayırabileceği zaman açısından yeterli olması gerekir ki kendisine teklif edilen hakemlik görevini kabul etsin. Aynı zamanda hakemin, bağımsızlığın teminatı olan bildirim yükümlülüğünü de gereği gibi yerine getirmesi gerekir. Hakemin taraflarla iletişiminin, belli bir görevi yerine getirecek kadarıyla sınırlı olması ve tahkimi en cazip uyuşmazlık çözüm yollarından biri olarak anmamıza sebep olan "hakemin sır saklama yükümlülüğü" yani tahkim yargılamalarının gizliliği yine aslında hakem odaklı güven tesis edecek meseleleri oluşturmaktadır. Şunu görüyoruz ki, hakemin odak noktasında olduğu tüm bu meseleler aslında İSTA Hakem Etik Kuralları'nın birer başlığını oluşturmakta.

Buraya kadar söylediklerimi kısaca toparlarsak eğer, günümüzde tahkim gelişti ve dünyada ve Türkiye'de potansiyel olarak büyük bir tahkim ekonomisi oluştu. Bu tahkim ekonomisi tehditleri içerdiği kadar aynı zamanda fırsatları da içermekte. Bunları kullanabilmek veya bunların üstesinden gelebilmek için tahkime güven tesis etmek gerekir. Bunun da yolu, en başta hakeme güven tesis etmekten geçer. "Hakem" dediğimizde yapılacak şey: tarafsız, bağımsız, adil, dürüst ve her açıdan yetkin olan bir hakem figürünü ortaya koyabilmektir ki bu noktada yolumuz şu an için ilk olma özelliğini taşıdığından İSTA Hakem Etik Kuralları'na çıkar. Bu noktada cevaplandırılması gereken önemli bir mesele de şudur: Acaba hukuk kurallarıyla tahkimin ihtiyaç duyduğu tüm bu teminatlar yeterince karşılanamıyor muydu ki bizler çareyi etik kuralların düzenlenmesinde bulduk? Bu soruya cevap verirken, çoğu zaman göz ardı edilen, kurallar arasındaki radikal farka değinmek istiyorum. Bunu bilhassa burada bulunan öğrenci arkadaşlarımın dinlemesini istiyorum. Hepimizin bildiği gibi insan davranışlarını ve toplumsal hayatı düzenleyen hukuk, normatif bir sistemdir; ama insan davranışlarını düzenleyen tek sistem hukuk değildir. Hukuk kuralları doğası gereği hep "öteki"ye ihtiyaç duyar, yani "öteki" varsa ancak hukuk kurallarına ihtiyaç oluşur. Şöyle ki, bugün "Hukuk kuralı nedir?" dediğimizde bir ortaokul veya lise talebesi dahi şu cevabı verecektir: Hukuk kuralı zorlayıcı gücü olan ve ihlali hakkında yaptırım öngörülen kurallardır. Burada "yaptırım" kelimesini hemen cebimize atmamız lazım. Yaptırım neden olur? Bir ihlal varsa olur. İhlali

kim gerçekleştirir? Öteki. Yani yaptırıma ihtiyaç duyan, yaptırımla nitelenen hukuk kuralının var olabilmesi yaratılabilmesi için zorunlu olarak hakları ihlal edilen "öteki" veya "öteki"nin varlığı gerekir. Peki, ötekine gerek olmaksızın insan davranışlarını, bireyin kendi davranışlarını düzenleyen bir kural yok mudur? Elbette vardır. Hepimiz, her gün toplumsal ilişkiye girdiğimiz her ortamda aslında hukuk kurallarından başka, hukuk kurallarından öte birtakım kurallara uygun hareket ediyoruz. İçimizdeki özdenetimi harekete geçiren, sınırlarını bizzat kendimizin çizdiği birtakım kurallara uygun davranmak zorunluluğu hissediyoruz. Örnek vermek gerekirse, herhalde buradaki hiç kimse Türk Ceza Kanunu'nda hapis cezasıyla cezalandırıldığı için hırsızlık yapmaktan kendini alıkoymuyor. Hırsızlık yapmayacak kadar iyi, dürüst, onurlu ve doğru insanlar olduğu için insanlar hırsızlık yapmıyor. Yani içimizdeki iyi, doğru, dürüst insan figürü ve onun duygusu bizi hırsızlık yapmaktan alıkoyuyor, yoksa bunun yaptırımının hukuken düzenlenmesi değil. İşte bu kurallar, ahlak kuralları ve etik kurallardır. Etik ve ahlak kelimesi sözlüklerde genellikle eşanlamlı gösterilir. Arada bilinmesinde fayda olan şöyle bir ufak fark var: Ahlak bireysel olan, yani bireyin içindeki iyi ve kötüdür. Dolayısıyla sübjektiftir ve kavramların içe dönük duygusal boyutudur. Etik ise ahlakın dışa yansıyan bölümüdür. Davranışlara ve davranışların altyazısındaki değerlere, ilkelere hitap eder. En basit ifadeyle: ahlak, bireydeki iyi ve kötü; etik ise homojen bir özelliğe sahip bir topluluğun –örneğimizde hakemlerin- iyi ve doğru, adil ve dürüst olarak nitelendirilebilmesi için nasıl davranması gerektiğinin kılavuzunu verecek olan kurallardır. Dolayısıyla, hakem etik kuralları dediğimizde bir meslek olmayan ama homojen bir topluluk olan hakemlerin yargılama görevini yürütürken sahip olması gereken değerleri yansıtan davranışlardan bahsediyoruz ve bu davranışlara kılavuzluk oluşturan ilkeleri tarif ediyoruz. Hemen burada küçük bir parantez açmak istiyorum, bazı çalışmalarda etik kurallara "deontolojik kurallar" da denmekte ancak bu naçizane kanaatimce yanlış bir tabir çünkü deontoloji avukatlık veya hekimlik gibi bir meslek grubunun sergilemesi gereken iyi ve doğru davranışları düzenleyen, ihlali halinde de disiplin cezasıyla yaptırıma bağlanmış kurallardır. Hakemliğin ise bir meslek olmamasından, belli bir formasyondan geçerek ifa edilen bir görev olmamasından ve hakemlerin bir yemin etmemesinden ötürü deontolojik kuralları olmaz, etik kuralları olur. Demek ki, aslında etik kurallar hukuk kuralarından çok daha farklı bir işleve sahiptir.

"Peki, etik kuralların işlevi nedir? Etik kuralları düzenlemekle ne elde etmek istediniz, umduğunuz menfaat nedir?" diye soracak olursanız bir kere şunu açıklığa kavuşturmak gerekir ki etik kurallarda yazıyor diye hakemlerin davranışları etik hale gelmiyor. Aristo bir sözünde "Keşke sözler ya da kelimeler yetseydi" der. Elbette biz yazdık diye etik kurallar uygulanır olmuyor. Ama zaten etik kuralların amacı da bu değil. Etik kurallar ahlak üretmez. Etik kurallar ahlak üzerine konuşur, fikir yürütür. Dolayısıyla, İSTA Hakem Etik Kuralları'nın amacı da hakemin aklına ve vicdanına hitap ederek onlara iyi, doğru ve dürüst hakem davranışına ilişkin kılavuz oluşturmaktır. Çok önemli bir diğer amacı da sabahki oturumda Sayın Prof. Catherine ROGERS'ın da söylediği gibi birbirinden farklı tahkim kültürlerinden gelen hakemlerin etik olan ve olmayan davranış biçimini sergilerken farklı algılamaların veya farklı davranışların mümkün mertebe önüne geçebilmek için bir standart oluşturmak, bir yeknesak tavır belirlemek ve bunun için kılavuzluk oluşturmaktır.

Tüm bu perspektifte, gelelim İSTA Hakem Etiği kurallarını oluştururken nasıl bir yöntem izlediğimize. İstanbul Tahkim Derneği ile yolumuzun kesişmesinden evvel, hakem etik kuralları ile ilgili zaten oldukça önemli bir yol kat edilmişti, bunu belirtmek gerekir. Çok titiz bir altyapı çalışması hazırlanmıştı, işte bu noktada Sayın Av. Selda ERCAN'ın emeklerini anmam gerekir. Bütün önde gelen kurumların etik kuralları analiz edilmiş, karşılaştırmalı bir tabloya dökülmüş ve önemli gözüken Türk Tahkim Hukuku uygulaması ve kültürü açısından önemli gözüken bütün kurallar yazılı bir metin haline getirilişti. Ama haklı olarak bir sorgulama içine girilmişti çünkü alt alta dizilen kurallardan felsefesi olan bir metnin ortaya çıkması mümkün değildi. İşte o felsefenin arayışıyla diyebiliriz ki benim yolum İstanbul Tahkim Derneği ile kesişti çünkü ben bu felsefenin dibine zaten üç senede yazdığım Doçentlik tezimde yeterince inmiştim. İstanbul Tahkim Derneği adeta bana elini uzattı, onlar beni dipten çekti ve birlikte bu metni hazırladık.

İstanbul Tahkim Derneği ile ilk toplantımda yönetim kurulu üyelerine şöyle bir soru sormuştum: "Mehmet Bey, neden hakemin etik kurallarını düzenlemek istiyorsunuz?" Mehmet Bey'in o gün söylemiş olduğu ilham verici konuşmasını unutamam: "Çünkü …"
Bu cevabı aslında elinizdeki hakem etik kurallarının başlangıç notunda adeta bir niyet mektubu gibi okuyabilirsiniz. Önümüzde örnek olarak birbirinden farklı yöntemlerle hazırlanmış ve farklı hukuk ve tahkim

geleneklerini yansıtan çeşitli kurallar vardı ki çoğu Anglosakson Hukuku izlerini taşıyordu. Bizse, Civil Law yani Kıta Avrupası Hukukuna sahip olan bir sisteme sahip olduğumuz için Türk Tahkim Hukuku, ihtiyaçları, Civil Law Hukuk Sistemi ile çelişmeyecek ve altında etik bir felsefesi olan, tutarlı, açıklayıcı, kapsayıcı ve benzerlerine oranla oldukça sade, her şeyden önemlisi özgün bir kod oluşturmaya çabaladık. Söz konusu sadeliği, aynı soyut kavramdan türeyen yükümlülükleri ayıklayarak elde etmeye çalıştık. Sanırım İSTA Hakem Etik Kuralları'nın en önemli özelliklerinden biri de soyut kavramları, yani ancak işlevleri ile tanımlanabilecek olan kavramları sıkça kullanması oldu. Soyut kavramları kullandık, çünkü hakem etik yükümlülüklerini tarif ederken bu alanda esnekliğe ihtiyacımız vardı. Çünkü biliyorduk ki insanın odak noktasında olduğu hiçbir şeyin üzerinde dogmalar üretilemez. İşte esnekliği de bu sebeple mümkün mertebe sağlamaya çalıştık. Yer yer tanım yapa ihtiyacı hissettik, tarafsızlık ve bağımsızlık kavramlarında olduğu gibi. Bu gayet bilinçli bir tercihti, bunun sebeplerini belki panelde tartışırız. Ve gerçekten, her bir madde üzerinde saatlerce tartıştık. Benim açtığım akademik tartışma konuları benden sonra da Yönetim Kurulu'nda defalarca tartışıldı ve sonunda tahkim uygulamacılarının iradesini yansıtan ama akademik bir dokunuş da içeren, elbette geliştirilmeye ve eleştiriye açık bu belge çıktı.

İSTA, hakem etik kurallarını oluşturmakla Türk Tahkim Hukuku ne kazandı diye soracak olursak, bana göre, tahkime dâhil olan tüm aktörler bu belgeye bir fonksiyon yükleyebilirler. Şöyle ki, tahkim kurumunun gelişimine katkı sağlayacak yetkin ve sivil inisiyatifin yarattığı bu belge, tarafların güven ihtiyacına ilişkin beklentilerine cevap veren bir enstrüman; aynı zamanda hakimle özdeş bir görev yüklenen hakemlerde olması gereken etik üzerine bir manifesto, bir deklarasyon; tahkim kurumunun tüm oyuncuları açısından geliştirilecek bir farkındalık ve bilinç ve hakemlerde özdenetime imkan verecek bir kılavuz fonksiyonu görüyor. Bütün bu perspektifte, sonuç olarak tahkim gelişecek. Çünkü hakeme güven tahkime güven anlamı taşıyacak.

Peki, diyeceksiniz ki "İSTA Hakem Etik Kurallarını hazırlamakla çok iyi ettiniz ama ya hakem bu etik yükümlülüklere aykırı davranırsa, bunun yaptırımı ne olacak?" Aslında ben bu sunumumda "Yaptırımı nedir?" sorusunun cevabını verdim. Özellikle öğrenci arkadaşlarımı bu kısmı iyi dinlemesini istediğimi söyleyerek de uyardım. Ama cevabını ben vermek istemiyorum, yaptırıma ihtiyacımız olup olmadığı konusunda panelimizde Prof. Dr. Catherine ROGERS ve Prof. Dr. Fazıl Kerim Atamer'in ve sizlerin

de görüşlerini almak isterim. Son sözümü belki de bu sorunun cevabını da verecek şekilde yine Spinoza'nın "Ethica" eserinden hakemlere ithafen vermek istiyorum: "Özgür insan, kendini kusursuzlaştırma çabası gösteren ve bu sorumluluğun başkasına devredilemeyeceğini bilen insandır."

Beni sabırla dinlediğiniz için çok teşekkür ederim.

Assoc. Dr. Süheyla Balkar Bozkurt, Galatasaray University, Faculty Member:

First of all, I'd like to welcome you. There are people I'd like to thank before I start my presentation. I would like to thank Mr. Mehmet GÜN, the chairman of the board of Directors of the Istanbul Arbitration Association, and all the esteemed members of the board of directors, including Selda Ercan, for providing the opportunity to live in such a valuable and important work and for presenting the ground to the members of the board of Directors of the Istanbul Arbitration Association.

I think that the Istanbul Arbitration Ethics Rules will fulfill a very important function in terms of Istanbul becoming one of the leading arbitration centers in the world, and I congratulate the Istanbul Arbitration Association for this foreseeable and courageous step, and I would like to express that today I share my dreams in establishing the association as a member of the association.
The Turkish arbitration law and a first in the subject of ethics is very important because the distinction of being the first of such a regulation, which is an intervention without any intervention from the outside without giving rise and personally by practitioners of this field, I mean a non-governmental organization arbitration by the association by putting his hand under the stone which is a very important result is the creation. I'd like to share with you the rightful pride of this.

Today, the subject we are going to talk about will be concepts that supersede the rules of law, rather than the rules of law. Today we will talk about the arbitrators, the most important actor in arbitration proceedings, and the ethical rules that reflect the values that will guide his/her actions. I want to explain what i am not able to do in this presentation, not what I'm going to do. will not make a presentation about what is ethical or what is not ethical in terms of the arbitration-of course there are students, and I

hope they will benefit too - in a society where there are so many valuable arbitration practitioners and academics working on arbitration. Also, as you can see in the booklets at hand, I will not read or dare to tell you the rules of the rules of Arbitration one by one, because the rules of the ethics of Arbitration already deserve a symposium.

In fact, what I want to emphasize in this presentation will be why the ethical issue in arbitration has become an important and up-to-date issue of recent years; why the need for such ethical rules has been felt; what the ethical rules mean and what the difference between the rules of Law, Ethics and deontology; how the Rules of Arbitration will contribute Turkish Arbitration Law; will it be able to play an important role in terms of Istanbul becoming an arbitration centre and of course, I would like to share with you what kind of method, methodology we follow when we create the ethical rules of Arbitrators for the ISTA.

If ethical rules are being discussed somewhere, there is not enough legal rules or there are some threats or reasons or there is a possibility that they may be a threat even if they are not yet a threat. As Spinoza's "Ethica" work says, "ethical rules are needed because overcoming the dangers is not enough. Ethical rules must be there to avoid them before'' "Here, the ethical rules of arbitrators have often emerged from such a need " What is this need? It is the need for trust to be established in the arbitration. And it was created in anticipation. That expectation is to establish trust in the arbitration. Therefore, the development of arbitration the arbitration in front of the house that may interfere with, affect the parties to the dispute, the arbitration which is likely to impair confidence in the arbitrator, in more places than any other law, the law of origin issues is the need to search for a solution, in fact, to the regulation of the code of ethics, which is the main reason.

In other words, we have to go back to years when there is not wheel of the law economy, even if there is not an economy of law, and the law does not prove corruption in the face of the state judiciary, so to speak. Indeed thirty-forty years ago, i think no one would have thought of a day when the matter of ethics could be a contemporary issue. Why? Because at that time, arbitration was an intellectual environment where a very limited group was occupied and the highest mental activities of law were exhibited. As the French call it, Les Grand hommes nobles, in

other words, was a legal activity with a small community of great lawyers and Noble lawyers. Thus, since in those years, the current issue of those years was to liberate the arbitration in the face of the state judiciary, to prevent the possible courts and the intervention of the state judiciary to the arbitration. Therefore, in those years, written, drawn works, or the topics or the arbitration proceedings was put in issue in those years acquired more or sebepli facilitate the execution of the decision of the arbitrator. In short, whatever the concern was, it was the effort. The concern of those years was to liberate the investigation against the state judiciary. Therefore, it was not a coincidence that the ICSID Convention was concluded in 1966, which regulated the procedure of the Geneva Convention in 1958, and that the constitutional amendments to the National Arbitration regulations and the international arbitration regulations that came into force after 1980s and the opening of the international arbitration were not coincidental. However, things changed in the last quarter of the twentieth century and arbitration showed a great improvement. Now, arbitration has become the usual solution of international commercial disputes, International Investment Disputes Settlement is also literally a "conditio sine qua non", i.e., had become a condition sine qua non. In particular, at the end of the 1990s, the number, value and quality of the disputes subject to arbitration has shown a greater improvement than ever before.

According to the ICC data, 23,000 cases that went to the ICC in a total of 95 years have been reported until the date of its establishment in 1923, and 813 cases have been reported only in 2017. The average economic value of these cases is $ 45 million per case. And just in Paris, the total value of the activities on arbitration in a year is up to 100,000. This is actually an enormous economic value.

As it can be seen, the rapid development of Arbitration and the creation of an important arbitration economy have yielded both positive and negative results. If we start with the positive results first, there is no doubt that more people have benefited from the advantages of the arbitration in the face of the state judiciary. In fact, when you look at the fact that arbitration is an extremely good dispute resolution method, especially in terms of commercial disputes, and the main reason why it is good, you will notice that this is what you think: all these are matters of arbitration focus. Why is arbitration preferable? Because the trial is confidential, so this is possible if the arbitrator has a obligation to keep secrets. Because

no one goes to the court and does not feel "away", independence and impartiality are further instigated by the parties. Likewise, the conflict is resolved by the experts. These are also related to the personality of the arbitrator, the arbitrator's special feature.

In fact, even the development of the arbitration requires the arbitrators to play a more proactive role in the case of being the actor of the trial. As a positive development, we said there was more cases going on in the investigation. At this point, the arbitrator, in important position, has to take possession of his own position. If we look at the reasons that we can call negative, even if we do not call it negative, which include the elements that can shake confidence, once the arbitrator is not a homogeneous profession-in fact the arbitrator is not a profession - a lawyer can sometimes appear as an arbitrator in another case as a lawyer. I mean, she/he can wear a lawyer's hat on a case, and she/he can wear a arbitrator hat on another case. In the past, thirty-forty years ago, this situation was not very important. But now that the number of disputes that are subject to arbitration has increased so much, arbitrators have become more likely to face the risk of conflict of interest, as it is composed of a relatively limited community. This is one of the natural consequences of the development of arbitration. As a matter of fact, many institutions, institutions and institutions have chosen to set an attitude on this issue and make their own decisions. Another factor was the introduction of new players into the arbitration market. So in the past, if this is an institutional arbitration between the parties, arbitrators and representatives of the parties, the new actors have now been involved in the game. What were these? For example, there is a software program called "Third party founder", or "conflict checking", or "asset hunting and recovery", or "IT companies or computer manufacturers", which, in the simplest sense, is the most important instrument of the independence of the arbitration, requires that the respondent is aware of the fact that it has to be notified., this is a program that allows you to create and edit your own music. This product is widely used today.

Therefore, the whole picture shows us that there is a radical difference in the view of all actors except the parties and the parties involved in the arbitration. The parties only aim: to reach an arbitration decision as a result of a fair and honest trial by the arbitrators. However, the goal for all other actors other than the parties is to take part in the arbitration institution

in person. Even sectors that do not operate in the legal sector in the name of this arbitration economy in order to take a share of the circuit when we see it with examples.

To be honest, we all know that there is no concept that increases the value expressed in the world in terms of economic terms and becomes unquestioned or becomes an element of profit and does not deteriorate. This is the science, art, or music, if it sounds to your mind what concept, that also include. Arbitration is not exempt from this questioning, as it has not been.

Today, arbitrators have had a greater role in arbitration than ever before. Because the arbitrator is the chief counsel of the trust to be heard in the arbitration. Therefore, only in Istanbul or Turkey, if the development of arbitration is desired in the world, then it is necessary to be aware of the negative or risks first, then to develop measures that can prevent this, and if it can be done, turn this growing arbitration economy into an opportunity. At this point, the idea of establishing the rules of ethics of the ISTA arbitration is the product of a movement made with a great vision and foresight. Well, as Mr. Ercüment said in the previous session, is it a good thing to discuss ethical issues in the case of ethics only through the arbitrator? Of course, the answer to that question is no. All the actors involved in the arbitration must be ethical so that the arbitration can be trusted and the arbitration can be developed in a country. However, of course, if a rule is to be put in place, then of course, the arbitration trial must start from the arbitrators in the status of the chief arbiter. There is a known arbitration adage: "there are three essential elements in the arbitration: the arbitrator, the other arbitrator and the chief arbitrator." So everything that actually applies to arbitration is also valid for arbitration. If the trust is established to the arbitrator, it also means that the trust will be established to the arbitration.

So, how to create trust in the arbitrator in matters of arbitration? In this context, it is necessary to take a look at issues originating from the arbitration that could constitute an important factor in terms of the element of trust. In such a perspective, we will focus on the following: what is important for establishing trust in the arbitration? The arbitrator must be impartial, independent, fair and honest, and must be competent in terms of knowledge, experience, language and time, so that he may accept

the appointment of the arbitrator proposed to him. At the same time, the arbitrator must fulfill the obligation of notification, which is the guarantee of independence. Communication with the arbitrator the parties and arbitration to be limited as far as it will fulfill a certain task one way to solve the conflict as the most attractive cause to mention that "secrecy is the obligation of the arbitrator" the arbitrator actually mean still constitute the confidentiality of arbitration proceedings to establish trust oriented issues. We see that all these issues that the arbitrator is at the focal point are actually the subject of the ISTA's rules of ethics of the arbitrator.

If we summarize what I have said so far briefly, today, arbitration has developed and there has been a potential big arbitration economy in the world and in Turkey. This includes threats to the arbitration economy, as well as opportunities. To be able to use them or overcome them, it is necessary to establish trust in the arbitration. The way to do that is to establish trust with arbitrator at first. When we say" arbitrator " what to do: neutral, independent, independent, fair "honest and competent in all aspects of the figure of the arbitrator to reveal that at this point, our path is now the first feature of the ISTA's Arbitrator Ethics, which comes to the request. An important issue to be answered at this point is: What if all the guarantees required by the law and the arbitration could not be adequately met, that we have found the remedy in the regulation of ethical rules? In answering this question, I would like to mention the radical difference between the rules that are often ignored. I want my fellow students here to listen. As we all know, the law regulating human behavior and social life is a normative system, but the law is not the only system regulating human behavior. The rules of law always require the "other", meaning that if there is a "Other", only the rules of law are needed. What's the rule of law today?" when we say, even a middle school or high school student will respond to the following: the rule of law is enforceable by the force of law and by the violation of the law. We need to put the word "sanction" in our pocket right now. Why sanctions? If there is a violation, it will happen. Who commits a violation? That. In other words, the existence of the "other" or "the other's'' rights are violated in order to create the existence of the rule of law which is required to be sanctioned by sanctions. So, is there a rule that regulates human behavior and the individual's own behavior without the need for the other? Of course there are. In every environment where we engage in social relations every day, we are actually acting in accordance with a number of rules besides the rules of law and the

rules of law. We feel the obligation to act in accordance with certain rules that actualize self-control within us, which we have drawn on our own. For example, I suspect that no one here is preventing theft because he was sentenced to imprisonment in Turkish Penal Code. People don't steal because they're too good to steal, honest, honorable and right. So the good, true, honest human figure inside of us and his sense of it are preventing us from stealing, or the sanction of it is not regulated by law. These are moral codes and ethical rules. The word ethics and morality is often synonymous in dictionaries. There is a small difference that is useful to know in between: morality is the individual, that is, the individual is the good and the bad. Therefore, it is subjective and is an inward-oriented emotional dimension of concepts. Ethics is the outward-reflective part of morality. Behavior, and the values in the subtitles of behavior, the principles addresses. In the simplest terms, morality is the rules that give a guide to how to behave in order to qualify good and true, fair and honest in an individual, and ethical and homogenous society, in our example, the arbitrators. Therefore, when we refer to the rules of ethics of the arbitration, we talk about the behaviors that reflect the values that the arbitrators should have in carrying out their trial duties, which are not a profession but a homogenous community, and we describe the principles that lead to these behaviors. I would like to open a small bracket right here, in some studies, the ethical rules are called "deontological rules", but in my humble opinion, this is a wrong expression because deontology is the rules which regulate the good and correct behaviors that should be exhibited by a professional group such as advocacy or medicine, and are imposed with disciplinary punishment in case of The arbitrator is not a profession, a task performed through a certain formation, and the arbitrators do not swear an oath because they do not have a deontological rules, ethical rules. So, in fact, ethical rules have a very different function than the rule of law.

Once you ask like "So, what is the function of ethical rules? What do you want to achieve by regulating ethical rules, what is the interest you expect?" it is necessary to clarify that the conduct of the arbitrators does not become ethical because they are written in the code of ethics. Aristotle says, "I wish words or words were enough." Of course, ethical rules do not apply because we wrote. But that's not the point of ethics. Ethical rules do not produce morality. Ethical rules talk about morality, conduct ideas. Therefore, the aim of the Code of ethics of the Arbitrator is to establish guidelines for good, correct and honest conduct of the arbitrator

by addressing the opinion and conscience of the arbitrator. Another very important purpose of the session in the morning, Prof. As Catherine Rogers said, while exhibiting the ethical and non-ethical conduct of arbitrators from different jurisdictional cultures, it is to set up a standard to avoid the possibility of different perceptions or different behaviors, to set up a uniform attitude and to create guidance for this.

In this perspective, let's see what kind of method we've been following when we created the Rules of ISTA Arbitrator Ethics. Prior to the intersection of our path with the Istanbul Arbitration Association, there was already a very important way of dealing with the ethical rules of the arbitration. A very rigorous infrastructure study was prepared Mrs. Atty. Selda Ercan's labor at this point, The ethical rules of all leading institutions have been analyzed, poured into a comparative table and all the rules that appear important in terms of Turkish arbitration law practice and culture have been turned into written text. But she was rightly questioned because it was impossible for a text with a philosophy to emerge from the rules laid down below. This is my way with the Istanbul Arbitration Association, because I have already written the bottom of this philosophy in three years in my thesis of Associate Professor. Istanbul Arbitration Association almost reached out to me, they pulled me from the bottom and together we prepared this text.

In my first meeting with Istanbul Arbitration Association, I asked the members of the board of Directors: "Mr. Mehmet GÜN, why do you want to regulate the ethics of the arbitrator?"I can't forget Mr.Mehmet's inspiring speech that day: "because …"

You can actually read this as a letter of intent in the initial note of the rules of ethics of the arbitrator. As an example, there were several rules prepared in different ways and reflecting different traditions of law and arbitration that most of them bore the traces of Anglo-saxon's law. We have a system with Continental European law, we have tried to create a simple, above all, original code which is consistent, explanatory, inclusive and similar, which is not contradictory with the Civil Law system and has an ethical philosophy. We tried to achieve the simplicity by extracting the obligations derived from the same abstract concept. I think one of the most important features of the Code of ethics of the ISTA arbitration is that it frequently uses abstract concepts, concepts that can only be defined by

their functions. We used abstract concepts because we needed flexibility in this field when describing the arbitrators ' ethical obligations. Because we knew that no dogmas can be produced on anything that is at the focus of man. That is why we tried to provide the flexibility possible. We felt the need to define a place, as in the concepts of neutrality and independence. It was a very conscious choice, and maybe we can discuss the reasons for it on the panel. And really, we've been discussing each item for hours. My academic discussion issues have been discussed several times after me at the Board of directors, and this document, which reflects the will of arbitration practitioners, is of course open to criticism and development, but includes an academic touch.

if we were to ask what Turkish law won with the establishment ISTAs arbitrator ethical rules, to me this document can install a function to all actors that are involved in the arbitration. This document, created by a competent and civil initiative to contribute to the development of the arbitration institution, is an instrument that responds to the expectations of the parties regarding the need for trust; a manifesto, a declaration on Ethics, which should also have an identical task to the judges.; it serves as an awareness and guidance for all players of the arbitration institution to enable self-control in the courts of conscience and arbitrators. In this whole perspective, arbitration will eventually develop. Because trusting arbitrator means trust in the arbitration.

Well, you're gonna say, "Well, you did very well by drafting the rules of ethics for the ISTA arbitrator, but what if the Iante acts against these ethical obligations, what will be the sanction for that?" What is the sanction of "actually I present this"?"I answered the question " I especially warned my fellow students to listen to this part well. But I do not want to give the answer, whether need sanctions or not. I'd like to hear answer's of Prof. Dr. Catherine Rogers and Prof. Dr.Fazil Kerim ATAMER. I would like to dedicate my last word to the arbitrators from Spinoza's "Ethica" work: "free man is a man who strives to perfect himself and knows that this responsibility cannot be transferred to another."

Thank you very much for listening to me patiently.

Prof. Dr. Fazıl Kerim Atamer, İstanbul Tahkim Derneği, Yüksek İstişare K. Üyesi:

Sayın Hocalarım, sayın üstatlarım, değerli misafirler ve sevgili öğrenciler, herkese saygılarımı sunuyorum.

Tahkimde etik, önceki sunumlardan da ortaya çıktığı gibi tahkim hukukunda milletlerarası alanda ve Türk Hukuku'nda gittikçe üzerinde daha fazla durulan ve önemi daha fazla anlaşılan bir alan. Şunu da hemen söylemek lazım, bu sunum için hazırlık yaparken fark ettim ki dünyanın birçok önde gelen tahkim merkezinde henüz etik kurallar yok. Yani etik kuralların her yerde bulunduğunu söylemek mümkün değil, bu alan gelişme halinde ve devinim gösteren bir alan. Dolayısıyla İSTA'nın böyle bir girişimde bulunmuş olması İstanbul'da ve Türk Hukuku'nda tahkim açısından olağanüstü büyük bir değer ifade ediyor. Çünkü kurallarımız son derece çağdaş, ayrıntılı ve Türk Tahkim Hukuku açısından büyük bir kazanç niteliği göstermektedir. Dolayısıyla bu kuralları Türk Hukuku'na kazandırdığı için Sayın Dernek Başkanı'nın da şahsında Derneğimize de ayrıca minnetlerimi sunmak isterim.

Efendim, tahkimde etik konusunda milletlerarası uygulamanın, milletlerarası hukukun ve Türk Hukuku'nun iki dev ismi şu anda zaten panelist. Dolayısıyla onların yanında aslında bana pek söz düşmezdi fakat nasıl bir hazırlık yapabileceğimi düşündüm ve zaman içinde tahkimde iyi-kötü oluşturma imkânı buldum. O tecrübeler çerçevesinde etik kuralların somut olarak uygulamada kendini nasıl göstereceği, uygulamaya nasıl yansıyacağı, ne tür değişikliklerin ve etkilerin ortaya çıkabileceği konusundaki aciz düşüncelerimi sizlerle paylaşmak istedim.

Etik Kurallar'ın birinci maddesi bir anayasal hüküm niteliğinde, Etik Kurallar'ın anayasası gibi düşünülebilir. Aslında birinci madde, temel ilkelerin hepsini bir araya toplamış gibi gözükmektedir. Ve hemen bu temel ilkelerin arasında, birinci maddenin ikinci fıkrasında, Türk Uygulaması açısından büyük önem taşıyan bir ilke vurgulanmıştır: "Hakem, hiçbir tarafı temsil etmeyecektir." Bu hususu özellikle vurgulamak istedim çünkü Türk Uygulamasında hakemin bir gizli vekil gibi kabul edilmesi ve düşünülmesi esasında son derece yaygındır. Nitekim birçok hakem şu sorunla karşılaşmaktadır: Yargılama başladıktan sonra taraflar veya vekilleri dilekçelerini hazırlatmak için, dilekçe hazırlatmak için olmasa bile

hiç olmazsa dilekçelerinin denetlenmesi için hakemlere müracaat ederler. Dolayısıyla hakem, adeta taraf avukatlarının arasında yer alıyormuş gibi bir denetim yapmak zorunda bırakılmaktadır. Etik Kurallar'ımız, böyle bir uygulamanın önünü kesin olarak kapatmaktadır. Aynı maddenin beşinci fıkrasında bir başka özellik, bir başka önemli görev vurgulanmıştır: Hakemler, taraflarla tartışmayacaktır. İlk aşamada, böyle bir şeyi söylemeye gerek var mı diye düşünülebilir fakat kendi başıma gelen bir hadiseden bunun ne kadar önemli bir hatırlatma olduğunu biliyorum. Cenevre'de ICC Kurallarına göre yürüyen bir tahkimde, Cenevre'deki tek hakem bizim vekil olarak yaptığımız başvurulardan rahatsız olmuş. Bu hakem bizi aradı ve gayet hiddetli, agresif, yüksek tonlu bir sesle –deyimi mazur görünüz lütfen- fırça çekmeye. Üst üste başvurular yaptığımızı ve kendisinin çalışamadığını söyleyerek gayet mütecaviz bir şekilde çıkışmaya başladı. Onun üzerine bir noktadan sonra müdahale ettik, müdahale müdahaleyi gerektirdi ve tartışma büyüdü. Son derece sevimsiz bir tartışmaya dönüştü. İşin kötüsü, telefonun kayıt düğmesine basmadığımız için o telefon görüşmesini kaydetmek mümkün olmadı. Ardından Paris ICC'ye müracaat ettik. Hakemden telefon kaydı istenmesini ve bu konuda bir yaptırım uygulanmasını istedik fakat telefon görüşmesini ispat edemediğimiz için ICC hiçbir yaptırım uygulamadı. Üstelik tahkim davası da sonradan kaybedildi. Bu örnek bile şunu gösteriyor ki, hakemlerin gerçekten de sağduyu ve sükûnet ile taraflara eş mesafede durarak ve mümkün mertebe yazılı bir şekilde yargılamayı yürüterek çalışmalarını devam ettirmeleri gerekir. Taraflarla tartışmaya girmemesi kesinlikle uygun olur.

Tahkimin süratli yürütülmesi, Etik Kurallar'ın iki maddesinde birden vurgulanmıştır. Gerçekten de tahkime gidilmesinin en önemli sebeplerinden birisi olarak daima, mahkemelerde yargılamaların ağır olduğu ve hız kazanılması gerektiği hususu vurgulanıyor. Dolayısıyla hız kazandırmak için tahkime gidildiği söyleniyor. Fakat uygulamada yabancı bazı hakemlerin, başhakemlerin çok yoğun gündemlerinin ve iş yükünün olduğunu biliyoruz. Bu sebeple o başhakemler seçildiği zaman tahkimin biraz amacından uzaklaşarak çok geniş bir zamana yayıldığı ve çok uzun sürdüğü örneklerle karşılaşabiliyoruz. Ayrıca, davalı tarafça atanmış olan hakemler bir tür gizli vekil gibi hareket ettiklerinde usuli taktikler sergileyebiliyorlar. Dolayısıyla tahkim bu açıdan amacından uzaklaşabiliyor ve beklenen sürat sağlanamayabiliyor. Etik Kurallar iki maddede birden bunun olmaması gerektiğini, hakemin mutlaka gerekli zamanı bu işe ayırması gerektiğini bize hatırlatmaktadır.

Hemen ikinci maddede, bu kez dil konusunda bir hatırlatmamız yer alıyor: Hakem mutlaka tahkimin diline, tahkimi yürütebilecek düzeyde vakıf olmalıdır. Bu açıdan da milletlerarası tahkimde çeşitli örnekler gördük. Bir Uzak Doğulu hakemin yer aldığı bir heyetin uygulamasını hiç unutmayacağım, Uzak Doğulu hakemin İngilizcesi son derece sınırlıydı ve sadece iki üç sözcükten ibaretti. Bu sebeple hem heyetin kendi içindeki haberleşme son derece ağır aksak yürüyordu hem de daha önemlisi, duruşmada o hakemin tanıklara soru sorması ve tanıkların dinlenmesine müdahale etmesi imkânı tümüyle ortadan kalkmıştı. Yani hakem, dünyanın en değerli bilim insanı olabilir, en değerli avukatı olabilir fakat dile hakim olmadıktan sonra, tahkimin gidişi üzerinde etkili olamadıktan sonra onu seçen tarafa da bir faydası olmayacaktır. Dolayısıyla İSTA Etik Kuralları'nda bu yönden yapılan hatırlatma da son derece yerinde bir hatırlatmadır. Dile vukuf, büyük önem taşımaktadır.

Yine ikinci maddede hakemin görevini şahsen yerine getirmesi gerektiği vurgulanmıştır. Çeşitli sebeplerden ötürü hakemlerin, yanlarında çalışan avukatlara hatta stajyerlere ve hatta sekreterlere işi aktardıklarına şahit oluyoruz. Şüphesiz bir büronun iş akışı içinde belli ölçüler ve sınırlar dâhilinde iş aktarımı yapılabilecektir ama hakemlerin kendi aralarında yapmaları gereken konuşmaları avukatlar, stajyerler veya sekreterler üzerinden yapmaları kesinlikle uygun değildir. Hakemlerin mutlaka yeterli zamanı ayırarak bizzat bu görevi yürütüp yerine getirmeleri gerekmektedir. Etik Kurallar'da bu hususun da vurgulanması, kanımca, son derece yerindedir.

Bağımsızlık ve tarafsızlık, hakemlerin iki temel özelliği olarak vurgulanmıştır. Burada bir hususa özellikle dikkat çekmeme izin veriniz. Bazı milletlerarası belgelerde tarafsızlık veya bağımsızlık özelliği karşımıza çıkmaktadır. Oysa Etik Kurallar'ımızda bu özellik yan yana durmaktadır. Bu açıdan hem milletlerarası tahkim kanunundaki hem de hukuk muhakemeleri kanunundaki şart tekrar edilmiştir, kanımca çok da isabetli olmuştur. Üstelik de kanunların ötesine giden bir şekilde hem bağımsızlık hem tarafsızlık çok ayrıntılı bir şekilde tanımlanmıştır. Bu, uygulama açısından büyük önem taşımaktadır. Artık hangi hallerde hakemin bağımsız ve tarafsız sayılabileceğinin tanımlar çerçevesinde değerlendirme imkânımız var.

Bu hazırlıkları yaparken karşılaştığım bir sözü sizlere aktarmak istedim eğer izin verirseniz. Ünlü bir İngiliz tahkim hukukçusu Julian D. M. LEW'ın

"Tarafsızlık, adaletin tecelli etmesi için; bağımsızlık ise adaletin tecelli ettirilmesi için gereklidir." şeklinde bir deyişi var. Kanımca çok yerinde ve özlü bir şekilde özetliyor. Bağımsızlık ile tarafsızlık, tahkime güven konusunda önceki konuşmalarda da vurgulandığı gibi temel unsurlar olarak karşımıza çıkıyor.

Panel kısmında çeşitli ihtimaller üzerinde yine konuşabiliriz ama karşılaştığımız bir olayı bu vesileyle nakletmeye imkân olacaktır. Yine yurtdışında yürüyen bir tahkimde başhakem gayet mesafeli bir şekilde davacı delegasyonunu karşılamıştır ardından davacının seçtiği hakem, başını sadece hafifçe öne eğerek davacı tarafa selam vermiştir. Derken davalı taraf delegasyonu salona girmiştir. Hakem, avukatlar, taraflar, tanıklar bir büyük kalabalık şeklinde salona hep birlikte giriş yapmışlardır. Tam da bu esnada birisi bir fıkra mı anlattı, bir nükte mi yaptı bilinmez, yüksek sesle bir de kahkaha atılmıştır. Kol kola, omuz omuza büyük kahkahalar atılarak salona girilmiştir. Bu şekilde salona giren bir hakemin tarafsız ya da bağımsız oluğunu söylemeye tabii ki imkân olmayacaktır. Bu tip davranışlardan, uygulamalardan mutlaka uzak durulması gerekir. Etik Kurallar'ımız bu açıdan da son derece önemli ve yol gösterici bir vazife görüyor.

Taraflardan iş ve menfaat kabul yasağı iki ayrı hükümde birden vurgulanmıştır. Bu, bağımsızlık kapsamında düşünülmesi gereken bir yükümlülük olarak karşımıza çıkıyor. Burada dikkat çeken bir özellik şudur ki, hükümde yalnızca taraflar bakımından bu husus vurgulanmıştır. Hâlbuki birçok başka maddede taraflar ve temsilcileri hep bir ibare halinde bir arada vurgulanmıştır. Dolayısıyla acaba burada bilinçli bir tercihle temsilciler hariç mi bırakılmıştır? Taraflar değil ama temsilcilerden bir tanesi, seçtiği hakeme veya diğer hakeme ya da başhakeme, örneğin başka biri adına uzman görüşü almak için başvurabilir mi? Yoksa bu da etik kuralların kapsamında yasak bir faaliyet sayılacak mıdır? Bu konu da tartışılabilir diye düşünüyorum.

Tereddüt halinde, dikkatimi çeken bir milletlerarası metin var. Sabahki oturumda International Bar Association (IBA)'ın kurallarının çok popüler olmadığını fark ettim. İlk konuşmacılarımız eleştirel bir tutum benimsediler. Tabii ki o şekilde de bakılabilir, fakat IBA'nın "Conflicts of Interest in International Arbitration" isimli 2014 yılında yenilenen bir kılavuzu var. Bu yönergenin ekinde kırmızı, turuncu ve yeşil listeler yayınlanmıştır.

Bunların, bu başlıklar altında son derece ayrıntılı bir şekilde hangi hallerin yasak, hangi hallerin tartışmaya açık ve hangi hallerin serbest olduğu konusunda örnekler sıralanmıştır. Türkiye'deki uygulama açısından da etik kurallarımızın çizdiği çerçevede bu metinden yararlanılabileceği kanısındayım. Örneğin, yeşil listede güncel uygulama açısından önem taşıyabilecek bir husus bile belirtilmiştir: Eğer taraflardan biri veya vekillerden biri hakemlerle sosyal medyada iletişim halinde bulunsa bile, bu tarafsızlıktan ya da bağımsızlıktan şüphe etmeyi gerektirecek bir durum değildir. Kendi uygulamamızdan da bildiğimiz üzere, futbol kulüpleri veya müzikle ilgili ortak sitelerde, Whatsapp gruplarında ya da Facebook gruplarında bir araya gelinebiliyor. Dolayısıyla bu, hakemlerin tarafsızlığından ya da bağımsızlığından şüphe etmeyi gerektirecek bir hal değildir.

Tarafsızlık ve bağımsızlık yükümlülüğünün devamı ile ilgili olarak, üçüncü maddenin birinci fıkrası "Tahkim süreci boyunca" kıstasını getirmiştir. "Tahkim süreci"nden ne anlaşılası gerektiği konusunda IBA'nın yönergelerine tekrar bakılabilir. Eğer kararın bozulması ve hakemlere iadesi mümkün ise bağımsızlık ve tarafsızlık yükümlülüğünün o süre boyunca devam edeceğine dair bir kural var. Bu kural bana da akla yatkın, makul geldi. Dolayısıyla Türk Hukuku açısından baktığımızda, iptal davası söz konusu olacağı için iptal davasının kesin hükümle sona ermesine kadar bu yükümlülüğün devam edeceğini söyleyebiliriz. Eğer iptal davası sonunda hakemler yargılamaya tekrar başlayacaklarsa hiç şüphesiz o aşamada da yükümlülük devam edecektir.

Hakemlerin bildirim yükümlülüğünü, Süheyla Hocamın da işaret ettiği gibi, dördüncü madde çok ayrıntılı bir şekilde düzenliyor. Fakat yansıları hazırlarken de belirttim, Süheyla Hocam da işaret etti, yaptırım konusunda gerçekten de bir açıklık yok. Bu açıdan, yine IBA tarafından hazırlanan etik kurallar dikkatimi çekti. Orada açıkça bir yaptırım öngörülmüş ve diyor ki: Hakemin bildirmediği husus, başlı başına bir azil sebebi olmasa bile bildirmemiş olması azil için bir sebeptir. Dolayısıyla son derece sert bir yaptırım öngörülmüştür. Eğer bildirseydi azledilmesine yol açmayacak olan bir sebep, bildirmediği için azline sebep olabilmektedir. Belki Türk Hukuku açısından da benzer bir çözüm üzerinde düşünülebilir. Süheyla Hocam zaten bizi bu konuda tartışmaya davet ettiği için panel kısmına bu soruyu bırakarak devam ediyorum.

Taraflarla iletişim, son derece önemli bir başka başlık. Görevlendirme aşamasında iletişimin sınırları gayet dar tutulmuştur. Oysa uygulamada şununla karşılaşabiliyoruz, hakeme bütün dosya tevdi ediliyor ve hakemden adeta bir uzman, bir mütalaa talep ediliyor veya davanın kendisini görevlendiren tarafın lehine sonuçlandırılabileceğine dair bir mütalaa talep edilebiliyor. Bu tip uygulamalar da etik kurallar çerçevesinde artık mümkün olmayacaktır. Etik kurallar çerçevesinde taraflarla seçtikleri hakem arasında iletişim de kesilmiş olacaktır. Tek taraflı iletişimin yolunu, bu kurallar kapatmaktadır.

Altıncı maddenin son fıkrası, tahkimle ilgili gizlilik ilkesini getiriyor. Hiç şüphesiz bu çok önemli bir ilke. Korunması gereken bir ilke. Fakat bu ilkenin hakem kararlarına uygulanması üzerinde düşünülebilir. Gerçekten de hem yurtdışında hem Türkiye'deki tahkimlerde son derece değerli, hukuk bilimine büyük katkı yapan hakem kararlarıyla karşılaşılmaktadır. Bu hakem kararlarının yayımlanması, kamuyla paylaşılması yer yer büyük önem taşımaktadır. Çünkü yol gösterici nitelik, emsal niteliği taşıyabilmektedirler. Dolayısıyla altıncı maddenin altıncı fıkrasında öngörülen, taraflar arasındaki anlaşmanın tahkim yargılaması bittikten sonra da yapılabileceği kanısındayım. Yani hakem, yargılama tamamlanıp kesin hükümle bittikten sonra taraflara müracaat edip hakem kararının yayımlanması konusunda izin alabilir diye düşünüyorum.

Tahkim yargılaması hakemler tarafından birçok ilkeyle birlikte tabii ki maddi getirisi için yürütülmektedir. Sonuçta bir Hilal-i Ahmer hizmeti değil. Hakemler için belki de en heyecanlı kısım olan hakem ücreti, Etik Kurallar'da en sona bırakılmıştır. Ücretin belirlenmesi konusunda kanunkoyucu, her otoritenin karşılaştığı zorluk –belli ki Etik Kurallar'ı hazırlayanların da karşısına çıkmıştır- hakkında "makul bir şekilde belirleme" kıstası getirilmiştir. Gerçekten de bunun ötesinde bir etik kural veya yönerge bulmak oldukça güçtür. Uygulamada ücret belirlemek hiç kolay değil. Pazarlık konusu olabiliyor. Bu sebeple, tarifeler var fakat tarifeler de her zaman yapılan işin karşılığını teşkil etmeyebiliyor. Dolayısıyla ücretin belirlenmesi ile ilgili olarak yine sıkıntılar ve sorunlar karşımıza çıkabilecektir. Her halükarda bir önemli hüküm olarak, ücretin artırılmasının talep edilmesi konusunda bir yasak getirmektedir. Hakem, belirlenen ücretin arttırılmasını isteyemeyecektir. Bu tabii maktu bir ücretin belirlendiği hallerde söz konusu olmalıdır. Buna karşılık, özellikle yurtdışında yürütülen birçok tahkimde olduğu gibi, hakemler saat esası

ile çalışıyorlarsa –bunu Türkiye'de de uygulamaya hiçbir engel yoktur- belirlenen saat ücretinin artırılmaması şeklinde anlamak gerekir. Yoksa tabii ki saat ilerledikçe ve çalışma yürüdükçe hakem ücreti artacaktır, bu durumun bu yasağa tabii olmaması gerekir.

Efendim, sabrınız için çok teşekkür ederim. Tekrar saygılarımı sunuyorum.

Prof. Dr. Fazıl Kerim Atamer, Istanbul Arbitration Association, High Consultation K. Member:

Distinguished professors, dear guests and dear students, I give my respects to everyone.

In the case of Arbitration, as evidenced by previous presentations it is more important to emphasize the importance of Arbitration in the international arena and Turkish law. I have noticed that there are no ethical rules yet in many of the world's leading arbitration centers. So it is impossible to say that ethical rules are everywhere, and this area is developing and moving. Therefore, the fact that ISTA has made such an attempt represents an extraordinary value in terms of Arbitration in Istanbul and in Turkish law. Because our rules are very contemporary, detailed and have a great advantage in terms of Turkish arbitration law. Therefore, I would like to express my gratitude to our association as well as to the president of the Association for having brought these rules to Turkish law.

Two giant names of international practice on ethics in arbitration, international law and Turkish law are already panellists. So I didn't have much to do with them, but I thought about how I could prepare and in time I had the opportunity to create good-bad in the arbitration. I wanted to share with you my impotent thoughts about how ethical rules will show themselves in practice, how they will be reflected in practice, what kind of changes and effects can occur within the framework of those experiences.

The first article of the code of ethics can be considered as a constitutional provision and a constitution of the Code of ethics. Actually Article one seems to have gathered all the basic principles together. And immediately among these fundamental principles, in the second paragraph of the first article, a principle of great importance for Turkish application has been emphasized: "the arbitrator shall not represent any party." wanted

to emphasize this issue especially because it is very common for the arbitrators to be regarded as a secret proxy and to be considered in Turkish practice. As a matter of fact, many arbitrators face the following problems: after the trial begins, the parties or their proxies apply to the arbitrators to prepare their petition, even if they are not to prepare their petition, at least for the inspection of their petitions. Therefore, the arbitrator is obliged to conduct an inspection as if he was among the lawyers of the party. Our Code of ethics strictly closes the way for such an application.

Another feature of the fifth paragraph of the same article is emphasized, another important task: the arbitrators will not discuss with the parties. At the first stage, it may be thought that there is no need to say such a thing, but I know that it is an important reminder of what happened to me. In an arbitration proceeding in Geneva according to ICC rules, the only judge in Geneva was disturbed by our applications as a proxy. This arbitrator has called us and is quite violent, aggressive, high tone voice –Please excuse the statement - to pull the brush. He started to get out very tactically, saying that we had repeatedly applied and he couldn't work. After some point we intervened, the intervention required intervention and the discussion grew. It turned out to be an extremely unpleasant argument. The worst part is that since we didn't press the record button, it wasn't possible to record the phone call. Then we applied to the Paris ICC. We asked the arbitrator to register the phone and asked for a sanction on this issue, but since we can not prove the phone interview, ICC has not implemented any sanction. Moreover, the trial of arbitration was later lost. Even this example shows that the arbitrators should indeed continue their work by standing at the same distance from the parties with common sense and serenity and by carrying out a written trial as possible. It would be best if he/she didn't get involved with the parties.

The rapid execution of the arbitration has been emphasized in two articles of the Code of ethics. Indeed, as one of the most important reasons for going to arbitration, it is always emphasized that the courts are heavy and the trials need to be accelerated. Therefore, it is said to be going to the arbitration to gain speed. But in practice, we know that some foreign arbitrators, headscarves have a very busy agenda and workload. For this reason, when he chief arbitrator elected, we can find examples that have been spread over a very wide period of time and lasted a little away from the purpose of the investigation. In addition, when the arbitrators

appointed by the defendant party act as some sort of secret proxy, they can demonstrate procedural tactics. Therefore, arbitration can away from its purpose in this respect and the expected speed can not be achieved. Ethical rules remind us that this should not happen in two articles, and that the arbitrator should always devote the necessary time to this work.

In the second article, this time we have a reminder of language: the arbitrator must have a foundation in the language of the arbitration to be able to carry out the arbitration. In this respect, we have seen several examples in international arbitration. I will never forget the practice of a delegation of a Far East judge, the Far East Judge's English was extremely limited and consisted of only two or three words. For this reason, communication within the board itself was extremely difficult and, more importantly, the possibility of the arbitrator to ask questions to the witnesses at the hearing and to intervene in the hearing of witnesses was completely eliminated. The arbitrator may be the most valuable scientist in the world, the most valuable lawyer, but after not having mastered the language, it will not be useful to the one who chooses it after the way of Arbitration has not been effective. Therefore, the reminder made in this direction in the Code of ethics is a very timely reminder. Information about the language is of great importance.

In the second article, it is emphasized that the arbitrators should fulfill their duties in person. For a variety of reasons, we see that the arbitrators convey the work to lawyers, even interns and even secretaries who work with them. There is no doubt that a company will be able to transfer business within certain dimensions and limits within the workflow, but it is absolutely inappropriate for the arbitrators to make their own speeches through lawyers, interns or secretaries. The arbitrators must allocate sufficient time and perform this task in person. In my opinion, it is extremely important that this issue be struck in the Code of ethics.

Independence and impartiality are emphasized as two main characteristics of the arbitrators. Let me draw particular attention to something here. In some international documents, impartiality or independence is seen. However, this feature in our Code of ethics stands side by side. In this respect, the requirement of both the international arbitration law and the law of legal proceedings has been repeated, and in my opinion it has been very accurate. Moreover, both independence and neutrality have

been described in detail in a way that goes beyond the law. This is important in terms of implementation. We now have the opportunity to assess the circumstances under which the arbitrator can be considered independent and impartial.

A famous British arbitration lawyer. Julian D. M. LEW says"Impartiality is necessary for justice to be manifested; independence is necessary for justice to be manifested." In my opinion, it summarizes very well and concisely. Independence and impartiality are the fundamental elements as emphasized in previous speeches regarding the confidence in arbitration.

The Prohibition of accepting business and interest from the parties has been emphasized in two separate provisions. This is an obligation to be considered within the scope of independence. A remarkable feature here is that this is emphasized only in terms of the parties in the provision. In many other articles, however, the parties and their representatives are always emphasized together as a sign. So I wonder Is there a conscious choice left out of the representatives? Can one of the representatives apply to the arbitrator or other arbitrator or arbitrator chosen, for example, to obtain expert opinion on behalf of someone else? Or will this be considered an illegal activity under the code of ethics? I think this issue can be discussed.

There is an international text that catches my attention. In the morning session I realized that the rules of the International Bar Association (iba) are not very popular. Our first speakers adopted a critical attitude. Of course, it can be viewed that way, but IBA has a renewed guide to "Conflicts of Interest in International Arbitration" in 2014. Red, orange and green lists are published in the annex to this directive. These are very detailed under these headings, which cases are forbidden, which cases are open to discussion and which cases are free. I believe that this text can be used within the framework of our ethical rules in terms of implementation in Turkey. The green list, for example, states that even if one of the parties or one of the representatives is in contact with the arbitrators in social media, there is no need to doubt impartiality or independence. As we know from our own application, football clubs or music-related joint sites, Whatsapp groups or Facebook groups can come together. Therefore, it is not necessary to doubt the impartiality or independence of the arbitrators.

In relation to the continuation of the obligation of impartiality and independence, the first paragraph of the third article has met the requirement of "during the arbitration process". Iba's guidelines can be re-examined on what is required to be understood from the"arbitration process". There is a rule that the obligation of independence and impartiality will come to an end during that time, if it is possible to cancel the decision and return it to the arbitrators. This rule makes sense to me. Therefore, from the point of view of Turkish law, we can say that this obligation will continue until the cancellation case ends with a final verdict as the cancellation case will take place. If at the end of the cancellation case the arbitrators will start to retry the trial, the obligation will continue at that stage.

The fourth article regulates the obligation of the arbitrators in a very detailed manner, as indicated by the Prof.Süleyha. But while preparing the reflections, I also pointed to that there is no clarity about sanctions. That is also pointed by Prof. Süheyla. This respect, i noticed the ethical rules prepared by the IBA. There is a clear sanction foreseen and says: the fact that the arbitrator doesn't report it is a cause for the chaslirement, even if it is not a cause of chastisement in itself. Therefore, an extremely harsh sanction is foreseen. If he had informed, a reason that would not lead to his dismissal may lead to his dismissal as he did not. Perhaps a similar solution can be considered in terms of Turkish law. As Prof.Süheyla has already invited us to discuss this issue, so i contine to postpone this question to the panel part.

Communication with the parties is another very important topic. The boundaries in terms of communication were limited during the commissioning phase. In practice, however, we can face that the whole file is deposited to the arbitrator and the arbitrator is almost an expert, an opinion is demanded, or an opinion can be requested that the case can be concluded in favor of the party who has appointed him. Such practices will no longer be possible within the framework of ethical rules. Communication between the parties and the arbitrator they choose within the framework of ethical rules will also be interrupted. These rules block the path of unilateral communication.

The last paragraph of Article Six brings about the confidentiality principle of Arbitration. No doubt that is a very important principle. It's a principle that needs to be protected. However, this principle can be considered on

the application of the arbitration decisions. Indeed, arbitration decisions which are very valuable both in Turkey and abroad contribute greatly to the science of law are encountered. Publication of these arbitrator decisions, sharing them with the public has great importance. Because they can carry a guiding attribute and a precedent. Therefore, I believe that the agreement between the parties stipulated in the sixth paragraph of Article 6 may be concluded after the end of the arbitration proceedings. In other words, the arbitrator may apply to the parties after the final judgment has been completed and the arbitrator may obtain permission to issue the decision.

Arbitration proceedings are carried out by arbitrators with many principles and of course for the return of the material. After all, it's not a ''crescent'' service. The arbitrator fee, perhaps the most exciting part for the arbitrators, was left to the end in the Code of ethics. The difficulty faced by each authority in determining the fee –obviously the ones who prepared the Code of Ethics - has been set to "reasonably determine". Indeed, it is very difficult to find an ethical rule or guideline beyond that. It's not easy to set a fee in practice. It could be a bargain. For this reason, there are tariffs, but tariffs do not always represent the value of the work done. Therefore, problems and problems with the determination of the fee will be encountered again. In any case, as an important provision, it sets a prohibition on the demand for increased wages. The arbiter shall not ask for an increase in the price specified. Of course, this should be the case when a fee is set. On the other hand, if the arbitrators are working on the basis of hours, as is the case with many other investigations carried out abroad, it is necessary to understand that there is no obstacle to implementing this in Turkey. Otherwise, the arbitrator's fee will increase as the clock progresses and the study runs, this situation should not be subject to the ban.

Thank you so much for your patiemce,with my regards

Soru & Cevap:

Soru, Kerem Ertan:
Prof. Rogers, hepimiz adil ve seri bir tahkim prosedürü istiyoruz. Ve bu amacı gerçekleştirmek için biliyoruz ki sizler bir proje yönetiyorsunuz ve oluşturdunuz. Buna hakem istihbaratı adını vermişsiniz. Burada daha uzun

bir sunum bekliyoruz sizden. Çünkü iki dakika demiştiniz bu projeyle ilgili. Şimdi sizi dinlemek isteriz.

Question, Kerem Ertan:
Prof. Rogers, obviously we all want a fair and fast arbitration procedure. And in order to achieve this goal, we understand that you are managing and setting up a project which is called Arbitrator Intelligence. So we'll be very pleased to hear your longer presentation. Because earlier you mentioned two minutes about the project. We'll be very happy to hear you.

Prof. Dr. Catherine A.Rogers:
Prof. Süheyla ve Prof. Kerim'e teşekkür etmek istiyorum. İlgi çekici sunumlarınız için çok teşekkürler. Soru, bir hakemin görevlerini yerine getirmemesi halinde sonuçlarının ne olacağı üzerine sanırım? Hakemler, avukatlar gibi ruhsatlı değildirler. Bu nedenle barodan ihraç edilemezler. Çoğu ülkede hakemler dokunulmazlığa sahiptir; görevini kötüye kullanan avukatlara dava açılabilirken, hakemler dokunulmazdır. Peki bunun sonuçları nelerdir? En büyük sorun tahkimin gizli olmasıdır. Hakemlerin çoğunun dürüstlükle hareket ettiğini ve uygulanabilir kurallara bağlı kalmak için çok çalıştıklarını düşünüyorum. Fakat böyle davranmazlarsa da, insanların bunu fark etmesi bazen zor olmaktadır. İşin iç yüzünü bilen kimseler "yaramaz" hakemlerin kimler olduklarını bilirler. Belki bunu bazı kurumlar da bilirler. Ancak geri kalanımız için onların kim olduğunu fark etmek çok zordur. Ve bence bu hakemlik hizmetleri piyasasında bir sorun olduğuna dair bir ciddi bir işaret. Bu sebeple, piyasada bir sorunumuz olduğunda örneğin bir kartelin oluşması, -konuştuğumuz gibi bazen uluslararası hakem karteli temel, bilgi asimetrileri sayesinde oluşabiliyor… Bazı insanlar hakemler hakkında birçok bilgiye sahiptir, hangilerinin "yaramaz" olduğunu bilirler. Diğer insanlarsa bilmedikleri için, çok iyi davranmayan hakemleri bile görevlendirmeye devam ederler.

Ayrıca, hakem olmak da çok zor. Bu yüzden, çoktan hakem olmuş ve saygınlığı olan kişilere ilişkin tutumun bozulması ve değişmesi sistem çok şeffaf olmadığı için oldukça zor. Bunlar hakemlik hizmetleri sektöründe var olan ve benim de piyasaya dayalı bu probleme piyasaya dayalı bir çözüm bulmaya çalıştığım kaygılar, -benim deyişimle aksaklıklardır. Ve piyasaya dayalı çözüm, gizlilik kapsamında hakem seçiminde çok önem taşıyan hakemlerin davranışlarına ve uyuşmazlık yönetimine

ilişkin bilgilerin daha akıcı ve düzenli olacak şekilde sağlanmasıdır. Ben bunun özellikle önemli olduğunu düşünüyorum çünkü şu anda ortadaki sonuç, kararın bozulması olabilecektir. Hakemin etik olmayan bir şekilde davranması halinde, karara itiraz edilebilecek, kararın tanınması ve tenfizi reddedilebilecektir. Peki bunun bedelini kim ödeyecektir? Tabii ki taraflar, hakemler değil. Hakemlerin ancak itibarı zedelenebilecektir. Ancak dediğim gibi yine de, bu çok kapalı bir piyasa olduğundan itibara ilişkin bilgiler de çok iyi şekilde yayılmıyor. Bu yasal bir görüş bile olsa dahi, ki şimdi yasal görüşler uluslararası alanda daha fazla yayılıyor, bazen imkanları olmayan taraflar bunu hızlı bir şekilde öğrenemiyor. Bence, yapabileceğimiz şeylerden biri piyasada hem yapıcı hem bir tanınabilirlik sağlayan ün için bir pazar oluşturup, insanların kuralları değerli bir unsur olarak görmemesi halinde tanınmışlık yaptırımları almalarını sağlamak.

Şimdi bu ücretsiz bir reklam duyurusudur. Bu yüzden 'Arbitrator Intelligence' projemizin insanların sisteme bağlılığının bir parçası haline gelmesini istiyor ve umuyoruz. Her tahkim davasından sonra, dava sonuçlanınca birkaç dakika beklersiniz. Arbitrator Intelligence anketlerinden doldurursunuz. İki aşaması var ve her şeyi kendi başınıza doldurmanıza bile gerek yok. Büroda feneyim kazanmakta olan bir kişi, bir stajyer, genç bir avukat verilen karara göre birinci aşamayı doldurabilir. Sonrasında da ikinci kısmı doldurması için birini aday gösterir. İkinci aşama tahkim duruşmasında neler olduğu ile ilgilidir. Hakemler dosyayı bildiklerini gösteren sorular sordular mı? Davaya aşinalar mıydı? Süreçte istemeden taraflı davrandıkları oldu mu? Tahkim sürecini daha verimli ve etkili hale getirecek usuli kararlar aldılar mı? Ayrıca yorumlayıcı metolodoji hakkında da sorular soruyoruz; ihtiyati tedbir kararı çıkarttılar mı? Yetkileri dahilinde mi hareket ettiler? Bu tür bilgileri böyle bir kaynak olmaksızın bulmak çok zor olabilir. Ancak kaynak eğer bütün topluluğa bilgi vermeyi sağlayabilirse ve topluluk da bilgi vermeyi taahhüt ederse başarılı olabilir. Biz biraz mütevazıyız; "outtelligence" için "intelligence". Yani "outtelligence" raporlarımızı istiyorsanız, bize biraz" intelligence" yardımı yapmanız gerekiyor.
Sunumları dinlerken etik kuralların yaratılması hakkında gerçekten büyük bir düşünce faaliyeti olduğunu düşündüğümü söyleyebilirim. Bu harika bir başlangıç noktası. Gerçekten de yeni etik kuralları yaratıldığını ve var olan kurallarda bazı yeni değişiklikler yapıldığını düşünüyorum. Bu yüzden, çok düşünceli oldukları için tasarıyı hazırlayan kişilere övgülerimi sunmak istiyorum. Halen, gelecekte ince ayrıntıların düzenlenmesinin mümkün olduğunu da düşünüyorum. Çünkü bunlar çok karmaşık konular.

Size bir örnek vereceğim çünkü bu örnek sunumumuzda da bahsedildi: üçüncü kişi finansmanı. Görece yeni bir kavram üçüncü kişi finansmanının ne olduğunu bilmeyenler için, Prof. Süheyla'nın konuşmasında bundan bahsetti: iddia sahibi olup tahkime gitmek isteyen fakat avukat ve hakem ücretlerini ödeyemeyecek olan tarafa, üçüncü bir taraf "Masraflarınızı karşılayacağım, endişelenmeyin, fakat eğer kazanırsanız, ne kazanırsanız bunun %40'ını alacağım ama eğer kazanamazsanız, bana hiçbir şey borçlu değilsiniz." diyor. Şimdi, bu, kime sorduğunuza bağlı olarak, adalete ulaşmanın şaşırtıcı bir yolu olabilir. Çünkü avukat masraflarını karşılayamayan ancak meşru bir iddiaya sahip olan kişi, bu para olmadan bu davayı sürdüremeyecektir. Fakat eğer karşı taraf iseniz, bu daha çok adalete ulaşıyor olmak gibi değil, kumar oynamak gibidir. Birileri benim paramı kazanmak istiyor. Ve bence şu anda çoğunlukla cevaplanmış olan büyük soru ise, biz yeni bir konsepte sahibiz; sürece bir şekilde dahil olmuş bir üçüncü taraf. Bu üçüncü taraf davacıyı finanse ediyor ve bazen perde arkasında sürece katılıyor veya bazen hakemin seçiminde, hangi hakemin tutulacağı veya hangi hukuki stratejinin izleneceği kararlarında yer alıyor. Bence bunların hepsi kabul edilebilir. Ancak üçüncü tarafın varlığının açıklanmasına gerek var mıdır? Karşı tarafın üçüncü tarafın katılımını öğrenme hakkı veya imkânı var mıdır? Bu ilginç ve gerçekten önemli bir soru. Üçüncü kişi finansmanının hakemlerinden biri ile çıkar çatışması olması mümkün müdür? Bu açıklama gerektirir mi? Bence buna itiraz eden bazı insanlar olsa bile cevap gerçekten büyük bir evet. Size birkaç örnek vereceğim. Eğer bir hukuk bürosu herhangi bir hakemi iki sene içinde beş-altı defa atıyorsa, bunun biraz fazla yakınlık olduğunu söyleriz. Hakem, bu halde hukuk bürosuna fazla yakın görünmektedir. Bu durum açıklanmalıdır ve de hakemin reddi için bir gerekçe oluşturabilmelidir. Peki ya üçüncü kişi finansmanı aynı hakemin beş defa atarsa ne olur? Aynı şekilde bu da biraz problemli bir durumdur. Ayrıca, hakemler taraflardan birinin yönetim kurulunda görevli olamazlar. Peki hakem üçüncü kişi finansmanınız ait şirketin yönetim kurulunda yer alabilir mi veya onun danışmanı olabilir mi? Ve son olarak, bunun henüz Türkiye'ye geldiği düşünmüyorum ama elbet gelebilir. Şu anda ABD, Avustralya ve İngiltere'de hali hazırda 'portfolyo fonu' olarak adlandırılan bir şeye sahibiz. Burada üçüncü kişi finansmanı iddia sahibine onu finanse edeceğini söylemiyor. "Sizin uyuşmazlığınız için, şu hukuk bürosuna bu dava portföyüne dayanarak kredi vereceğim. Eğer kazanırsanız, bana kazandıklarından belirli bir yüzde geri ödeme yapmak zorundalar. Eğer kaybederlerse, sorun yok. Krediyi geri ödemeyecekler." Bu biraz karışık çünkü burada üçüncü kişi finansmanı ve hukuk bürosu

arasında bir ilişki kuruluyor, üçüncü kişi finansmanı ve davacı arasında değil. Ve sorun karmaşık hale geliyor. Bu durumu kim açıklamalı? Hakem fon verenin onların kendi yönetim kurullarında olduğunu bilmeyebilir. Fon verenin dahil olduğu açıklanmadıkça, hakemler aynı fon veren tarafından beş defa görevlendirildiklerini bilemezler. Ardından hakem bilebilir ve bir açıklama yapabilir.

Uluslararası tahkimde üçüncü kişi finansmanı hakkındaki bir komitenin eşbaşkanlığını yaptım. Raporda bu konuları inceledik. En azında bu raporun yazılışı sırasında, işler hızla ilerliyordu, Türkiye'deki Türk hukuk firmaları için herhangi bir fon bilmiyorduk. Ama geliyor. Finansmana doğrudan dahil olmamış olsanız bile, müvekkiliniz bunu araştırmanızı isteyebilir. O yüzden Türkiye'ye geliyor. Bu yüzden, kurallarınızın bir sonraki halinde, bu durumu düzenliyor veya kanun maddelerinin olaylara nasıl uygulanacağını görebilmek için onları yorumluyor olabilirsiniz. Sonuç olarak demek istediğim şu ki, bu harika bir kurallar bütünü, iyi düşünülmüş. Hali hazırda sahip olduklarımız üzerinde inşa ediliyor ve onları geliştiriyor. Fakat etik çok dinamik bir konu, gelişmeye devam edecek ve bu türden tartışmalarla standartlar gelişmeye, hakemler ve diğer aktörler değerlendirilmeye devam edilecek ki Türkiye ve İstanbul uluslararası tahkim uygulamasında ön saftalarda kalabilmeye devam etsin.

Prof. Dr. Catherine A.Rogers:
I would like to thank Prof. Süheyla and Prof. Kerim. Thank you very much for your very interesting presentations. Is the question based, what are the consequences if an arbitrator does not perform his duties? Arbitrators are not licensed like lawyers. So they cannot be disbarred. Arbitrators are in most countries immune, they have immunity from civil lawsuits unlike lawyers who can be sued for malpractice. So what is the consequence? The aggravating problem is that arbitration is confidential. So you know, I think most arbitrators act with integrity and they work hard to abide by the applicable rule. But if they don't, sometimes it is hard for people to find out. The insiders know who the naughty arbitrators are. Maybe the institutions know who the naughty arbitrators are. And for the rest of us, it is very difficult to find out. And I think, this is a sign that there is a problem in the market for arbitrator services. So when we have a problem in the market, sometimes you can have a cartel that arises, sometimes we have talked about the cartel of international arbitrators and the cartel is generated by what we might call profound, information asymmetries. Some people

have a lot of information about the arbitrators, they know which ones are naughty. Other people don't know so they keep appointing even arbitrators who don't behave very well.

In addition it is very hard to become an arbitrator. So people who already became an arbitrator and have a reputation, it is very hard for that to be disrupted or changed because it is not very transparent. So these are the concerns, I would say disfunctions in the market for arbitrator services that I have tried to resolve with I call market-based solution to this market-based problem. And market based solution is to try and create within the context of confidentiality, that is important to protect, more fluid and regularly available information about arbitrators conduct and also their case management history which is very important for selecting arbitrators. And I think that is particularly important because the remedy that out there, is overturning an award. So arbitrator behaves, unethically, award may be challenged and refused the recognation and enforcement. But who pays for that? It is the parties, not the arbitrators. Arbitrators might little bit. Bad reputation… But again, reputation does not circulate quite so well in this market place that is so closed. Even when there is a judicial opinion, now judicial opinions are circulated more internationally but even then I think sometimes parties who dont have the resources, do not find out this quickly. So I think that, one thing we can do is make the market for reputation both constructively and building a good reputation and in helping to sort out or create reputational sanctions if people do not follow the rules as a valuable thing.

This is a unpaid commercial announcement. So the way that our project Arbitrator Intelligence functions, as we ask and we hope eventually it will become part of people's sense of commitment to the system. At the end of the each international arbitration case, you pause for few minutes when the case is done. You fill out an Arbitrator Intelligence questionnaire. Luckily, it has two phases, you don't even need to fill out whole thing yourself. A junior person, an intern, a young lawyer can fill out phase one based on the award. And then they nominate someone to fill out phase two. Phase two is what happened in the arbitration hearings. Did they ask questions that demonstrate that they know the file? Were they familiar with the case? Did they ask question that were unduely partisan during the proceedings? Did they issue procedural orders that made proceedings more efficient, more effective? We also ask about interpretive methodology: Did they

grant interim relief? Did they grant with jurisdictional issue they were ruled on? This kind of information can be very difficult to find without this kind of a resource. But resource will only be succesful, it can only provide this information to the entire community, if the entire community commits to put in the information. So we are little modest; intelligence for outtelligence. So if you want to get our reports for outtelligence, you have to help us by putting in some intelligence.

I would say again though while listening to the presentations, there is a lot of really great thought that went into creating code of ethics. It is a wonderful starting point. I think it actually does build and improve with some new changes on existing code. So my compliments to the drafters for being so thoughtful. I do stil think that there would be room for nuance in the future. Because these are very complicated questions. I will give you one example because it was mentioned actually in your presentation and that is third party funding. For those of you who do not know what third party founding is because it is relatively new phenomenon, so third party which was mentioned in Prof. Süheyla's speech, is type of funding that goes to a party who has a claim and wants to bring an arbitration but that does not have a money to hire a lawyer and to pay for the arbitration. So the third party founder comes in and says ''I will pay for your lawyers, don't worry about it, but if you win, I get 40% of whatever you win, and if you lose, you don't own me anything. Now, that can be depending on who you ask, a way of fascilitating access to justice. Because the person cannot afford the lawyer but has a legitimate claim and cannot pursue the claim without this money. But if you are the responding party, it does not sound like justing but gambling. Somebody wants to win my money. And the big question, and I think now the question is mostly answered is, we have this new entity, this third party funder somehow participating in the process. They are funding the claimant, as a result sometimes they participate behind the scenes and sometimes in choosing the arbitrator, sometimes making decisions like which expert to hire, which legal strategy. I think that is all okey. But do they have to be disclosed? Does the responding party have a right or opportunity to know that there is this other party participating? That is an interesting and really important question. Is it possible for third party funder to have a conflict of interest with one of the arbitrators? Does that require disclosure? I think the answer is a really big yes. Even if there are some people who contest this. I will give you a couple of examples. If a law firm appoints some arbitrator 5-6

times in two years, we say that is a little too close. The arbitrator looks too close to the law firm. That must be disclosed and may be a basis for disqualifiation. What if the same third party funder appoints the arbitrator 5 times? It is also a little bit problematic. Also arbitrators cannot sit at the board of directors of one of the parties. Can they on the board of directors or be an adviser to a third party funder funding the claimant? And then the last one, I do not think that this has reached to Turkey yet but it may come. We also have something called portfolio funding which is now happening in the US, in Australia, in England. That is where a third party funder does not say I am going to fund you, the claimant. For your case, I am going to give this law firm loan based on this portfolio of cases. So if you win these cases. They have to pay me back out of their percentage, their victory on these cases. If they lose these cases, it is okay. They are not going to pay the loan. It is a little complicated because the relationship is between the third party funder and the law firm, not the third party funder and the claimant. And then the question becomes complex. Who has to disclose this? The arbitrator may not know the funder who is on their board of directors. They cannot know that they have been appointed 5 times by the same funder unless the funder's presence is disclosed. Then the arbitrator can know and make a disclosure.

I was the co-chair of a task force on third party funding in international arbitration with …. In this report we studied these things. At least at the time of the report, things are moving very quickly, we did not know any funding in Turkey for Turkish law firms. But it is coming. Even if you are not directly involved in the funding, your client might ask you investigate this. So it is coming to Turkey. So the next version of your code, you might be addressing that or interpreting provisions of the code to see how they would apply to these situations.

As a conclusion I want to say, it is a fantastic code, very thoughtful. It builds and improves on what we have already. But ethics is very dynamic, it is going to continue to evolve and it will take these kind of thoughtful discussions to continue to evolve standards and assessments of arbitrators and other actors to make sure that Turkey and İstanbul remain kind of at the forefront at the international arbitration practice.

Soru, Kerem Ertan:
Bize ayrılan sürede 5 dakikamız daha var.
Yaptırım meselesi. Bunu konuşmadan panelimizi bitremeyiz diye düşünüyorum. Bu sebeple Süheyla Hocamıza sorumu yöneltmek istiyorum.

Hakem Etik kurallara uymadığında bunun yaptırımları ne olacak? Ve etik kuralların içerisinde yaptırımların düzenlenmemiş olmasındaki sebep nedir?

Bizi bu konuda bilgilendirirseniz. Sonra da bunu konu ile ilgili olarak Kerim hocama şunu sormak isteyeceğim.

Acaba Etik kurallar ISTA Etik Kuralları Türk hakimi tarafından devlet mahkemesinde bir iptal davasında, acaba bir delil olarak kullanılabilir mi veya bir rehber olarak kullanılabilir mi? Bu kurallar hakim tarafından kullanılabilir mi? Bu konudaki görüşlerini soracağım.

Question, Kerem Ertan:
We have five more minutes left.

I think we shouldn't finish our panel without talking about ''sanctions''. That's why I would like to ask my question to Prof.Bozkurt.

What about the sanctions when the arbitrator does not comply with the code of ethics? And what is the reason that sanctions have not been regulated in the code of ethics?

Then I would like to ask Prof. Atamer that: Can ISTA Ethical Rules be used as evidence or can be used as a guide by Turkish judge in a case of cancellation in the state court? Can these rules be used by the judge?

Cevap, Doç. Dr. Süheyla Balkar Bozkurt:
Ben aslında sunumunda etik kuralların hukuk kurallarından farkını ifade ederken bu sorunun cevabını vermiştim. Yani etik kuralların ötekine ihtiyaç duymayıp bireyin kendi iradesini vicdanını ve aklına yöneldiği ve bireyin kendisini kılavuzluk ettiğini söylemiştim. Hukuk kurallarında yaptırım olmalı. Şimdi burada etik kurallar hakemin kendisine yöneliyor hakemin davranışlarına kılavuzluk ediyor. Dolayısıyla etik kuralların yaptırıma zaten ihtiyacı yok, etik kuralların düzenlenmesi bizatihi zaten aslında yaptırımın

ta kendisi, yani hakeme hatırlatıyor iyi bir hakem doğru bir hakem adil ve dürüst yargılama yapacak olan hakem böyle davranışlar sergiler diyor ve bunun kılavuzunu hakeme veriyor. Zaten şöyle de bir kısa kestirme tanımı vardır etik kuralların. Aslında bunun en kestirme tanımı şöyle: İhlali halinde bedelin onca yıl oluşturulmak için çaba sarf edilen mesleki kariyer repütasyonu ile ödenen tür yükümlülüklerdir. Yani burada yaptırım mesela Kerim hocamızda söyledi bildirim yükümlülüğünün bir yaptırımının olmadığını galiba eğer doğru anladıysam ama bildirim yükümlülüğünün yaptırımının etik kurallarda olması zaten beklenemez kanaatimce bildirim yükümlülüğü nerede düzenlenebilir nerede fonksiyon görüyorsa orada yaptırımı düzenlenir, nedir bu iptal sebebi olmasındadır ya da hakemin reddi ile alakalı bir de veri sunmasındadır. Bunlar nerede düzenlenir? Ya milli tahkim kanunu nerede düzenlenir ya da enstitülerin tüzüklerinde düzenlenir. Yaptırım burada olabilir ama etik kurallar da bildirim yükümlülüğünü aykırılığının yaptırımının olması bana göre beklenmez, yaptırım meselesini ben böyle kısaca açıklayabilirim.

Çok teşekkürler.

Answer, Doç. Dr. Süheyla Balkar Bozkurt:
Actually i already gave the answer to this question when expressing the difference between the rules of ethics and the rule of Law in the presentation. So I told you that ethical rules do not need another, but directed the individual's own will, conscience and mind, and that the individual guides himself. There should be sanction in law rules. The code of ethics is directed to the arbitrator himself, guiding the arbitrator's behavior. So the code of ethics doesnt need sanction. If there is ethical rules, there is also good arbitrator which will make a good judge, make a fair and fair trial,the arbitrator will exhibit such behaviour with ethical rules. what are ethical rules is the kind of obligations paid by the professional career repurchase which has been trying to create the price all these years.

Soru, Prof. Dr. Fazıl Kerim ATAMER :
Çok teşekkür ederim sayın başkan sorunuz için Son derece önemli bir soru, şöyle düşünüyorum henüz çok yeni olduğu için benim düşüncelerim de ham olabilir ama bu problemle meşgul olduğum zaman şu şekilde bir çıkış yolu gördüm. Hem milletlerarası tahkim kanunu hukuk hem muhakemeleri kanunu açıkça hakemlerin tarafsız ve bağımsız olması

gerektiğini vurguluyor. Dolayısıyla her iki tahkime ilişkin her iki temel düzenlemede bu iki özellik açıkça vurgulanmıştır fakat tarafsızlığın ve bağımsızlığın tanımı, yorumu o kavramların içinin doldurulması konusunda mesele hakime, uygulamaya bırakılmıştır.

Böyle olduğuna göre İstanbul Tahkim Derneği'nin hazırladığı etik kuralların kanımca mahkemeler tarafından dikkate alınacak bir hukuk kaynağı olması gerekir.

Hem Medeni Kanun 1. maddesi kapsamında hem Ticaret Kanunu 1. maddesi kapsamında yani mahkemenin sadece kanunlarla değil aynı zamanda tamamlayıcı düzenlemelerle de beslenmesi ilkesi çerçevesinde bu kuralların dikkate alınması gerekir. Çünkü etik kurallarımız bağımsızlık ve tarafsızlık ilkelerine üzerine inşa edilmiştir. Bu kuralları bu iki özelliği vurgulamak üzere kaleme alınmıştır. Nitekim bu sunum için hazırlık yaparken şunu tespit etmek mümkün oldu:

Amerika'da Kanada'da İngiltere'de ve başka yargı çevrelerinde mahkemeler tarafsızlık ve bağımsızlık konusunda değerlendirme yaparken taraflarca seçilmiş olmasa bile İnternational Bar Association'ın işaret etmeye çalıştığım kurallarına müracaat ediyorlar başka bu alanda milletlerarası alanda üretilmiş olan Soft Law diye tabir edilen kurallara da müracaat ediyorlar yani milletlerarası alanda karşılaştırmalı hukukta da incelendiğinde görebildiğim kadarıyla bu kaynaklardan yararlanılıyor. Dolayısıyla bu kadar gelişmiş bu kadar mütekamil elimizde bu kadar kusursuz sayılabilecek bir düzenleme elimizde bulunurken bunların mutlaka mahkemeler tarafından dikkate alınması gerekir kanısındayım.

Teşekkürler

Answer,Prof.Dr.Fazıl Atamer:
Thank you very much for your question Mr.President. I think it is very new so my thoughts may be raw, but when I was busy with this problem, I saw a way out. Both the international arbitration law and code of procedure explicitly emphasises that arbitrators must be impartial and independent. Therefore, both of these features were clearly emphasized in the two basic arrangements for both cases, but the definition of impartiality and independence,and its interpretation was left to the judge and to apply the issue of filling these concepts. So in my opinion As such, the ethical rules

prepared by the Istanbul Arbitration Association should be a source of law to be considered by the courts.

Both First Civil Code and in the scope of Article 1 of commercial code. these rules must be taken into account within the framework of the principle that the court should be nourished not only by the law but also by the supplementary regulations. Because our ethical rules are based on principles of independence and impartiality. These rules are written to emphasize these two characteristics. As a matter of fact, while preparing for this presentation, it was possible to determine the following:

In the United States, the courts in Canada, England and other jurisdictions apply to the rules of the International Bar Association, even if they are not selected by the parties while evaluating impartiality and independence. So I believe that while we have an arrangement that can be regarded as so perfect in our hands, these must be taken into consideration by the courts.

Thank you.

Kerem Ertan:
Çok teşekkürler.Başkanımız sayın avukat Mehmet Gün'ün bir söz almak istediğini görüyorum,mikrofonu lütfen öne alabilir miyiz, arkadaşlardan rica ediyorum

Keren Ertan:
Thank you very much.As i see our president,Atty.Mr.Mehmet gün wants to take a word,can we please forward the microphone, please.

Av. Mehmet Gün:
Öncelikle Süheyla Hocam size çok teşekkür ederim.Catherina çok teşekkür ederim.Arkadaşlar etik,şöyle bir şey demek oluyor: biz bir kuralları oluşturduğumuz zaman aslında sizlerin üstüne bir şey yükledik,yüklediğimiz şey de şu:''Ben bu şerefli topluluğun bir üyesiyim,o topluluğun içinde bulunmayı hakedecek şekilde davranacağım.Ne olduğunu bilmiyorum daha önceden tartışabilirdim ama artık tartışabilecek durumda değilim.''İsterseniz o topluluğun içinde olmaya devam edersiniz,kurallara uyarsınız,isterseniz o topluluğun dışında olmayı tercih edersiniz.Ben o topluluğun içine giripte dışına çıkabilecek cesarette biri olabileceğini asla

düşünmüyorum onun içinde Süheyla Hocamın ''kuralların kendisi aslında yaptırımdır.'' sözü çok özlü,altı iki kere çizilmesi gereken bir söz.Ben hem çok teşekkür ediyorum hem de annemi ziyaret etmek için müsaadenizle aranızdan erken ayrılacağım.Vedalaşmak istedim,çok teşekkürler.

Atty. Mehmet Gün:

First of all, Thank you sir Assoc.Prof.Süheyla very much.Catherina, thank you very much as well.Ethic, it means something like that: when we created the rules, we installed something on you, and what we installed is that:'I am a member of this honorable community, and I will behave in a way that deserves to be in that community. I can't argue anymore."If you want,you will continue to be in that community,follow the rules, or you will prefer to be outside that community.I do not think there's ever anyone out there who would want to quit from that circle.as Dr.Suheyla said" the rules are actually sanctioned.' the word is very concise,and it has to be underlined two times.I would like to thank you very much and, i apologise that i have to leave earlier to visit my mother. I want to say goodbye all of you, thank you very much.

Kerem Ertan:

Çok teşekkür ediyorum, zannediyorum ki zamanımızı da doldurduk. Panelistlere de çok teşekkür ediyorum katkılarından dolayı.

Kerem Ertan:

Thank you so much, I think we're done with our time.I would like to thank the panelists for their contribution.

Uluslararası Tahkimde Güncel Gelişmeler ve İnovasyon

Tahkim sektörü büyük bir değişim içinde. Bu değişim tahkim sektörünü pratikte nasıl etkileyecek? Akıllı Sözleşmeler (Smart Contract), Blockchain, Öğrenen Makineler ve Yapay Zeka ile tahkimi nasıl etkileyecek? Uyuşmazlıklar mahkemeler önünde çözülemeyecek kadar sofistike hale gelince ne yapacağız? Prag Kuralları dünyada tahkimi nasıl etkileyecek?

- Moderator: Av. Kerem Turunç, TURUNÇ, Ortak
- Sunum: Pelin Baysal, Gün + Partners, Partner
- Sunum: Marina Matousekova, CastaldiPartners, Ortak
- Sunum: Brandon Malone, İskoçya Tahkim Merkezi, Yönetim Kurulu Başkanı

Current Developments In International Arbitration and Innovation

The arbitration industry is in a major change. How will this change affect the arbitration industry in practice? How Smart contracts Blockchain, learned machines and artificial intelligence will affect arbitration? What do we do when disputes become too sophisticated to be solved before the courts? How will Prague rule affect arbitration in the world?

- Moderator: Av. Kerem TURUNÇ, Turunç, common
- Presentation: Pelin Baysal, Day + Partners, Partner
- Presentation: Marina Matousekova, CastaldiPartners, Partner

- Presentation: Brandon Malone, Chairman Of The Board Of Directors Of The Scottish Arbitration Centre

Av. Kerem Turunç, TURUNÇ, Ortak:

Tekrar hoş geldiniz. Bu geç saate kıymetli vaktinizi tahsis edip bizimle burada olduğunuz için müteşekkiriz. Müsadenizle iki panelistimiz Türkçe bilmediği için İngilizce devam edeceğim.

Av. Kerem Turunç, TURUNÇ, Ortak:

Tekrar hoş geldiniz. Kahve molasından sonra, bu geç saatte, burada olduğunuz için çok mutluyuz. Şu anda sizinle hafta sonu arasında duran tek engelin biz olduğumuzu aklımızda tutarak size tatmin edici bir oturum sunacağımızı umuyoruz.

Şu anda üç önemli katılımcımız var. Esas işi tahkim sözleşmeleri hazırlamak olan bir avukat olarak, şu anda bu sahnedeki deneyimden oldukça onur duyuyorum. Daha fazla vaktinizi almak istemiyorum ve konuşmacılarımıza sözü bırakıyorum.

Panelimiz şu şekilde işleyecek: üç tane sunum arka arkaya yapılacak ve akabinde 15 dakikalık soru cevap kısmı olacak. Dolayısıyla sorularınız olursa sona saklamanızı rica ediyorum.

Bu oturumunun son oturum olmasının nedeni tahkim alanındaki gelişmelere ve bizim bu gelişmelerden neler beklememiz gerektiğine odaklanıyor olmasıdır. Bunun iki boyutu var: ilk olarak teknolojik inovasyon ve ikinci olarak teknolojik olmayan inovasyon kuralları ve uygulanması. Tahkim alanında şu an neler olduğunu bilmek önemli olduğu gibi, bizi gelişen teknoloji ile birlikte 10-20 yıl içerisinde nelerin beklediğini bilmek de bir o kadar önemli.

Şu anda yanımda sahnede, Gün+Partners'ın ortağı da olan Sayın Pelin BAYSAL bulunuyor. Kendisi 10 yılı aşkın bir süredir diğer çalışma alanlarına ek olarak uluslararası hukuki ihtilaflara ve tahkim davalarına bakıyor. Kendisi aynı zamanda benim arkadaşım ve onu burada ağırlamaktan onur duyuyorum. Buna ek olarak kendisi şu anda adlarını sayamayacağım kadar çok dernek ve organizasyonun üyesi ve Pelin'e burada bulunduğu için teşekkür ediyorum.

Aynı zamanda Londra'da bulunan Quadrant Chambers hakemi ve İşkoçya ve İngiltere ve Galler'de çift yetkinliğe sahip Brandon MALONE da bugün burada bizimle. Kendisinin 25 yıldan fazla bir süredir ticari tahkim alanında deneyimi bulunuyor.

Ve son olarak CastaldiPartners şirketinin ortaklarından Marina MATOUSEKOVA da bugün burada konuşmacı olarak bizimle. Kendisi CastaldiPartners şirketinden önce Uluslar arası Sherman and Sterling Mahkemesinde deneyim kazanmıştır. Marina avukatlık kariyerine ek olarak pek çok tahkim davasında hakem olarak da görev almıştır.

Sözü daha fazla uzatmadan Pelin'i belge sunulması, Prag Kuralları, elektronik keşif ve diğer eğlenceli konularda konuşmak üzere sahneye davet ediyorum.

Hunt. Kerem TURUNÇ, Turunç, Partner:

Welcome back everyone. We are very happy that you are all back after the coffee session in this late hour. We realised we are probably the last thing standing between you and the weekend so with that in mind we are hoping to provide a fulfilling session for you to make up for the fact that we're holding up your weekend starts and I think we will be able to deliver a fulfilling panel for you today. And that is because we have a panel that is made up of three distinguished guests. As a transactional lawyer myself whose primary involvement is drafting arbitration clauses, I am extremely humbled and dwarfed by the breadth of experience here on the stage. So I am not going to steal too much of your time if I turn over the stage to each of our presenters. The way we organized this particular panel is three presentations back-to-back followed by a joint Q&A session, that is going to be about 15 minutes. So save up your questions if you have any till the end if I may ask you to do that. Today's last session is the last session for a good reason. This is the session that looks at what is happening in the arbitration field and what we expect to happen in the arbitration field. That has two aspects: one is innovation that is technological innovation and the other is non-technological innovation rules and practices. While it is important to know what is happening in the arbitration field these days, it is also important to know what to expect 10-20 years from now especially with advancing technology. I have with me here on the stage Pelin Baysal who is a partner with Gün+Partners. She has over a decade of experience doing international litigation, arbitration

among other things. I also have the honor of calling or being able to call her a friend and I am honored to have her here. She is also a member of more associations and organizations than I can name here and so we thank her for being here. We also have Brandon Malone who is an international arbitrator with Quadrant Chambers in London and who is dual qualified both in Scotland and England and in Wales. He has over 25 years of experience in commercial dispute resolution. Last but not least for sure is Marina Matousekova who is a partner with Castaldi Partners in Paris. She is also dual qualified in New York and Paris. Before Castaldi Partners, she spent a considerable amount of time at the Shearman and Sterling and ICC<. In addition to her work as a lawyer, she also sits as an arbitrator in various arbitration panels. So without further, I would like invite Pelin to give the first presentation on document production, Prague Rules, e-discovery and other fun things.

Pelin Baysal, Gün + Partners, Partner:

Öncelikle ben de Kerem gibi sizlere öğleden sonra oturumuna kaldığınız için bir kere daha teşekkür ediyorum. Sizleri burada görmek gerçekten bizim için çok değerli. İki adet yabancı meslektaşımız olduğu için ben de sunumu İngilizce hazırladım ve İngilizce devam edeceğim izninizle.

Ana tema olarak da uluslararası tahkimde kültürel farklılıklar, belge sunulması ve gelecek ay yürürlüğe girecek olan Prag Kuralları hakkında konuşacağım.

Bir uluslararası tahkim duruşması düşünün. Anglo-Amerikan davacıyı temsil ediyorsunuz ve diğer tarafta ise Almanya'dan ya da Türkiye'den kıta Avrupası hukuk perspektifinden gelen kişiler var. Birlikte oturup aynı kurallara diyelim ki ICC kurallarına uymaya karar verdiniz. Burada Hakemin Fransız olduğunu ve kuralları oldukça iyi bildiğini farz edelim. Diyelim ki çapraz sorgulama zamanı geldiği zaman davacı tarafın avukatı olarak konuşmak istediniz, ön-duruşmanız olmadı ve Fransız hakem çapraz sorgulamayı 20 dakika ile sınırlandırdı. Tabii ki şaşırdınız ve itiraz ettiniz çünkü bu alışık olduğunuz bir şey değil. Hakem itirazınızı kabul etmedi. Peki burada ne olmuş oldu? Farklı beklentiler...

Uluslararası tahkimde tarafların kültürel arka planları ciddi bir rol oynuyor ve usuli kurallar bu farklılıkları çözmek için yeterli değil. Her ne kadar

taraflar oturmuş ve bir kuralı uygulamaya karar vermiş olsa da tahkim süreci sırasında tarafların beklentileri kültürel geçmişlerinin farklılığı nedeniyle birbirlerinden oldukça farklı olabilir. Bu nedenle taraflar, özellikle de delil gibi konularda kültürel farklılıkların çıkmasının önüne geçmek için genellikle Uluslar arası Barolar Birliğinin (IBA) delile ilişkin kurallarına uymayı ya da en azından bu kuralların yol göstericiliğini kabul ediyorlar. Bu halde amaç farklı hukuk sistemlerinin ve onların delil sunumuna ilişkin farklı usuli kurallarının oluşturduğu farklılığın ortadan kaldırılması oluyor. Ancak şu anda bazı tahkim uzmanları her ne kadar IBA kuralları farklılıkları gidermek amacı taşısa da uygulamada tam tersi olduğunu savunuyor. Bunun nedeni olarak tahkim uzmanları IBA kurallarında baskın olan hukukun Anglo Sakson hukuku olduğunu ve IBA kurallarının uygulanmasının uluslar arası tahkimi Amerikalılaştırdığını gösteriyorlar. IBA kurallarının bu şekilde eleştirilmesi delil sunumu noktasında daha sorgulayıcı kuralların, bizim Prag Kuralları olarak adlandırdığımız kuralların oluşturulmasına yol açtı. Bu kuralların önümüzdeki ay yürürlüğe girmesini bekliyoruz. Prag Kuralları kıta Avrupası hukuku geleneğinin bir manifestosu olduğu gibi aynı zamanda IBA kurallarını kıta Avrupası hukuku perspektifinden eleştiriyor. IBA kuralları aynı zamanda usuli hükümlerinin Anglo-Amerikan hukuku ülkeleri dışında tam olarak bilinmediği ve uygulanmadığı gerekçesi ile de eleştiriliyor. Aynı zamanda usule ilişkin olarak soruşturmacı bir sistemin getirilmesinin hakemler ve tahkim süreci açısından harcanan zamanı ve maliyeti azaltacağı ve bu nedenle uluslar arası tahkimin verimliliğini arttıracağı savunuluyor.

Anglo-Amerikan hukuku adaletinin Kıta Avrupası hukuku adaletinden daha iyi olduğunu söyleyebilir miyiz? Ya da Amerika'nın sağladığı adalet, Almanya, Türkiye veya Fransa'nın sağladığı adaletten daha iyi midir? Ya da tam tersi? Kıta-Avrupası hukuku ülkelerinin ya da Anglo Amerikan hukuku ülkelerinin adalet açısından daha iyi olduklarını iddia etmek oldukça zor. Her iki tarafın da kullanıcıları kendi sistemleri ile memnun görünüyor. Her iki sistemin de problemli olduğunu söyleyemeyiz.

Uluslararası tahkim konsepti, ulusal yargıya bir alternatif çözüm yolu olarak ortaya çıktı ve uluslarası uyuşmazlıkların çözülmesi için en uygun yol olarak görülüyor. Bu bahsi geçen uyuşmazlıklar genellikle farklı hukuk sistemlerinden tarafları kapsıyor. Bu nedenle de uluslar arası tahkimin bu tarafların beklentilerini karşılaması gerekiyor.

Öyleyse, uluslararası tahkimde belge sunulması nasıl yapılmalıdır? Eski bir ABD büyükelçisi, anlayışlı bir mahkemenin her iki tarafın da evlerinde hissetmesini sağlamak için elinden gelenin en iyisini yapması gerektiğini belirtmiştir. Elbette bu soru nasıl sorusunu gündeme getiriyor. Birincisi, sıklıkla söylendiği gibi, farklı kültürlerin uyum içinde birlikte yaşamasının anahtarı, farklılıklara değil, benzerliklere odaklanmaktır. Bugüne kadar her zaman farklılıklar oldu ve bazılarının üstesinden gelmek de oldukça zordu. Prag Kuralları'nın amacına bakıldığında, delil sunma konusunda tamamen farklı bir duruş sergilemesi beklenmektedir. Gerçekte ise IBA kuralları ile Prag Kuralları arasında pek çok benzerlik bulunmaktadır. Kıta-Avrupası hukuk sistemlerinin, kanıt toplama ve hukukun sınıflandırılması konusunda inisiyatif alabilen eğitimcilerin aktif rolüne dayandığı bilinmektedir. Ve Anglo-Sakson hukuku ülkeleri de bu yükü taraflara yüklemektedir.

Buna paralel olarak, Prag Kuralları tahkim heyetine delil sunumu noktasında aktif bir rol tanımaktadır. Yani, tahkim heyeti kendi başına hareket ederek taraflardan herhangi birinin ilgili belgeleri sağlamasını veya tanık delili sunmasını talep edebilir. Yine aynı şekilde keşif yapılmasını talep edebilirler. Benzer şekilde kanıt toplanması amacıyla başka gerekli taleplerde de bulunabileceklerdir. Tahminimce uluslararası tahkime ve özellikle IBA kurallarına aşina olanlar, bu hükümlerin halihazırda IBA kurallarında olanlardan farklı bir şey getirmediğini açıkça kabul edecektir. Aynı şekilde, söz konusu tanık beyanı söz konusu olayla ilgili değilse, her iki kural da tahkim heyetine o ifadeyi delil listesinden çıkartma hakkını tanımaktadır. Benzer şekilde her iki kural da hakem heyetine tanıklara sorulacak soru sayısını sınırlama yetkisi vermektedir. Son olarak her iki kural da hakem heyetinin menfaate aykırı çıkarım yapmasına izin vermektedir.

Öte yandan, bu kurallar arasındaki farklılıklar da var. Ancak ben bu kuralları karşılaştırmak yerine, sadece belge sunulmasına odaklanacağım. Prag Kuralları çalışma grubu notunda "belge sunulmasının silahı gün ışığı çıkartması çok nadirdir" ifadesini belirtmiştir. Fark, özellikle de Prag Kuralları'nın, hakem heyetinin, e-keşifin herhangi bir formu da dahil olmak üzere, kapsamlı bir belge sunulmasının kaçınabileceğini düzenlediği noktada ortaya çıkmaktadır. Prag Kuralları belge sunulmasının sınırlı olması gerektiğini belirtse de bu maddenin uygulanmasının tahkim heyetinin takdirine bırakılmıştır. Öte yandan, elektronik belgelerin sağlanmasından vazgeçileceği konusunda pek iyimser değilim. Günümüzde işlemlerin ağırlıklı olarak elektronik araçlarla yapıldığı düşünüldüğünde, bu yüzyılda e-belgelerin sunulmasını yasaklamak işin ihtiyaçlarını karşılamak için

aşırıdır. Bu yaklaşım, belge sunulmasının pek çok Kıta-Avrupası hukukçusu tarafından süreci önemli bir şekilde geciktirdiği ve maliyet kattığı ancak sonuca çok etki etmediği yönünde eleştirildiği göz önüne alındığında şaşırtıcı değildir. Öte yandan, birçok Anglo-Sakson hukuku hukukçusu, belge sunulmasını kanıt toplanmasının vazgeçilmez bir unsuru olarak görüldüğünü belirtmektedir. Bununla birlikte, belge sunulmasının faydasına dair şüphe, Prag Kuralları'nın bu tür işlemleri reddetmesine neden olmamıştır. Aslında, Prag Kuralları'nın 4. Maddesi, hakem heyetine, bir tarafın bu tür bir talebi olduğunu duyduktan sonra, istenen belgeleri sunulmasını emretme hakkını vermektedir. Bununla birlikte, her iki kural da belge asıl kontrolünü tahkim heyetine tanımaktadır. Bu yüzden hakemin kim olduğu oldukça önemlidir.

Şu anda pek çok farklı yaklaşım var, herkese uyan bir standart bulamıyoruz. Karmaşık bir inşaat sözleşmesinde belge sunulmasının önemi ile ticari bir sözleşmedeki bir kelimenin veya ifadenin anlamının belirlenmeye çalışıldığı bir davada belge sunulmasının önemi birbirinden tamamen farklı. Sonunda, her iki tarafın da beklentilerini tatmin edecek ve elbette makul bir maliyetle durumun sonucuna uygun olan belge sunumunu sağlayacak olan tahkim heyetidir. Her vakanın ihtiyaçlarına göre prosedürü oluşturmak uluslararası tahkimin güzelliği olsa da, heyetler bu gücü özellikle belge sunulmnası gibi konularda uygularken dikkatli olmalıdır. Belge sunulması emirleri genellikle tartışmalı olarak kabul edilmektedir. Kaybeden taraf, neden kaybettiğini analiz ettiğinde, genellikle belge sunumu emirlerinde sorun bulmaktadır. Bu tarafları tahkim heyeti belge sunulması talebini reddetmeseydi, karşı tarafın davasının haksız olduğunu kanıtlayabileceği düşüncesine itmektedir. Dahası, belge sunulması emirleri de kararların iptali veya uygulanmaması için bir zemin teşkil etmelidir.

Ben bildiğim başarılı tek bir tahkim davası olsa da, sonuçları açısından oldukça önemlidir. Tahkim davası Almanya'da başarısız olan bir birleşme ve devralma işleminden kaynaklanıyor. Taraflardan biri Amerikalı iken diğer taraf Alman. Usule ilişkin olarak, taraflar, atanan uzmanlara gerekli tüm belge ve bilgileri sunmayı kabul ediyorlar. Daha sonraki süreçte, davacı iki finansal ihracat raporu sunmuştur ve uzmanlar tarafından dikkate alınması beklenen 1200 belgeden yalnızca 110'unu tahkim heyetine sunmuştur. Davalı geri kalan belgelerin sunulmasını talep etmesine rağmen, tahkim heyeti belge sunulması emrinin yalnızca heyetin takdirine bağlı olduğunu öne sürerek talebi reddetmiştir. Tahkim davası sonunda,

heyet davacı lehine karar vermiştir ve davalı Frankfurt Yüksek Bölge Mahkemesi huzurunda karara itiraz etmiştir. Davalı, heyetin, atanan uzmanlara sunulacak belgelerin sunulmasını emretmeyi reddederek tarafların anlaşmalarını ihlal ettiğini iddia etmiştir. Mahkeme, yalnızca tarafların sözleşmeleri, hakem heyetlerinin takdir yetkisini kısıtlamadığında belgelerin sunulması kararının heyetinin takdir yetkisi dahilinde olduğunu belirterek kararı bozmuştur. Söz konusu tahkim davasında ise, hakem heyeti tarafların sözleşmesiyle sınırlandırılmıştır. Kaybeden taraf Alman Federal Adalet Divanı nezdindeki karara itiraz etse de, mahkeme temyiz başvurusunun kabul edilemez olduğunu belirterek başvuruyu reddetmiştir. Bir kararın yürürlüğe konabilir olması oldukça önem taşımaktadır. Bu bakımdan tahkim heyeti, belge sunulmasına karar verme yetkisine sahip olup olmadıklarını belirleme konusunda dikkatli olmalıdırlar. Aksi takdirde, kararın iptali veya uygulanmaması söz konusu olabilecektir.

Sonuç olarak, Prag Kuralları, uluslararası tahkime hakim olmak adına savaşan Kıta-Avrupası hukuku ve Anglo-Sakson hukuku ordularının gölgesindedir. Tarafların anlaşmazlıklarını tek bir hukuk sisteminin kuralları ile çözmek istemeleri halinde zaten uluslararası tahkim ihtiyacı olmayacak ve taraflar anlaşmazlıklarını ulusal mahkemeler aracılığı ile çözebilecektir. Bu nedenle, uluslararası uyuşmazlıkların etkin bir şekilde çözülmesi, Kıta-Avrupası hukuku ve Anglo-Sakson hukuku uygulayıcıları arasında hayali bir ayrım oluşturarak mümkün olmayacaktır. Bunun çözümü kültürel farklılıkların çözümlenmesi ile mümkündür.

Çok teşekkür ederim.

Pelin Baysal, Gün+ Partners, Partner:

So imagine an international arbitration hearing that you are representing an Anglo-American claimant and the other party, let's say, they are coming from Germany or Turkey from a civil law perspective. You both have read and agreed to apply the same rules, let's say, the ICC Arbitration Rules. The arbitrator is French and he is quite familiar with the rules. Now when the time comes for cross-examination, you as the claimant's lawyers wanted to start the show but of course lets assume that for some reasons, you have not had a pre-hearing conference and during the hearing, the French arbitrator tells you to limit your cross-examination with 20 minutes. Perplexed, you objected, because this is not what you are used to. But

the arbitrator overturned your objection. What has happened? Different expectations.

International arbitration is an area where the cultural background of the parties plays a significant role and the procedural rules are insufficient to solve the cultural differentiations. The parties may read and agree to apply the same rules but the parties' expectations from the proceedings may well differ due to the divergence in their cultural backgrounds. To overcome these cultural differences particularly regarding the evidence issue, the parties often agree to be governed or at least guided by the International Bar Association rules on taking of evidence. Their main goal is to bridge the gap between different legal systems and their respective procedures on taking of evidence. Nevertheless, nowadays some arbitration practitioners challenge the IBA rules by arguing that although the IBA rules state that they aim to bridge the cultural gaps what has in practice is totally different. They see a dominance of common law of legal system on the application of IBA rules and expressed that the application of IBA rules is leading to Americanization of the international arbitration. This criticisim gave rise to the proposal of a different set of rules, the inquisitorial rules on taking of evidence, we call them Prague Rules. These are planned to be launched next month. The Prague Rules are a manifesto in favor of civil law tradition. They criticize the IBA rules from a civil law perspective for following a more adversarial approach. They go on to say that many of the procedural features of the IBA rules are not known or used to the same extent in non- common law jurisdiction. It, then, states that the adoption of inquisitorial model of procedure will contribute to the efficiency in international arbitration reducing time and cost of the arbitrators and arbitrations. Is common law justice better than civil law justice? Or can you say that the American justice is better than German, Turkish or French justice? Or the other way around? It is quite difficult to argue that the common law countries or civil law countries produce better quality in terms of justice. Users of both systems seem content with the process in their country. Neither system can be said to be inherently problematic. The concept of international arbitration emerged as an alternative to litigation before domestic force and is perceived as the best form of choice for international disputes. These disputes usually involve parties from different legal systems. Thus international arbitration has to accommodate the expectations of these parties.
How then should a document production be conducted in international

arbitration? A former US ambassador pointed out an empathetic tribunal should do its best to make both litigants feel at home. Of course this raises the question how? First, as often said, the key to living together in harmony with different cultures is focusing on similarities but not the differences. There was always be differences and some might be even difficult to overcome. From its declaration of purpose, one would expect that the Prague Rules take an entirely different stance on the taking of evidence. In reality however there are so many similarities between IBA rules and the Prague Rules. It is known the civil law systems rely on the active role of the educators who may take the initiative in both fact-finding and assortment of law. And the common law countries burden the parties with these activities.

In parallel with this, the Prague Rules provide for the arbitral tribunals active role on the taking of evidence. Namely the tribunal may on its own motion request any of the parties to produce relevant documents or make fact witnesses. Again they may order site inspections. Similarly they take other appropriate actions for the purposes of the fact-finding. I will presume, it is clear for those who are familiar with international arbitration and particularly on the IBA rules that these provisions do not introduce something different from what is already in the IBA rules. Likewise both of these rules and all the arbitral tribunal to exclude witness testimony on its own motion if the said testimony is not relevant to the case. Both rules bestow upon the arbitral tribunal, the power to limit the number of questions to the witnesses. Finally both rules allow the arbitral tribunal to make adverse inferences.

On the other hand, the differences exist between those rules. Of course, instead of comparing these rules, I will only focus on document production for the time restrictions. The note of the Prague Rules working group states that "it is very rare that document production brings a smoking gun to the light." The difference especially arises where the Prague Rules posit that the arbitral tribunal shall avoid extensive production of documents including any form of e-discovery. Although the Prague Rules states that document production must be limited, it is important to note the application of this article was left to the discretion of the tribunal. On the other hand, I cannot really be optimistic about the abdicating document production of electronic documents. Considering that the transactions are conducted predominantly via electronic means in this century prohibiting the

production of e-documents is excessive to meet the needs of the business. This approach is not surprising as many civil law practitioners suggest that the document production adds significant delay and cost to the process and yet rarely contributes to the outcome of the case. On the contrary many common law practitioners state that the document production is regarded as an indispensable element of fact-finding. Yet doubts as the usefulness of the document production has not caused Prague Rules ever to dismiss such proceedings. In fact, Article 4 of the Prague Rules empower the arbitral tribunal to order a party to produce requested documents often after having heard the parties leaves on such request. Nevertheless both rules lead the ultimate control of the document production to the tribunal. So it really matters who the arbitrator is.

Hence, there are different approach, there is no standard one-size-fits-all. What document production is required in complex construction case is totally different from a case seeking to determine the meaning of a word or a phrase in the commercial agreement. It is the tribunal who will eventually satisfy both parties' expectations by ensuring the document production that are material to the outcome of the case of course at moderate cost. While it is the beauty of international arbitration to craft the procedure as per the needs of each case, the tribunals should be careful when they are exercising this power particularly in document production orders. The document production orders are often considered controversial. The very losing party is analyzing why it was unsuccessful in a case, it generally refers to the document production orders. And you know I think that if the tribunal had not rejected my document production request, I could have proven other parties' meritless case. What is more is that document production orders should be also a ground for annulment or non-enforcement of the decisions.

Although, there is only one successful case to the best of my knowledge of course, it is very important in terms of its implications. There is a dispute in Germany and the dispute arose out of a failed M&A transaction. It was between a US party and a German party. In the procedural order, the parties agreed to submit all documents and information that the party appointed experts had taken into consideration. Afterwards the claimant submitted two financial export reports but only submitted 110 out of 1200 documents that were taken into consideration by the experts. Although the respondents request that the remaining documents to be produced,

the tribunal rejected the request by arguing that it was in the tribunal's discretion to order the document production. At the end of the arbitration, the tribunal decided in favor of the claimants on the merits and the respondent challenged award before the High Regional Court in Frankfurt. The applicant argued that the tribunal violated the parties' agreements by refusing to order the production of the documents that the claimant made available to its party appointed experts. The court set aside the award by stating that it is only in the discretion of the arbitral tribunal to order or not to order document production only when the parties' agreements do not restrict the arbitral tribunals discretion. In the present case however the arbitral tribunal was bound by the parties' agreement recorded in the procedural order. Although the losing party appealed the decision before the German Federal Court of Justice, the court considered the appeal inadmissible and rejected. It goes without saying that it is crucial to any arbitration to conclude by way of an enforceable awards. In this respect, the arbitrators should be cautious when it comes to determining whether they have the discretion to order the document production or not. Otherwise they might face with the possibility of annulment or non-enforcement of the final award.

So to wrap up, the Prague Rules operate under the shadow of an apparent war between the common law and civil law armies for dominance over the international arbitration landscape. If the parties wanted to resolve their disputes by the application of the rules of certain legal systems, the need for international arbitration would not rise and the parties would continue to resolve their dispute through national courts.

Therefore the effective resolution of the international disputes could not be sustained by building an illusionary divide between common law and civil law practitioners. But could only be sustained by bridging these cultural gaps.

Thank you for listening.

Brandon Malone, İskoçya Tahkim Merkezi, Yönetim Kurulu Başkanı

Tünaydın bayanlar ve baylar. Bugün burada, İstanbul'da olmanın ne kadar büyük bir zevk olduğunu söyleyebilir miyim? Bu çok güzel konferans için organizatörleri tebrik ediyorum ve davet için ayrıca teşekkür ediyorum.

Bugün akıllı sözleşmeler hakkında konuşmak istiyorum. Orada bir soru işaretim var ve bunun neden olduğuna geri döneceğiz.

Peki akıllı sözleşmeler nedir? Akıllı sözleşmeler, yükümlülükler oluşturmak ve bunları otomatik olarak yürütmek için block chain teknolojisinin kullanılmasıdır. Dijital biçimde düzenlenen bir dizi söz vardır. Bunlar insan etkileşimi olmadan sözleşmenin izlenmesi ve uygulanmasına izin vermektedir ve bu sayede dava veya tahkim gereği ortadan kalkmaktadır. En sonunda bunun avukatlığın sona ermesine neden olacağına ilişkin spekülasyonlar bile bulunmaktadır

Öyleyse block chain nedir? Hiç şüphesiz, bunu kripto para birimleri bağlamında duymuşsunuzdur, bu çifte harcamaları önlemek için dağıtılmış bir defterin kullanılmasını içermektedir. Temel olarak sahteciliği önleme fikri ve bitcoin uygulamasının bir parçası olarak ortaya çıkmıştır. Tamamen dijital bir para biriminiz olması halinde bunun kopyalanmasının çok kolay olduğunu hayal edebilirsiniz. Peki, aynı bitcoin'i iki kez harcamamızı engelleyen ne? Bu bir block chain kullanılarak yapılır ve esasen block chain büyük bir ağ etrafına dağıtılmış bilgi düğümleridir. Yani fikir kripto paranın veya belgenin bir defterde tutulmasına ve bu defterin değiştirilememesine dayanır. Bunun nedeni bir düğüm bozulsa dahi, kayıt çok farklı yerlerde tutulduğundan, sorun olmayacaktır. Aynı şekilde düğüm birçok yerde bozulmuş olsa bile ana kayıt hala oradadır. Böylece ne olduğunu görebilirsiniz. Defter, tüm değişikliklerin ve işlemlerin eksiksiz bir kaydını içerir. Bunun faydası, tüm bu değişikliklerin bu sayede görülebiliyor olmasıdır. Bu nedenle, bir kripto para veya bir kripto paranın bir kısmı veya harcanan herhangi bir şey mesela bir başkasının hesabına aktarıldıktan sonra, aynı hesaptan tekrar devredilemez. Çünkü paranın zaten harcandığını göstermek için kayıtlar tutulmaktadır. Ve şimdi bu teknoloji sözleşme durumuna uyarlanıyor ve sözleşmelerde kullanılıyor. Geliştiriciler, bitcoin'den daha esnek bir kripto para birimi olan Ethereum'u ve farklı platformları kullanıyorlar. Bu platformların bazılarını kullanırken çok dikkatli olmanız gerekiyor çünkü birçoğu aslında sahte ve virüs içeriyor.

Akıllı sözleşmelerin kullanım alanları nelerdir? Örneğin Fizzy by Axa bir parametrik hava seyahat sigortasıdır. Peki nasıl işliyor? Siz sigortayı yaptırırken uçuşunuz iki saatten fazla gecikirse, otomatik bir ödeme alacağınız belirleniyor. Tazminat tutarı da sigortayı yaptırdığınız anda belirleniyor ve şartları sağlayan bir gecikme olursa tazminat otomatik

olarak ödeniyor. Bunun bir aracıya olan ihtiyacı nasıl ortadan kaldırdığını görebilirsiniz. Kendi adınıza bir talepte bulunmak için bir avukata ihtiyacınız yok ve hatta kendinizin dahi bir talepte bulunmasına gerek yok. Aynı zamanda talebinizin değerlendirilmesi için bir kişiye de bu halde ihtiyacınız olmayacaktır. Böylece talep aşamasında herhangi bir insan etkileşimi için olan ihtiyaç ortadan kalkmış olur. Sözleşme kapsamında şartları sağlayan bir olay varsa yani uçuş iki saatten uzun bir süre ertelenirse, anlaşılan tazminat basit bir şekilde ödenecektir.

Diğer block chain sigorta örnekleri arasında ürün sigortası bulunmaktadır. Bir narenciye üreticisi olduğunuzu düşünelim, büyük bir portakal tarlasına sahipsiniz. Don olmaması halinde, portakalları toplayabilir, meyve olarak satabilirsiniz; don olması halinde ise, satabileceğiniz tek şey meyve suyudur ve meyveden daha az değerlidir. Bu yüzden narenciye mahsulü sigorta poliçesi sıcaklığı izler ve sıcaklığın donma noktasının altına düşmesi yani meyvenin zarar görmesi durumunda otomatik olarak ödeme yapar. Yine bir hak talebinde bulunma ve hakkın değerlendirilmesi süreci ortadan kalkmış olmaktadır.

Daha iddialı bir başka kullanım ise propy.com tüm dünya için bir block chain arazi kaydı oluşturmayı amaçlamaktadır. Ancak mevcut kayıt defterleri şu anda sadece yerel kayıtları yansıtmaktadır. Propy.com'un umudu bir gün devletlerin bu block chain arazi siciline sahip olmanın değerini görmesi, benimsemesi ve kendi sistemlerine entegre ederek, resmi sistemleri haline getirmesidir. Şimdi bütün bunlar kulağa çok ilginç geliyor, avukatların zorunlu olarak yer almasının gerekmediği pek çok senaryo görebilirsiniz, peki bunların zorlukları neler? Pek çok zorluğu var ve şimdi size onlara bahsedeceğim. Ama kısaca, güven ile ilgili, fiziksel dünyanın arayüzü olmak ile ilgili, kodlama hataları ve sömürülebilir güvenlik açıkları ile ilgili, bir sözleşmeye dahil edilen veya gerekli olan değişkenlerin öngörülebilirliği ve belli kavramların kodlanması ve elbette insan doğası ile ilgili zorluklar mevcut.

Güvenden bahsettik. Kripto para birimine duyulan güven hala oldukça düşük. Milyarlarca dolarlık işlemler için kullanılmasına rağmen, block chain'in mucidinin kimliği bilinmiyor. Bitcoin'in gerçek mucitinin bir gün ayağa kalkıp 'Hahah o benim.' diyeceği ve herkesin parasını alacağı konusunda endişeler var. Kripto para birimlerinin, gerçek paradan farklı olarak, fiziksel varlıkları bulunmamaktadır. Bu yüzden size bir sürü altın

ödeyecek bir altın standartından bahsetmiyorum. Tabii ki şu anda hemen hemen her ülkenin kullandığı para birimleri doğrudan varlıklara bağlı değil ancak para basan bir devletten söz ederken, devletin doğal kaynaklarının ya da sahip olduğu malların bunun arkasında olduğunu kabul ediyoruz. Ancak bunun da ötesinde, bir devletin vergiler yoluyla para toplama kabiliyeti de vardır. Yani sonuçta bu para biriminin bir değeri olacağını bir şekilde biliyoruz. Tabii ki bazen devletler de iflas eder ancak şu anda normal durumlardan söz ediyoruz.

Peki ya fiziksel dünyanın arayüzü olmak? Bir sözleşmenin uygulanmasının parçası olarak gerçekleşen tüm eylemleri izlemek kolay değildir. Fizzy by Axa durumu kolayca uygulanabilir. Uçakların ne zaman kalktığına, indiğine ilişkin zaten bir uçuş veritabanı hali hazırda var. Cep telefonuna bile indirebilirsin. O kadar kolay. Bu nedenle, block chain politikasını o veritabanına bağlamak da oldukça kolay olacaktır ve hepsi otomatik olarak yapılacaktır. Ancak, örneğin hangi bilgisayar sistemi, bir evin temelindeki betonun, doğru bir şekilde dökülüp dökülmediğini izlemektedir? Bu şekilde bir izleme sistemine sahip değiliz ve bu yüzden bu tür karmaşık sözleşme durumlarında otomatik bir tetikleyicinin olması mümkün değil. Ve bu tarz sorunların ortaya çıkabileceği durumların sayısı hayal gücünün de ötesindedir.

Teoride Propy.com yani tüm dünyaya ait mülklerin bir block chain sicilinin olması kulağa iyi gelse de, ülkeden ülkeye ve hatta bazen eyaletten eyalete çeşitlilik gösteren hali hazırda varolan arazi sicilleriyle etkileşime girmesi mümkün değildir. Mülkiyetin nasıl kaydedildiğine, sınırlandırıldığına dair çok farklı ayrıntılar olabilir ve bu nedenle neyi hedeflediğiniz ve nihayetinde neye ulaştığınız noktasında çok büyük kopukluklar olabilecektir. Ve bilindiği gibi zincir dışı olayların akıllı bir sözleşme kapsamında block chain'i etkilediği durumlarda da zorluklar ortaya çıkabilmektedir. Zincir dışı olay dediğimizde ise, fiziksel dünyadaki veya belki de doğrudan bağlantılı olmayan farklı bir programdaki olaylardan bahsediyoruz.

Ayrıca, sömürülebilir güvenlik açıklarındaki kodlama hatalarıyla ilgili de sorunumuz bulunuyor. Akıllı sözleşmenin kodunda bir hata var ve sözleşme yerine getirilemiyor. Ortada dava açmak için bir avukat yok, mutlaka bir avukat bulunmuyor. Kodlayıcıyı dava eder misiniz? Peki ya sözleşmenin mantığında bir hata varsa ve birisi bu hatadan yararlanabiliyorsa? Bazı akıllı sözleşmeler tamamen programlardır. Ortada kelime yoktur. Sadece

bir dizi eğer-ise kodları bulunmaktadır. Bazı sözleşmeler daha melezdir, sözleşmenin bir kısmında yazılı sözleşme bir kısmında block-chain bulunur. Bu gibi zayıflıklarla karşılaşabiliyoruz.

Bir zayıflığı bulunan ve bir hacker'ın bu açıktan yararlanarak 150 milyon poundluk bir yatırımdan 40 milyon dolar çaldığı bir block chain programı örneği gördük. Buna DAO olayı denir. Şimdi bu kişiler gerçekten hacker mıydı? Kesinlikle hayır. Sadece kodu olması gerekenden farklı şekilde kullanıyorlardı.

Değişkenlerin öngörülebilirliği önemli bir konudur. Akıllı sözleşmeler, önceden tanımlanmış bir tetikleyici olayın önceden tanımlanmış bir sonucu olması temelinde çalışır, yani uçuşun gecikmesi ve ödemenin yapılması gibi. Bu oldukça basit bir örnek ancak daha karmaşık bir sözleşmede, bir ihlalin ortaya çıkabileceği yolların tümünü tahmin etmek neredeyse imkansızdır. Bir ofisin inşa edilmesinde ortaya çıkabilecek tüm değişkenleri, bir sözleşmenin ihlal edilebileceği tüm farklı yolları, bir gecikmenin olabileceği ya da bir sorunun ortaya çıkabileceği tüm ihtimalleri önceden tahmin etmeye çalıştığınızı hayal edin. Bunların hepsini belirlemek en azından şu an için neredeyse imkansız.

Ve bazı kavramların kodlanmasında da zorluklar vardır. Kriterleri belirleyebildiğiniz zaman örneğin bir uçuş, sıcaklıktaki bir düşüş gibi kodlamak oldukça kolaydır. Ancak makul çaba gibi daha sübjektif bir kavramı kodlamak imkansızdır, bir tarafın makul çabayı gösterip göstermediği veya bir tarafın iyi niyet hükümlerine uygun hareket edip etmediğine karar vermek için bilgisayar bir mücadele verecektir. Bir program bu sorulara nasıl evet veya hayır olarak bir cevap verebilir?

Dolayısıyla bu kavramlar bir yargılama gerektirir. Şu anda, bu yargı kesinlikle insan olacaktır. Gelecekte, belki başka alternatifler de olabilirve bunun hakkında birazdan konuşacağız. Ancak bence bu göstermektedir ki akıllı sözleşmelerden bahsettiğimizde yapay zekadan bahsetmiyoruz. Bu anlamda akıllı sözleşmeler, zeki sözleşmeler değildir. Akıllı olmaları normal bir sözleşmeye kıyasla bir başkasının onları yürürlüğe koymasına gerek olmadan bir şeyleri kendilerinin yürütebilmesinden, onlara ilişkin bir hayatları olmasından kaynaklanır.

Peki ya insan doğası? Bunun önemli bir konu olduğunu düşünüyorum. İnsanoğlu durumlarını korumayı ve haklarını savunabilmeyi severler. İnsanlar kazansa da kaybetse de günlerini mahkemede geçirmeyi severler. Bir müvekkil, davasının adil bir şekilde sunulduğunu düşünüyorlarsa ve güvendiği bir karar verici anlayabileceği bir şekilde aleyhine karar vermişse, genel olarak konuşursak, bu sonucu kabul eder. Buna itiraz edebilir ancak nihayetinde bu sonucu kabul eder. Ancak, tüm verileri bir makineye verirseniz veya sözleşmenin kendisi karar verirse bu kadar ileriye gidemezseniz bile: "İşte kararınız, paranız hesabınızdan sizin farkına varmadan çıkarıldı bile." Bu durumda mutlu olacak kaç kişi tanıyorsunuz? Makineler adalet ve hakkaniyet gibi kavramları hesaba katmadıklarından makineler tarafından varılan sonuçları kabul etmek konusunda bir isteksizlik görülmektedir. Makineler aşağı yukarı değiştirilemezdir, bir kodu yazdığınız zaman hafifletici nedenleri öne süremezsiniz. Ya olacaktadır ya olmayacaktır. Ya evettir ya hayırdır. Bu bir eğer-ise durumudur. Ancak bunların hepsi elbette gelecekte değişebilir.

Peki ya akıllı sözleşme anlaşmazlığı çözümü? Eh, bir şekilde bu bir oksimetre ve bir uyuşmazlık çözümü mekanizmasına gerek yok çünkü zaten sözleşmeye dahil edilmiş durumda. Bir olay meydana gelir ve sonucunda karşılığını verirse herhangi bir anlaşmazlık çözümüne de gerek kalmaz. Bu hal özellikle tamamen koddan oluşan sözleşmeler için geçerlidir. Önceden belirlenmiş sonuçlar olduğu için anlaşmazlıklar mevcut değil ama elbette daha karmaşık durumların varlığı ve sözleşmenin bir kısmının kağıt üzerinde olması halinde anlaşmazlık çözümüne gerek duyulması söz konusu olacaktır. Bunun nedeni koddan ziyade kelimeler kullanılarak yazılmış olmasıdır.

Akıllı sözleşme anlaşmazlığı çözümleri, kesin bir sonuç için hüküm bulunmayan hallerde otomatik bir çözümdür. Öyleyse, soyut bir kavram örneğin makul olma, bir şekilde ortaya çıkarsa, önceden belirlenmiş bir sonuç mümkün olmayacaktır. Ayrıca, bir yükümlülüğün uygulanması ya da başka bir yerde bulunan bir meblağın ödenmesi gibi zincir dışı bir çözüm gerekirse bu otomatik olarak gerçekleşemeyecektir. Öyleyse, akıllı sözleşmeler için de tahkim yoluna gitme ihtimali vardır. Tahkim akıllı sözleşmelerden ortaya çıkan anlaşmazlıkların çözümü için uygun bir yöntemdir. Bunun nedeni, küresel işlemlerin büyük çapta gerçekleştirilip gerçekleştirilmediği gibi durumlarda tahkimin yargı yetkisi konusunun belirlenmesine daha uygun olmasıdır.

Tahkim ayrıca gizlilik sağlar ve özellikle teknik sözleşmeler için bu oldukça önemli bir özelliktir. Benim ülkemin gizlilik ve anonimlik konusunda çok sağlam kuralları vardır ve bu kripto para birimlerinin inançlarıyla da örtüşmektedir.

Tahkim ayrıca uluslararası uygulanabilirliği de sağlamaktadır. Bu nedenle, geleneksel tahkim ile block chain sözleşmesi ile ilgili tahkim arasında başka farklılıklar bulunmaktadır. Evet, sözleşme bir sözleşme olarak ifade edilemeyebilir, kod olabilir, hepsi kod olabilir. Bu durum çeviri şirketleri için de ilginç bir alan olacak, belki de avukatlara yardımcı olmak için kodlayıcılar kullanacaklardır. Chain'ler üzerindeki çözümlerin nasıl uygulandığına da dikkat edilmelidir. Yani bir hakem bir meseleye karar verirse, o zaman bu block chaine nasıl uygulanacaktır?

Bu konuda daha derine inersek… Şu an yürürlükte olan sözleşme kanunları tarafından kabul edilen akıllı sözleşmeler… Ve bu sözleşmelere uygulanacak kanunlar…. Akıllı sözleşmelerde yer alan bazı zor kavramlar var. Öncelikle bu gerçekten bir sözleşme mi? Yargının bunun geçerli bir sözleşme olarak değerlendirilmesi gerekiyor mu? Anglo-Sakson hukuku ile kıta Avrupası hukuku arasındaki farklardan bahsediyoruz. İngiltere gibi Anglo-Sakson hukuku ülkelerinin değerlendirmesi gerekecektir. Kendi ülkem olan İskoçya melez bir Anglo-Sakson hukuku ile kıta Avrupası hukuku ülkesidir ve biz değerlendirmek zorunda değiliz. Ve bu, değerlendirmekte olduğunuz akıllı sözleşmenin türüne bağlı olarak da önemli bir faktör olabilir.

Sonuç olarak, akıllı sözleşmeler kullanılıyor ve kullanımları artmaya devam edecek çünkü tasarruf ve verimlilik açısından faydaları var. Şu anda akıllı sözleşmelerin kullanımı, kodlamanın sınırları ile sınırlandırılmıştır, ancak gelecekte bu sınırlamaların belki de yapay zeka ile birlikte üzerinden gelinmesi muhtemeldir. Ancak kısa vadede, çok fazla değişiklik olması muhtemel değildir. Muhtemelen avukatlar için kısa vadeli bir tehdit de söz konusu değildir. Orta vadede, aslında talepte bir artış görüyoruz çünkü koda dönüştürelebilmesi için karmaşık bir sözleşmenin tüm sonuçlarını çözmeye çalışmak çok fazla yasal çaba gerektirecektir. Ancak uzun vadede radikal değişim olasılığı yüksektir. Toplum, otomatikleştirilmiş sonuçlara alıştıkça ve bunları kabul ettikçe, bu sonuçların çok daha popüler olmasını ve çok daha fazla kullanılmasını bekleyebiliriz. Bu yüzden şu anda burada öğrenci olanlar, gelecekte akıllı sözleşmelerin, otomatik sözleşmelerin oldukça

normal olacağını öngörmeniz ve beklemeniz gerektiğini düşünüyorum. Ancak o zamana kadar akıllı sözleşmelerde ortaya çıkan anlaşmazlıkları çözmek için tahkim kesinlikle en iyi seçenek olacaktır.

Başkan için sakıncası yoksa podyumu biraz kötüye kullanacağım. Sizi Mayıs 2020'de Edinburgh'a, dünyadaki en büyük uluslararası hakemler toplantısı olan ICCA kongresine davet ediyorum. Lütfen web sitemize bakın ve gelin ve bize katılın. İlginiz için çok teşekkür ederim.

Brandon Malone, Chairman Of The Board Of Directors Of The Scottish Arbitration Center:

Good afternoon ladies and gentlemen. Can I say what a tremendous pleasure it is to be here in Istanbul today and I can extend my congratulations to the organizers for such a wonderful conference and my thanks to you for inviting me, thank you very much. I want to talk about smart contracts today. I have got a question mark there and we will come back to why that is.

So what are smart contracts? Involving smart contracts is the use of block chain technology to create obligations and execute them automatically. They are a set of promises specified in a digital form. They may allow, used correctly, for contract monitoring and enforcement of a contract without human interaction and therefore they may obviate the need for litigation or arbitration.

There is some speculation eventually this will lead to the end of lawyers.

So what is block chain? You have heard of it in the context of cryptocurrencies no doubt, it involves the use of what they call a distributed ledger to prevent double spending. The idea being that to prevent counterfeiting essentially and it arose as part of the implementation of bitcoin. So you can imagine where you have a purely digital currency as we know it's very easy to replicate something which is digital. So what is to stop you from spending the same bitcoin twice? Well, that is done by using a block chain and essentially what the block chain is nodes of information distributed around a large network. So the idea is that a data set like a crypto coin or a document is held on this ledger and that ledger cannot be altered. Because it is held in so many different places if one node

becomes corrupted, the record is still there elsewhere and even if it is corrupted in many places, the main record is still there. So you can see what has happened. So that the ledger contains a complete record of all changes and transactions. The benefit of this was all of these changes can be seen. Therefore once a coin or part of a coin or whatever has been spent i.e. transferred to someone else's account, it cannot be transferred again from the same account. It cannot be transferred twice because the record is there to show that money has already been spent. And now that technology is being adapted and used in contract situations. Developers are using Ethereum which is a different type of cryptocurrency because it is more flexible than bitcoin and they are using different platforms as well. So you need to be very careful about looking at some of these platforms because many of them are actually fake and contain viruses.

What are the uses of smart contracts? If you look at something called Fizzy Axa, it is a parametric air travel insurance. So what happens there, as you take a policy and if your flight is delayed by more than two hours, you get an automatic payment. The amount of compensation is agreed at the time that you purchased the policy as is they are made of the premium and the compensation is paid automatically if there is a qualifying delay. So you can see that this removes the need for an intermediary. You do not need a lawyer to make a claim on your behalf in fact you don't have to make a claim yourself. You do not need a claims assessor- it removes the need for any human interaction at the claim stage. The agreed compensation is simply paid out automatically if there is a qualifying event under the contract if it is delayed for more than two hours.

Other examples of block chain insurance include crop insurance. So if you think about a citrus crop, you have a big field of oranges. Now if there is no frost, you can pick the oranges, sell them as fruit; if they become frost damaged, all you can really sell them for is juice and they are worth less. So what the citrus crop insurance policy does is it monitors the temperature, links to the temperature and if the temperature falls below freezing point so that the fruit is damaged, it pays out automatically. Again it is avoiding the whole process of having to make a claim, having to have some assessor claim.

Other uses and this one is perhaps more ambitious. We have something called Propy.com and they are aiming to create a block chain land

registry for the whole world. However their current registry mirrors local property registers. Their hope is that one day states will actually see the merit in having this block chain land register and will adopt it, integrate it with their own system and that will come the official system. I suspect require quite far off from that. Now this all sounds very interesting, you can see scenarios where actually lawyers need not be involved necessarily but what are the difficulties? There are quite a few and I will go through them. But where we are at the moment, there are difficulties with trust, the interface with the physical world, coding errors and exploitable vulnerabilities, predictabilities of the variables included in or necessary in a contract and difficulty in coding certain concepts and of course human nature itself.

So we talked about trust. Trust in cryptocurrencies is still fairly low. The identity of the inventor of block chain is not known despite it is used for billions of pounds of transactions. I have a slight concern that one day the true inventor of Bitcoin is going to stand up and say 'Hahah it is me' and take everyone's money away. Cryptocurrencies unlike real money isn't underpinned by physical assets. So I am not talking about a gold standard where you have promised to pay you so many ounces of gold. Because of course fiat currencies that almost every country now uses are not directly linked to assets but when you are talking about a state issuing money, there are the state's assets behind that whether it is natural resources or whatever property they hold. But beyond that there is the ability of a state to raise money through taxes. So you know that ultimately that currency is going to be worth something. Obviously, occasionally states go bankrupt but in a normal situation.

What about interface with the physical world? Well it is not easy to track all of the actions that occur as part of an implementation of a contract. Fizzy/Axa situation can be easily implemented. There is already a database of flights when they take off, when they land. You can get on your mobile phone. It is right there. So it is quite easy to link that policy on the block chain to that database and it is all automated. But for example, which computer system is tracking whether the concrete in the foundation of a house that is just being poured, whether that's been poured correctly or not. We do not have that kind of monitoring obviously so there cannot be an automatic trigger in that kind of complex contract situation. And the number of situations where that can arise is almost beyond imagination.

Propy.com in theory, it sounds good, a block chain registry of all the world's properties but it does not interface with existing land registries and they of course vary widely from country to country and even from county to county in some states. There can be very different levels of detail of how the property is recorded, how is limited so there is a huge disconnect between what properly you are aiming for and what might ultimately happen. And difficulties arise where off-chain events as they are known have an effect on the block chain under a smart contract. When we talk about off chain, we are talking about these events in the physical world or perhaps in a different program that is not directly connected.

We also have problem with coding errors in exploitable vulnerabilities. So what is there is an error in the code of the smart contract and the contract fails to execute. There is not a lawyer there to sue, a lawyer has not been involved necessarily. Do you sue the coder? It all becomes very complicated and what if there is a fault in the logic of the contract and someone is able to exploit that fault? Some smart contracts are purely programs. There are no words there. There is just a series of if then propositions to code. Some contracts are more hybrids so there is a written contract somewhere in parts of it, are on a block chain. But we have seen these weaknesses.

We seen an instance of a block chain program where there has been a weakness and a hacker has gone in and taken out 40 million dollars from 150 million pound investment by exploiting a loophole. That is called the DAO incident. Now was that person truly a hacker? Strictly no. They were just using a path through the code in a certain way that had not been catered for.

The predictability of variables is a major issue. Smart contracts operate on the basis that a pre-defined trigger event has a pre-defined consequence i.e. the flight is delayed, payment is paid. That is quite simple but in a more complex contract, it is more or less impossible to predict the ways in which a breach might come about or all of the ways certainly. Imagine trying to predict in advance all of the variables on a construction of an office block, all the different ways in which there might be a breach of contract, all the different ways in which there might be a delay or a problem that then has to be catered for. Mapping out all of that is more or less impossible. So that it all happens automatically or at least at this point in time it is more or less impossible.

And there are difficulties in coding certain concepts. Now it is easy to do this where you can identify the criteria i.e. a flight, a fall in the temperature, applying to a crop. But it is very difficult to code. That is impossible to code a more subjective concept like reasonable endeavors, has a party exercised reasonable endeavors and a computer will struggle to decide whether a party has acted in accordance with a good faith provision. How can a program see yes or no that?

So these concepts require judgement. Now at the moment, certainly that judgement is going to be human. In the future, perhaps there are other alternatives and we will come on to talk about that. But this I think illustrates the point, when we talk about smart contracts, we are not talking about artificial intelligence. They are not intelligent contracts in that sense. They are smart in the sense that they execute things, they have a life about them as opposed to a flat piece of paper, a paper contract which requires someone to take action to enforce them.

What about human nature? I think this is a major issue. Human beings like to be able to reserve their position and argue their rights. People like to have their day in court whether they win or lose. If a client has had the day in court if they think their case has been fairly presented and a decision maker in whom they have trust has decided against them for reasons that they can understand, generally speaking, they are going to accept that position. They might appeal it but ultimately they will accept the position. But if you feed all the data into a machine or even if you don't even get that far if the contract decides itself: "Here is your decision, you lose the money has been transferred out of your account before you even know about it.". How many people do you know would be happy with? So there is a reluctant to accept machine generated outcomes because they do not take account of concepts like justice and fairness. They are more or less immutable when you put in the code you cannot take account of a mitigating factor, it happens or it does not happen. It is a yes/no. It is an if-then. Now all of that may of course change in the future.

So what about smart contract dispute resolution. Well, in a way that is an oximeter and there is no need for a dispute resolution mechanism because it is already built into the contract. There is no dispute resolution if an event happens, it pays out. And that is certainly the case for purely coded contracts. There are no disputes as such there are pre-determined

consequences but of course that is possible in more complex situations and it does not happen in a case where part of the contract is on paper. It is in writing using words rather than code.

So that smart contract dispute resolutions are automatic resolution falls down where there is no provision for a certain eventuality. So if an abstract concept comes in like reasonableness you cannot simply have that pre-determined. And where there is an off-chain remedy required such as the implementation of an obligation or indeed payment if the amount is held elsewhere that requires intervention that cannot happen automatically. So, there is this prospect of arbitrating smart contracts. An arbitration is suited to the resolution of disputes arising under smart contracts. That is because arbitration is better suited to determining the issue of jurisdiction which may well arise quite often in a situation like this whether our global transactions being carried out on a large-scale.

Arbitration also provides confidentially and given that a lot of the time, I am talking about tech-contracts, that is an important feature. Certainly, my own jurisdiction has very robust rules in confidentiality and anonymity and that coincides with the ethos of cryptocurrencies.

An arbitration also provides international enforceability. So there are other differences between traditional arbitration and one that concerns a block chain contract. Yes, the contract might not be expressed as a contract at all, it might be code, all of it might be a code. So this is going to be an interesting new area for translation companies perhaps they will be employing coders to help lawyers. And consideration is to be given as to how 'on chain' remedies are implemented. That is to say if an arbitrator decides an issue how then is that feed back into the block chain.

So some further thoughts… Our smart contracts recognized by the governing law of the contract… An indeed which governing law applies? There are some difficult concepts involve in smart contracts. Is it really a contract at all? Does the jurisdiction require consideration for it to be a valid contract? We are talking about the differences between common law and civil law. A common law country like England will require consideration. My own country Scotland is a hybrid common law-civil law jurisdiction and we don't require consideration. And that may be an important factor depending on the type of smart contract you are looking at.

So in conclusion, smart contracts are being used and their use will continue to grow because there are benefits in terms of savings and efficiency. Currently the use of smart contracts is restricted by the limitations of coding but likely those limitations will be overcome in the future and perhaps by integrating artificial intelligence solutions. But in the short term, it is unlikely that there is going to be a great deal of change. Unlikely that there is a short term threat to lawyers. In the medium term, we may in fact see an increased demand because as I say trying to work out all of the consequences of a contract, a complex contract so that can be translated into code is going to require an awful lot of legal effort. But in the long term radical change is likely. As a society gets used to and becomes accepting of automated outcomes, I think we can expect these things to become much more popular and much more highly used. So certainly those of who are students, I think you have to anticipate and expect that in the future, smart contracts, automated contracts are going to be quite normal. So but in the meantime, arbitration is certainly the best option for resolving disputes arising under smart contracts.

Whilst I am here, I am going to abuse the podium if the chairman doesn't mind, I just invite you to Edinburgh in May 2020 to the ICCA congress which is the largest gathering of international arbitrators in the world. Please do look at our website and come and join us. Thank you very much for your attention.

Marina Matousekova, CastaldiPartners, Ortak:

İyi akşamlar! Öncelikle tüm organizatörlere ve Gün + Partners hukuk bürosuna beni davet ettikleri için teşekkür ediyorum, burada olmak ve bu gece bu güzel şehirde sizinle tahkim konusundaki görüşlerimizi paylaşmak büyük bir zevk. Uluslararası tahkimde yapay zekâ ve yapay zekânın ne olduğu hakkında konuşacağım. Yapay zekâ, zekayı taklit eden bir makine üretmeyi amaçlayan bir dizi teori ve tekniktir ve mesele bugün bu konuda nerede olduğumuzdur. Robotların yürüyüşü başladı mı? Yoksa sadece James Cameron bilim kurgu filminde mi oluyor? Ve tüm bunlar tahkimi nasıl etkiler? Geriye bir adım atacağım çünkü son 50 yıla baktığımızda gözlemlediğimiz en önemli teknolojik devrim, düşündüğümüz gibi uzayın keşfi değil, günlük işlerimizde ve günlük yaşantımızda gerçek bir devrim yaratan internetin ve e-postanın ortaya çıkışıdır. Ve gördüğümüz şey, bu devrimlerin toplumca kabul edilmesinin her zaman belirli bir

zaman almasıdır. Peki neden? Çünkü yeni teknolojik araç ilk olarak ana bilince uygun hale getirilmelidir ve erişilebilir olması için fiyatında bir düşüş olmalıdır. Size örnekler vereyim: e-postaların ilk adımı olan video konferans ilk olarak 60'lı yıllarda icat edildi, cep telefonu 70'li ve kişisel bilgisayar 80'li yıllarda. Bu enstrümanların normal bir çalışma aracı haline gelmesi yaklaşık 2 ila 3 yıl sürdü. Yine de işler gittikçe daha ve daha hızlı hale geliyor ve bazı insanlar önümüzdeki 20 yıl içinde işlerin geçtiğimiz 300 yıldan daha fazla değişeceğini söylüyorlar. Şu anda çok önemli bir dönüşüm yaşanıyor ve bunun gerçek manada farkında değiliz. Bu kör tutum yapay zekayı gizemli kılmamıza neden olduğu ve ona uyum göstermemizi önlediği için oldukça zararlı.

Bugün size yapay zekâ araçlarını sunacağım ve bu araçların temelde iki türü var: İlki tahkimi destekleyen ve ikincisi tahkim profesyonellerini destekleyen yapay zekâ araçları. Bu araçların sınırlarını ve bunları nasıl benimseyebileceğimizi size göstermeye çalışacağım.

İlk önce, tahkimi destekleyen yapay zekâ araçları... Pek çok araç bulunuyor ve biz ilk olarak tahkim sırasında zamandan ve paradan tasarruf etmeye yardımcı olabilecek araçları kullanmaya başladık. İlk örnek video konferans... Biz avukatlar çok gelenekçiyiz. Kişiyle iletişim halinde olmayı seviyoruz. Çünkü bunun bize tanıkların sözlü olmayan sinyallerini yakalamakta yardımcı olduğunu düşünüyoruz. Oysa bugün tanıkların sözlü tutumlarını, vücut dillerini, yüz ifadelerini, seslerinin tonlarını rahatça gösterebilecek çok yüksek çözünürlüklü video konferans sistemleri mevcut. Dolayısıyla nedenlerimiz artık gerekçeli değil ve biraz daha ileri gidersek, yarın bir kulaklık koyarak her bir katılımcının diğer katılımcılarla etkileşime geçebileceğini ve odada yalnız iken diğer bir katılımcı hologramı ile etkileşime girebileceği sanal bir duruşma olabileceğini hayal edebiliyoruz. Bu imkanlar herhangi bir yere gitmek ve işitme odalarının rezervasyonu için ödeme yapmak zorunluluğunu kaldırarak zamandan ve paradan tasarruf etmemizi sağlayacak.

Savunmada çok sık kullanılmaya başlanan bir diğer teknik araç ise çok ileri düzeyde bilgisayar teknolojisidir. Örneğin, şu anda elimde olan bir davada, yüklenici asıl iş kapsamı ile asıl iş arasındaki farkı göstermek için 3 boyutlu görüntüleri kullandı ve bu kanıt etkisi açısından çok güçlüydü çünkü bu sayede küçük orijinal yapı ile gerçekte yapılan çok büyük yapının karşılaştırılması imkânı ortaya çıktı. Bu teknolojik araçla ilgili tek

sorun silahların eşitliği ilkesidir, çünkü güçlü IT teknolojisi bazen zayıf bir durumu gizleyebilir ve güçlü IT teknolojisine ve daha fazla paraya sahip olan tarafın diğerinden daha iyi bir konuma gelmesi söz konusu olabilir. Bu yüzden hakimler ve hakemler görünümün madde olmadığı bilinci ile hareket etmelidir.

Sık kullanılan bir başka araç ise elektronik kayıttır. Bugün, bilgisayar korsanlarının saldırmasını önlemek için mümkün olan en iyi siber güvenlik korumasına sahip çok büyük verileri geri yükleyen, kullanan ve aktaran platformlara sahibiz ve tahkimin birçok hassas konuyu ele aldığını bildiğimizden, bu bizim için oldukça önem taşıyor. Bu platformlara, farklı kimlik doğrulama koduna sahip farklı kişiler tarafından erişilebilecektir; örneğin hakemler taslak kararlara ulaşabilecekken, taraflar yalnızca öteki dokümanlara erişim sağlayabilecektir. Bu yüzden çok değerli olan bu araçlar belge sunulması kapsamında çok sık kullanılmaktadır.

Oldukça faydalı bir başka araç ise giderek daha akılı hale gelen yasal araştırma veritabanlarıdır. Veritabanlarını çoğu zaman anahtar sözcükleri aratacak şekilde robotik ve mekanik bir şekilde kullanıyoruz. Ancak artık anlamsal araştırma yapabilecek daha akıllı veritabanlar var ve bu veritabanları bir kelimenin aratılması halinde, ilişkili kavramı da aratarak sizden çok öteye gidiyor. Bu çok değerli bir sistem ve çok yakında pazara çıkmasını bekliyoruz. Bunlar, tahkim uygulayıcılarının günlük işlerinde zamandan ve paradan tasarruf etmek için kullanabileceği çok kıymetli araçlardır.

Ve şimdi tahkim profesyonellerinin yerini alabilecek, daha istilacı olan ikinci tür IT araçlarından bahsedeceğim. Bilim adamları, taslak hazırlama ve yargılama yeteneğine sahip robotlar üzerinde çalışıyor. Ve hükümetlerin ciddi para yatırdığı ve bizim bilmediğimiz önemli araştırmalar da varlığını sürdürmekte ve bu tahmini bir yargı sistemine gidip gitmediğimiz sorusunu ortaya çıkartıyor. Şimdi size yapay akıllı robot uygulamasından bazı örnekler vermek istiyorum.

İlk örnek, bazı yapay zekâ bilgisayar programları çok büyük verileri sindirebilir ve okuyabilir, bu verileri işleyebilir ve özetleyebirliler. Ve sonra belirli bir soru sorulduğunda, bazı referanslar ve alıntılar ile bazı cevaplar verebilirler. Daha böyle bir şey kullanmadım, nasıl çalıştığını bilmiyorum ama ABD ve Çin bu konuda çok ilerideler. Örneğin IBM, bunu yapabilen

Ross adlı bir robot yarattı. Tabii ki sorulan sorular şu anda çok spesifik olmalı ama belki daha da ileri gidecekler, bunu şu anda bilmiyoruz. Ve Hollanda'da, sağlık sigortası sorunları çok basit olduklarından herhangi bir insanın müdahalesine gerek kalmadan, bazı özel e-mahkemelerde tamamen otomatik bir şekilde görülüyor ve çözümler yerel mahkemelere onay için gidiyor. Yani kayda değer girişimler hali hazırda görülmekte.

Bu robotların nasıl kullanılabileceğinin bir başka örneği olarak ise delilleri değerlendirebilecek analitik araçlar bulunmaktadır. Dolayısıyla bir robot, belge sunulması talebi halinde hangi delilerin daha önemli olduğunu söyleyebilecek kapasitededir.

Başka bir örnek ise taslak hazırlamadır. Amerikan Tahkim Derneği'nin tahkim anlaşmaları taslağı hazırlayabilecek bir robotu bulunmaktadır. Taslak anlaşmaların hazırlanması çok spesifik bir görev ancak yine de nereye gittiğimizi düşündürtüyor. Yarın bir kararın bir bölümünü ya da tam bir kararı bir robot oluşturabilecek mi? Soru bu.
Bu robotların bir başka kullanım alanı da, atanacak potansiyel bir hakemin değerlendirilmesidir. Hakemlerle ilgili bazı kişisel bilgilerin verilmesini gerektiren bu sistem Profesör Katherine Roger'ın daha önce bahsettiği 'Arbitrator Intelligence' anketidir. Bu kullanım alanı robotlara bizim açık bilgi olarak adlandırdığımız kişisel verilen verilmesini gerektirir, daha sonrasında hakemlerin yazılarına, görüşlerine, tahkimdeki geçmiş davranışlarına, eski kararlarına dayanarak hangi hakemin tahkim davasına daha uygun olduğu belirlenebilecektir. Tabii ki bu uygulama gizlilik konularını gündeme getirmektedir.

Diğer bir uygulama bilinçdışı önyargıları tespit edip düzeltebilecek robotlardır ve bu durum tanıklar için kullanılabilir. Geleneksel olarak, polisler tarafından kan basıncında, ses tonunda veya vücut ısısında bir değişikliği ve dolayısıyla yalan söylenip söylenmediğini belirleme yeteneğine sahip yalan detektörleri kullanılmaktaydı. Ancak bu sistem kesin ve güvenilir değildi çünkü bahsi geçen bu semptomlar gerginlik gibi diğer nedenlerle de ilişkilendirilebiliyordu. Bugün, beynin yalanla ilişkili özel bölümlerini tespit edebilen manyetik rezonans görüntülerine sahibiz. Bu çok daha kesin bir sistem. Tek sorun, tanığın duruşma sırasında uzanması gerekliliğidir, bu nedenle şu anda duruşmalarda çok yaygın değildir, ancak belki de yakın gelecekte duruşmalarda kullanılacaktır.
Şu anda bulunduğumuz nokta burası ve bunun tam anlamıyla farkında

değiliz. Ancak bahisler çok yüksek çünkü soru robotların yarın bizi yerimizden edip etmeyeceği.

Peki şimdi, yapay zekanın sınırları nelerdir? Yapay zekanın sınırlarını anlamak için, onun nasıl çalıştığını anlamak zorundayız. Tahmini yargı ile ilgili yapay zekâ araçları, bilim adamlarının algoritma dedikleri şeyi yasal dünyaya uygulamaktadır. Peki algoritma nedir? Bir bilgisayar programındaki bir dizi matematiksel adım, belli varsayımlara dayanarak, belirli bir soruya belirli bir karşılık vererek cevabımı hipotezler. Başka bir deyişle, robotların yaptığı şey gelecekteki bir olayın nasıl ele alınacağını tahmin etmek için geçmiş ve mevcut verileri analiz etmektir. Yani bunlar istatistik araçlarıdır, hepsi büyük verilerin yönetimine dayanır.

Peki bunun adımları nelerdir? İlk olarak, bilim adamları yapay zekanın yemeği olan verileri toplar. Daha sonra robotların bütün bilgilere ulaşabileceği ve verileri olasılıklarla işleyebileceği bir açık veri sistemi oluşturulur. Her şey matematik, olasılıklar ve hesaplama ile ilgilidir. Ve veri süreci o kadar büyük ve o kadar kök salmıştır ki hiçbir insanın rekabet etme durumu söz konusu değildir. Bu, bir zekâ görüntüsü yaratır ve öyle ki bazen makine kendi başına öğrenir, bazen insanlar bu duruma rehberlik eder, bazense hiçbir denetim yoktur. Makineler kendi başlarına öğrenebiliyorlar ve bu çok korkunç çünkü makine kavramı bile makinenin nasıl geliştiğini bilmiyor.

Tüm bunlara rağmen bunun tam bir zekâ olduğundan söz edilemez çünkü bir robot insanoğluna ait özellikler olan bilinçli akıl yürütme, içgüdü sahibi olma ya da yasal akıl yürütme yeteneğine sahip değildir. İnsanların makinenin kontrolünü elinde tutması ve makinelerin programlanmasında bazı etik önlemlerin alınmasını sağlaması çok önemlidir. Aksi halde kontrolü kaybetme riski bulunmaktadır.

Bugün yapay zekaya ilişkin ana korkular nelerdir? Beş tane var: birincisi, kontrolün ve hesap verebilirliğin kaybedilmesi korkusu. Kontrolün kaybedilmesi, çünkü insanın algoritmaya çok güveneceği ve yeterliliğini yitireceği korkusu var. O zaman makine durumları nasıl çözecek? Çünkü makine bugün tekrarlayan ve çok temel durumlarla başa çıkabilir. Ancak, çok karmaşık, çok özel, istisnai vakalarla insanoğlu ilgilenmezse kim ilgilenecek? Peki ya empati? Çünkü bütün durumlar katı bir çözümü gerektirmez. Bazıları daha esnek ve yorumlayıcı bir çözümü gerektirebilir.

Peki ya hatalar? Makine tarafından yapılan hatalar varsa bundan kim sorumludur? İçerisine yerleştirilecek bilgilere karar verdiler diye makinenin kurucularına ya da yüklenicilerine mi gidip dava açalım? Ya da insanlar makinenin arkasına bir kalkan olarak saklanacaklar ve sorumlu olmadıklarını söyleyecekler. Bu da bir sorundur.

İkinci korku ise algoritmanın çok sınırlı olması ve bu nedenle hukukun aşırı standardizasyonu riski. Makineler geçmiş verilere dayanarak yasal çözümler sunarlar. Bu yüzden hukukun gelişmesi lehine bir tutum sergilemezler. Bunun için bizim yaratıcılık, esneklik ve uyum sağlayabilen bir insana ihtiyacımız var.

Üçüncüsü korku ise makinenin mutlak bir gerçeğin kaynağı olmamasıdır. Makineler de hata yapabilir ve önyargılı davranabilir. Neden? Çünkü bir makinenin yalnızca içerik oluşturucusunun veri kümesi kadar iyi olduğunu aklımızda tutmamız gerekmektedir. Çıkış verileri giriş verilerine bağlıdır ve giriş verileri önyargılı olabilir. Çünkü veriler insanlar tarafından sağlanıyor ve daha sonra özellikle de kendi kendine öğrenen makine hataları da örnekleyebiliyor ve bu nedenle ortaya çıkan sonuç da yarı derecede korkunç olabilir.

Bir başka korku da makineler kara kutuya benzediğinden şeffaflık eksikliğidir. Çünkü her ne kadar giriş ve çıkış verilerini gözlemleyebilsek de sistemin nasıl çalıştığını bilmiyoruz. Bilim insanları bile her zaman nasıl çalıştıklarını bilmiyorlar. Bu nedenle, çok sıkı makine denetimleri koymamız ve etik sorunları da kontrol etmemiz gerekiyor. Ve bu kara kutular tahkim ile bağdaşmamaktadır çünkü bir hakemin kararı için yeterli sebep ve motivasyon göstermesi beklenir. Bir bilgisayar programı bunu nasıl sağlayacaktır?

En sonuncu korkumuz ise gizlilik sorunları… Çünkü bir bilgisayar kişisel bilgileri kötüye kullanabilir. Size bir örnek vermek istiyorum. Dava kazanma şansını tahmin etmeye çalışacak bir program düşünelim. Veriler sadece iyi bir yasal çözümü yaratmak için kullanılıyorsa bunda bir sorun olmayacaktır. Ancak bu avukatlar tarafından müvekkilin hassas bir konudaki davası kullanılarak vekalet ücretlerini artırmak için kullanılırsa, bu gerçekten etik midir? Bilmiyorum…

Şu an yapay zekaya karşı hala çok meşru korkular var ve bugün bu konunun çok fazla sınırları da bulunmakta. Ancak bu durumu görmezden gelemeyiz ve hükümetlerin bu durumu gerçekten takip etmeye ve kontrol etmeye başlaması gerekmektedir. Avrupa Komisyonu, bu gelişmeleri takip etmek ve etik sorunları robotların biçimlendirmesine dahil etmeye çalışmak için görevlendirmelere başlamıştır.

Öyleyse, robotlar tarafından kovulmak istemiyorsak, dünyamız hakkında nasıl düşünmeliyiz? Avukatlık işleri kapsamında belli analitik çalışmaların ya da daha basit paralegal çalışmaların çok büyük olasılıkla makineler tarafından destekleneceğine inanıyorum, ama peki ya stratejik tavsiyeler? Bence hala gücümüz var. Bu yüzden, belki de, tüm yasaları bilmek yerine daha genel bilgilere sahip olmalıyız. Belki de hakemlere vergi, rekabet gibi bir konuda tavsiyede bulunurken konu hakkında 360 derece düşünmeliyiz. Çünkü bu bizim kazanma aracımız. Benzer şekilde savunma hala doğaçlama ve uyum gerektirdiğinden insan doğasına uygun bir konu. Tahkime ilişkin olarak ise tahkim süreci muhtemelen daha bilgisayar odaklı olacak ve modernize edilecek. Ancak, yargılama yetisinin doğada insana ait olduğunu ve insanların empati kurabilme yetisinin ve tamamen durumların ve hukukun yorumlanmasına dayanan ve bu nedenle sübjektif olan hukuki muhakeme yeteneğinin modernize edilemeyeceğini düşünüyorum.

Bu yüzden benim sonucum, henüz robot tarafından kovalanmamış olsak da robotların yürüyüşleri başladı ve bu nedenle çok dikkatli olmamız gerekiyor. Teşekkür ederim.

Marina Matousekova, CastaldiPartners, Partner:

Good evening! I first want to thank all the organizers and the Gun+Partners law firm for having invited me because it is a pleasure to be here and share our views on arbitration with you tonight in this beautiful city. So I am going to talk about artificial intelligence in international arbitration and what is artificial intelligence. Well it is a set of theories and techniques that aim at producing machine that simulate intelligence and the issue is where we stand today. Has the march of robots already started? Or is it only happening in James Cameron science fiction movie? And how all these effect arbitration. And I am going to make a step back because if we look at the past 50 years what we observe is that the most important

technological revolution was not spatial conquest that we thought it would be but it was the introduction of internet and e mail which is really revolution of our daily work and our daily lives. And what we see is that those revolutions always took a certain time to get into the mass. Why? Because, new technological tool must be appropriated by the main consciousness and there must be a drop in price so that it become accessible and I give you examples: e-mails were first invented like the video conference in the 60s, mobile telephone were invented in the 70s and personal computer in the 80s. For each of these instruments, it took about 2 to 3 decades till they become common working tool. Yet things are getting faster and faster and some people say that within the next 20 years things will change more than in the past 300. And there are very important transformation taking place and we are not really conscious of that or a reservoir in different. That blind attitude is very detrimental because it brings us to mystify artificial intelligence and it prevents us from adapting to it.

So what I am going to try is to present artificial intelligence tools and there are two kinds: First artificial intelligent in support of arbitration and second artificial intelligence that may supplant arbitration professionals. Then I am going to try to see what are the limits of those tools and how we can adopt them.

So first, artificial tools in support of arbitration. So there are many tools and we already start using them that may help at first to save time and money in arbitration. First example is video conferencing... We, lawyers are very traditionalists. We like to be in contact with person. Because we think that this help us to catch non-verbal signals of witnesses. Yet today we have very high definition video conferencing system that may magnify the verbal attitudes of witnesses, their body language, their facial expression, the tone of their voice. So our reasons are not any longer justified and if we go bit further we can imagine tomorrow a virtual hearing where every participant will interact with other participant by putting a headset and it will interact with the other participant hologram while being alone in the room. So this will prevent having to move, having to pay for the booking of hearing rooms and it will save considerable time and considerable money.

Another technical tool that starts to be used very often in advocacy is the use of very advanced computer technology and I have a case, construction case, in which the contractor in order to show the difference between the original scope of work and the actual work that he had done because he wanted the extra money, used 3D images and it was very powerful in terms of evidence impact because you saw the small original plant and the very big ones that actually was done. The only issue with those technological tool is equality of arms because strong IT technology may sometimes hide a weak case and it could be that the party with strongest IT technology and with more money would be in the best position to win than the other. So judges, arbitrators have to be aware that appearance is not substance.

Another tool that is often used is electronic record. Today we have platforms that restore, use and transfer data, very massive data with the best possible cyber security protection to prevent hackers from attacking and we know that arbitration deals with very sensitive issue very often so this is important. Those platform may be accessed by different person with different authentication code which means that for instance arbitrator may have access to draft awards while parties with sole access to other documents. So those tools are very precious and very often used in document production.

Another useful tool is increasingly intelligent legal research databases. We use very often database that may in a robotic and mechanic manner like search keywords, the keywords we insert. Now there is even more intelligent database that may do a semantic research and they may if you put a word, they will do research with associated concept so they go beyond you. So that is very precious and that arriving very soon on the market. So those are very precious things that we, arbitration practitioners could use in our daily work to save time and money.

And now I come to the second kind of IT tool which are more invasive which are IT tools that could replace arbitration professionals. Scientists are working on robots that would be capable of drafting and judging. And there is considerable money and considerable research on that the governments are putting in place and we don't know that and this lets someone to ask whether we are not going toward predictive justice. And I give you some example of the application of artificial intelligent robot.

So first example, some artificial intelligence computer programs may digest and read very massive data, process this data and summarize it. And then when a specific question is asked, they can provide some answers with some references and citations. I have not used those, I don't know how is it worked but in the US and in China they are very much ahead. For instance IBM created a robot called Ross that can do that. Of course the questions are to be very specific at the moment but we don't know maybe they will go even further. And in Holland, there are some private e-courts that deal in a fully automated manner which means without any man intervention with health insurance issues and they provide solutions because the issues are quite simple and then the solution goes to local court for homologation. So this already exists, there are notable initiatives.

Another way of how those robots can be used, there are analytical tools that may assess the way of evidence. So a robot is a capable of saying which evidence is more responsive in the document production request.

Another example is drafting. The American Arbitration Association has a robot that may draft arbitration agreements. Again the task is very specific, drafting of agreements but still where are we going? Will it be able to draw some section of an award or even a full award tomorrow? That is the question.

Another application of those robots is the possibility to assess a potential arbitrator for appointment. This requires putting some very personal data regarding arbitrators. This is the intelligent arbitrator questionnaire that Professor Katherine Roger mentioned before. So this requires putting personal data, open data as we call it in the possession of robots and then on the basis of the arbitrators' writings, expressed opinions, past behavior in arbitration, past awards, they may decide which arbitrator is most fitted to particular cases. Of course this raises confidentiality issues.
Another application is robots that could detect and correct unconscious bias and this could be used for witnesses. Traditionally we had a police used lie detectors and lie detectors were capable of identifying a change in the blood pressure or in the tone of voice or in the body temperature and on the basis of that they say you lie or you do not lie. But that was not very precise and reliable because those symptoms may be associated to other causes like nervosity. Today, we have like magnetic resonance images that may identify special areas of the brain associated with lie. So

this is much more precise. The only problem is that the witness has to lie down so it is not very common in a hearing but maybe tomorrow it will be used in our hearings.

So this is where we are and we are not absolutely conscious of all that and the stakes are very high because, the question is whether robots may supplant us tomorrow.

So now, what are the limits of artificial intelligence? In order to understand the limits of artificial intelligence, we have to understand how it functions. AI tools on predictive justice apply what scientists called algorithm to the legal world. What is an algorithm? Well, it is a series of mathematical steps in a computer program that on the basis of certain assumptions, hypotheses my answer to a specific question by giving a specific response. In other terms what robots do is that they analyze past and present data to predict how future event shall be treated. So those are statistic tools, it is all about management of big data.

So what are the steps? First, scientists collect the data because this is the food of artificial intelligence. Then they constitute an open data system so that the robots have access to all that information and that they process the data with probabilities. It is all about mathematics, probabilities and calculation. And the data process is so big and it is rooted in such a short manner that no human can compete. This creates an appearance of intelligence and this is all the more so that machine may learn by themselves and sometimes they are guiding in the learning by men but sometimes there is no supervision at all. They learn by themselves and this is very scary because even the concept of the machine do not know how the machine evolve.

That being said, all that is not intelligence because a robot is not capable of having a conscious reasoning, of having an instinct or having a legal reasoning that is really an attribute of men. It is very fundamental that men remain in control of the machine and ensure that some ethical safeguard be inserted in the programmation of the machines. Otherwise we risk to lose control.

What are the main fears toward artificial intelligence today? Well there are five: first is the fear of loss of control and loss of accountability. Loss of

control because there is a fear that human will rely very much on algorithm and lose competence. Then how will the machine deal? Because machine today may deal with very repetitive and very basic cases. Who will deal with, you know, very complex cases, very particular, exceptional cases if not men. What about empathy? Because all situations do not require a rigid solution. Some may require more flexible and interpretive solution. So what about errors? If there are errors committed by the machine who is responsible? Shall we go and sue the promoters of the machine or its contractors because they decided of the policies to be included in it or will people hide behind the machine as a shield and ''I am not liable''. So that is an issue.

Second issue, it is the risk of excessive standardization of law because I have seen algorithms are confined. They provide legal solution on the basis of past data. So they are not in favor of evolution of law. And for that we need a human that is capable of creativity, of flexibility, of adaptability.

Third fear is, well, machines are not a source of an absolute truth. Machines may do errors and they may do biases. Why? Because we must keep in mind that a machine is only as good as its creators' data set. So the exit data depends on the entry data and the entry data has contain biases. Because there are datas provided by humans and then the machine, especially when it is learning by itself, may exemplify the errors and the result may be half dreadful.

Another fear is lack of transparency because machines are like black boxes. We can observe entry data, we can observe exit data but we do not know how it functions. Even the scientists do not always know how they function. So we need to put in place very close audits of machines and to control also ethical issues. And those black boxes are incompatible with arbitration because an arbitrator is requested to provide adequate reasons and motivation for his decision. So how will a notebook computer program provide for reasons.

Finally but not least, confidentiality issues… Because a computer may misuse personal data. I will give you an example. Let's imagine a program that will try to predict the chance of winning a case. The data is inserted, if it is used just to identify a good legal solutions, that is okay. If it is used by lawyers to raise the fees because the client's case is sensitive, is it really ethical? I don't know…

So here we are, there are still very legitimate fears toward artificial intelligence and there are a lot of limits today. But we cannot ignore the phenomenon and it is fundamental that governments start to really follow the phenomenon and to control it.

The European Commission has said to task force to follow those evolutions and to try to include ethical question in the formatting of robots.
So how should we think of our world if we don't want to be kicked out that robots? Well, for lawyer works, I believe certain analytical work or more basic like paralegal work probably will be supplanted but what about strategic advice? I think we still have the power on that. So, maybe, we should become more generalist instead of knowing all the arbitration case law. Maybe we should focus on having more 360 degrees knowledge to think about tax, competition issues, when we give an advice for arbitrators. Because this is our winning tool. Similarly pleading is still something that is very human nature because it requires improvisation and adaptation. Then regarding the arbitration work, well, probably the arbitration process may be computerized and modernized. But I think that the adjudicative function is really human in nature and because of the emphatic attitude of men and also because legal reasoning may not be modelised because it is all about interpretation of fact and law and interpretation is by nature subjective.

So my conclusion is that we are not yet being supplanted by robot but the marches are started so we shall be very vigilant. Thank you

Soru & Cevap:

Soru:

Bir tandan tahkim etiğini düşündüğümüzde bir yandan da blockchain literatüründeki güvensizliğin kurumsallaştırılması yani güvenmeden de kurumsallaştırılıp bilgininin dağınık bir şekilde toplarlanmasını düşündüğümüzde kuşkusuz ki yapay zekâ aslında tahkim uygulayıcılarının dosya yükünü çok hafifletecek onların entellektüel üretimine stratejilerine dosyayla ilgili sezgilerine çok daha fazla zaman sağlayacak bu anlamda yapay zekâyı destekliyorum, bir yandan da 21. Yüzyılda steam ağının konuşulduğu bilimin teknolojinin mühendisliğin matematik ve sanatın konuşulduğu steam ağıyla bundan sonra hibrit çalışmaların yapılmasının zorunluluk haline geldiği bir çağda sizce etik ilkelere bir kişinin veya grubun yarattığı yapay zekanın, steam ağına sahip ve entellektüel derinliğe sahip

bir hakem kadar etkin bir şekilde vakıf olabileceğini düşünüyor musunuz? Ben bu konuda biraz daha konservatifim etik gibi hassas bir konuda yapay zekânın hiçbir zaman sağduyulu bir insan kalbiyle yarışamayacağı kanaati içindeyim, biraz gelenekçi ve konservatif olabilirim bu konuda ne düşünüyorsunuz merak ediyorum.

Marina:
Etiği kontrol etmek açısından mı demek istiyorsun? Makinede ne olduğu, bildiğiniz gibi, sizin içine ne koyduğunuza bağlı. Bu yüzden, makinelere bunu sağlayacak politik bir irade varsa, muhtemelen bunu gerçekleştirebileceklerdir ama ne noktaya kadar? Bugün öyle güçlü yapay zekâ araçlarına sahip değiliz. Biz buna zayıf yapay zekâ diyoruz. Henüz orada değiliz. Her şey matematik ve işleme ile ilgili olduğundan çok spesifik konularla ilgilenilebilir ancak şu anda esneklikleri yok. Yani bugün etik hala bizim elimizde. Ancak, yapay zekâ araçlarının önyargılardan mümkün olduğunca kaçınabilmesi için bu tür etik konuları içermesi çok önemlidir. Demek istediğim bu. Belki başka görüşleriniz var mı bilmiyorum.

Marina:
You mean in terms of controlling ethics? You know what is in the machine very much depends on what you insert in it. So if there is a political will to provide machines that, probably they will be able to, which extend this is the issue? Today we do not have such powerful artificial intelligence tools. We call it weak artificial intelligence. We are not yet there. Because it is all about mathematics and threading so they may deal with very specific issues but they do not have the flexibility. So today, ethics is more in our hands. But it is fundametal that any artificial intelligence tools include such ethic issues to avoid biases as much as possible. So that is what I would say. I do not know if you have other views maybe.

Soru:
Belki 100 yıl içinde?

Question:
Maybe in an 100 years?

Marina:
Asıl soru bu! Ne kadar hızlı gelişiyor? Belki de bizim düşündüğümüzden çok daha hızlı.

Marina:
That is the question! How fast is it going? and maybe faster than we think it is.

Brandon:
Bence bu çok ilginç bir soru. Bundan yüz yıl sonra… Bundan 100 yıl sonrayı hayal etmeye çalışmanın imkânsız ve muhtemelen anlamsız olduğunu düşünüyorum. Slaytlarınızda, teknoloji bakımından bu kadar kısa bir sürede ne kadar hızlı geliştiğimizi gördük. 10 yıldan daha uzun bir süre sonrası için teknolojideki gelişmeyi kesin olarak tahmin edemezsiniz. Öyleyse, yapay zekâ, bilgisayarlar ve potansiyelleriyle ilgili şu anda bildiklerimizi temel alarak asla insanların yerini alamayacaklarını çünkü gerçek zekâ olmadıklarını söyleyebiliriz. Gerçek bir zekâ elde edemezsiniz. Gerçek bir empati elde edemezsiniz. Bu nedenle de insanlar için kabul edilebilir sonuçlar veremeyeceklerdir. Ama bence değişiyor. Ve bence farklılıklar var. Bu nedenle, tamamen sözleşmeye dayalı bir yorumlama meselesine bakarsanız, yapay zekâ yazılı hukukun tamamını etkin bir şekilde uygulayabilir ve doğru bir cevapla geri dönebilir. Tartışmalı delillerin olduğu karmaşık bir dava hakkında konuşuyorsak bu çok daha zor bir hale gelecektir. Ama yine de her şey kabullenmeye bağlı ve bu nedenle soru ne istediğimize geliyor. Yapay zekanın bize cevapları vermesini istiyor muyuz, yoksa biz insanlar olarak insanların adalet dağıtımında yer aldıkları bir sistemi mi tercih ediyoruz? Yani iki soru var. A. İstiyor muyuz B. Nasıl olacak? Bence ilk sorunun cevabı, zor olan şeyler için hayır ama daha düşük değerdeki şeyler için görüyoruz ki yapay zekâ ile ilgili anlaşmazlıkları çözebiliyoruz. Bence, müzakerelere destek olmak için yapay zekanın çok büyük bir potansiyeli var, çünkü şu anda anlaşmazlıkları müzakere edip çözen taraflar hakkında düşünürseniz, en büyük sıkıntı, bir anlaşmazlığın makul bir şekilde çözülmesinin önündeki en büyük engel, tarafların iddialarının hangi konuda güçlü veya zayıf olduklarını anlayamamalarıdır. Güçlü bir iddiası old uğunu düşünen ancak gerçekte zayıf bir iddiası olan biri makul olmayan bir şekilde uzlaşmaya çalışır, yerinde olmayan bir duruş sergiler, masrafa neden olur. Davasının gücünü anlamayan biri ise her şeyden önce çok daha düşük bir rakama razı olabilir ve bu yüzden kaybedebilir. Bence yapay zekanın potansiyeli erken ve tarafsız değerlendirmeye ve makinenin 'Benim düşündüğüm budur' veya 'Bilgisayar gücümü kullanarak ürettiğim şey budur' demesine ve tarafların bunun ışığında bir sonucun ne olabileceğini ve zayıflıklarının ne olduğunu bilerek daha iyi bir anlayışla orta yolu bulmalarına veya tahkim yoluna gitmelerine dayanıyor. Şu anki teknolojinin geldiği noktaya

bakarak bir gün mükemmel bir tahkim sistemine sahip olacağımız bir noktaya geleceğimizi düşünmüyorum ancak kesin bir tahminde de bulunamam çünkü kimse cep telefonlarını, bilgisayarları ve diğer her şeyi de tahmin etmiyordu.

Brandon:
I think that, that is a very interesting question. A hundred years from now… I think it is impossible and probably pointless to try and imagine 100 years from now. We have seen at your slides, with evolution how fast we have come in such a short period term in terms of technology. You really cannot sensibly predict technology more than 10 years ahead. So in the basis what we currently know about AI and computers and their potential, they can never replace it because it is not true intelligence. You are not going to get true intelligence. You are not going to get true empathy. Therefore you are not going to get results that are acceptable to human beings. But I think that is changing. And I think there are distinctions. So if you look at an issue which is purely a matter of contractual interpretation, an AI can very effectively go through all of the written case law and come back with the right answer. If you are talking about a contested case where there is disputed evidence then that becomes very much more difficult. But it still comes down to the acceptance and therefore to an extent what do we want. Do we want AI to give us the answers or so we prefer as human beings that human beings are involved in the distribution of justice? So there are two questions. A. Do we want it B. Kind it happen. I think the answer to the first question, I think for the difficult things no but we do see at the lower value, we do see AI resolved disputes. I think there is enormous potential in AI in assisting negotiation because if you think about parties negotiating and settling disputes at the moment, a major stumbling block, a major prevention to a sensible resolution of a dispute is that parties do not understand the strenght or weakness of their own case. So that someone who thinks they have a strong case but in fact has a weak case will continue to negotiate unreasonably, adopting a reasonable stance, incurring expense.

And someone who does not understand the strength of their case can first of all settle for much lower figure and therefore losing out. I think the potential for AI to come in is like early neutral evaluation that we have at the moment of course and for the machine to say 'This is what I think' or 'This is what I produced using my computing power' and for parties

to mediate or even arbitrate in light of that with a much better sense of what an outcome could be and where the stance of weaknesses are. But in terms of do we ever get to the point where we have a perfect system of arbitration on the basis of current technology, I do not think we do but I cannot make predictions because you know, not longer ago, no one would have predicted mobile phones and computers and everything else.

Soru, Devam:
Süheyla hocamız etikten bahsederken aslında en büyük cezanın hakemin topluluk dışı kalması yani sistem dışı kalması olduğunu söylemişti ki buna ben de katılıyorum lakin yapay zekanın birileri tarafından yapıldığını düşündüğümüzde ve günümüzde yapay zekalara kimlik, vatandaşlık gibi insana özgü haklar tanındığı düşünülünce bu yaptırım bizatihi yapay zekanın kendisine mi yoksa onu üreten kuruma mı uygulanacak, yani sistem dışı kalacak olanın hangisi olacağını ciddi bir sorun olarak görüyorum.

Brandon:
Bence bilim kurgu filmlerine giriyoruz. Bence bu bir tür robotun ya da yapay zekanın avlanmasıyla ilgili bir şey. Bence yapay zekâ ile ilgili gerçekten zor, ilginç ve korkunç olan şey, onun gelişim şekli. Denemelerden bazılarındaki bilirsiniz ki kötü insanlar yapay zekâyı bozar ve görünüşte göre dost canlısı olan yapay zeka, mucidin hedeflemediği karanlık yerlere gider. Bu yüzden bilmiyorum ama sanırım nihai çözüm fişi çekmek. Henüz bunu düşünmek ya da buna karar vermek zorunda olduğumuz bir aşamada olduğumuzu sanmıyorum.

Brandon:
I think we are getting into science fiction films. I think this is sort of robot or something with AI being hunted down. I think the really difficult and interesting thing and scary thing about AI is the way it evolves. Some of the experiments, there has been sedate, you know mischievous people have corrupted the AI and seemingly friendly interactive AI chat bots will end up going some very dark places that the inventor certainly did not mean for it to go. So I do not know but I guess the ultimate remedy is to pull the plug on it. I do not think we are at the stage where we yet have to think about that or decide on it.

Marina:
Dürüst olmak gerekirse bu alengirli, tahmin etmesi zor bir konu. Tıpta tanı

konulması gibi bazı alanlarda ya da Kasparovun bir bilgisayar tarafınan yenilmesi gibi durumlarda yapay zekanın çok daha ileride olduğunu düşünüyorum. Ve on beş doktor, potansiyel bir kansere teşhis koymak için bir bilgisayar ile rekabet etmeyecektir. Ancak mantıksal muhakeme tabiatı gereği yorumlamaya dayandığı için oldukça özneldir. Belki de odak nokta şu anda bunun üzerinde olmasa da o kadar hızlı ilerliyor ki nereye gittiğimizi söylemek zor.

Marina:
That is a tricky issue, difficult to predict honestly. I think in certain sectors, maybe artificial intelligence is already much ahead, may be in medical sectors like diagnostic etc. or even games like Kasparov was bitten by a computer. And fifteen medical will not compete with one computer to make a diagnostic on potential cancer. But legal reasoning is quite subjective in nature because it is based on interpretation. Maybe the focus is not on that yet but it comes so fast that it is difficult to say where we are going.

Soru:
Bence hukukun işbirliği sağlayan, bir araya getiren ve uyuşmazlıkları ortaya çıkmadan önleyen pozitif tarafına bakmaya başlamalıyız. Yapay zekâ ile uyuşmazlıkları çözümünün bir marketi olacağını düşünüyorum çünkü çok hızlı gelişiyor ve insanlar daha ucuz yasal hizmetleri eninde sonunda tercih edecekler. Bu yüzden bunun kaçınılmaz olduğunu düşünüyorum ve hüsnükuruntular bunun olmasını engellemeyecek. Sadece olacağı zaman aralığını tahmin edemiyorum ama bu böyle gelişecek. Belki de psikoloji, sosyoloji gibi davranış bilimlerine daha fazla odaklanmalıyız. Ayrıca avukat olarak değişmeli ve hukukun ışığında katma değer yaratmalıyız. Sadece bunları belirtmek istedim. Teşekkür ederim.

Question:
I think we have to start looking at the positive of law, the side which enables collaboration and brings together and prevents disputes before they arise. Because it is coming so fast and I think people will prefer cheaper legal services eventually and there will be a market for dispute resolution by way of AI. So I think this is inevitable and wishful thinking, will not prevent that from happening. I just cannot predict the interval when it will happen but this is the way it is going. So maybe, we should focus more on behavioral sciences like psychology, sociology. We should also

transform as lawyer and create added value in the light side of law. That is just a few remarks. Thank you.

Kerem Turunç:
Ben de size bir soru sormak istiyorum. Doğam gereği biraz şüpheci bir insanım ama söylediklerimi destekleyecek verilerim var. 1990'lı yıllarda e-postaları ilk kullandığımızda, sloganımız hepimizin daha az çalışacağı ve hayattan daha çok zevk alacağıydı. 22 yıl sonra, e-posta sayesinde bu sabah saat 2'ye yattım. E-postanın iyi bir şey değildir demek istemiyorum, ki iyi bir şey. Ancak, farklı şekilde etki etme sorunu da var. Cep telefonu etkisi, e-posta etkisi, yüksek hızlı internet... Teknoloji kullanımı konusunda sahip olunması gerekenler ve gerekmeyenler arasında bir fark var gibi gözüküyor. Ve yapay zekâ ya da hukuk ile ilgili herhangi bir başka teknoloji için de bunun farklı olacağını düşünmüyorum. Yani bugün bahsettiğimiz teknolojilerin daha zengin taraf tarafından benimsendiğini ve daha fakir olan tarafın ya seçime dayanarak ya da koşullar yüzünden geride kaldığını, yapay zekayı benimseyemeyerek geleneksel yöntemleri kullandığını görebiliyoruz. Dünyanın yarısı anlaşmazlıkların çözümü için yapay zeka kullanıyorsa ve dünyanın diğer yarısı eski tekniklere güveniyorsa, bu sizce bu 50 yılda ne noktaya gelecek?

Kerem Turunç:
If I may ask one question myself. I am a bit of skeptic by nature but I do have some data to back it up. When I first used email back 1990s, the motto was we are all going to work less and enjoy life more. 22 years later, I went to bed 2 a.m. this morning, thanks to e-mail. Not to say that it is not a good thing, it is. But there is also an issue of penetration in different counties. Mobile phone penetration, e-mail penetration, high speed internet... And there seems to be divergence between the haves and have nots in the use of technology. And I do not think AI or any other technology that relates to law is going to be any different. So do you see technologies that we talked about today being adopted by the rich lock which poorer countries fall behind and because of either choice or circumstance have to use traditional methods and not be able to adopt AI. What does that mean 50 years down the line if half the world is using AI to use most of the disputes and half the world is relying on old techniques?

Marina:
Yapay zekanın gelişiminde pek çok farklı hız var ve kesinlikle Amerika

ve Çin herkesten öndeler. Bu durum kaçınılmaz ve çoğunlukla farklı hükümetlerin bu konuda izlediği politikalara bağlı. Başkan Putin bir konferansta yapay zekâ alanında en gelişmiş olan ülkenin yarın dünyanın efendisi olacağını söylemişti. Bu oldukça korkutucu çünkü eğer amaç dünyanın efendisi olmaksa, tam olarak nereye gidiyoruz? Yapay zekayı nasıl bir şekilde kullanmak niyetindeler? Dünyaya küreselleşmiş ürünler ve çözümler önermek ve satmak için mi? Ya da biz daha bölgesel yaklaşımlara mı yönelmeliyiz? Bence evet. Bu sayede ancak bireysellikleri koruyabiliiz. Ve görünüşe göre olanlar bize değil, daha güçlü politikalara bağlı ve onlar da her zaman çok iyi niyetli değiller. Ayrıca makineler kendileri öğrenebiliyorlar, bir gün onların arkasında kalabiliriz ve onlar bizden daha hızlı gelişebilirler. Yani ortada çok korkutucu ve evrimsel bir şey var. Ben de o kadar iyimser değilim.

Marina:
I think probably there are many speeds in the evolution of artificial intelligence and certainly America and China are mature heads. This is inevitable and very much would depend in fact of the policies followed by the different governments. President Putin said in a conference that 'The country that is much in advance in artificial intelligence will be the master of the world tomorrow.'. This is very scary because if this is intention to use it to be the master of world then where are we going. How will they intend to use artificial intelligence? To propose and sell very globalized products and solution to the world or shall we try to have like very regional approaches? I think we should. So we preserve individualities. And apparently it does not depend on us but it depends on the stronger policies and they are not always very well intentioned. Furthermore the machines are learning themselves so we may be behind them and they may go faster than us. So there is something very scary and evolutionary. I am also not so optimistic.

Brandon:
Sorunuzu çok dar bir bakış açısı ile şöyle yanıtlamaya çalışayım. Evet gelişmiş bir ekonomisi olan şirket ve devletlerin gücü yapay zekaya yetiyorsa bu onlara bir avantaj sağlıyor. Konu yine davanızın ne kadar güçlü olduğunu, karşı tarafın hangi alanlarda güçsüz olduğunu ve nereye odaklanmanız gerektiğini bilmeye geliyor. Eğer sizin size bunların hepsini gösterebilecek bir sisteminiz varsa ve karşı tarafın yoksa siz tabii ki daha avantajlı konumdasınız. Ben tüm bu teknolojilerin paylaşılacağını umut

diyorum ve bu ne kadar hippie ve iyimser bir tutum olsa da bazı platformlara ulaşmak oldukça kolay ve pahalı da değiller. Hatta bu platformların geniş bir kitle tarafından kullanılması veri birikimi sağladığından ve platformları geliştirdiğinden tercih de ediliyor. Bu nedenle, hayırseverlik derecesinde olmasa da en azından genel olarak iyiliğin kazanacağını umuyorum. Bence herkesin düşük bir seviyede de olsa oyun alanında olduğu, en azından şu anki seviyesinden daha iyi bir yerde olduğu bir noktaya geleceğiz. Ama belki de bu sadece benim iyimserliğimdir.

Brandon:
I mean to try and answer the question on a very narrow point. I think yes if companies, states in advanced economies can afford AI, it does give a competitive advantage. It comes back to knowing how strong your case is, knowing what the weaknesses of the other side's case where you can focus in. If you have a sufficiently sophisticated AI that can flag all these things up for you and your opponent does not, necessarily you have an advantage. I hope and aspire that there is a desire to share these technologies and we will see how hippie and optimistic view that is but some of these platforms are quite easily accessible and not actually all that expensive. In fact there are advantages to allowing a mass participation in terms of data set and development of these things. So I hope that a degree of if not philanthrophy, at least general good well will kick in. We will all see our leveling up to at least a level where people can participate on a relatively level playing field or at least not less level than it is at the moment. But perhaps that is just me being optimistic.

Marina:
Ya da şunu mu umut edelim ki korkularımız sadece hepimiz avukat olmasına ve matematiğimizin kötü olmasına ve bu nedenle de olan biteni yeterince anlayamıyor olmamıza dayanıyor olsun.

Marina:
Maybe, we should all hope that our fears are only based on the fact that we are all lawyers and those we are all bad mathematicians and we do not understand what is happening.

Kerem Turunç:
Herkese çok teşekkür ederim. Bence çok bilgilendirici bir sondu.

Kerem Turunç:
Thank you all so much. I think this was a very informative end.

www.ista.org.tr

İSTA
İSTANBUL TAHKİM
DERNEĞİ

İstanbul Tahkim Derneği İSTA
info@ista.org.tr - www.ista.org.tr
+90 212 354 00 00
Kore Şehitleri Caddesi 32 / 3 Zincirlikuyu 34394 İstanbul, Türkiye